

INFORMACJE
O ŚLEDZTWACH ZAREJESTROWANYCH W 2009 R.
W POSZCZEGÓLNYCH ODDZIAŁOWYCH KOMISJACH

Spis treści

I.	Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Białymstoku (materiał opracowany przez naczelnika Zbigniewa Kulikowskiego)	3
	Zbrodnie komunistyczne.....	3
	Zbrodnie nazistowskie	12
II.	Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Gdańsku (materiał opracowany przez naczelnika Macieja Schulza)	15
	Zbrodnie komunistyczne.....	15
	Zbrodnie nazistowskie	29
	Zbrodnie inne	37
III.	Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach (materiał opracowany przez naczelnik Ewę Koj).....	38
	Zbrodnie komunistyczne.....	38
	Zbrodnie nazistowskie	45
	Zbrodnie inne	63
IV.	Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Krakowie (materiał opracowany przez naczelnika Piotra Piątka)	63
	Zbrodnie komunistyczne.....	63
	Zbrodnie nazistowskie	74
	Zbrodnie inne	79
V.	Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie (materiał opracowany przez naczelnika Jacka Nowakowskiego)	79
	Zbrodnie komunistyczne.....	79
	Zbrodnie nazistowskie	90
	Zbrodnie inne	95
VI.	Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Łodzi (materiał opracowany przez naczelnik Annę Gałkiewicz).....	95
	Zbrodnie komunistyczne.....	95
	Zbrodnie nazistowskie	103
VII.	Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Poznaniu (materiał opracowany przez naczelnika Józefa Krenza)	111
	Zbrodnie komunistyczne.....	111
	Zbrodnie nazistowskie	118

VIII. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie (materiał opracowany przez naczelnika Grzegorza Malisiewicza)	131
Zbrodnie komunistyczne.....	131
Zbrodnie nazistowskie	149
Zbrodnie inne	155
IX. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Szczecinie (materiał opracowany przez naczelnika Dariusza Wituszko)	159
Zbrodnie komunistyczne.....	159
Zbrodnie nazistowskie	172
Zbrodnie inne	176
X. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie (materiał opracowany przez naczelnika Bogusława Czerwińskiego)	176
Zbrodnie komunistyczne.....	176
Zbrodnie nazistowskie	191
Zbrodnie inne	194
XI. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu we Wrocławiu (materiał został opracowany przez naczelnik Dorotę Cebrat)	195
Zbrodnie komunistyczne.....	195
Zbrodnie nazistowskie	215
Zbrodnie inne	217

I. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Białymstoku (materiał opracowany przez naczelnika Zbigniewa Kulikowskiego)

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 1/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym znęcaniu się w sierpniu 1946 r. w Olsztynie, woj. warmińsko-mazurskie, przez funkcjonariuszy tamtejszego Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego nad pozbawionym wolności Tadeuszem Z., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
2. S 2/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Augustowie w okresie od 17 grudnia 1945 r. do 7 kwietnia 1946 r. w Augustowie, woj. podlaskie, przez stosowanie niedozwolonych metod śledczych wobec tymczasowo aresztowanego Stanisława R., polegających na psychicznym i fizycznym znęcaniu się nad pokrzywdzonym, w tym przez wielokrotne uderzanie drewnianym kijem w pięty, uderzaniu po głowie i całym ciele, deptaniu nogami po plecach, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
3. S 3/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej polegającej na kierowaniu w dniu 22 listopada 1986 r. w Mławie, woj. mazowieckie, przez funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa gróźb karalnych wobec Stanisława A. w celu zmuszenia go do zaprzestania działalności opozycyjnej, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
4. S 4/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych popełnionych przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Mławie, które polegały na dokonywaniu w Mławie, Szreńsku, woj. mazowieckie, w okresie od marca 1945 r. do lutego 1953 r. zabójstw, bezprawnych pozbawień wolności oraz stosowaniu niedozwolonych metod śledczych wobec kilkunastu osób zatrzymanych, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonych.
5. S 5/09/Zk – w sprawie fizycznego znęcania się w lutym 1948 r. w Olsztynie przez funkcjonariuszy tamtejszego Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego nad pozbawionym wolności Henrykiem Z., polegającego na biciu wymienionego rękami po całym ciele, kopaniu oraz uderzaniu nogą od krzesła, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
6. S 6/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na dokonaniu przez funkcjonariuszy NKWD bezprawnego pozbawienia wolności Jana Cz. w nieustalonym okresie od 1944 r. do 1945 r. w Grodnie, dawne woj. białostockie, przez umieszczenie go na okres kilku miesięcy w grodzieńskim więzieniu, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.

7. S 7/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Suwałkach w okresie od 21 czerwca 1946 r. do 27 listopada 1946 r. w Suwałkach, woj. podlaskie, przez stosowanie niedozwolonych metod śledczych wobec tymczasowo aresztowanego Henryka Ch., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
8. S 8/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Grajewie w okresie od 12 lutego 1954 r. do 6 marca 1954 r. w Grajewie, woj. podlaskie, przez stosowanie przestępczych metod śledczych wobec zatrzymanego Antoniego J., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.

Luty 2009 r.

9. S 9/09/Zk – w sprawie dokonanego w marcu i maju 1982 r. w Białymstoku przez funkcjonariusza państwa komunistycznego, pełniącego funkcje kierownicze w Rozgłośni Polskiego Radia w Białymstoku, przekroczenia swoich uprawnień przez podjęcie z przyczyn politycznych decyzji o zwolnieniu ze służby w jednostce zmilitaryzowanej równoznacznej z rozwiązaniem umowy o pracę z 4 dziennikarzami radiowymi.
10. S 11/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza Urzędu Bezpieczeństwa Ignacego H., w dniach 21 i 22 czerwca 1947 r. w Górowie Iławieckim, woj. warmińsko-mazurskie, przez zastosowanie przemocy fizycznej wobec przesłuchiwanego w charakterze świadków Stanisława S. i Pawła S. w celu zmuszenia ich do złożenia nieprawdziwych zeznań oraz w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza Urzędu Bezpieczeństwa Ignacego H., w dniu 20 czerwca 1950 r. w budynku strażnicy Wojsk Ochrony Pogranicza, numer 113, znajdującej się w nieustalonym miejscu, przez zastosowanie przemocy fizycznej wobec zatrzymanego Zdzisława D. w celu zmuszenia go do złożenia nieprawdziwych wyjaśnień.
11. S 16/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na dokonaniu w dniu 10 marca 1945 r. w Ostrożanach, woj. podlaskie, przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, zabójstwa Tadeusza W.
12. S 18/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy przez funkcjonariusza Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Białymstoku w okresie od dnia 18 marca 1982 r. do dnia 2 czerwca 1982 r. przez wielokrotne stosowanie przemocy wobec pozbawionego wolności Andrzeja Dz., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
13. S 19/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy służby więziennej w dniu 10 października 1983 r. w Areszcie Śledczym w Białymstoku, polegającego na pobiciu przy użyciu pałek służbowych i kopaniu Waldemara Cz. oraz innych osadzonych w miejscowym areszcie śledczym w celu zmuszenia pokrzywdzonych do przyjmowania posiłków, co miało charakter represji na ich szkodę.

14. S 20/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy przez funkcjonariusza Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Suwałkach w terminie dokładnie nieustalonym w 1946 r. w Suwałkach, woj. podlaskie, przez stosowanie przestępczych metod śledczych wobec Eugenii J., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonej.

Marzec 2009 r.

15. S 22/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na dokonaniu przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego bezprawnego pozbawienia wolności Jana M. w nocy z 12 na 13 grudnia 1981 r. w Wąsoszu, woj. podlaskie, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
16. S 24/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na zabójstwie Franciszka W. w Kętrzynie, woj. warmińsko-mazurskie, dokonany przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Kętrzynie na początku 1950 r.
17. S 27/09/Zk – w sprawie znęcania się fizycznego i moralnego w Sokółce i Białymstoku, woj. podlaskie, przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa nad zatrzymanym w marcu 1951 r. Edwardem O., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
18. S 28/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na poświadczeniu nieprawdy w okresie od 1985 r. do 1989 r. przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Łomży przez fikcyjne pisemne zarejestrowanie Wawrzyńca K. jako kontaktu operacyjnego o pseudonimie „Pióro” i sporządzenie przez tych funkcjonariuszy dokumentacji w postaci notatek z rozmów z pokrzywdzonym, w których umieszczali informacje uzyskane rzekomo od Wawrzyńca K., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.

Kwiecień 2009 r.

19. S 29/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy w okresie od dnia 19 października 1952 r. do dnia 25 października 1952 r. w Grajewie, woj. podlaskie, przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Grajewie przez stosowanie przestępczych metod śledczych wobec Kazimierza B., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
20. S 30/09/Zk – w sprawie przekroczenia władzy w Suwałkach, woj. podlaskie, w okresie od 5 kwietnia 1946 r. do 8 kwietnia 1946 r. i od 17 czerwca 1946 r. do 3 lipca 1946 r. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Suwałkach przez stosowanie przestępczych metod śledczych wobec Franciszka M., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
21. S 31/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa w Białymstoku w trakcie czynności związanych z przesłuchaniem i pobytem w areszcie Tadeusza L. w okresie od 4 stycznia 1946

r. do kwietnia 1946 r. w związku z jego przynależnością do organizacji Narodowe Siły Zbrojne, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.

22. S 32/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień w Siemiatyczach, Bielsku Podlaskim i Białymstoku, woj. podlaskie, przez funkcjonariuszy Urzędów Bezpieczeństwa w trakcie czynności związanych z przesłuchaniem i pobytem w areszcie Stanisława M. w okresie od 29 kwietnia 1950 r. do września 1950 r. w związku z udzielaniem przez niego pomocy oddziałom partyzanckim, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
23. S 33/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na dokonaniu przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa, w 1952 r. w Gołdapi, woj. warmińsko-mazurskie, przekroczeń władzy w postaci wielokrotnego znieważania Zofii Ch. w celu uzyskania od niej stosownych zeznań, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonej.
24. S 34/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na niedopełnieniu obowiązków w latach 1962–1963 przez wojewódzkiego konserwatora zabytków w Olsztynie w wyniku czego uległy zniszczeniu malowidła ścienne w zabytkowym budynku.
25. S 35/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na kierowaniu w grudniu 1970 r. w Bielsku Podlaskim, woj. podlaskie, przez funkcjonariusza państwa komunistycznego w osobie nieustalonego prokuratora bliżej nieokreślonej groźby wobec Tadeusza J. w celu zmuszenia go do podjęcia współpracy ze służbami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przy czym czyn ten związany był ze stosowaniem represji wobec osób pozostających w opozycji do panującego wówczas ustroju politycznego.
26. S 36/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy przez funkcjonariuszy z Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Augustowie, woj. podlaskie, w okresie od 3 stycznia 1946 r. do 24 maja 1946 r. przez stosowanie niedozwolonych metod śledczych wobec tymczasowo aresztowanego Juliana S., polegających na fizycznym znęcaniu się nad pokrzywdzonym w tym przez wielokrotne uderzanie drewnianym kijem w pięty, co stanowiło represję wobec Juliana S.

Maj 2009 r.

27. S 37/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy z Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Augustowie w okresie od 22 stycznia 1947 r. do 10 kwietnia 1947 r. w Augustowie, woj. podlaskie, przez stosowanie niedozwolonych metod śledczych wobec tymczasowo aresztowanego Czesława P., polegających na fizycznym i psychicznym znęcaniu się nad pokrzywdzonym przez bicie Czesława P. metalową rurką po nerkach, bicie w pięty, uderzanie wyciorem karabinowym po dłoniach, uderzanie jego głową w ścianę, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
28. S 38/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia uprawnień w okresie od 12 września 1960 r. do 19 października 1960 r. w Białymstoku przez oficerów Ludowego

Wojska Polskiego, polegającego na wywarcu wpływu na zeznania świadków eksplozji nieustalonego zapalnika na terenie jednostki Wojsk Ochrony Pogranicza, w następstwie którego to zdarzenia Michał B. doznał poważnych obrażeń ciała.

29. S 39/09/Zk – w sprawie pozbawienia życia Franciszka T. współpracującego z Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”, dokonanego w dniu 27 marca 1982 r. w Mrągowie, woj. warmińsko-mazurskie, przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej.

Czerwiec 2009 r.

30. S 40/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na zainicjowaniu w 1985 r. w Wydminach, woj. warmińsko-mazurskie, przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego na podstawie podrobionych dowodów postępowania karnego przeciwko księdzu Kazimierzowi O., wikaremu parafii rzymskokatolickiej w Wydminach, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.

Lipiec 2009 r.

31. S 41/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych, polegającej na przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Grajewie w okresie od 17 października 1952 r. do 26 stycznia 1953 r. w Grajewie, woj. podlaskie, przez stosowanie przestępczych metod śledczych wobec zatrzymanych Augustyna K. i Jana K., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonych.
32. S 44/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na znęcaniu się fizycznym i psychicznym w czerwcu 1940 r. w Białymstoku przez funkcjonariuszy państwa radzieckiego nad osadzonymi w białostockim więzieniu Edwardem i Czesławem R., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonych.

Sierpień 2009 r.

33. S 46/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na przekroczeniu w okresie od sierpnia 1981 r. do maja 1982 r. w Białymstoku i Suwałkach, woj. podlaskie, uprawnień przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz przez prokuratora wobec zatrzymanego Andrzeja R. przez stosowanie wobec niego gróźb karalnych w związku z jego działalnością w Niezależnym Samorządnym Związku Zawodowym Funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej "Solidarność" w Białymstoku, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
34. S 48/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na niedopełnieniu obowiązków przez funkcjonariuszy Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Suwałkach, którzy w dniu 8 września 1982 r. w budynku Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej

w Giżycku, woj. warmińsko-mazurskie, zaniechali zapewnienia bezpieczeństwa zatrzymanemu Zdzisławowi J., pobitemu przez innego mężczyznę osadzonego w areszcie Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej w Giżycku.

35. S 49/09/Zk – w sprawie bezprawnego aresztowania w 1953 r. w Małkach, woj. mazowieckie, przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego Władysława Dz. w związku z przynależnością do Armii Krajowej i następnie osadzenia go bez wyr. sądowego w więzieniu, gdzie przebywał w okresie od 1953 r. do 1955 r., co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.

Wrzesień 2009 r.

36. S 50/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, dokonanej w czerwcu 1983 r., w Łomży, woj. podlaskie, przez funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej, polegającej na kierowaniu w trakcie czynności procesowej przesłuchania, gróźb karalnych wobec Zygmunta B. w celu zmuszenia pokrzywdzonego do podpisania wcześniej podyktowanego oświadczenia.
37. S 54/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej bezprawnego pozbawienia wolności obywatela polskiego Rafała P., dokonanej w dniu 23 marca 1950 r. przez funkcjonariuszy MGB ZSRR (byłej NKWD) w miejscowości Hory-Horki, położonej na terenie Republiki Białorusi.
38. S 55/09/Zk – w dniu 9 września 2009 r. wydano postanowienie o podjęciu zawieszonego śledztwa, sygn. S 60/05/Zk, przeciwko Stanisławowi B., byłemu szefowi Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Sokółce, podejrzanemu o to, że w dniu 18 lipca 1946 r. w Sokółce, woj. podlaskie, jako szef Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego dopuścił się szeregu czynów stanowiących zbrodnię komunistyczną, polegającą na przekroczeniu władzy przez aprobatę stosowania represji wobec osób wówczas podejrzewanych o udział w strukturach organizacji niepodległościowych, branie świadomego udziału w prześladowaniach ze względów politycznych podczas i w związku z urzędowaniem, niedopełnianie obowiązku prawidłowego nadzoru nad podległymi sobie funkcjonariuszami, przez co dopuścił na terenie kierowanego przez siebie urzędu do oddania przez podległego mu funkcjonariusza co najmniej dwóch strzałów z broni palnej w kierunku zatrzymanego Czesława R., podejrzanego o członkostwo niepodległościowej organizacji Narodowe Siły Zbrojne, przy czym mógł i powinien przewidzieć, że skutkiem takiego braku nadzoru może być śmierć Czesława R., co doprowadziło do zgonu wyżej wymienionego w następstwie ran postrzałowych, a następnie niewyjaśnienie okoliczności zabójstwa oraz niewskazanie osobom najbliższym miejsca pochówku zwłok Czesława R., czym udaremnił postępowanie karne w sprawie jego śmierci, pomagając sprawcom uniknąć odpowiedzialności karnej, przez co działał na szkodę interesu prywatnego Czesława R. i osób jemu najbliższych.
39. S 56/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia uprawnień przez prokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Białymstoku i prokuratora Prokuratury Rejonowej w Białymstoku w dniach od 3 do 5 marca 1982 r. w Białymstoku przez grożenie

Leszkowi B. wymierzeniem kary nieprzewidzianej za popełniony przez niego czyn, co stanowiło represje na szkodę pokrzywdzonego.

40. S 57/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na znęcaniu się fizycznym przez funkcjonariuszy służby więziennej w okresie od 1947 r. do końca marca 1948 r. w więzieniu w Białymstoku nad pozbawionym wolności Zygmuntem I. oraz innymi do-tychczas nieustalonymi osobami, co stanowiło represje na szkodę pokrzywdzonych.
41. S 58/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Białymstoku w okresie od 25 czerwca 1982 r. do 16 lipca 1982 r. w Białymstoku przez pobicie zatrzy-manego i osadzonego w areszcie Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Bia-łymstoku Waldemara Cz., co stanowiło represje na szkodę pokrzywdzonego.
42. S 60/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Suwałkach w okresie od 30 maja 1950 r. do 15 lipca 1950 r. w Suwałkach, woj. podlaskie, przez sto-sowanie przestępczych metod śledczych wobec zatrzymanego Franciszka S., co stanowiło represje wobec pokrzywdzonego.
43. S 62/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w 1963 r. w Białymstoku przez zmusza-nie przemocą fizyczną i psychiczną, zatrzymanych Antoniego Sz., Aleksandra O., Jerzego O., Stanisława K. do składania stosownych wyjaśnień, co stanowiło represje wobec po-krzywdzonych.
44. S 66/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, dotyczącej dokonanego przez funkcyj-onariuszy ZSRR bezprawnego pozbawienia wolności Antoniego G. w 1940 r. na terenie białostockizny, a następnie wywiezienie go do obozu pracy w Manczegorsku na terenie ZSRR, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
45. S 67/09/Zk – w sprawie przekroczenia władzy w Sokółce, woj. podlaskie, przez funkcyj-onariuszy Urzędu Bezpieczeństwa w okresie od 25 października 1947 r. do stycznia 1948 r. wobec zatrzymanego Edmunda Albina M. przez stosowanie wobec niego przestępczych metod śledczych, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
46. S 68/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, zaistniałej w okresie od 14 maja 1950 r. do października 1950 r. w Suwałkach, woj. podlaskie, polegającej na przekroczeniu wła-dzy przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Suwa-łkach na szkodę Jana K. w ten sposób, że bili oni pokrzywdzonego kijami i pałką po całym cie-le, zaś w dniu nieustalonym, jeden z funkcjonariuszy uderzył pokrzywdzonego kolbą pistoletu w twarz, powodując wybite zęba w szczękę dolnej po stronie lewej, ponadto zaś w wyniku przedmiotowych pobić doznał on również innych obrażeń w postaci skrzywie-nia kości nosa i przegrody nosowej z olbrzymią perforacją części dolnej przegrody, urazu prawego stawu łokciowego, skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała co naj-mniej na przeciąg 20 dni.

Październik 2009 r.

47. S 70/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej pobicia Józefa G. we wrześniu 1970 r. w Mostowlanach, woj. podlaskie, przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
48. S 71/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy przez funkcjonariuszy z Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Augustowie, w okresie od 2 stycznia 1946 r. do 3 kwietnia 1946 r. w Augustowie, woj. podlaskie, przez stosowanie niedozwolonych metod śledczych wobec tymczasowo aresztowanych Antoniego Z. oraz Anny Z., polegających na fizycznym znęcaniu się nad pokrzywdzonymi, w tym przez wielokrotne uderzanie kijem w pięty, uderzaniu bykowcem po całym ciele, przetrzymywaniu w karcerze, wyzywaniu obelżywymi słowami, co stanowiło represję wobec Antoniego Z. i Anny Z.
49. S 72/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych, popełnionych w okresie od 1976 r. do 1979 r. przez członków Zarządu Wojewódzkiej Spółdzielni Pracy Usług Wielobranżowych w Łomży z siedzibą w Wysokiem Mazowieckiem, a mianowicie Józefa Ch. i Daniela K., a także kierownika Zakładu Produkcyjnego w Szepietowie Kazimierza W., popełnionych poprzez przekroczenie uprawnień przez niezgodne z prawem rozwiązanie z Władysławem S. umowy o pracę i umowy członkostwa w spółdzielni, a także usuwanie z jego pracowniczych akt osobowych udzielanych mu w latach wcześniejszych pochwał z tytułu dobrze świadczonej pracy, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.

Listopad 2009 r.

50. S 73/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w 1950 r. w Bielsku Podlaskim, woj. podlaskie, wobec zatrzymanego Zygmunta Sz., przez stosowanie w stosunku do pokrzywdzonego przestępczych metod śledczych w celu uzyskania od niego stosownych wyjaśnień, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonego.
51. S 74/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy w 1950 r. w Kolnie, woj. podlaskie, przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego na szkodę zatrzymanej Marianny K., w celu uzyskania od niej stosownych wyjaśnień przez stosowanie przestępczych metod śledczych, co stanowiło represję wobec pokrzywdzonej,
52. S 75/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej stosowania represji wobec Wacława B., polegających na znęcaniu się fizycznym nad Wacławem B. przez funkcjonariuszy Urzędów Bezpieczeństwa Publicznego w Wysokiem Mazowieckiem oraz w Białymstoku, którzy w okresie od 28 maja 1948 r. do 25 czerwca 1948 r. w Wysokiem Mazowieckiem, woj. podlaskie, podczas przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przeciwko wyżej wymienionemu wielokrotnie używali wobec niego przemocy fizycznej w postaci bicia pokrzywdzonego.

Grudzień 2009 r.

53. S 76/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa w okresie od 6 lipca 1951 r. do 9 lipca 1951 r. w Grajewie, woj. podlaskie, na szkodę Jana M., Antoniego W. i Romualda P. przez stosowanie w toku prowadzonego przeciwko nim śledztwa przestępczych metod śledczych w celu wymuszania wyjaśnień, co stanowiło represje wobec pokrzywdzonych.
54. S 79/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na znęcaniu się fizycznym i psychicznym nad pozbawionym wolności Honoriuszem K. przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, którzy w okresie od maja do grudnia 1945 r. oraz od października 1949 r. do lutego 1950 r. w Białymstoku i Augustowie, woj. podlaskie, działając w celu uzyskania obciążających wyjaśnień o przynależności wymienionego pokrzywdzonego i innych osób do Armii Krajowej, podczas przesłuchań używali wobec niego przemocy fizycznej w postaci bicia kijem i pistoletem po całym ciele oraz przytykali lufę pistoletu do jego głowy w celu zastraszenia pokrzywdzonego, co stanowiło represje wobec Honoriusza K.
55. S 80/09/Zk – w sprawie spowodowania w dniu 16 grudnia 1981 r. w Komendzie Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Olsztynie, woj. warmińsko-mazurskie, ciężkiego uszczerbku na zdrowiu Stefana R. w postaci utraty wzroku w prawym oku w wyniku uderzenia łokciem przez nieustalonego funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej w twarz pokrzywdzonego, przy czym czyn ten polegał na stosowaniu represji w postaci naruszenia prawa do nietykalności cielesnej i nosił charakter poważnego prześladowania z powodu przynależności pokrzywdzonego do Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.
56. S 81/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od sierpnia do grudnia 1949 r. w Białymstoku, woj. podlaskie, przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Białymstoku nad pozbawionym wolności Zdzisławem K., co stanowiło represje wobec pokrzywdzonego.
57. S 82/09/Zk – w sprawie dokonanego przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Ełku w 1946 r. w Ełku, woj. warmińsko-mazurskie, fizycznego i psychicznego znęcania się nad pozbawionym wolności Władysławem S. w celu wymuszenia od pokrzywdzonego złożenia stosownych wyjaśnień, co stanowiło represje wobec pokrzywdzonego.
58. S 83/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie 1948 r. w Białymstoku, woj. podlaskie, nad pozbawionym wolności Stanisławem Z. przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Białymstoku w celu uzyskania od pokrzywdzonego złożenia stosownych wyjaśnień, co stanowiło represje wobec Stanisława Z.

59. S 84/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej przekroczenia władzy przez funkcjonariusza Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Suwałkach w okresie od 16 kwietnia 1945 r. do 5 września 1945 r. oraz od 10 kwietnia 1946 r. do 24 kwietnia 1946 r. na szkodę Anieli S. w ten sposób, że funkcjonariusz stosował przemoc wobec tymczasowo aresztowanej pokrzywdzonej, polegającą na uderzaniu pałką po plecach w czasie przesłuchania w celu wymuszenia od niej wyjaśnień, oraz kierował groźby pozbawienia życia i spowodowania uszkodzeń ciała.
60. S 85/09/Zk – w sprawie dokonanego między 13 grudnia 1981 r. a bliżej nieustalonym dniem w styczniu 1982 r. w Białymstoku pobicia Alberta B. przez nieustalonych funkcjonariuszy ZOMO, w wyniku czego doznał on bliżej nieokreślonych obrażeń ciała, co stanowiło represje wobec pokrzywdzonego.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Luty 2009 r.

61. S 10/09/Zn – w sprawie naruszenia prawa międzynarodowego, polegającego na dokonywaniu w sierpniu 1943 r. w Kolnie, woj. podlaskie, przez lekarzy niemieckich eksperymentów medycznych na ludności cywilnej obszaru okupowanego, w tym na Zofii W.
62. S 12/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskich, polegających na wysiedleniu rodziny P. w grudniu 1940 r. ze wsi Kołaki, woj. podlaskie, oraz na wysiedleniu rodziny R. w 1941 r. ze wsi Janowo, woj. podlaskie, przez nieustalonych funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej.
63. S 13/09/Zn – w sprawie dopuszczenia się przez funkcjonariuszy nazistowskich zabójstwa, w marcu 1944 r. w Rutkach, woj. podlaskie, nieustalonego mężczyzny narodowości żydowskiej oraz w sprawie dokonanego przez funkcjonariuszy nazistowskich w marcu 1944 r. w Szlasach Łopienite, woj. podlaskie, bezprawnego pozbawienia wolności Jana Ch., osoby cywilnej obszaru okupowanego, a następnie skierowania go do niemieckiego obozu koncentracyjnego w Stutthofie, gdzie stworzono mu warunki życia grożące biologicznym wyniszczeniem.
64. S 14/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na dokonaniu w listopadzie 1940 r. w miejscowości Brzozowo Stare, woj. podlaskie, przez funkcjonariuszy nazistowskich bezprawnego pozbawienia wolności Wincentego W. i pięciu nieustalonych osób należących do jego rodziny.
65. S 15/09/Zn – w sprawie wzięcia udziału w zabójstwie Lei R. oraz jej małoletniego syna o nieustalonym imieniu, obywateli polskich narodowości żydowskiej, dokonanym przez funkcjonariuszy niemieckiego aparatu okupacyjnego w bliżej nieustalonym czasie, w okresie jesiennym 1942 r., we wsi Bujaki, woj. podlaskie.

66. S 17/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskich dokonanych w okresie od lipca 1941 r. do lipca 1944 r., w rejonie wsi Słomianka, woj. podlaskie, polegających na zabójstwie nieustalonych czterech osób narodowości żydowskiej.
67. S 21/09/Zn – w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Zofii P., dokonanego przez nieustalonych funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej po zatrzymaniu jej w dniu 5 maja 1944 r. w Krasnopolu, woj. podlaskie.

Marzec 2009 r.

68. S 23/09/Zn – w sprawie zabójstwa Zachariasza K. i Antoniego S., dokonanego przez funkcjonariuszy niemieckiego aparatu okupacyjnego w bliżej nieustalonym czasie, w lipcu 1941 r., w Białymstoku lub w okolicach tego miasta.
69. S 25/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej zabójstwa Jana Ł., dokonanego przez funkcjonariuszy nazistowskich w trzeciej dekadzie czerwca 1941 r. w Czeremsze, woj. podlaskie.
70. S 26/09/Zn – w sprawie nazistowskiej zbrodni wojennej pozbawienia wolności, wbrew normom prawa międzynarodowego, Edwarda R. w Grodnie, dawne woj. białostockie, w okresie marca 1944 r. oraz poddania go torturom w okresie od czerwca do połowy lipca 1944 r. przez bicie różnymi przedmiotami po głowie i całym ciele w celu wymuszania ujawnienia informacji dotyczącej jego działalności konspiracyjnej.

Kwiecień 2009 r. – czerwiec 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Lipiec 2009 r.

71. S 42/09/Zn – w sprawie przeciwko Mieczysławowi K. podejrzanemu o to, że w nocy z 9 na 10 czerwca 1944 r. we wsi Świdry Awissa, woj. podlaskie, wspólnie i w porozumieniu z innymi funkcjonariuszami III Rzeszy Niemieckiej, w celu wyniszczenia w części polskiej grupy narodowej dopuścił się zabójstw Jana B., Michała N., Władysława K., Piotra B., Dominika T., Zygmunta M., Zygmunta K., Aleksandra G.
72. S 43/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na dokonaniu przez funkcjonariuszy nazistowskich w nieustalonym okresie okupacji niemieckiej, we wsi Kruszyniany, woj. podlaskie, zabójstwa nieustalonej kobiety, która współpracowała z organizacjami partyzanckimi.
73. S 45/09/Zn – w sprawie wzięcia udziału w masowych zabójstwach obywateli polskich przez funkcjonariuszy niemieckiego aparatu okupacyjnego w lesie k. wsi Nowosiółki, pow. białostocki, w okresie od końca czerwca 1941 r. do lipca 1944 r.

Sierpień 2009 r.

74. S 47/09/Zn – w sprawie zabójstwa Mikołaja S. w dniu 24 grudnia 1942 r. w Białowieży, woj. podlaskie, dokonanego przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej.

Wrzesień 2009 r.

75. S 51/09/Zn – w sprawie rozstrzelania w dniu 17 lipca 1943 r. 257 mieszkańców wsi Krasowo-Częstki, woj. podlaskie, dokonanego przez żandarmów niemieckich z posterunków żandarmerii w Wysokiem Mazowieckiem, Szepietowie, Czyżewie, woj. podlaskie.
76. S 52/09/Zn – w sprawie zbrodni zabójstw osób ludności cywilnej, dokonanych w miejscowości Pobikry, woj. podlaskie, w okresie od końca czerwca 1941 r. do lipca 1944 r. przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej.
77. S 53/09/Zn – w sprawie zbrodni zabójstw osób narodowości polskiej i żydowskiej, dokonanych przez funkcjonariuszy niemieckiej żandarmerii i gestapo w okresie od końca czerwca 1941 r. do stycznia 1945 r. we wsi Stawiski, woj. podlaskie.
78. S 59/09/Zn – w sprawie dokonanego przez funkcjonariuszy nazistowskich w dniu 30 lipca 1943 r. zabójstwa 49 mieszkańców wsi Sikory Tomkowięta, woj. podlaskie.
79. S 61/09/Zn – w sprawie zabójstw osób z ludności cywilnej, dokonanych przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej od końca czerwca 1941 r. do lipca 1944 r. w Brańsku, woj. podlaskie.
80. S 63/09/Zn – w sprawie dokonanego w okresie od lipca 1942 r. do 1944 r. w niemieckim obozie zagłady w Treblince, woj. mazowieckie, przez funkcjonariuszy niemieckich władz okupacyjnych ludobójstwa ok. 750 000 Polaków, Żydów i osób innych narodowości.
81. S 64/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej polegającej na przymusowym przesiedleniu w grudniu 1940 r. z miejscowości Brzozowe Nowe, woj. podlaskie, do miejscowości Jednoróżec k. Ostródy w Prusach Wschodnich Jana W., Henryki W., Tadeusza W., Kazimierzy W., Adelii W., Heleny W. i Stefana W. połączonym ze zmuszeniem Jana W., Tadeusza W., Kazimierzy W. i Adelii W. do świadczenia pracy na rzecz okupanta niemieckiego, co stanowiło naruszenie art. 52 IV konwencji haskiej dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej z dnia 18 października 1907 r..
82. S 65/09/Zn – w sprawie pacyfikacji wsi Jabłoń Dobki, woj. podlaskie, dokonanej w dniu 8 marca 1944 r. przez żandarmów z posterunku żandarmerii niemieckiej w Wysokiem Mazowieckiem, którzy rozstrzelali tego dnia 93 mieszkańców wsi Jabłoń Dobki.

Październik 2009 r.

83. S 69/09/Zn – w sprawie pacyfikacji wsi Jasionowo, woj. podlaskie, dokonanej w dniu 26 sierpnia 1943 r. przez żandarmów niemieckich z posterunku w Lipsku i funkcjonariuszy

szy gestapo w Grodnie, w wyniku której zostało pozbawionych życia 59 mieszkańców tej wsi.

Listopad 2009 r. - brak rejestracji spraw.

Grudzień 2009 r.

84. S 77/09/Zn – w sprawie zbrodni zabójstw osób cywilnych, popełnionych przez żandarmerów z posterunku żandarmerii niemieckiej w Nurze w okresie od końca czerwca 1941 r. do lipca 1944 r.
85. S 78/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskich, popełnionych od końca czerwca 1941 r. do lipca 1944 r., na terenie lasu w rejonie Bacieczek obok Starosielec i Białegostoku przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej, którzy dopuścili się zabójstw szeregu osób ludności cywilnej.

**II. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Gdańsku
(materiał opracowany przez naczelnika Macieja Schulza)**

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 1/09/Zk – w sprawie przeciwko Ryszardowi L. funkcjonariuszowi SB Wydziału III KW MO w Toruniu, podejrzanemu o psychiczne znęcanie się w okresie od 28 grudnia 1981 r. do końca lutego 1982 r. w Bydgoszczy i Gołdapi nad Ewą Marią J., przewodniczącą Sekcji Nauczycielskiej NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, oraz w lutym 1982 r. w Gołdapi nad Henryką K.-C., działaczką NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego. Śledztwo zakończono skierowaniem aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy (opis zarzutów i biegu postępowania sądowego zawarty w części dotyczącej aktów oskarżenia).
2. S 2/09/Zk – w sprawie przeciwko Lechowi R., funkcjonariuszowi SB Wydziału V KW MO w Toruniu, podejrzanemu o psychiczne znęcanie się w okresie od 28 lipca 1982 r. do końca grudnia 1986 r. w Toruniu nad Ryszardem Stanisławem M., organizatorem strajków w sierpniu 1980 r. w Zakładzie Maszyn Biurowych PREDOM-METRON w Toruniu i członkiem Zakładowego Komitetu Tymczasowego NSZZ „Solidarność”, oraz psychicznego znęcania się w maju 1982 r. w Toruniu nad Kazimierzem Andrzejem M., działaczem

NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego. Podejrzany, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi funkcjonariuszami, przesłuchiwał zatrzymanych pokrzywdzonych i używając przestępczych metod śledczych, starał się od nich wydobyć informacje o ich działalności opozycyjnej. Śledztwo zakończono skierowaniem aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w Toruniu (opis zarzutów i biegu postępowania sądowego zawarty w części dotyczącej aktów oskarżenia).

3. S 3/09/Zk – w sprawie zabójstw członków organizacji niepodległościowej „Gryf Pomorski”, których mieli dokonać na Pomorzu Gdańskim funkcjonariusze państwa komunistycznego: w lipcu 1945 r. w miejscowości Grabowe Pole – Franciszki P. w bliżej nieustalonym okresie jesienią 1946 r., w miejscowości Grabowo – mężczyzny o nazwisku B., oraz w bliżej nieustalonym okresie w 1947 r. w okolicy miejscowości Suchy Dąb - mężczyzny o nazwisku K. Postępowanie zakończone postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej. Postanowienie jest prawomocne.
4. S 6/09/Zk – w sprawie pobicia w dniu 12 grudnia 1981 r. w Gdańsku Ryszarda Z. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w trakcie czynności przesłuchania go w charakterze podejrzanego w pomieszczeniach KM MO w Gdańsku oraz pobicia w dniu 14 grudnia 1981 r. w Gdańsku tej samej osoby przez funkcjonariuszy SW w trakcie czynności osadzania go w Areszcie Śledczym w Gdańsku. Pokrzywdzony został zatrzymany z uwagi na popełnienie przestępstw kryminalnych: kradzieży z włamaniem do posterunku MO i zaboru broni palnej, a następnie napaści z jej użyciem na inny posterunek i usiłowania zabójstwa milicjanta. Twierdzi, iż działał wówczas z powodów politycznych, chcąc rzekomo zdobyć broń dla „Solidarności”. W toku postępowania nie potwierdzono tej wersji zdarzeń i odmówiono wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, iż czyny nie zawierają ustawowych znamion zbrodni komunistycznej. Postanowienie jest prawomocne.
5. S 7/09/Zk – w sprawie przeciwko Czesławowi D., b. naczelnikowi Wydziału Śledczego WUSW w Słupsku, oraz Barbarze S., b. zastępczyni kierownika Wydziału Społeczno-Administracyjnego Urzędu Miejskiego w Słupsku, podejrzanym o popełnienie zbrodni komunistycznych, polegających na stosowaniu represji w stosunku do członków MKK NSZZ „Solidarność” Pomorza Środkowego Koszalin-Słupsk przez niedopełnienie obowiązków i przekroczenie uprawnień w okresie od 5 do 9 października 1988 r. w Słupsku w związku z wydaniem niezgodnej z prawem, tj. ustawą z dnia 29 marca 1962 r. o zgromadzeniach oraz ustawą z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego, decyzji administracyjnej, która posłużyła następnie do rozwiązania w dniu 9 października 1988 r. zebrania członków MKK NSZZ „Solidarność” odbywającego się w mieszkaniu Wandy D. w Słupsku i działania tym na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego. W toku postępowania podjęto czynności weryfikujące linie obrony podejrzanych, które dostarczyły nowych dowodów w sprawie. M. in. ujawniono dokument byłej SB, który nie znalazł się w zasobie archiwalnym IPN pomimo istnienia takiego obowiązku ustawowego.

Luty 2009 r.

6. S 8/09/Zk – w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Felicjana A., rolnika uchylającego się od wykonania obowiązkowych dostaw zboża w dniu 17 listopada 1953 r. w Rzęczkowie i Toruniu przez funkcjonariuszy MO w Rzęczkowie i Toruniu. Śledztwo zostało umorzone z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej. Postanowienie jest prawomocne.
7. S 9/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień podczas zwalniania ze służby w 12. batalionie remontowym 12. Dywizji Zmechanizowanej im. Armii Ludowej w Bydgoszczy żołnierza zawodowego Ryszarda S. w dniu 23 stycznia 1971 r. Odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie. Postanowienie jest prawomocne.
8. S 10/09/Zk – w sprawie zaistniałego w nieustalonym czasie i miejscu przekroczenia uprawnień przez nieznaną funkcjonariuszy państwa komunistycznego, działających na szkodę interesu prywatnego Kordiana W. przez stosowanie różnych form represji wobec niego podczas całego jego życia. Pokrzywdzony wezwany do uzupełnienia danych zawartych w zawiadomieniu nie uczynił tego, co skutkowało wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa. Postanowienie jest prawomocne.
9. S 11/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień i nadużycie władzy przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego wobec Andrzeja B. jego pobicia przez funkcjonariuszy MO na terenie Komisariatu MO w Strzegomiu w 1976 r. oraz fizycznego i psychicznego znęcania się przez funkcjonariuszy SW w Zakładzie Karnym w Sztumie w 1978 r. Sprawę przekazano zgodnie z właściwością do Prokuratury Rejonowej w Kwidzynie.
10. S 16/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od 1 sierpnia 1953 r. do 6 maja 1954 r. w Sztumie przez funkcjonariusza miejscowego PUBP, Mariana N., nad nieustalonym pokrzywdzonym w celu uzyskania określonych informacji lub wyjaśnień. Postępowanie zainicjowane wynikami analizy materiałów postępowania dyscyplinarnego zakończono postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej. Postanowienie jest prawomocne.
11. S 17/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od dnia 7 do 8 lipca 1953 r. w Działdowie przez funkcjonariuszy miejscowego PUBP oraz WUBP w Olsztynie nad Eugeniuszem Z., którzy w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego przeciwko niemu, podejrzanemu o udział w zabójstwie działacza ZMP i nielegalne posiadanie broni, w celu uzyskania określonych wyjaśnień, informacji lub oświadczenia używali przemocy przez bicie przy użyciu dziurkacza do papieru, deptanie po palcach stóp, przystawianie pistoletu do głowy i bagnetu do piersi oraz znieważali słowami powszechnie uznanymi za obelżywe.

Marzec 2009 r.

12. S 20/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień – represji stosowanych rzekomo w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych ub. wieku przez funkcjonariuszy służb wywiadowczych PRL wobec członków rodziny Jarosława P. i usiłowania jego zabójstwa w dniu 8 marca 1974 r. w Gdańsku. Odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej. Postanowienie jest prawomocne.
13. S 22/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania się w okresie od 28 grudnia 1981 r. do końca lutego 1982 r. w Bydgoszczy i Gołdapi nad Henryką K.-C., działaczką NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, przez funkcjonariusza KW MO w Toruniu. Sprawę dołączono do innego śledztwa.
14. S 23/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień w 1981 r. w Bydgoszczy przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, tj. przełożonych Romualda Ch., w związku z wydanym rozkazem nr 080 z dnia 1 czerwca 1981 r. o zwolnieniu go z zawodowej służby wojskowej. Pokrzywdzony w złożonym zawiadomieniu zarzucał, iż doszło do tego m. in. z powodu jego przekonań politycznych. Ustalono, że Romuald Ch. w grudniu 1980 r. nie otrzymał urlopu i z tego powodu samowolnie opuścił jednostkę, a jedyną przyczyną jego zwolnienia było skazanie prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności. Artykuł 51 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych wymieniał jako jedną z przesłanek dających możliwość zwolnienia z zawodowej służby wojskowej skazanie prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności lub karę obniżenia stopnia wojskowego. W toku postępowania nie ustalono, aby osoba pokrzywdzonego pozostawała w zainteresowaniu organów bezpieczeństwa państwa komunistycznego z powodu swoich przekonań politycznych. Odmówiono wszczęcia śledztwa z uwagi na brak znamion czynu zabronionego. Postanowienie jest prawomocne.
15. S 24/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych popełnionych w okresie od 1954 r. do 1958 r. w Elblągu i Nowym Dworze Gdańskim, polegających na stosowaniu represji z powodów wyznaniowych wobec Kazimierza G. przez funkcjonariuszy UB przez zmuszanie wymienionego przy użyciu przemocy fizycznej, znieważania i gróźb bezprawnych do złożenia określonych zeznań, wyjaśnień lub udzielenia informacji dotyczących działalności pokrzywdzonego w związku wyznaniowym świadków Jehowy. W toku postępowania zgromadzono obszerny materiał dowodowy dotyczący inwigilacji i represji organów bezpieczeństwa PRL wobec środowiska świadków Jehowy. Śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców przestępstw. Postanowienie jest prawomocne.
16. S 26/09/Zk – postępowanie sprawdzające zostało przeprowadzone na skutek pisemnego zawiadomienia o przestępstwie zabójstwa w bliżej nieokreślonym czasie, miejscu i okolicznościach dwóch nieustalonych co do tożsamości podchorążych 10 batalionu b. Wyższej Oficerskiej Szkoły Artylerii w Toruniu przez funkcjonariuszy WSW. Zawiadamiający lakonicznie przedstawił w piśmie dane dotyczące zdarzenia. Został wezwany do ich uzupełnienia. Zawiadamiający jednak zmarł i nie został przesłuchany. Wobec takiego stanu rzeczy brak było procesowych możliwości uzupełnienia i wyjaśnienia wskazanych

w zawiadomieniu informacji, tym bardziej iż nie ujawniono jakichkolwiek dowodów potwierdzających chociażby podejrzenie popełnienia tej zbrodni zabójstwa. Odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.

17. S 29/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającego na represjonowaniu małżeństwa Edmunda O. i Moniki O. oraz członków ich rodziny w okresie od 1970 r. do 31 lipca 1990 r. w Kielnie, pow. Wejherowo, przez rozpowszechnianie na ich temat fałszywych wiadomości, co zdaniem zawiadamiających stanowiło represję za ich antykomunistyczne poglądy i udzielanie pomocy rodzinom osób internowanych. Postępowanie zakończono postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion zbrodni komunistycznej. Postanowienie jest prawomocne.
18. S 30/09/Zk – w sprawie zabójstwa przy użyciu broni palnej kobiety o nieustalonej tożsamości w nieustalonym dniu w okresie pomiędzy 6 marca a końcem kwietnia 1945 r. w lesie położonym na wschód od wsi Pogódki, pow. Starogard Gdański, przez funkcjonariuszy posterunku milicji w Pogódkach.
19. S 31/09/Zk – postępowanie zostało przeprowadzone w oparciu o wyłączone materiały procesowe z innego śledztwa i dotyczyło fizycznego i psychicznego znęcania się w 1949 r. w Toruniu przez funkcjonariuszy PUBP nad sześcioma członkami i sympatykami PSL z powodu ich politycznych przekonań. Ustalono, że pokrzywdzeni byli aktywnymi działaczami na szczeblu gminy. Doszło do ich zatrzymania. W toku prowadzonego śledztwa bezspornie ujawniono, że wobec pięciu z nich funkcjonariusze stosowali przestępcze metody śledcze, polegające na psychicznym i fizycznym znęcaniu się w postaci bicia, kopania, zmuszania do siadania na nodze odwróconego taboretu, przyciskania dłoni szufladą, wielogodzinnym przesłuchaniu w porze nocnej. Natomiast z uwagi na zgon szóstego pokrzywdzonego nie udało się jednoznacznie ustalić, czy również wobec niego funkcjonariusze dopuścili się przestępstwa, i z tego powodu śledztwo w zakresie dotyczącym tego pokrzywdzonego umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa stanowiącego zbrodnię komunistyczną. Natomiast w pozostałej części umorzono postępowanie przygotowawcze wobec niewykrycia sprawców przestępstw. Postanowienie jest prawomocne.
20. S 32/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej polegającej na represjach dokonanych na osobie Wincentego F., działacza zakładowych struktur NSZZ „Solidarność” w okresie od 14 grudnia 1981 r. do 1988 r. w Toruniu i Strzebielinku, w trakcie internowania, a polegających na psychicznym znęcaniu się nad nim przez działających wspólnie w porozumieniu funkcjonariuszy SB KW MO w Toruniu w ten sposób, że był wielokrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany przez wiele godzin, grożono mu pobiciem, a w ośrodku dla internowanych został uderzony pięścią w brzuch przez przesłuchującego go funkcjonariusza – w celu uzyskania określonych zeznań na okoliczność jego działalności opozycyjnej. W toku śledztwa ustalono nazwiska funkcjonariuszy, którzy wykonywali czynności z udziałem pokrzywdzonego. Wizerunki tych osób zostały mu okazane. Rozpoznał on

jednego ze sprawców i w tej części materiały zostały wyłączone celem odrębnego postępowania, w którym przedstawiono zarzuty podejrzanemu. Natomiast innych osób nie rozpoznał. W związku z tym co do pozostałych sprawców umorzono śledztwo wobec ich niewykrycia. Postanowienie jest prawomocne.

Kwiecień 2009 r.

21. S 34/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w styczniu 1946 r. przez funkcjonariuszy PUBP w Szubinie nad Władysławem M. i Stefanem M., rolnikami ze wsi Weronika. Ujawniono, iż powodem ich zatrzymania było jedynie nielegalne posiadanie broni palnej i nie prowadzili oni jakiejkolwiek działalności niepodległościowej. Odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku znamion czynu zabronionego - zbrodni komunistycznej. Postanowienie jest prawomocne.
22. S 35/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od 18 grudnia 1953 r. do 27 marca 1954 r. w Gdańsku przez nieustalonych dwóch funkcjonariuszy WUBP w Gdańsku nad zatrzymanym i tymczasowo aresztowanym Stanisławem R. w celu uzyskania od niego określonych wyjaśnień, w szczególności związanych z jego kontaktami z oficerami służb wywiadowczych polskiego rządu emigracyjnego w Londynie, postawionymi mu zadaniami po jego przyjeździe do Polski i przyznania się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa działania na szkodę państwa polskiego przez przekazywanie osobom trzecim wiadomości stanowiących tajemnicę państwową i wojskową, przez prowadzenie w różnych porach dnia i nocy wielogodzinnych bezustannych przesłuchań - konwejerów, pozbawienia możliwości snu i odpoczynku i doprowadzania tym samym do wyczerpania fizycznego i wielokrotnej utraty przytomności, wypowiadania gróźb spowodowania, w przypadku niezłożenia wyczerpujących wyjaśnień, negatywnych konsekwencji wobec członków jego rodziny i innych bezprawnych działaniach. Śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
23. S 39/09/Zk – w sprawie stosowania represji we wrześniu 1982 r. w Słupsku przez funkcjonariuszy SB i MO wobec adwokat Anny B.-S. przez przekroczenie uprawnień, tworzenie fałszywych dowodów z zeznań i oświadczeń świadków celem skierowania przeciwko niej ścigania za wykroczenie polegające na wzięciu udziału w manifestacji w dniu 31 sierpnia 1982 r. w Słupsku. Postępowanie dotyczy zdarzeń o skomplikowanym i wielowątkowym stanie faktycznym. Zabezpieczono obszerny materiał archiwalny potwierdzający zaistnienie czynu będącego przedmiotem śledztwa, natomiast nie żyją główni świadkowie oskarżający pokrzywdzoną w 1982 r. W toku czynności ujawniono inne fakty i okoliczności dotyczące kolejnych represji SB wobec adwokat Anny B.-S. Celem ich było zdyskredytowanie pokrzywdzonej w oczach osób związanych z opozycją, a tym samym wyeliminowanie jej jako obrończyni z udziału w procesach politycznych.
24. S 41/09/Zk – w sprawie represji stosowanych rzekomo w 1972 r. w Sztumie przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegających na ograniczaniu uczniów szkół pow. sztumskiego w przysługujących im prawach ze względu na przynależność wyznaniową.

Postępowanie zakończone postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.

25. S 43/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień przez naczelnika miasta i gminy w Kartuzach w dniu 26 października 1979 r. przez orzeczenie o przejściu na własność Skarbu Państwa części majątku należącego do małżeństwa N. i działania tym na szkodę interesu prywatnego pokrzywdzonych i ich następców prawnych. Postępowanie zakończono postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Postanowienie jest prawomocne.

Maj 2009 r.

26. S 44/09/Zk – w sprawie niedopełnienia obowiązków w sierpniu/wrzeźniu 1954 r. we Włocławku związanych z pobytem szeregowego Józefa K., pełniącego służbę w JW 3136 we Włocławku, w Okręgowym Szpitalu Nr 2 w Toruniu przez jego przełożonych. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie. Postanowienie jest prawomocne.
27. S 45/09/Zk – w sprawie pobicia w dniu 12 czerwca 1987 r. w Gdańsku w czasie przemarszu po zakończeniu mszy papieskiej Jana W. przez nie mniej niż dwóch nieustalonych funkcjonariuszy ZOMO i narażenia go tym pobiciem na możliwość wystąpienia ciężkich obrażeń ciała. Sprawa umorzona wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.
28. S 46/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania się w maju 1982 r. w Toruniu nad Kazimierzem Andrzejem M., działaczem NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, przez funkcjonariuszy KW MO w Toruniu. Postępowanie dołączono do innego śledztwa celem łącznego prowadzenia.
29. S 47/09/Zk – w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Mariana M. i Leonarda H., członków organizacji niepodległościowej pod nazwą „Tajna Organizacja Patyków”, w latach 1952–1953 w Gdańsku przez funkcjonariuszy UBP w toku prowadzonego przeciwko nim śledztwa przez przetrzymywanie ich w areszcie pomimo braku postanowień o przedłużeniu stosowania tymczasowych aresztowań. Organizacja ta (nazywana także przez jej członków „Związkiem Wolnej Młodzieży Polskiej”) została założona na przełomie lat 1951–1952 przez Mariana M., a w jej skład wchodził uczniowie VI Ogólnokształcącego Gimnazjum i Liceum w Gdańsku. Jej działalność polegała w szczególności na sporządzaniu i kolportażu odezw i ulotek o treściach niepodległościowych. Postępowanie zakończone postanowieniem o umorzeniu śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.
30. S 49/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania się w okresie od wiosny 1982 r. do końca października 1982 r. w Grudziądzu nad Waldemarem B., działaczem NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, przez funkcjonariuszy KM MO w Grudziądzu.

31. S 50/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania się w dniu 8 marca 1984 r. w Toruniu nad Adolfem Ludwikiem L., działaczem NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, przez funkcjonariuszy WUSW w Toruniu. Sprawcy w toku przesłuchania starali się zmusić groźbami pokrzywdzonego do ujawnienia danych dotyczących jego działalności opozycyjnej. Śledztwo umorzono z uwagi na niewykrycie sprawców. Postanowienie jest prawomocne.
32. S 51/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się przez funkcjonariuszy WUBP w Gdańsku w okresie od listopada 1953 r. do kwietnia 1954 r. w Gdańsku nad członkami organizacji niepodległościowej o nazwie „Szczerb”: Adamem L., Tadeuszem M., Bronisławem S., Alicją B., Heleną B., Czesławem B., Gertrudą J., Henrykiem M., Tadeuszem M., Tadeuszem P., Feliksem L., Januszem P., Witoldem G. i Jerzym K., polegającego na poddawaniu ich wielokrotnym długotrwałym przesłuchaniom w porze nocnej, doprowadzającym do fizycznego i psychicznego wyczerpania pokrzywdzonych, stosowaniu przemocy fizycznej w postaci bicia i szarpania za włosy, zmuszaniu do długotrwałego siedzenia na nodze odwróconego taboretu, umieszczaniu w karczerze i groźeniu im pobicie oraz długotrwałym pozbawieniem wolności ich i członków ich rodzin w celu uzyskania określonych wyjaśnień w toku prowadzonych przeciwko nim postępowań karnych. Organizacja została założona w 1949 r. w Gdańsku przez grupę młodzieży wywodzącą się z harcerstwa w akcie protestu przeciwko zlikwidowaniu Związku Harcerstwa Polskiego. Członkowie organizacji brali udział w konspiracyjnych spotkaniach, podczas których prowadzili wykłady i dyskusje na aktualne tematy, redagowali i rozpowszechniali ulotki i odezwy o treściach antykomunistycznych, malowali na murach „kotwice” oznaczające sprzeciw wobec systemu, dekorowali pomniki, pełnili warty przy grobach patriotów. Postępowanie zakończono postanowieniem o umorzeniu śledztwa – częściowo wobec śmierci ustalonych sprawców, częściowo wobec niewykrycia sprawców, a częściowo wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa oraz wobec stwierdzenia, że dany czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Postanowienie jest prawomocne.

Czerwiec 2009 r.

33. S 54/09/Zk – w sprawie poświadczenia nieprawdy w okresie od kwietnia 1975 r. do 10 stycznia 1990 r. w Gdańsku przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w wytwarzanych przez SB dokumentach stwierdzających fakt zarejestrowania Tadeusza K. jako tajnego współpracownika i jego współpracy z organami bezpieczeństwa państwa, co zdaniem zawiadamiającego stanowiło formę represji za jego niezależną działalność dziennikarską.
34. S 57/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania w okresie od grudnia 1981 r. do 8 marca 1982 r. w Potulicach nad Leszkiem K., internowanym działaczem NSZZ „Solidarność”, przez funkcjonariuszy SB KW MO w Bydgoszczy w ten sposób, że przesłuchiwali go przez kilka godzin, używali wobec niego gróźb spowodowania bliżej nieokreślonej krzywdy rodzinie oraz skazania na karę wieloletniego pozbawienia wolności, co powo-

dowało u pokrzywdzonego obawy o swoje życie i bezpieczeństwo, przy czym działania te zmierzały do uzyskania określonych zeznań i oświadczeń. Nadto w dniu 9 marca 1982 r. w Bydgoszczy podczas kolejnego przesłuchania wobec tego pokrzywdzonego nieustaleni co do tożsamości funkcjonariusze SB dopuścili się represji w postaci psychicznego znęcania się w ten sposób, że używali wobec niego groźby wszczęcia postępowania karnego za przestępstwo gospodarcze i co za tym idzie wymierzenia mu kary wieloletniego pozbawienia wolności, przekazania żonie fikcyjnych informacji, których ujawnienia sobie nie życzył, nadto uderzali pałą w biurko i używali słów wulgarnych uznanych powszechnie za obelżywe, przy czym działania te zmierzały do uzyskania określonych zeznań i oświadczeń. Pokrzywdzony nie potrafił wskazać cech indywidualnych sprawców umożliwiających ich identyfikację, a tym bardziej nie znał ich danych personalnych. Na podstawie zachowanych materiałów wytypowano funkcjonariuszy, którzy mieli bezpośredni kontakt z pokrzywdzonym i ich wizerunki zostały mu okazane, z negatywnym jednak skutkiem. Śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.

35. S 58/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania się w okresie między 14 grudnia 1981 r. a 23 stycznia 1982 r. w Więcborku i Potulicach nad Januszem K., zatrzymanym i internowanym działaczem NSZZ Rolników Indywidualnych, przez dwóch funkcjonariuszy SB w ten sposób, że przesłuchiwali go przez wiele godzin, używali wobec niego szantażu, informowali o bliżej nieokreślonych negatywnych skutkach jego działalności opozycyjnej, co powodowało u pokrzywdzonego obawy o swoje życie i bezpieczeństwo, przy czym działania te zmierzały do uzyskania określonych zeznań i oświadczeń. Pokrzywdzony nie zna danych osobowych sprawców, nie potrafi także podać cech, które mogłyby przyczynić się do ich identyfikacji indywidualnej. W toku śledztwa ustalono na podstawie szczególnie zachowanych materiałów archiwalnych gromadzonych przez organy bezpieczeństwa o pokrzywdzonym nazwisko jednego funkcjonariusza, który miał bezpośredni kontakt z pokrzywdzonym, przewożąc go w dniu zatrzymania do zakładu karnego. Aktualnie prowadzone są czynności procesowe zmierzające do ustalenia funkcjonariuszy zatrudnionych w KP MO w Sepólnie Krajeńskim, albowiem pokrzywdzony podaje, iż sprawcami przestępstwa byli funkcjonariusze z tej jednostki.

Lipiec 2009 r.

36. S 60/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w listopadzie 1978 r. w Działdowie przez funkcjonariuszy MO i SB nad Januszem J., pozbawionym wolności (zatrzymanym na 48 godzin) z nieznanymi przyczyn. Postępowanie zakończone postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej.
37. S 62/09/Zk – w sprawie przeciwko byłemu funkcjonariuszowi SW, Czesławowi Sz., oskarżonemu o wzięcie udziału w pobiciu osób internowanych w dniu 14 sierpnia 1982 r. na terenie Ośrodka Odosobnienia w Kwidzynie. Zarzucono mu, iż po zakończeniu akcji tłumienia protestu internowanych, wszczętego z powodu ograniczenia widzeń z rodzina-

mi, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi funkcjonariuszami SW wewnątrz celi mieszkalnej dwukrotnie uderzył pokrzywdzonego Tadeusza W. pałką gumową, co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkich uszkodzeń ciała i spowodowało rozstrój jego zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Sprawę przeciwko Czesławowi Sz. wyłączono z innego postępowania Oddziałowej Komisji w Gdańsku, dotyczącego pobic internowanych w dniu 14 sierpnia 1982 r. w Kwidzynie, po zgromadzeniu materiałów dających podstawy do wniesienia aktu oskarżenia wobec tej osoby. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Sprawa jest na etapie postępowania sądowego.

38. S 63/09/Zk – w sprawie psychicznego i fizycznego znęcania się w okresie od dnia 28 lipca 1982 r. do końca grudnia 1986 r. w Toruniu przez nieustalonych funkcjonariuszy KW MO/WUSW w Toruniu nad Ryszardem Stanisławem M., działaczem NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, i zmuszania do składania zeznań, oraz w dniu 1 maja 1982 r. w Toruniu, przez nieustalonych funkcjonariuszy KW MO w Toruniu nad Kazimierzem Andrzejem M., działaczem NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego. Sprawcy starali się podczas wielogodzinnych przesłuchań wymóc na pokrzywdzonych ujawnienie informacji dotyczących ich działalności opozycyjnej, stosując m. in. groźby bezprawne, zastraszając ich i znieważając słowami powszechnie uznanymi za obelżywe. Śledztwo umorzono z uwagi na niewykrycie sprawców przestępstw. Postanowienie jest prawomocne.

Sierpień 2009 r.

39. S 64/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w Topólce nad Stefanem S., żołnierzem AK, w styczniu 1947 r. przez funkcjonariuszy UB w następstwie czego pokrzywdzony zmarł, oraz fizycznego i psychicznego znęcania się nad jego córką Barbarą w Topólce i Aleksandrowie Kujawskim przez funkcjonariuszy UB.
40. S 65/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania się od 13 do 31 grudnia 1982 r. w Potulicach nad Mirosławem K., działaczem NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, przez funkcjonariuszy KW MO w Toruniu. Pokrzywdzony podczas internowania był przesłuchiwany i wówczas zastraszano go oraz groźbami wymuszono na nim podpisanie oświadczenia o przestrzeganiu prawa po wyjściu na wolność. Śledztwo umorzono z uwagi na niewykrycie sprawców. Postanowienie jest prawomocne.
41. S 66/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania się nad Tadeuszem Leonem Sz., działaczem NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, w Chełmnie i Toruniu od sierpnia 1980 r. do 1989 r. przez funkcjonariuszy KW MO/WUSW w Toruniu. Pokrzywdzony był wielokrotnie zatrzymywany i wówczas próbowano zmusić go w przestępczy sposób do ujawnienia informacji dotyczących jego działalności opozycyjnej.
42. S 69/09/Zk – w sprawie pobicia we wrześniu 1982 r. w Elblągu Andrzeja Cz. przez funkcjonariuszy MO przy użyciu pałek gumowych podczas zatrzymania go w związku z demonstracjami ludności. Postępowanie zakończono postanowieniem o odmowie wszczęcia

śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu. Postanowienie jest prawomocne.

43. S 70/09/Zk – w sprawie represjonowania w latach 1979–1981 w Gdyni kpt. Franciszka K. podczas pełnienia przez niego zawodowej służby wojskowej w WSMW w Gdyni, co zdaniem pokrzywdzonego doprowadziło do jego bezpodstawnego zwolnienia z pracy z przyczyn politycznych. Odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających fakt popełnienia zbrodni komunistycznej.

Wrzesień 2009 r.

44. S 74/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania się w okresie od 28 grudnia 1981 r. do końca kwietnia 1982 r. w Grudziądzu i Potulicach nad Edmundem Stanisławem K., działaczem NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, przez funkcjonariuszy KM MO w Grudziądzu.
45. S 75/09/Zk – w sprawie psychicznego znęcania się w okresie od 12 grudnia 1981 r. do końca marca 1982 r. w Potulicach i Kowalewie nad Michałem L.-G., działaczem NSZZ RI „Solidarność” Regionu Toruńskiego, przez funkcjonariuszy KW MO w Toruniu.
46. S 76/09/Zk – postępowanie sprawdzające zostało przeprowadzone wobec pisemnego zawiadomienia, w którym autor poinformował o rzekomym zabójstwie dokonanym w nocy z 31 października na 1 listopada 1980 r. w Górnej Grupie, pow. Świecie nad Wisłą ponad 50 osób nieustalonych co do tożsamości – działaczy opozycji umieszczonych bezprawnie w szpitalu psychiatrycznym przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, działających ze szczególnym okrucieństwem w ten sposób, że podpalili budynek, doprowadzając do śmierci osób w nim przebywających. W toku podjętych czynności ujawniono, że faktycznie pożar taki miał miejsce. Było już prowadzone postępowanie karne w tej sprawie przez prokuraturę powszechną, które w części zakończyło się skierowaniem aktu oskarżenia do sądu. Nie ujawniono natomiast żadnych dowodów, które wskazywałyby, iż w szpitalu osadzeni byli działacze opozycji, a podpalenie było zamierzonym działaniem wyczerpującym znamiona zbrodni zabójstwa, i wobec tego odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie. Postanowienie jest prawomocne.

Październik 2009 r.

47. S 79/09/Zk – w sprawie poświadczenia nieprawdy w dokumentach operacyjnych związanych z pozyskaniem na tajnego współpracownika w 1980 r. we Włocławku przez funkcjonariusza SB Józefa S., działacza organizacji katolickich Diecezji Włocławskiej, oraz poświadczenia nieprawdy w teczce pracy TW.
48. S 80/09/Zk – postępowanie karne zostało przeprowadzone w oparciu o wyłączony materiał z innego śledztwa w zakresie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od 1945 r. do 1953 r. w Szubinie nad Antonim J. i Mieczysławem J., miejscowymi działa-

czami PSL oraz organizacji młodzieżowej „Wici”, przez funkcjonariuszy PUBP w Szubinie. Ujawniono, że pokrzywdzeni zostali zatrzymani z powodu swoich przekonań politycznych i w toku prowadzonego śledztwa funkcjonariusze znęcali się nad nimi. Pokrzywdzony Mieczysław J. podał nazwiska sprawców. W toku śledztwa uzyskano wizerunki tych osób, a także tych, którzy prowadzili czynności procesowe z udziałem Mieczysława J. Pokrzywdzonemu okazano tablice pogładowe ze zdjęciami, który jednak nie rozpoznał żadnej z nich jako sprawcy. Umorzono śledztwo wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.

49. S 82/09/Zk – w sprawie pobicia w dniu 1 maja 1983 r. w Bydgoszczy zatrzymanego Józefa B., działacza opozycji, przez funkcjonariuszy MO i SB w związku z prowadzoną przez niego działalnością opozycyjną. Do zatrzymania pokrzywdzonego doszło w centrum miasta po rozgromieniu demonstracji antykomunistycznej, która przeszła przez ulice Bydgoszczy. Najpierw został on pobity podczas zatrzymania, a następnie w samochodzie wiozącym go na komendę MO, a także później podczas przesłuchania w toku prowadzonego przeciwko niemu śledztwa. Na podstawie zachowanych materiałów archiwalnych ustalono nazwiska funkcjonariuszy biorących udział w pacyfikacji demonstracji, jak i wykonujących czynności w toku prowadzonego śledztwa w 1983 r. Aktualnie prowadzone są czynności zmierzające do uzyskania ich wizerunków i okazania zdjęć pokrzywdzonemu w celu identyfikacji sprawców.
50. S 85/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień przez Leona F. i Mieczysława P., funkcjonariuszy WUBP w Gdańsku, oraz Stanisława O., Michała S., Bronisława M. i Józefa K., funkcjonariuszy PUBP w Sopocie, przez stosowanie przestępczych metod śledczych wobec nieustalonych osób zatrzymanych w nieustalonym bliżej okresie w latach 1947–1951 w Gdańsku i Sopocie. Postępowanie zainicjowane analizą akt postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przeciwko byłym funkcjonariuszom UBP.
51. S 86/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w toku prowadzonego postępowania karnego w okresie pomiędzy 10 majem 1946 r. a 12 wrześniem 1947 r. w Gdańsku przez Leona M., funkcjonariusza WUBP w Gdańsku, nad nieustalonymi osobami. Postępowanie przeprowadzono po analizie materiałów postępowania dyscyplinarnego. Odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej.
52. S 87/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień przez Ryszarda Z., funkcjonariusza PUBP w Kościerzynie, przez stosowanie przestępczych metod śledczych wobec nieustalonych osób zatrzymanych w nieustalonym bliżej okresie w latach 1946–1948 w Kościerzynie. Postępowanie zainicjowane analizą akt postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przeciwko byłym funkcjonariuszom UBP.
53. S 88/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w 1950 r. w Kościerzynie przez funkcjonariusza PUBP w Kościerzynie, Ryszarda R., w toku prowadzonego postępowania karnego nad nieustalonymi osobami. Postępowanie zainicjowano na podstawie informacji dotyczących postępowania dyscyplinarnego. Odmówiono wszczęcia śledztwa

wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej.

Listopad 2009 r.

54. S 89/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w okresie od 1952 r. do 31 lipca 1990 r. w Bydgoszczy, działających na szkodę interesu prywatnego Konrada C. i jego spadkobierców, polegającego na bezprawnym pozbawieniu go własności nieruchomości.
55. S 91/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w latach 1953–1955 w toku prowadzonych śledztw przez Jana W., st. oficera śledczego PUBP w Tczewie. Z materiałów dotyczących postępowania dyscyplinarnego wynika, iż wyżej wymieniony funkcjonariusz miał stosować przemoc wobec nieustalonych jeszcze osób zatrzymanych, pozbawionych wolności.
56. S 95/09/Zk – w sprawie stosowania represji polegających na zastraszaniu i kierowaniu gróźb bezprawnych w marcu 1982 r. w Potulicach, na terenie Zakładu Karnego wobec internowanego Andrzeja M. przez funkcjonariusza SB w Bydgoszczy, w związku z prowadzoną przez niego działalnością opozycyjną. W trakcie internowania, jak podaje pokrzywdzony, wzywany był na rozmowy, które prowadził z nim funkcjonariusz SB. W ich toku grożono mu bliżej nieokreślonymi konsekwencjami i długoletnim więzieniem. Groźby te wzbudziły obawę u pokrzywdzonego, że mogą zostać spełnione.
57. S 96/09/Zk – w sprawie represji polegających na zastraszaniu, kierowaniu gróźb bezprawnych w okresie od 9 marca 1982 r. do 1989 r. w Bydgoszczy przez funkcjonariuszy SB wobec Stanisława L., działacza NSZZ „Solidarność”, w związku z prowadzoną przez niego działalnością opozycyjną. Pokrzywdzony zeznał, że wielokrotnie był wzywany do siedziby SB w Bydgoszczy. Rozmowy prowadził z nim funkcjonariusz, który groził mu długoletnim więzieniem, bliżej nieokreślonymi konsekwencjami i użyciem broni palnej. Te zachowania wzbudziły w pokrzywdzonym obawę, że mogą zostać spełnione. Aktualnie zwrócono się o udostępnienie wszystkich materiałów gromadzonych przez organy bezpieczeństwa o osobie pokrzywdzonego w celu wytypowania sprawców i zabezpieczenia ich wizerunków w celu okazania pokrzywdzonemu.

Grudzień 2009 r.

58. S 97/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Informacji Wojskowej wobec Tadeusza G. w nieznanych jeszcze okolicznościach.
59. S 98/09/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się nad Czesławem S., żołnierzem AK, w okresie od stycznia 1947 r. do końca marca 1947 r. w Topólce i Aleksandrowie Kujawskim przez funkcjonariusza UB.

60. S 99/09/Zk – w sprawie represji stosowanych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego wobec Waldemara S. w okresie od września 1980 r. do lutego 1981 r. na terenie jednostki wojskowej w Inowrocławiu. Zawiadomienie złożył pokrzywdzony, podając, iż w trakcie odbywania zasadniczej służby wojskowej, podczas osadzenia w areszcie z powodu ukarania za samowolne opuszczenie jednostki, funkcjonariusze znęcali się nad nim. Nadto podaje, że po zwolnieniu z wojska i powrocie do miejsca zamieszkania został pobity przez funkcjonariuszy miejscowego posterunku MO. W toku postępowania zwrócono się do archiwum Wojsk Lądowych o udostępnienie dokumentów związanych z ewentualnym ukaraniem pokrzywdzonego, a także do KWP w Bydgoszczy o wskazanie, czy w czasie podanym przez pokrzywdzonego zatrudnieni byli wskazani przez niego funkcjonariusze. Aktualnie pokrzywdzony jest wezwany w celu złożenia uzupełniających zeznań na okoliczności opisane w zawiadomieniu.
61. S 101/09/Zk – w sprawie przeciwko byłemu funkcjonariuszowi KW MO w Toruniu, Bogdanowi W., oskarżonemu o to, że w dniach 29–30 kwietnia 1982 r. w Toruniu, działając jako funkcjonariusz publiczny państwa komunistycznego, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi funkcjonariuszami SB KW MO w Toruniu dopuścił się zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu represji – fizycznego i psychicznego znęcania się – wobec Aleksandra J., Gerarda M. i Ryszarda S., członków NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego, kontynuujących działalność zawieszonego związku na terenie Zakładów Włókien Chemicznych „Chemitex – Elana” w Toruniu, oraz Wincentego F., członka NSZZ „Solidarność” Regionu Toruńskiego w okresie od 14 grudnia 1981 r. do listopada 1988 r. kontynuującego działalność w Toruńskiej Przędzalni „Merinotex” w Toruniu. Łącznie zarzucono mu popełnienie 5 przestępstw. Podejrzany został zatrzymany i aresztowany w wyniku wydanego listu gończego. W dniu 4 stycznia 2010 r. skierowano w tej sprawie akt oskarżenia do Sądu Rejonowego w Toruniu.
62. S 102/09/Zk – postępowanie przeprowadzone zostało w oparciu o wyłączone materiały procesowe z innego postępowania i dotyczyło zbrodni komunistycznych, popełnionych na szkodę 15 członków lub sympatyków PSL-u w odwecie za ich działalność polityczną na terenie b. woj. bydgoskiego w latach 1945–1953, polegających na stosowaniu represji w postaci fizycznego i psychicznego znęcania się w toku prowadzonych czynności przez funkcjonariuszy miejscowych PUBP, bezprawnych pozbawień wolności oraz tworzenia fałszywych dowodów w celu skierowania postępowania karnego. W toku śledztwa stan faktyczny ujawniono w oparciu o zachowane materiały archiwalne – akta spraw karnych, akta spraw o odszkodowanie, a także zeznania świadków, którymi byli synowie zmarłych pokrzywdzonych. Z uwagi na zgon byłych działaczy nie można było jednoznacznie ustalić sprawców, przede wszystkim przestępstw znęcania. Analiza zachowanych materiałów archiwalnych z prowadzonych postępowań karnych nie we wszystkich przypadkach pozwoliła na przyjęcie, iż rzeczywiście dopuszczono się w trakcie lub w związku z prowadzonym śledztwem przestępstwa. Umorzono postępowanie częściowo wobec niewykrycia sprawców, braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa lub stwierdzenia, iż czynu nie popełniono. Postanowienie jest prawomocne.

63. S 103/09/Zk – w sprawie przeciwko Maciejowi K. podejrzanemu o popełnienie zbrodni komunistycznej, polegającej na tym, że w okresie od 5 do 9 października 1988 r. w Słupsku jako funkcjonariusz państwa komunistycznego, urzędnik terenowego organu administracji państwowej, prezydent miasta Słupska stosował represje wobec członków MKK NSZZ „Solidarność” Pomorza Środkowego Koszalin-Słupsk w ten sposób, że przekraczając swoje uprawnienia i niedopełniając obowiązków, kierował wydaniem przez podległych sobie urzędników Urzędu Miejskiego w Słupsku niezgodnej z prawem, tj. ustawą z dnia 29 marca 1962 r. o zgromadzeniach oraz ustawą z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, decyzji administracyjnej, która posłużyła następnie do rozwiązania w dniu 9 października 1988 r. zabrania członków MKK NSZZ „Solidarność” odbywającego się w mieszkaniu Wandy D. w Słupsku, działając na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego. W toku postępowania podjęto czynności weryfikujące linie obrony innych podejrzanych, co do których prowadzone jest odrębne postępowanie i realizujące wnioski dowodowe Macieja K., które doprowadziły do ujawnienia nowych okoliczności sprawy. Śledztwo umorzono wobec stwierdzenia, iż podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, a w sprawie wobec niewykrycia sprawcy. Postanowienie jest prawomocne.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r.

64. S 4/09/Zn – śledztwo w sprawie wysiedlenia przez okupanta niemieckiego w 1939 r. Józefa B. wraz z rodziną z gospodarstwa rolnego w Czołowie, pow. Radziejów, do Generalnego Gubernatorstwa. Postępowanie ujawniło dokonanie przesiedlenia w latach 1939–1941 przez niemiecką władzę administracyjną 21 rodzin, łącznie ok. 70 osób, z miejscowości Czołowo do Generalnego Gubernatorstwa i innych miejscowości obwodu radziejskiego. Na podstawie materiałów archiwalnych ustalono nazwiska pokrzywdzonych i osoby odpowiedzialne za akcję wysiedleńczą. Byli to, poza głównymi hitlerowskimi przestępcami wojennymi skazanymi wyrokiem Międzynarodowego Trybunału Wojskowego: Artur Greiser, namiestnik Rzeszy na obszar Kraju Warty, Sturmbannführer SS dr Ralf Hein Hopppner, kierownik Centrali Przesiedleńczej, wyższy dowódca SS i policji Wilhelm Koppe, ponieważ o tożsame czyny tych sprawców zapadły prawomocne wyroki, postępowanie w tym zakresie zostało zakończone umorzeniem. Niniejsze postanowienie jest prawomocne.

Luty 2009 r.

65. S 12/09/Zn – w sprawie zabójstwa w dniu 15 lipca 1940 r. w miejscowości Osetnik k. Ornety Edmunda R., polskiego jeńca wojennego zatrudnionego w charakterze robotnika

u miejscowego gospodarza, przy użyciu broni palnej, przez nieustalonego żołnierza Wehrmachtu. Umorzono śledztwo wobec niewykrycia sprawcy. Postanowienie to jest prawomocne.

66. S 13/09/Zn – w sprawie zabójstwa Maksymiliana P., kierownika Szkoły Powszechnej w Szafarni, dokonanego w październiku 1939 r. na terenie pow. brodnickiego przez osoby idące na rękę władzy państwa niemieckiego. Ustalono, że pokrzywdzony został aresztowany w październiku 1939 r. i osadzony wraz z innymi w „Willi Krasińskiego” w Brodnicy, siedzibie Selbstschutzu. Większość aresztowanych w dniu 27 października 1939 r. (ok. 90 osób) została wywieziona i rozstrzelana w lasach między jeziorem Bachotek a jeziorzkiem Grzmiąca. Masowe egzekucje Polaków przeprowadzali członkowie Selbstschutzu. Miejsca tych egzekucji zostały ujawnione po wojnie. Ekshumacji ofiar nie można było przeprowadzić, ponieważ ciała zostały spalone. W toku śledztwa ustalono jedynie nazwiska członków Selbstschutzu. Brak możliwości ustalenia bezpośrednich sprawców zabójstwa Maksymiliana P. spowodował umorzenie postępowania wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. Decyzja o umorzeniu śledztwa jest prawomocna.
67. S 14/09/Zn – w sprawie zabójstwa w dniu 3 listopada 1939 r. przez osoby idące na rękę władzy państwa niemieckiego na terenie obozu przesiedleńczego mieszczącego się na Zamku w Gniewie, pow. Tczew, osadzonego tam Mariana Sz. Zbrodni dokonano w nieznanach bliżej okolicznościach. Śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie jest prawomocne.
68. S 15/09/Zn – w sprawie zabójstw w maju i czerwcu w 1944 r. w lesie k. Lubiany, pow. Kościerzyna, dwóch braci, Teofila K. i Augustyna K., partyzantów AK z oddziału kpt. Jana Szalewskiego ps. „Soból”. Mieli oni zostać zabici po ujęciu ich przez żołnierzy Jagdkommando w wyniku prowadzonych obław. Z zebranego materiału dowodowego wynika jednak, iż najprawdopodobniej polegli w walce i dlatego umorzono postępowanie wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.
69. S 18/09/Zn – w sprawie zabójstwa Mieczysława H., katolickiego księdza, dokonanego w 1939 r. w miejscowości Buśnia przez osoby idące na rękę władzy państwa niemieckiego. Ustalono, że 4 września 1939 r. w okolicach miejscowości Jeżewo, pow. Świecie, oddział Wehrmachtu dokonał aresztowania księdza Mieczysława H. w obecności miejscowego proboszcza Jana B. Podczas rewizji osobistej znaleziono u niego broń i naboje, na posiadanie których, według świadków, Mieczysław H. posiadał polskie zezwolenie. Tego samego dnia ksiądz został rozstrzelany, mimo że dopiero 12 września 1939 r. wydane zostało niemieckie rozporządzenie dotyczące zakazu posiadania broni palnej na zajęтым terytorium oraz zobowiązujące do oddawania wszelkiej broni i amunicji pod groźbą kary śmierci. Zgromadzony materiał dowodowy wyjaśnił okoliczności zabójstwa księdza, nie dostarczył natomiast dowodów pozwalających na identyfikację sprawców czynu, dlatego umorzono śledztwo wobec ich niewykrycia. Postanowienie jest prawomocne.
70. S 19/09/Zn – w sprawie zabójstw we wrześniu i listopadzie 1939 r. w Królikowie, pow. Szubin, 5 mieszkańców Królikowa, Alojzego K., Zygmunta K., Stanisława S., Bronisława

P., Romana D. przez osoby idące na rękę władzy państwa niemieckiego. Ujawniono, że zbrodni tych dokonali członkowie miejscowego Selbstschutzu. Przeprowadzone po zakończeniu wojny ekshumacje ciał pomordowanych wskazały, że przyczyną zgonu było zastrzelenie. Zebrany materiał dowodowy pozwolił na ustalenie sprawcy zabójstwa Alojzego K. Jednakże postępowanie w tej części umorzono z uwagi na zgon sprawcy. Co do innych członków działającego Selbstschutzu znane są jedynie ich imiona i nazwiska. Ponadto w pozostałych przypadkach ujawnionych zabójstw brak jest możliwości przypisania sprawstwa konkretnej osobie (osobom), co spowodowało umorzenie postępowania wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.

Marzec 2009 r.

71. S 21/09/Zn – w sprawie zabójstwa w 1944 r. we wsi Szemiele, gm. Plusy, woj. wileńskie, mieszkańców tej miejscowości, Aleksandra A. i Aleksandry A. (ojca i córki). Ujawniono, iż było to przestępstwo o charakterze kryminalnym. Odmówiono wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera ustawowych znamion zbrodni. Postanowienie jest prawomocne.
72. S 25/09/Zn – w sprawie zbrodni popełnionej w zamiarze pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego, polegającej na udziale sędziego Ottona B. w 1942 r. w Sądzie Specjalnym w Bydgoszczy i orzeczeniu wyroków skazujących obywateli polskich na kary śmierci. Ujawniono 10 postępowań karnych, w których orzekał sędzia Otto B., radca sądu krajowego, współuczestnicząc w wydaniu 5 wyroków skazujących na karę śmierci polskich obywateli. Dokumenty z niemieckich akt spraw karnych wskazują na realizację przez tego sędziego hitlerowskiego planu eksterminacji ludności polskiej przez wydawanie niesprawiedliwych wyroków sądowych skazujących Polaków na kary śmierci. Trwają czynności zmierzające do ustalenia pełnych danych osobowych sprawcy oraz ustalenia pokrzywdzonych.
73. S 27/09/Zn – w sprawie zabójstwa przez rozstrzelanie w marcu 1945 r. w Rumi k. Gdyni ok. 16 jeńców radzieckich przez nieustalonych żołnierzy niemieckich. Śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
74. S 28/09/Zn – w sprawie zabójstwa przez rozstrzelanie w dniu 7 września 1939 r. w Przetoczynie, gm. Szemud, pow. Wejherowo, 3 mieszkańców tej miejscowości, Józefa D., Pawła D. i Józefa U., przez żołnierzy Wehrmachtu. Najprawdopodobniej pokrzywdzeni zostali zabici w odwecie za udzieloną pomoc oddziałom polskim podczas walk. Sprawcy zbrodni prawdopodobnie pochodzili z 207. dywizjonu rozpoznawczego 207. Dywizji Piechoty, który wpadł w zasadzkę i poniósł ciężkie straty podczas zdobywania Przetoczyna. Śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie jest prawomocne.
75. S 33/09/Zn – w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Antoniego P. w okresie 3 miesięcy 1942 r. we Włocławku i znęcaniu się nad nim przez funkcjonariuszy gestapo podczas przesłuchiwania oraz w sprawie deportacji jego w 1943 r. z Włocławka do miejscowości Oranienburg w Niemczech. Umorzono śledztwo, ponieważ zebrany materiał

dowodowy nie dostarczył danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa opisanego przez Antoniego P. Postanowienie jest prawomocne.

Kwiecień 2009 r.

76. S 36/09/Zn – w sprawie zabójstwa zimą 1943 r. w lesie przy drodze Turzonki–Radunia, pow. Kościerzyna, Bolesława Ż., mieszkańca Tuszkowych, zbiegłego z robót przymusowych, przy użyciu broni palnej przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej lub SS. Pokrzywdzony ukrywał się w lesie w bunkrze i idąc do domu swoich rodziców natknął się na niemiecki patrol. Zabito go w nieustalonych okolicznościach. Prawdopodobnie był uzbrojony i bronił się. Jego ciało zostało przewiezione do najbliższego posterunku żandarmerii, gdzie okazano je miejscowej ludności celem rozpoznania. Śledztwo umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone. Postanowienie jest prawomocne.
77. S 37/09/Zn – w sprawie zabójstwa przez powieszenie w dniu 21 kwietnia 1941 r. w Liniewie, pow. Kościerzyna, Wincentego G. i Bazylego P. przez funkcjonariuszy okupanta niemieckiego. Pokrzywdzeni zostali pomówieni o podpalenie stodoły będącej własnością Wincentego G., a przejętej przez niemieckiego osadnika. Po przeprowadzeniu postępowania przez gestapo, bez wyroku, dokonano ich publicznej egzekucji.
78. S 38/09/Zn – w sprawie zabójstwa przez rozstrzelanie w styczniu 1943 r. na terenie woj. wileńskiego przez funkcjonariuszy policji niemieckiej i litewskiej 25 mieszkańców wsi Drużyłe i Szyłany. Z powodu zamachu przeprowadzonego przez radzieckich partyzantów na jednego z lokalnych dygnitarzy niemieckie władze okupacyjne przeprowadziły akcję odwetową. W jej toku dokonano m. in. pacyfikacji wyżej wymienionych miejscowości. Dane pokrzywdzonych jak i bliższe okoliczności zbrodni nie są jeszcze znane.
79. S 42/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej popełnionej w zamiarze pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego, polegającej na udziale sędziego N. w 1941 r. w Sądzie Specjalnym w Bydgoszczy i orzeczeniu wyroków skazujących obywateli polskich na karę śmierci. Ujawniono 9 postępowań karnych, w których orzekał sędzia N., radca sądu krajowego, współuczestnicząc w wydaniu 5 wyroków skazujących na karę śmierci polskich obywateli. Dokumenty z niemieckich akt spraw karnych wskazują na realizację przez sędziego N. hitlerowskiego planu eksterminacji ludności polskiej przez wydawanie niesprawiedliwych wyroków sądowych skazujących Polaków na karę śmierci. Trwają czynności zmierzające do ustalenia pełnych danych osobowych sprawcy oraz ustalenia pokrzywdzonych.

Maj 2009 r.

80. S 48/09/Zn – w sprawie śmierci w lutym lub marcu 1942 r. w Gdyni czworga polskich dzieci przewożonych transportem kolejowym przez funkcjonariuszy okupanta niemieckiego. Z relacji jednego świadka wynika, iż przy parowozowni w Gdyni Grabówku miał postój skład bydlęcych wagonów, którymi przewożono polskie dzieci w wieku kilku lat

pod opieką siostry – sióstr zakonnych w nieznanym kierunku. Kolejarze udzielili im pomocy, wyposażając m. in. w żywność, koce i odzież. Podobno z jednego z wagonów zabrano zwłoki czworga dzieci. W toku postępowania nie ujawniono jakichkolwiek dowodów (poza ww. zeznaniami) potwierdzających to zdarzenie lub wyjaśniających jego okoliczności. Śledztwo umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.

Czerwiec 2009 r.

81. S 52/09/Zn – w sprawie zabójstwa w 1939 r. we wsi Bryńsk, gm. Lidzbark Welski k. Działdowa, Wiktorii M., mieszkanki tej miejscowości, przez osobę idącą na rękę władzy państwa niemieckiego w nieznanach bliżej okolicznościach.
82. S 53/09/Zn – w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Władysława O. w okresie od 1940 r. do 1945 r. i zmuszanie go przez funkcjonariuszy okupanta niemieckiego do wykonywania pracy przymusowej na rzecz III Rzeszy Niemieckiej. Odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.
83. S 55/09/Zn – w sprawie zabójstwa w dniu 26 lutego 1945 r. Józefa P. w Nowej Karczmie, pow. Kościerzyna, przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej. Pokrzywdzony został zatrzymany z nieznanach przyczyn, ale prawdopodobnie z uwagi na skargę niemieckich uchodźców pomawiających go o kradzież lub o rozgłaszanie fałszywych informacji następnie zastrzelony w nieznanach okolicznościach. Zbrodni dokonał prawdopodobnie komendant posterunku żandarmerii w Nowej Karczmie lub sprawca – sprawcy działający na jego rozkaz. Ciało zabitego zostało przypadkowo odnalezione po zakończeniu wojny w pobliskim lesie.
84. S 56/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni popełnionej w zamiarze pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego, polegającej na udziale sędziego Davida Friedricha K. w 1941 r. w Sądzie Specjalnym w Bydgoszczy i orzeczeniu wyroków skazujących obywateli polskich na karę śmierci. Ujawniono 55 postępowań karnych, w których orzekał sędzia David Friedrich K., radca sądu krajowego, współuczestnicząc w wydaniu 15 wyroków skazujących na karę śmierci polskich obywateli. Dokumenty z niemieckich akt spraw karnych wskazują na realizację przez sędziego Davida Friedricha K. hitlerowskiego planu eksterminacji ludności polskiej przez wydawanie niesprawiedliwych wyroków sądowych skazujących na karę śmierci. Trwają czynności zmierzające do ustalenia pełnych danych osobowych Davida Friedricha K. oraz ustalenie pokrzywdzonych.
85. S 59/09/Zn – w sprawie współpracy Pelagii S. primo voto M. podjętej we wrześniu 1939 r. z gestapo w Bydgoszczy, która idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, doprowadziła do śmierci 3 osób – Konrada B., Pawła M. i Bronisława S. Postępowanie zostało zainicjowane przez krewnych jednej z zamordowanych osób. Ujawniono, że we wrześniu 1939 r. w Bydgoszczy funkcjonariusze niemieckiej policji aresztowali i zamordowali wskazane osoby, ale nie ustalono bezpośrednich sprawców tych zbrodni. Odnosnie do udziału

w tym przestępstwie Pelagii S. uzyskano materiał dowodowy, z którego wynika, że wobec tej osoby toczyło się wcześniej postępowanie karne w tym samym zakresie, które 29 września 1945 r. zostało umorzone wobec braku dowodów winy. Z uwagi na powyższe śledztwo zostało umorzone. Postanowienie jest prawomocne.

Lipiec 2009 r.

86. S 61/09/Zn – w sprawie zabójstw ludności polskiej zamieszkałej na terenie ziemi bytowskiej, popełnionych w okresie II wojny światowej przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej. Postępowanie dotyczy szeregu zbrodni o różnym stanie faktycznych popełnionych na szkodę ok. 50 osób. Na obecnym etapie śledztwa ujawniane są zarówno okoliczności zabójstw, jak i narażenia na śmierć pokrzywdzonych w wyniku stworzenia im w obozach koncentracyjnych warunków życia grożących biologicznym wyniszczeniem.

Sierpień 2009 r.

87. S 67/09/Zn – w sprawie przymusowej sterylizacji 4 mężczyzn przez lekarzy niemieckich w okresie od 1937 r. do 31 sierpnia 1939 r. w Łęborku i innych miejscowościach. Według pokrzywdzonych zostali oni poddani zabiegom jedynie z uwagi na ich polską narodowość, a nie – jak twierdzili hitlerowscy urzędnicy – z powodu choroby psychicznej lub niedorozwoju umysłowego. Śledztwo umorzono z uwagi na brak znamion czynu zabronionego – zbrodni nazistowskiej (czynów dokonano przed dniem 1 września 1939 r.). Postanowienie jest prawomocne.
88. S 68/09/Zn – w sprawie zabójstw w latach 1944 r. na terenie pow. łębskiego i słupskiego jeńców wojennych i robotników przymusowych przez funkcjonariuszy SS i gestapo. Według relacji zawiadamiającego, na tym terenie w czasie II wojny światowej dokonano co najmniej 3 publicznych egzekucji przez powieszenie. Latem 1943 r. w Gardnie Wielkiej powieszono polskiego robotnika przymusowego zatrudnionego w zakładzie dekar skim w Uście za kontakty z niemieckimi kobietami. W październiku 1943 r. na terenie majątku Żelazo powieszono 3 jeńców francuskim również za kontakty z niemieckimi kobietami. Natomiast w okresie pomiędzy 1943 r. a 1944 r. zabito w ten sposób 60 jeńców wojennych – Polaków, Francuzów i Rosjan za przechowywanie broni. W trakcie śledztwa nie udało się w żaden sposób potwierdzić zaistnienia tych zbrodni i dlatego umorzono postępowanie wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstw. Postanowienie jest prawomocne.
89. S 71/09/Zn – w sprawie zabójstwa we wrześniu 1939 r. w lesie k. miejscowości Kobyle, pow. Kościerzyna, Anny J. przy użyciu broni palnej przez Hermana Zeignera i Ewolda Pawła Kowalskiego. Sprawcy, miejscowi Niemcy, zabrali pokrzywdzoną z jej domu, zawieźli do lasu i tam zastrzelili, a ciało zakopali na miejscu zbrodni. Jeden z nich przejął jej gospodarstwo rolne na własność. Śledztwo umorzono wobec śmierci sprawców. Postanowienie jest prawomocne.

90. S 72/09/Zn – w sprawie zabójstw dokonanych w dniach od 11 do 16 września 1939 r. w Rumi 18 Polaków przez żołnierzy Wehrmachtu lub członków SS. Po zajęciu miasta przez wojsko niemieckie zatrzymywano mężczyzn. Część z nich została rozstrzelana podczas kilku egzekucji. Zbrodni dokonali żołnierze 207. Dywizji Piechoty i towarzyszący im członkowie SS. Przyczyny ich postępowania nie są znane, ale prawdopodobnie był to odwet za udział polskich ochotników cywilów w walkach.

Wrzesień 2009 r.

91. S 73/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 24 maja 1940 r. w miejscowości Osiecin, pow. Radziejów, dwóch katolickich księży, Wincentego M. i Józefa K., przez osoby idące na rękę władzy państwa niemieckiego. Zeznania świadków i niemieckie dokumenty archiwalne wskazują, że zabójstwa księży dokonali trzej Niemcy - mieszkańcy Osiecin, w tym niemiecki burmistrz miasta. Odnalezione po zbrodni ciała wskazywały na pobicie, a następnie zastrzelenie księży. Ustalono nazwiska sprawców tej zbrodni, to Jan P., Ernest D. i Willi H. Wyrokiem niemieckiego sądu w 1940 r. dwaj z nich zostali skazani na kary 15 lat pozbawienia wolności, a trzeci z nich na karę grzywny. W 1943 r. skazanych zwolniono z dalszego odbywania kary i skierowano na front. Trwa wyjaśnianie dalszych ich losów.
92. S 77/09/Zn – w sprawie zatrzymania w dniu 3 października 1944 r. na obszarze okupowanym Rejencji Ciechanów, we wsi Bandysie, 75 mężczyzn, mieszkańców tej miejscowości, i osadzenia ich w obozie pracy w Działdowie przez funkcjonariuszy okupanta niemieckiego. Zostali oni pozbawieni wolności z uwagi na podejrzenie ich o współpracę z ruchem oporu. Następnie większość z nich została przewieziona do obozu koncentracyjnego Stutthof. Część z nich została zabita lub zmarła w trakcie uwięzienia.
93. S 78/09/Zn – w sprawie zabójstwa w dniu 20 czerwca 1944 r. w Lubaniu, pow. Kościerzyna, Bernarda W. przez Helmutha Weissa, komendanta posterunku żandarmerii niemieckiej w Nowej Cerkwi. Żandarmi i miejscowi Niemcy otoczyli w nocy dom rodziców pokrzywdzonego. Jego brat, którego prawdopodobnie szukali, zbiegł. Bernard W. został zastrzelony bez powodu przez sprawcę w korytarzu budynku, kiedy zszedł ze strychu.

Październik 2009 r.

94. S 81/09/Zn – w sprawie zabójstw: w dniu 8 lutego 1944 r. w Gdańsku Stanisława E. i w dniu 1 lipca 1944 r. w lesie k. Przyrębskiej Huty, pow. Kościerzyna, Władysława E. przez funkcjonariuszy gdańskiego gestapo. Pokrzywdzeni byli braćmi. Pierwszy z nich został zakatowany w siedzibie gestapo w Gdańsku. Drugi był partyzantem i po powtórnym ujęciu w trakcie obławy został zastrzelony, kiedy miał wskazać miejsce ukrywania się innych członków ruchu oporu.
95. S 83/09/Zn – w sprawie zabójstwa w maju 1944 r. na terenie obozu pracy w Łęgowie k. Bydgoszczy 2 kobiet przez osoby idące na rękę władzy państwa niemieckiego. Śledz-

two zainicjowane doniesieniem informującym o popełnieniu przestępstwa rzekomo przez Leona K., byłego żołnierza niemieckiego. Zgromadzony materiał dowodowy na obecnym etapie nie wskazuje, aby doszło do popełnienia zbrodni opisanych w zawiadomieniu.

96. S 84/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa 3 nieznanych mężczyzn latem 1942 r. w Borowym Młynie, pow. Chojnice, przez żandarmerię niemiecką z Brzeźna, oraz zabójstwa 2 innych osób ustalonych co do tożsamości, Augustyna R. i Huberta T., w tym samym miejscu, w czasie okupacji niemieckiej. Ujawniono, że zbrodni tych dokonali funkcjonariusze niemieckiej żandarmerii z Brzeźna. W tej sprawie przesłuchano 14 świadków w tych zdarzeń. Zebrany materiał dowodowy – uzyskano akty urodzenia żandarmów – pozwolił na ustalenie danych personalnych sprawców zabójstwa 3 nieznanych mężczyzn. Co do pozostałych przypadków ujawnionych zabójstw gromadzony jest jeszcze materiał dowodowy.

Listopad 2009 r.

97. S 90/09/Zn – w sprawie zabójstwa w Wielu, pow. Kościerzyna, Franciszka J. przez funkcjonariuszy okupanta niemieckiego w 1944 r. Pokrzywdzony został zatrzymany przez żandarmów niemieckich lub żołnierzy Jagdkommando, kiedy ukrywał się od września 1939 r. wraz z rodziną u znajomych gospodarzy w Przytarni. W trakcie przesłuchiwania jego na posterunku żandarmerii w Wielu prawdopodobnie podjął próbę ucieczki, wyskakując przez okno, i został zastrzelony.
98. S 92/09/Zn – w sprawie zabójstwa w marcu 1945 r. w Gdyni lotnika radzieckiego przez żołnierza Wehrmachtu. Z zeznań świadka wynika, iż w trakcie nalotu na port został zestrzelony przez artylerię przeciwlotniczą radziecki samolot. Pilot ratował się wyskakując na spadochronie. Zanim jeszcze wylądował, w powietrzu został zastrzelony z karabinu przez niemieckiego żołnierza.
99. S 93/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni zabójstwa 9 Polaków we wsiach Chrośno i Dąbrowa Wielka w pow. bydgoskim, dokonanego w okresie od września do listopada 1939 r. przez członków Selbstschutzu. Przesłuchano 27 świadków, dołączono fotografie, akty urodzenia i zgonu, ustalono nazwiska pokrzywdzonych i członków Selbstschutzu działającego na tym terenie. Po wojnie odnaleziono zwłoki 3 osób. Zakopane były w lesie. Jedna z ofiar miała rozbitą głowę. Nie odnaleziono w archiwach protokołu ekshumacji tych osób. Ciał pozostałych ofiar nie odnaleziono. Zebrany materiał dowodowy nie pozwolił na identyfikację sprawców zbrodni.
100. S 94/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni zabójstwa członków ruchu oporu, działających na terenie Pomorza w latach 1941–1945, przez funkcjonariuszy gestapo w Inowrocławiu. Na podstawie zeznań świadków ujawniono, że w 1941 r. utworzona została przez Gerarda D. grupa konspiracyjna ZWZ obejmująca teren Bydgoszczy, Tczewa, Grudziądza, Malborka, z centralą w Warszawie. Grupa liczyła co najmniej kilkunastu członków na terenie samej Bydgoszczy. W sierpniu 1943 r. aresztowany został kurier, a następnie pozostali członkowie grupy. Z wyjątkiem Gerarda D. pozostałych umieszczono w obozie

Błonie w Inowrocławiu. Śledztwo w tej sprawie prowadził funkcjonariusz inowrocławskiego gestapo Hermann B. Oberassistent oraz J. SS-Sturmscharfuhrer i S. jako tłumacz na usługach gestapo w Inowrocławiu. Podczas przesłuchiwania śledczy Hermann B. znęcał się nad aresztowanymi, dopuszczał się przemocy fizycznej, powodując obrażenia ciała. Decyzją administracyjną wobec tych osób zastosowany został „areszt ochronny”, w wyniku którego trafili do różnych obozów koncentracyjnych. Część z tych osób w obozach zmarła: Maria D., Agnieszka R., Marta A., i Zofia H. w obozie koncentracyjnym Ravensbruck, Jan A., Alojzy A., Jan D. i Stefan T. w obozach Mauthausen i Gross-Rosen, a Robert R. i Jan J. w nieustalonych okolicznościach – w czasie pościgu Robert R. a w czasie śledztwa Jan J.

Grudzień 2009 r.

101. S 100/09/Zn – w sprawie wysiedlenia w 1939 r. Ludwika L. wraz z rodziną z Gdańska Oliwy do Gdyni Orłowa przez funkcjonariuszy okupanta niemieckiego. Pokrzywdzony jako Polak miał zostać zmuszony do opuszczenia terytorium b. Wolnego Miasta Gdańska. W swoim zawiadomieniu podał on również informacje dotyczące innych zbrodni nazistowskich popełnionych na szkodę jego krewnych.

Zbrodnie inne

Styczeń 2009 r.

102. S 5/09/Zi – w sprawie śmierci osób na początku 1945 r., których szczątki odkryto w zbiorowej mogile przy ul. Solnej w Malborku. Prace ekshumacyjne trwały ponad 5 miesięcy i w ich wyniku odkopano kości pochodzące od ok. 2116 zmarłych. Na podstawie ich oględzin ustalono, iż w masowym grobie pochowano zwłoki 1001 kobiet, 377 dzieci i 381 mężczyzn, a co do reszty brak było możliwości określenia ich płci i wieku. W trakcie prowadzonych prac ziemnych nie ujawniono praktycznie żadnych przedmiotów mogących pochodzić od zmarłych. Natomiast odkopano znaczne ilości kości zwierzęcych. Z zebranego materiału dowodowego w sprawie wynika, iż zbiorowa mogiła powstała po zakończeniu walk o Malbork na przełomie marca i kwietnia 1945 r. Radziecka komendantura prowadziła akcję mającą na celu oczyszczenie miasta z ogromnej ilości trupów osób cywilnych (mieszkańców i uciekinierów z Prus Wschodnich), zabitych, zmarłych z różnych przyczyn, celem jego uporządkowania i uniknięcia eskalacji epidemii tyfusu. Przeprowadzono ją przy użyciu ludności cywilnej i jeńców wojennych. Ciała żołnierzy obu walczących stron były chowane w innych miejscach. Biorąc pod uwagę, od jak wielu osób pochodziły odkopane szczątki, to od kilkudziesięciu lat na terenie kraju nie odkryto tak wielkiej, nieznanej dotąd zbiorowej mogiły.

Luty 2009 r. – marzec 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Kwiecień 2009 r.

103. S 40/09/Zi - w sprawie zabójstw w lutym 1945 r. w Pasłęku jeńców wojennych, niemieckich oficerów i żołnierzy, przez żołnierzy radzieckich z oddziałów III Frontu Białoruskiego. Po zajęciu miasta przez Armię Czerwoną wzięci do niewoli Niemcy z różnych formacji (a w szczególności oficerowie) mieli zostać rozstrzelani, a ich ciała złożono w zbiorowych mogiłach. Odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Postanowienie jest prawomocne.

Maj 2009 r. – grudzień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

III. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach (materiał opracowany przez naczelnik Ewę Koj)

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 1/09/Zk – w sprawie przestępstwa popełnionego na szkodę Tadeusza C., polegającego na przekroczeniu w 1971 r. przysługujących uprawnień przez byłego sędziego Sądu Wojewódzkiego w Częstochowie, Waldemara B. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.
2. S 2/09/Zk – w sprawie internowania Jerzego S. w 1981 r. w ośrodku internowania w Zaborzu Zaborzu oraz pobicia go przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.
3. S 3/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej represję wobec jednostki, popełnionej w dniu 15 marca 1968 r. w Katowicach, polegającej na przekroczeniu uprawnień służbowych przez funkcjonariuszy MO przez stosowanie przemocy fizycznej w postaci bicia do Henryka M. i narażenia go tym samym na rozstrój zdrowia, w wyniku czego doznał on ogólnych potłuczeń i zasinień ciała. Umorzono wobec niewykrycia sprawców.
4. S 4/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym znęcaniu się funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Cieszynie nad za-

trzymanym Franciszkiem P. przez kilkakrotne pobicie go rękami i różnymi przedmiotami po głowie i całym ciele w lecie 1945 r. Umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Luty 2009 r.

5. S 10/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy publicznych przez skierowanie w maju 1956 r. żołnierza Jana Ł. do pracy w kopalni węgla kamiennego „Miechowice” w Zabrze i wobec niezapewnienia mu warunków bezpieczeństwa pracy, narażenie go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, w wyniku czego uległ on śmiertelnemu wypadkowi przy pracy w dniu 14 maja 1956 r.

Marzec 2009 r.

6. S 16/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych stanowiących przestępstwa przeciwko ludzkości, popełnione w latach 1949–1953 w Częstochowie przez funkcjonariuszy PUBP i MUBP w Częstochowie, wobec członków organizacji niepodległościowej „Wolna Młodzież”, polegających na fizycznym i moralnym znęcaniu się nad nimi w toku prowadzonych przeciwko nim śledztw i działania w ten sposób na szkodę ich interesu prywatnego.
7. S 17/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień w okresie od 1948 r. do 15 lutego 1955 r. w Częstochowie przez funkcjonariusza PUBP w Częstochowie przez zmuszanie informatora do zaniechania zwolnienia się z pracy na poczcie groźbą uniemożliwienia mu znalezienia nowej pracy i działania w ten sposób na szkodę jego interesu prywatnego. Umorzono wobec śmierci sprawców przestępstwa i niewykrycia pozostałych sprawców.
8. S 18/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych stanowiących przestępstwa przeciwko ludzkości, popełnione w latach 1950–1953 r. w Częstochowie przez funkcjonariuszy PUBP i MUBP w Częstochowie, wobec członków organizacji niepodległościowej „Korpus Wojska Polskiego”, polegających na fizycznym i moralnym znęcaniu się nad nimi w toku prowadzonych przeciwko nim śledztw i działania w ten sposób na szkodę ich interesu prywatnego.
9. S 19/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych stanowiących przestępstwa przeciwko ludzkości, popełnione w latach 1945–1953 w Częstochowie przez funkcjonariuszy PUBP i MUBP w Częstochowie wobec członków organizacji niepodległościowych i innych osób osadzonych w więzieniu śledczym w Częstochowie Zawodziu i innych miejscach, polegających na fizycznym i moralnym znęcaniu się nad nimi w toku prowadzonych przeciwko nim śledztw i działania w ten sposób na szkodę ich interesu prywatnego.
10. S 23/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej polegającej na usiłowaniu dokonania w styczniu 1981 r. w Rzymie przez funkcjonariuszy państw komunistycznych zabójstwa Lecha Wałęsy.

11. S 25/09/Zk – w sprawie sfalszowania dokumentacji lekarskiej przez Garnizonową Komisję Lekarską w WSO we Wrocławiu w 1977 r. Przekazano według właściwości do Oddziałowej Komisji we Wrocławiu.
12. S 27/09/Zk – w sprawie spowodowania obrażeń ciała u Helmuta K. w postaci złamania nogi przez funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej w dniu 20 lutego 1989 r. w Katowicach. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.
13. S 32/09/Zk – w sprawie przekroczenia w latach osiemdziesiątych XX wieku przysługujących uprawnień przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i działania na szkodę Krzysztofa W. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.

Kwiecień 2009 r.

14. S 35/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu represji wobec jednostki przez przekroczenie uprawnień w dniu 14 września 1950 r. w Gliwicach przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, czyli na bezprawnym przejęciu od Jana i Augusty – małżonków S. nieruchomości położonej w Gliwicach przy ul. Kozłowskiej 3.
15. S 39/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej dnia 13 października 1982 r. w Dąbrowie Górniczej, polegającej na pobiciu Włodzimierza J. przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i spowodowaniu obrażeń ciała, w wyniku których nastąpiła śmierć pokrzywdzonego. Umorzono wobec braku dowodów dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.
16. S 44/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień w dniach 18 i 19 września 1982 r. w Tychach przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej w zakresie sposobu postępowania z zatrzymanym Andrzejem P., w następstwie czego ww. mógł doznać obrażeń ciała.
17. S 45/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w 1981 r. w Jastrzębiu Zdroju przez funkcjonariusza KM MO w Jastrzębiu Zdroju, polegającej na groźeniu Jerzemu S. pozbawieniem życia, która to groźba wzbudziła u niego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona. Umorzono wobec braku wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej.

Maj 2009 r.

18. S 52/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień i bezprawnym pozbawieniu wolności na okres przekraczający 14 dni Gertrudę i Karola C., w wyniku czego osadzeni zostali w obozie pracy w Mysłowicach.
19. S 53/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności w pierwszych miesiącach 1945 r. w Częstochowie ok. 700 osób połączonych ze szczególnym udręczeniem i trwającego powyżej 7 dni.

20. S 56/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na użyciu w dniu 16 grudnia 1981 r. w Katowicach broni palnej podczas walki ze strajkującymi górnikami KWK „Wujek” przez oddanie strzałów w kierunku nieokreślonej grupy osób, narażając zgromadzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia, w wyniku czego śmierć ponieśli: Zenon Z., Ryszard G., Zbigniew W., Bogusław K., Józef Cz., Krzysztof G., Andrzej P., Joachim G. i Jan S., zaś obrażeń ciała w wyniku ran postrzałowych doznali: Stanisław P., Tadeusz P., Wiesław Ł., Jerzy B. (B.), Roman Cz., Bernard B., Piotr B., Władysław K., Mirosław B., Stanisław N., Bogdan D., Marian G., Henryk P., Zygmunt Sz., Zbigniew Sz., Henryk K., Józef M., Józef Ż., Jan F., Władysław W. i Zbigniew W. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.
21. S 59/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego na terenie Centralnego Obozu Pracy w Jaworznie w okresie od 15 maja do 26 sierpnia 1947 r. wobec więźnia tego obozu, Dymitra D., przez fizyczne znęcanie się nad nim, w tym bicie deskami po całym ciele, wbijanie igieł pod paznokcie, zmuszanie do stania z rękami do góry trzymającymi cegły w trakcie przesłuchań w charakterze podejrzanego w toku śledztwa dotyczącego udzielania przez niego w latach 1945–1946 pomocy Ukraińskiej Powstańczej Armii.
22. S 60/09/Zk – w sprawie poświadczania nieprawdy, składania fałszywych zeznań przez osobę wskazaną we wniosku o wszczęcie śledztwa i ściąganie karne z dnia 18 maja 2009 r. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.

Czerwiec 2009 r.

23. S 63/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu władzy w kwietniu 1945 r. przez funkcjonariuszy publicznych państwa komunistycznego służących w oddziałach NKWD przez bezprawne pozbawienie wolności Kazimierza L., Jana R. i Juliusza F., co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego.
24. S S 65/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na przekroczeniu uprawnień w grudniu 1981 r. w Dąbrowie Górniczej i Sosnowcu przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej w Dąbrowie Górniczej oraz Aresztu Śledczego w Sosnowcu przez bicie, grożenie pobiciem oraz zmuszanie do określonego zachowania się w celu uzyskania określonych wyjaśnień, stosowane wobec zatrzymanych działaczy NSZZ „Solidarność”.
25. S 67/09/Zk – w sprawie stosowania niedozwolonych metod przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa wobec Jacka A. celem zmuszenia go do zostania tajnym współpracownikiem w latach 1981–1989 r. w Katowicach.

26. S 69/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu władzy w dniu 4 marca 1988 r. w Katowicach przez funkcjonariusza publicznego państwa komunistycznego pełniącego funkcję oficera Miejskiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Katowicach wobec Beaty K. przez bezpodstawne jej zatrzymanie stanowiące bezprawne pozbawienie wolności, co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego, a także zbrodni komunistycznej polegającej na przekroczeniu władzy w dniu 17 marca 1988 r. w Katowicach przez funkcjonariusza publicznego państwa komunistycznego, pełniącego funkcję oficera Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Katowicach wobec Ewy K. i Leszka B. przez bezpodstawne ich zatrzymanie, stanowiące bezprawne pozbawienie wolności, co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego.

Lipiec 2009 r.

27. S 74/09/Zk – w sprawie ukrycia i nieprzekazania do zasobów Instytutu Pamięci Narodowej materiałów dotyczących tajnych współpracowników Służby Bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa w Katowicach w 1999 r.
28. S 75/09/Zk – w sprawie stosowania przemocy, grózb i szantażu przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej wobec Krzysztofa K. i Ryszarda T. w latach 1981–1983.
29. S 76/09/Zk – w sprawie dokonanego w grudniu 1981 r. w Dąbrowie Górniczej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego pełniących funkcje kierownicze w Hucie „Katowice” przekroczenia uprawnień i złośliwego naruszenia praw pracowniczych przez podjęcie z przyczyn politycznych decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy wobec Jana G. Umożniono wobec niestwierdzenia przestępstwa.

Sierpień 2009 r.

30. S 78/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu represji wobec jednostki w postaci usiłowania zabójstwa Johanna D. vel Jana D. w dniu 7 stycznia 1982 r. w Katowicach przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa oraz pobicia i znęcania się nad nim w okresie od 7 stycznia 1982 r. do 12 marca 1982 r. w Katowicach przez funkcjonariuszy aresztu śledczego Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Katowicach w celu uzyskania od niego zeznań obciążających innych działaczy „Solidarności”.
31. S 79/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej w okresie od listopada do grudnia 1950 r. w Raciborzu, polegającej na przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy UBP w Raciborzu, fizycznym i moralnym znęcaniu się nad przesłuchiwanym Janem G. przez polewanie go zimną wodą, bicie kolbą pistoletu po głowie oraz metalowymi prętami po całym ciele, czym działali na szkodę pokrzywdzonego.

32. S 84/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu władzy w okresie od października do grudnia 1946 r. w Cieszynie przez funkcjonariusza publicznego państwa komunistycznego, pełniącego funkcję oficera śledczego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Cieszynie, wobec Stanisława Cz. w związku z prowadzoną przez niego działalnością niepodległościową przez psychiczne i fizyczne znęcanie się polegające na biciu, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach oraz wypowiadaniu wobec niego w trakcie tych przesłuchań gróźb popełnienia na jego szkodę zbrodni lub występku w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów, co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego.
33. S 85/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej polegającej na pobiciu Leona F. w Katowicach w dniu 9 czerwca 1978 r. przez funkcjonariuszy ZOMO przez zadanie mu uderzeń pałą w głowę, co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszkodzenia ciała i stanowiło formę naruszenia podstawowych praw człowieka.
34. S 86/09/Zk – przeciwko Krzysztofowi J. podejrzanemu o to, że w dniu 16 grudnia 1981 r. w Katowicach, działając spójnie z innymi członkami plutonu specjalnego Pułku Manewrowego KW MO w Katowicach podczas ataku na strajkujących górników kopalni „Wujek”, użył broni palnej oddając strzały w kierunku bliżej nieokreślonej grupy osób, narażając zgromadzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia, w wyniku czego śmierć ponieśli: Zenon Z., Ryszard G., Zbigniew W., Bogusław K., Józef Cz., Krzysztof G., Andrzej P., Joachim G. i Jan S., zaś dalsze 25 osób doznało ran postrzałowych.
35. S 87/09/Zk – w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego, polegającej na długotrwałym, bezprawnym pozbawieniu wolności Aleksandra P. w okresie od 2 marca 1945 r. do nieustalonej daty w Katowicach przez funkcjonariuszy NKWD i Urzędu Bezpieczeństwa.
36. S 96/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej w postaci represji stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy UBP w Częstochowie i bezprawnym pozbawieniu wolności ze szczególnym udręczeniem Konrada J. w czerwcu 1945 r. w Częstochowie.
37. S 99/09/Zk – w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznych stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości przez przekroczenie uprawnień służbowych, polegających na bezprawnym zatrzymaniu i pozbawieniu wolności w dniach 22 maja do 6 czerwca 1947 r. Jana T. oraz w dniach 4 do 6 sierpnia 1947 r. Katarzyny B. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Lubaczowie oraz pozbawieniu wolności trwającym powyżej 14 dni łączącym się ze szczególnym udręczeniem oraz fizycznym i psychicznym znęcaniu się przez funkcjonariuszy Centralnego Obozu Pracy w Jaworznie nad osadzonymi w ramach podobozu ukraińskiego ww. obozu osobami narodowości polskiej.

Wrzesień 2009 r.

38. S 101/09/Zk – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Stanisława K. w miejscowości Mikołajów Drohowyże jesienią 1939 r. przez funkcjonariuszy NKWD.
39. S 104/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu represji wobec jednostki w postaci pobicia Ryszarda D. vel S. w dniach od 13 do 14 kwietnia 1979 r. w Raciborzu przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej w Raciborzu w celu uzyskania od niego zeznań określonej treści.
40. S 105/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej w postaci represji wobec jednostki stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na skierowaniu Stanisława A. w marcu 1954 r. do pracy przymusowej w kopalni węgla kamiennego w Mysłowicach i Siemianowicach, gdzie pracował w okresie od marca 1954 r. do października 1956 r. w ramach orzeczonej w marcu 1954 r. przez Sąd Wojsk Lotniczych w Warszawie kary 5 lat pozbawienia wolności.

Październik 2009 r.

41. S 123/09/Zk – w sprawie pobicia Brunona W. przez żołnierzy Armii Radzieckiej oraz w sprawie zgwałcenia matki Brunona W.

Listopad 2009 r.

42. S 132/09/Zk – w sprawie ujawnienia na terenie Częstochowy masowego grobu obok kościoła św. Jakuba przy obecnym pl. Biegańskiego, w którym spoczywają zwłoki żołnierzy niemieckich poległych w działaniach wojennych toczących się na terenie Częstochowy w styczniu 1945 r. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.
43. S 145/09/Zk – w sprawie składania fałszywych zeznań oraz tworzenia fałszywych dowodów przez osobę wskazaną we wniosku o wszczęcie śledztwa i ściganie karne. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.
44. S 146/09/Zk – w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Józefa B. we wrześniu 1939 r. w rejonie Stanisławowa oraz bezprawnego pozbawienia go wolności w 1945 r. w Siewierzu i w 1953 r. w Katowicach.
45. S 147/09/Zk – w sprawie ukrywania dokumentów podlegających przekazaniu do zasobów IPN zgodnie z art. 54 ustawy o IPN.

Grudzień 2009 r.

46. S 149/09/Zk – w sprawie zabójstwa Henryka C. i Sabiny C. dokonanego w latach 1958–1961 w bliżej nieustalonych okolicznościach przez bliżej nieustalonych sprawców.
47. S 158/09/Zk – w sprawie poświadczenia w okresie od grudnia 1989 r. do stycznia 1990 r. w Andrychowie przez funkcjonariuszy SB Grupy II RUSW nieprawdy w materiałach ewidencyjnych dotyczących Mariana T., okoliczności mających znaczenie prawne, przez zarejestrowanie Mariana T. jako tajnego współpracownika (TW) o pseudonimie „Stanisław”.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Luty 2009 r.

48. S 5/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1941 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Anny, Pawła, Janiny i Ireny M. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
49. S 6/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od listopada 1942 r. do stycznia 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Marii D. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
50. S 7/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1940 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Józefa G. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
51. S 8/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia do września 1940 r. oraz od kwietnia 1942 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Józefa H. do wykonywania

pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

52. S 9/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od grudnia 1940 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Józefa D. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
53. S 11/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od czerwca 1940 r. do kwietnia 1945 r. w Bielsku i Zschornewitz, a polegającej na zmuszaniu Stanisława G. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
54. S 12/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od września 1939 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Władysława M. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec braku dowodów dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.
55. S 13/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od marca 1943 r. do marca 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Alojzego B. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
56. S 14/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od września 1941 r. do 1945 r. w Soblówce i Głogowie, polegającej na przesiedleniu Karoliny, Władysława, Tadeusza i Bronisława K. i zmuszaniu Karoliny i Władysława K. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
57. S 15/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, a polegającej na zmuszaniu w okresie od grudnia 1939 r. do maja 1945 r. Jana M. oraz okresie od grudnia 1939 r. do maja 1943 r. Karola M. na terenie III Rzeszy do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

Marzec 2009 r.

58. S 20/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej w postaci zastrzelenia przez żołnierzy niemieckich Juliana Sz. w Będzinie w okresie II wojny światowej. Umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.
59. S 21/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 28 marca 1940 r. do 19 kwietnia 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Józefa G. i Jana G. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
60. S 22/09/Zn – zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od sierpnia 1941 r. do stycznia 1945 r. na terenie wcielonym do III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Józefa D. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
61. S 24/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego, polegającej na dokonaniu w dniu 4 września 1939 r. w lesie Jaśkowickim k. Orzesza zabójstwa 24 osób cywilnych przez członków niemieckiej formacji Freikorps Ebbinghaus.
62. S 26/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od grudnia 1939 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Karola K. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
63. S 28/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej w postaci rozstrzelania przez żołnierzy niemieckich 9 żołnierzy radzieckich oraz 1 obywatela polskiego w styczniu 1945 r. w Wapienicy k. Bielska-Białej, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
64. S 29/09/Zn – uwzględniono zażalenie, sygn. S 15/09/Zn, w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, a polegającej na zmuszaniu w okresie od grudnia 1939 r. do maja 1945 r. Jana M. oraz w okresie od grudnia 1939 r. do maja 1943 r. Karola M. na terenie III Rzeszy do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

65. S 30/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na doprowadzeniu groźbą użycia broni Władysławy G. do obcowania płciowego z funkcjonariuszem żandarmerii niemieckiej Henrym P. na początku 1944 r. w Sączowie. Umorzono wobec śmierci sprawcy.
66. S 31/09/Zn – sprawie zbrodni wojennej popełnionej przez naruszenie obowiązującego prawa międzynarodowego, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie w okresie od 2 września 1939 r. do 12 lipca 1944 r. w Jaworznie b. pow. Wieluń, Częstochowie i Borze Zapołskim księży diecezji częstochowskiej: Bonawentury M., Józefa D., Teodora P., Romualda K. oraz organisty Ignacego S.

Kwiecień 2009 r.

67. S 33/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej pogwałcenie praw i zwyczajów wojennych, popełnionej w okresie od maja 1942 r. do stycznia 1945 r. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, polegającej na pozbawieniu wolności i zmuszaniu Władysława G. do określonego zachowania przez wykonywanie prac przymusowych. Umorzono wobec niedopełnienia przestępstwa.
68. S 34/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, polegającej na zmuszaniu Anieli G. w okresie od sierpnia 1942 r. do maja 1945 r. oraz Alojzego O. w okresie od lipca 1941 r. do kwietnia 1945 r. w Białymstoku i na terenie III Rzeszy do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
69. S 36/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od maja 1941 r. do lutego 1945 r. na terenie III Rzeszy, polegającej na zmuszaniu Antoniego W. i Władysława W. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
70. S 37/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na wysiedleniu rodziny Marii i Stanisława T. z miejscowości Kalej w czerwcu 1942 r. przez niemieckie władze okupacyjne.
71. S 38/09/Zn – popełnieniu w latach 1941–1945 na terenie b. woj. śląskiego zbrodni wojennych stanowiących ludobójstwo, polegających na pozbawieniu życia przez zastrzelenie bez jakichkolwiek podstaw prawnych przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej Rejencji Katowickiej: Daniela H., Franciszka P., Józefa K., mężczyzny o nazwisku W., Antoniego G., Leona M., braci G., Franza S. z rodziną, Antoniego Sz., Kazimierza O. i innej osoby, 12 osób w Bolesławiu, 6 osób działających w oddziałach partyzanckich na terenie Podbeskidzia oraz 16 osób w trakcie akcji pacyfikacyjnej w Staresiedłach-Smokowcach.

72. S 40/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1940 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Erwina S. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
73. S 41/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od wiosny 1940 r. do wiosny 1945 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Jana G. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
74. S 42/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od wiosny 1940 r. do wiosny 1945 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Józefa B. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
75. S 43/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 1940 r. do marca 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Karoliny P. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
76. S 46/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na pozbawieniu wolności Stefana, Józefy, Władysława i Danuty B. w okresie od bliżej nieustalonego dnia i miesiąca 1942 r. do bliżej nieustalonego dnia i miesiąca 1944 r. przez osadzenie ich w więzieniu w Będzinie, w obozie pracy w Raciborzu oraz bliżej nieustalonej miejscowości i zmuszanie ich przemocą do wykonywania ciężkich prac fizycznych przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
77. S 47/09/Zn – w sprawie pozbawienia wolności Stanisława T. w czasie II wojny światowej przez funkcjonariuszy gestapo w kolonii Szczepocice. Akta przekazano według właściwości do Oddziałowej Komisji w Łodzi.
78. S 48/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej polegającej na zabójstwie Kazimierza B. i innych obywateli polskich w miejscowości Koniecpol przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej w latach 1943–1944.
79. S 49/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy

państwa niemieckiego w okresie od 28 lutego 1940 r. do 30 listopada 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Karola Z. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

80. S 50/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od maja 1940 r. do kwietnia 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy Franciszka O. na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

Maj 2009 r.

81. S 51/09/Zn – w sprawie popełnienia w latach 1939–1945 na terenie Częstochowy przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego zbrodni wojennych stanowiących ludobójstwo, polegających na poddaniu nieludzkiemu traktowaniu podczas transportu koleją jeńców wojennych oraz ludności cywilnej w wyniku czego nieustalona liczba tych osób poniosła śmierć w trakcie tego transportu, a ich zwłoki zostały pochowane na stacji kolejowej Częstochowa Stradom.
82. S 54/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1941 r. do lutego 1945 r. na terenie powiatów bielskiego i żywieckiego, a polegającej na zmuszaniu Alojzego S. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec braku dowodów dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.
83. S 55/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od marca 1941 r. do października 1944 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Marianny Sz. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
84. S 57/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 15 stycznia 1940 r. r. do 3 maja 1941 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Rudolfa P. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
85. S 58/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1940 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy,

a polegającej na zmuszaniu Edwarda Ś. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

86. S 61/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od wiosny 1940 r. do stycznia 1945 r. w Bielsku i Oświęcimiu, a polegającej na zmuszaniu Franciszka H. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
87. S 62/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od maja 1940 r. do wiosny 1945 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Antoniego M. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

Czerwiec 2009 r.

88. S 64/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od lutego 1940 r. do 9 maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Edwarda G. i Franciszka D. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
89. S 66/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od września 1940 r. do stycznia 1945 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Stefana W. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
90. S 68/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1941 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Jana T. i Jana K. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
91. S 70/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w 1940 r. w Wiślicy, a polegającej na skierowaniu Alojzego M. do

pracy przymusowej, którą wykonywał w okresie od 1940 r. do lipca 1941 r. na terenie Francji.

Lipiec 2009 r.

92. S 71/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od listopada 1943 r. do marca 1945 r. na terenie III Rzeszy a polegającej na zmuszaniu Rudolfa B. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
93. S 72/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 15 lipca 1941 r. do 24 stycznia 1945 r. w Żywcu, a polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy Mariana Ź. na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
94. S 73/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 1940 r. do 27 września 1943 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Franciszka M. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
95. S 77/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na naruszeniu prawa międzynarodowego i dopuszczeniu się zabójstwa przez rozstrzelanie w listopadzie 1939 r. w Bielsku-Białej 25 Polaków przez członków niemieckiej formacji SS.

Sierpień 2009 r.

96. S 80/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od lutego 1943r. do marca 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy Władysławy G. na rzecz okupanta niemieckiego.
97. S 81/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej popełnionej przez funkcjonariuszy Sipo w Częstochowie, żandarmów z posterunku w Chorzenicach oraz policji z Kruszyny w dniu 8 listopada 1943 r. w Broniszewie Nowym i Starym, gm. Mykanów, polegającej na rozstrzelaniu 18 osób narodowości polskiej.

98. S 82/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 30 kwietnia 1941 r. do maja 1945 r. w Bielsku i na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Juliana K. i Stanisława S. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
99. S 88/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1940 r. do lutego 1945 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Kazimierza i Alojzego H. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
100. S 89/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 2 stycznia 1942 r. do 12 kwietnia 1945 r. w Milówce, a polegającej na zmuszaniu Bogumiły Z. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
101. S 90/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od lutego 1941 r. do lutego 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Barbary G. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
102. S 91/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od maja 1941 r. do stycznia 1945 r. w Bielsku i Oświęcimiu, a polegającej na zmuszaniu Jana J. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
103. S 92/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 1940 r. do marca 1945 r. w Bielsku i na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Julianny B. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
104. S 93/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 18 lutego 1942 r. do 18 stycznia 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Danieli S. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego.

kiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

105. S 94/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od marca 1941 r. do kwietnia 1945 r. w Bielsku i Saksonii, a polegającej na zmuszaniu Franciszka K. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

106. S 95/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1940 r. do marca 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Franciszka S. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

107. S 97/09/Zn – w sprawie:

I. zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od października 1940 r. do 4 grudnia 1943 r. w Bielsku i na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Stanisława B. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego;

II. zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 5 grudnia 1943 r. do 3 stycznia 1945 r. w obozie Gross- Rosen, a polegającej na pozbawieniu wolności Stanisława B. i zmuszaniu go do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego.

Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.

108. S 98/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 1 lutego 1943 r. do połowy lutego 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Antoniego W. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

Wrzesień 2009 r.

109. S 100/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1940 r. do wiosny 1945 r. na terenach

III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Adolfa M. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

110. S 102/09/Zn – w sprawie zatrzymania przez gestapo Adolfa B. w 1943 r. we wsi Baczyn, a następnie jego zaginięcie. Akta przekazano według właściwości do Oddziałowej Komisji w Krakowie.
111. S 103/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od lipca 1940 r. do stycznia 1945 r. w Bielsku i Oświęcimiu, a polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy Jana K. na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
112. S 106/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego w okresie od września 1943 r. do marca 1945 r. w Bielsku Genowefy M. oraz w okresie od marca 1940 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy Józefa S. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
113. S 107/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1940 r. do września 1940 r. i od września 1941 r. do lutego 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Józefa D. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
114. S 108/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od maja 1941 r. do maja 1945 r. w Bielsku i na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Anny Ś., Józefa Ś. i Justyny O. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich, bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu, umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Październik 2009 r.

115. S 109/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego Franciszki Cz. i Bronisławy C. w okresie od jesieni 1942 r. do lutego

1945 r. w Kobiernicach. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.

116. S 110/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 15 listopada 1943 r. do stycznia 1945 r. w Oświęcimiu, a polegającej na zmuszaniu Heleny L. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
117. S 111/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1941 r. do lutego 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Józefy Ś. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
118. S 112/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od lipca 1943 r. do kwietnia 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Józefa U. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
119. S 113/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1941 r. do lutego 1945 r. w Cieszynie, a polegającej na zmuszaniu Stefanii K.-P. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
120. S 114/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od marca 1941 r. do maja 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Józefy P., Bronisławy M. oraz Ludwiki W. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
121. S 115/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1940 r. do stycznia 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Anny M. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu umorzono wobec niewykrycia sprawców.

122. S 116/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1940 r. do kwietnia 1945 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Jana K. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
123. S 117/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na wysiedleniu rodziny K. w 1940 r. z mieszkania w Katowicach.
124. S 118/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od sierpnia 1942 r. do stycznia 1945 r. w Bielsku i Oświęcimiu wobec Stanisława L. oraz w okresie od lutego 1942 r. do stycznia 1945 r. wobec Józefa L. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
125. S 119/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego Walerii K. w okresie od marca 1941 r. do maja 1945 r. i Stefana K. w okresie od marca 1942 r. do maja 1945 r. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
126. S 120/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, a polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego w okresie od 31 października 1940 r. do lutego 1945 r. w Bielsku Aleksandra K. i od 21 sierpnia 1941 r. do lutego 1945 r. w Żywcu Tadeusza K. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
127. S 121/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1940 r. do września 1940 r. i od września 1941 r. do lutego 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego Józefa D. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
128. S 122/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od jesieni 1940 r. do lutego 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Adolfa K. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich,

bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu, umorzono wobec niewykrycia sprawców.

129. S 124/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od jesieni 1940 r. do 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Władysława M. i Marii Z. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego.
130. S 125/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od lutego 1940 r. do stycznia 1945 r. w Żywcu, a polegającej na zmuszaniu Juliana H. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone,
131. S 126/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1941 r. do stycznia 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Moniki P. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
132. S 127/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez Eberharda F., funkcjonariusza państwa niemieckiego pełniącego funkcję komendanta miasta Częstochowa, a polegającej na kierowaniu w okresie od 21 września do października 1942 r. w Częstochowie akcją likwidacji getta, w wyniku której zabito ok. 8000 osób oraz poddano nieludzkemu traktowaniu ok. 4000 osób narodowości żydowskiej przez umieszczenie ich w obozie zagłady w Treblince.

Listopad 2009 r.

133. S 128/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od lutego 1940 r. do maja 1945 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Alojzego Z. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
134. S 129/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego na terenie III Rzeszy w okresie od czerwca 1940 r. do maja 1945 r. Emila K., od lutego 1940 r. do maja 1945 r. Władysławy K., od lutego 1941 r. do maja

1945 r. Marii N. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.

135. S 130/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w 1940 r., a polegającej na skierowaniu Władysława K. do pracy przymusowej, którą wykonywał on od 1940 r. do 1944r. na terenie Niemiec.
136. S 131/09/Zn – w sprawie zbrodni popełnionych w okresie II wojny światowej przez funkcjonariuszy niemieckich we wsi Lipowa.
137. S 133/09/Zn – popełnienia w dniu 29 października 1943 r. w Aniołowie, obecnej dzielnicy Częstochowy, zbrodni wojennych stanowiących ludobójstwo, polegających na pozbawieniu życia przez zastrzelenie bez jakichkolwiek podstaw prawnych przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej Antoniny U. oraz nieustalonej osoby działającej w ruchu oporu.
138. S 134/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1941 r. do maja 1945 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Stefana Ś. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
139. S 135/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 1940 r. do lutego 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Jana K. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich, bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu, umorzono wobec niewykrycia sprawców.
140. S 136/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 7 maja 1940 r. do stycznia 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Antoniego C. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego.
141. S 137/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, a polegającej na zmuszaniu Bronisławy L. w okresie od maja 1944 r. do lutego 1945 r. w Bystrej do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
142. S 138/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy

- państwa niemieckiego w okresie od 25 maja 1941 r. do marca 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Władysława F. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone,
143. S 139/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, w a polegającej na zmuszaniu Władysława M. w okresie od 12 czerwca 1943 r. do lutego 1945 r. w Bielsku do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
144. S 140/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od września 1942 r. do kwietnia 1945 r. w Żywcu, a polegającej na zmuszaniu Władysławy S. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
145. S 141/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię wojenną, dokonanej z naruszeniem prawa międzynarodowego wobec ludności cywilnej, popełnionej przez niemieckich żandarmów w dniu 30 października 1943 r. w Dąbrowie Górniczej, polegającej na zabójstwie Stefana K.
146. S 142/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 1 marca 1943 r. do stycznia 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Apolonii H. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
147. S 143/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od lutego 1940 r. do lutego 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Heleny P. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
148. S 144/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od października 1939 r. do kwietnia 1945 r. w Kamesznicy, a polegającej na zmuszaniu Alojzego B. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
149. S 148/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy

państwa niemieckiego, a polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności jesienią w 1944 r. Leszka S., Ewy N., Bronisławy N., Bronisława N. i innych osób przez umieszczenie ich w obozie pracy w Koniecpolu i zmuszaniu do pracy przy budowie fortyfikacji.

Grudzień 2009 r.

150. S 150/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 1940 r. do maja 1945 r. na terenach III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Michała M. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.
151. S 151/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 1940 r. do września 1944 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Wiktora M. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich, bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu, umorzono wobec niewykrycia sprawców.
152. S 152/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, polegającej na zmuszaniu w okresie od 1940 r. do 1945 r. Wiktorii M., Władysława M. i Franciszka M. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
153. S 153/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej pogwałcenie praw i zwyczajów wojennych, popełnionej w okresie od października 1939 r. do stycznia 1945 r. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, polegającej na pozbawieniu wolności Wojciecha K. i zmuszaniu go do określonego zachowania przez wykonywanie prac przymusowych. Umorzono wobec braku dowodów dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.
154. S 154/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, a polegającej na zmuszaniu do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego w okresie od 1942 r. do lutego 1945 r. w Bielsku Marii J. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich, bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu, umorzono wobec niewykrycia sprawców.

155. S 155/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od 25 czerwca 1942 r. do 28 lutego 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Ludwiki Z. i Stanisława Z. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego
156. S 156/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od wiosny 1940 r. do lutego 1945 r. w Żywcu, a polegającej na zmuszaniu Józefa G. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich, bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu, umorzono wobec niewykrycia sprawców.
157. S 157/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1941 r. do kwietnia 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Jana P., Augustyna J., Władysława J. i Władysława A. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich, bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu, umorzono wobec niewykrycia sprawców.
158. S 159/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od stycznia 1941 r. do kwietnia 1945 r. na terenie III Rzeszy, a polegającej na zmuszaniu Tadeusza D. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich, bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu, umorzono wobec niewykrycia sprawców.
159. S 160/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od marca 1941 r. do kwietnia 1945 r. w Gliwicach, a polegającej na zmuszaniu Franciszka O. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego.
160. S 161/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w okresie od kwietnia 1943 r. do lutego 1945 r. w Bielsku, a polegającej na zmuszaniu Genowefy P. do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. Umorzono wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. W stosunku do urzędników niemieckich,

bezpośrednio realizujących ustawy o przymusowym zatrudnieniu, umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Zbrodnie inne

Styczeń 2009 r. – lipiec 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Sierpień 2009 r.

161. S 83/09/Zi – w sprawie zbrodni popełnionych na narodzie polskim w 1944 r. w Częstochowie przez członków NSZ-u. Odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.

Wrzesień 2009 r. – Grudzień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

IV. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Krakowie (materiał opracowany przez naczelnika Piotra Piątka)

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 2/09/Zk – w sprawie zabójstw obywateli polskich narodowości żydowskiej w Klimontowie w kwietniu 1945 r. postanowieniem z dnia 25 marca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa. Stwierdzono, że zebrane w postępowaniu sprawdzającym materiały i dokumenty nie potwierdziły wiarygodności pomówień zawartych w anonimowym doniesieniu wobec stwierdzenia, że tezy o współsprawstwie pomawianego nie potwierdzono ujawnionymi dokumentami i ustaleniami.
2. S 3/09/Zk – w sprawie zabójstw dokonanych w marcu 1944 r. w Łysowodach przez oddział Kazimierza Z. ps. „Bończa” wydano postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie zabójstw dokonanych w marcu 1944 r. w Łysowodach przez oddział Kazimierza Załęskiego ps. „Bończa” wobec wystąpienia przesłanki z art. 17 § 1 pkt 7 kpk – powaga rzeczy osądzonej.
3. S 4/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy MO i SB w okresie od marca do kwietnia 1984 r. w Gorlicach i Nowym Sączu polegającego na znęcaniu

się nad tymczasowo aresztowanym Tadeuszem K., tj. o czyn z art. 184 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Luty 2009 r.

4. S 5/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na pozbawieniu życia bliżej nieustalonego dnia września 1945 r. w Krakowie Stanisława Z., tj. o czyn z art. 225 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postanowienie z dnia 4 maja 2009 r. o umorzeniu śledztwa:
 - I. w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na pozbawieniu życia bliżej nieustalonego dnia września 1945 r. w Krakowie Stanisława Z., tj. o czyn z art. 225 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 1 kpk);
 - II. w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym znęcaniu się w okresie od 23 kwietnia 1945 r. do bliżej nieustalonego dnia miesiąca września 1945 r. w Krakowie nad pozbawionym wolności i osadzonym w areszcie Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie, a tym samym znajdującym się w stanie bezradności Stanisławem Z., przez bicie go po całym ciele, tj. o czyn z art. 246 kk z 1932 r. w zw. z art. 286 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa (art. 322 § 1 kpk).
5. S 6/09/Zk – w sprawie rozstrzelania w styczniu 1945 r. w Dębianach 18 jeńców wojennych oraz jednej osoby z ludności cywilnej przez żołnierzy z Armii Czerwonej, tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt 3 i 4 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
6. S 7/09/Zk – w sprawie zbrodniczej działalności funkcjonariuszy byłego Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Nowym Targu oraz Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Zakopanem w latach 1945–1956, polegającej m. in. na zabójstwach osób uznanych za przedstawicieli opozycji politycznej, bezprawnym pozbawieniu wolności, w tym połączonym ze szczególnym udręczeniem, stosowaniu niedozwolonych metod śledczych, tortur fizycznych doprowadzających do uszkodzeń ciała, fizycznym i moralnym znęcaniu się nad pokrzywdzonymi w toku postępowań przygotowawczych, tj. o czyn z art. 225 § 1, art. 236 § 1, art. 246, art. 248 § 2, art. 251, art. 286 § 1 w zw. z art. 291 kk z 1932 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 571 z późn. zm.) w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko

Narodowi Polskiemu. Postanowienie z dnia 11 maja 2009 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie I zaistniałej w okresie od dnia 24 czerwca 1949 r. do dnia 8 lipca 1949 r. w Nowym Targu i Krakowie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym i moralnym znęcaniu się przez wykonujących obowiązki służbowe funkcjonariuszy PUBP w Nowym Targu i WUBP w Krakowie, będących funkcjonariuszami państwa komunistycznego, nad tymczasowo aresztowanym, znajdującym się w stanie bezradności Stanisławem K. przez wielokrotne, długotrwałe, przesłuchania ww., bicie rękoma, nogami oraz różnymi przedmiotami po całym ciele, a także znieważanie, tj. o czyn z art. 246 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu na zasadzie art. 322 § 1 kpk wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

Marzec 2009 r.

7. S 10/09/Zk – w sprawie stosowania represji wobec Zbigniewa K., polegających na używaniu przemocy, kierowaniu gróźb bezprawnych oraz naruszaniu jego nietykalności cielesnej przez będącego funkcjonariuszem państwa komunistycznego funkcjonariusza Komendy Milicji Obywatelskiej w Oświęcimiu w toku przesłuchania w dniu 17 stycznia 1988 r., prowadzonego w sprawie wykroczenia z art. 52a § 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114), tj. o popełnienie zbrodni komunistycznej z art. 167 § 1 kk i art. 182 § 1 kk z 1969 r. w związku z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i inne.
8. S 12/09/Zk – w sprawie prześladowania Kazimierza P. i członków jego rodziny za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego w strukturach Armii Krajowej po 1945 r., tj. o czyn z art. 189 § 2 kk i art. 246 kk w zw. z art. 2 ust 1 i 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Kwiecień 2009 r.

9. S 30/09/Zk – w sprawie zawiadomienia Józefa K. dot. ewentualnego popełnienia na szkodę wyżej wymienionego przestępstwa podczas stłumienia w 1954 r. buntu osób pozbawionych wolności, przebywających w obozie pracy w Mielęcinie, tj. o czyn z art. 286 kk. z 1932 r. (tj. Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424 z późn.). W dniu 27 kwietnia 2009 r. sprawę przekazano według właściwości do Gdańska dot. zawiadomienia Józefa K. dot. ewentualnego popełnienia na szkodę wyżej wymienionego przestępstwa podczas stłumienia w 1954 r. buntu osób pozbawionych wolności, przebywających w obozie pracy w Mielęcinie, tj. o czyn z art. 286 kk z 1932 r. (tj. Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424 z późn. zm.).

Maj 2009 r.

10. S 31/09/Zk – w sprawie przeciwko Zbigniewowi P. podejrzanemu o utrudnianie śledztwa prowadzonego w 1977 r. dot. wyjaśnienia okoliczności śmierci studenta Stanisława P., tj. o czyn z art. 239 § 1 kk w zw. z art. 2 ust.1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
11. S 32/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w lutym 1982 r. w Zakopanem, polegającej na dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia płaszcza nieustalonej wartości oraz usunięcia paszportu na szkodę obywatelki Królestwa Belgii, Francoise D., stanowiących przejaw stosowania represji przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, związanych z jej zaangażowaniem w działalność nieprzychylną ówczesnym władzom Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, odnoszącą się w szczególności do udziału w konwojach humanitarnych po wprowadzeniu stanu wojennego tudzież kontaktów z członkami ruchu oporu z okresu II wojny światowej, tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zbiegu z art. 276 kk, przy zastosowaniu art.11 § 2 kk w związku z art. 2 ustęp 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postanowienie z dnia 1 września 2009 r. o odmowie wszczęcia w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w lutym 1982 r. w Zakopanem, polegającej na dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia płaszcza nieustalonej wartości oraz usunięcia paszportu na szkodę obywatelki Królestwa Belgii, Francoise D., stanowiących przejaw stosowania represji przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, związanych z jej zaangażowaniem w działalność nieprzychylną ówczesnym władzom Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, odnoszącą się w szczególności do udziału w konwojach humanitarnych po wprowadzeniu stanu wojennego tudzież kontaktów z członkami ruchu oporu z okresu II wojny światowej, tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zbiegu z art. 276 kk, przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w związku z art. 2 ustęp 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion zbrodni komunistycznej.

Czerwiec 2009 r.

12. S 33/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na wytworzeniu w okresie od 7 stycznia 1986 r. do 30 listopada 1989 r. w Krakowie przez funkcjonariuszy b. WUSW w Krakowie, będących tym samym funkcjonariuszami państwa komunistycznego, fikcyjnych dokumentów, w szczególności akt, pism, zapisków, notatek operacyjnych tudzież wystawieniu innych materiałów, poświadczających nieprawdę co do mających znaczenie prawne rzekomych przejawów działalności Alicji Z.-M. jako kontaktu operacyjnego na szkodę wyżej wymienionej, tj. o czyn z art. 266 par. 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Lipiec 2009 r.

13. S 34/09/Zk – w sprawie fizycznego i moralnego znęcania się nad Anną Ch., Zofią D., Andrzejem M. przez funkcjonariuszy PUBP w Nowym Targu, tj. o czyn z art. 246 § 1 kk 1932 r., art. 248 § 2 kk z 1932 r. z zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
14. S 35/09/Zk – w sprawie zabójstwa Józefa M. dokonanego w dniu 27 lipca 1950 r. na Równiach k. Gruszowa, tj. o czyn z art. 225 §1 kk z 1932 r. Postanowienie z dnia 27 lipca 2009 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na zabójstwie Józefa M. dokonanego przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w dniu 27 lipca 1950 r. w Równiach k. Gruszowa, tj. o czyn z art. 225 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
15. S 36/09/Zk – w sprawie pobicia Piotra Z. w areszcie śledczym w Kielcach przez funkcjonariuszy służby więziennej w 1983 r., tj. o czyn z art. 158 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Sierpień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Wrzesień 2009 r.

16. S 37/09/Zk – w sprawie:
 - I. znęcania się fizycznego i moralnego nad zatrzymanym i pozbawionym wolności Janem S. przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie, Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie, Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie w 1946, tj. o czyn z art. 246 w zw. z art. 291 kk z 1932 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 571 z późn. zm.) w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
 - II. pozbawienia wolności przez funkcjonariuszy gestapo Kraków Mieczysława S. w 1944 r. w Krakowie, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31. 08. 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego w zw. z art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
17. S 38/09/Zk – w sprawie pobicia Andrzeja Z. w 1986 r. w Nagłowicach przez funkcjonariuszy MO, tj. o czyn z art. 158 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust 1 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi

Polskiemu. Postanowienie z dnia 17 grudnia 2009 r. o odmowie wszczęcia śledztwa z uwagi na stwierdzenie, że sprawa był przedmiotem postępowania prowadzonego przez prokuraturę powszechną, gdzie zapadła prawomocna decyzja merytoryczna, a jednocześnie brak przesłanek uprawdopodobniających zaistnienie zbrodni komunistycznej na szkodę Andrzeja Z.

18. S 40/09/Zk – w sprawie zabójstwa Kazimierza B. zaistniałego w 1946 r. w Jaksicach, tj. o czyn z art. 225 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
19. S 44/09/Zk – w sprawie długotrwałego pozbawienia wolności Jakuba B. w lipcu 1945 r. w Port Galaze w Wielkiej Brytanii, tj. o czyn z art. 248 § 2 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postępowanie zakończono wydaniem postanowienie z dnia 21 października 2009 r. o odmowie wszczęcia śledztwa.
20. S 45/09/Zk – w sprawie dokonanego w dniu 14 marca 1946 r. w Pętkowicach zabójstwa ks. Jana T., tj. o czyn z art. 225 §. 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust 1 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Październik 2009 r.

21. S 47/09/Zk – w sprawie fizycznego i moralnego znęcania się przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Nowym Targu nad Antonim W., tj. o czyn z art. 246 kk z 1932 r. zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postanowienie z dnia 28 grudnia 2009 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie zaistniałej w okresie od dnia 10 sierpnia 1948 r. do dnia 7 września 1948 r. w Nowym Targu zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym i moralnym znęcaniu się przez wykonujących obowiązki służbowe funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Nowym Targu, będących funkcjonariuszami państwa komunistycznego, nad tymczasowo aresztowanym, znajdującym się w stanie bezradności Antonim W. przez wielokrotne, długotrwałe, przesłuchania ww., bicie rękoma oraz różnymi przedmiotami po całym ciele, tj. o .czyn z art. 246 kk. z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu na zasadzie art. 322 § 1 kpk wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
22. S 48/09/Zk – w sprawie uwięzienia i znęcania się fizycznego i moralnego nad zatrzymanymi i pozbawionymi wolności Józefem L., Władysławem G., Michałem Cz., Janem N. i Walentym L. w okresie od stycznia do lipca 1950 r. w celu zmuszenia ich do składania wyjaśnień przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie. Postanowienie z dnia 9 listopada 2009 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie:

- I. znęcania się fizycznego i moralnego nad pozbawionym wolności Józefem L., w okresie od stycznia do lipca 1950 r. w Krakowie przez bicie go, wkładanie stłówki pióra pod paznokcie, deptanie po paznokciach u nóg, zmuszanie do wielokrotnego powtarzania ćwiczeń fizycznych, przysiadów i „żabek”, oraz wyzywanie wymienionego słowami wulgarnymi, w celu zmuszenia go do składania określonych wyjaśnień przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa komunistycznego, urzędników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie, stanowiących zbrodnię komunistyczną oraz przeciwko ludzkości, tj. o czyn z art. 246 § 1 kk, art. 251 kk w zw. z art. 291 kk i art. 286 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu na zasadzie art. 322 § 1 kpk wobec niewykrycia pozostałych sprawców;
- II. znęcania się fizycznie i moralnie nad pozbawionym wolności Władysławem G., w okresie od stycznia do lipca 1950 r. w Krakowie przez bicie go oraz wyzywanie wymienionego słowami wulgarnymi w celu zmuszenia go do składania określonych wyjaśnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, urzędników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie: Teodora D., Bolesława K. i innych nieustalonych, stanowiących zbrodnię komunistyczną oraz przeciwko ludzkości, tj. o czyn z art. 246 § 1 kk, art. 251 kk w zw. z art. 291 kk i art. 286 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu na zasadzie art. 17 § 1 pkt 5 kpk i art. 322 § 1 kpk wobec śmierci sprawców oraz niewykrycia pozostałych sprawców;
- III. znęcania się fizycznie i moralnie nad pozbawionym wolności Michałem Cz. w okresie od stycznia do lipca 1950 r. w Krakowie przez bicie go, miażdżenie i łamanie palców u nogi, łamanie palców rąk w celu zmuszenia go do składania określonych wyjaśnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, urzędników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie: Teodora D., Franciszka Sz. i innych nieustalonych, stanowiących zbrodnię komunistyczną oraz przeciwko ludzkości, tj. o czyn z art. 246 § 1 kk, art. 251 kk w zw. z art. 291 kk i art. 286 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu na zasadzie art. 17 § 1 pkt 5 kpk i art. 322 § 1 kpk wobec śmierci sprawców oraz niewykrycia pozostałych sprawców;
- IV. znęcania się fizycznie i moralnie nad pozbawionym wolności Janem N. w okresie od stycznia do lipca 1950 r. w Krakowie przez bicie go, połamanie mu żeber oraz wybicie zębów w celu zmuszenia go do składania określonych wyjaśnień przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa komunistycznego, urzędników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie, stanowiących zbrodnię komunistyczną oraz przeciwko ludzkości, tj. o czyn z art. 246 § 1 kk, art. 251 kk w zw. z art. 291 kk i art. 286 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ści-

gania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu na zasadzie art. 322 § 1 kpk wobec niewykrycia sprawców;

- V. znęcania się fizycznie i moralnie nad pozbawionym wolności Walentym L. w okresie od stycznia do lipca 1950 r. w Krakowie przez bicie go w celu zmuszenia go do składania określonych wyjaśnień przez nieustalonych funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Myślenicach i Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie, tj. o czyn z art. 246 § 1 kk, art. 251 kk w zw. z art. 291 kk i art. 286 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu na zasadzie art. 322 § 1 kpk wobec niewykrycia sprawców.
23. S 49/09/Zk – w sprawie pobicia w dniu 11 października 1985 r. Wieńczysława N. przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i Służby Bezpieczeństwa w Przeworsku, tj. o czyn z art. 158 § 1 kk z 1997 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
24. S 51/09/Zk – w sprawie podżegania do znęcania się fizycznego i moralnego nad zatrzymanym i pozbawionym wolności Janem G. w celu zmuszenia go do składania wyjaśnień przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Gorlicach, tj. o czyn z art. 26 kk z 1932 r. w zw. z art. 246 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. W dniu 2 listopada 2009 r. przedstawiono zarzuty Marcinowi K. o to, że:
- I. w nieustalonym dniu w okresie od 28 maja 1948 r. do dnia 6 lipca 1948 r. w Gorlicach, będąc urzędnikiem, funkcjonariuszem państwa komunistycznego, zastępcą szefa Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Gorlicach, popełnił zbrodnię komunistyczną będącą zbrodnią przeciwko ludzkości w ten sposób, że przekraczał swoją władzę i nakłaniał podległych sobie funkcjonariuszy do znęcania się fizycznie i moralnie nad pozbawionym wolności Janem G. przez bicie go w celu zmuszenia go do składania określonych wyjaśnień w związku z przynależnością wymienionego do organizacji „Związek Orła Białego”, tj. o czyn z art. 26 kk z 1932 r. w zw. z art. 246, art. 251 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 291 kk z 1932 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 571 z późn. zm.) w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- II. w okresie od 28 maja 1948 r. do dnia 6 lipca 1948 r. w Gorlicach, będąc urzędnikiem, funkcjonariuszem państwa komunistycznego, zastępcą szefa Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Gorlicach, popełnił zbrodnię komunistyczną będącą zbrodnią przeciwko ludzkości w ten sposób, że nie dopełnił swoich obowiązków i przekraczał swoją władzę przez tolerowanie znęcania się fizycznego i moralnego nad pozbawionym wolności Janem G. w związku z przynależnością wymienionego do organizacji „Związek Orła Białego” przez podległych sobie funkcjonariuszy i nie zainicjował wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub karnego przeciwko nim, przez co

działał na szkodę interesu publicznego i prywatnego Jana G., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 291 kk z 1932 r. (Dz. U. Nr 60 poz. 571 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

25. S 52/09/Zk – w sprawie podżegania do zabójstwa Joanny J., tj. o czyn z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 148 § 1 kk przy z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postanowienie z dnia 30 listopada 2009 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie podżegania do zabójstwa Joanny J., tj. o czyn z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 148 § 1 kk przy zast. art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec stwierdzenia, że brak jest dostatecznych danych stwierdzających podejrzenie popełnienia przestępstwa.
26. S 53/09/Zk – w sprawie podejrzenia sfalszowania dokumentów przez Urząd Bezpieczeństwa na szkodę Czesława N., tj. o czyn z art. 266 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Listopad 2009 r.

27. S 55/09/Zk – w sprawie pobicia przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie Zbigniewa Cz., tj. o czyn z art. 236 § 1 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
28. S 56/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zarazem zbrodnię przeciwko ludzkości, z uwagi na poważne prześladowania z powodu przynależności do określonej grupy politycznej, dokonanej przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, a polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się nad pozbawionym wolności Marianem P. w okresie od 27 sierpnia 1945 r. do 18 grudnia 1945 r. we Włoszczowie, tj. o czyn z art. 246 kk i 286 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Grudzień 2009 r.

29. S 59/09/Zk – w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 14 dni Michała F., tj. o czyn z art. 248 § 2 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,
30. S 60/09/Zk – w sprawie pobicia demonstrantów w czasie manifestacji po mszy św. na Wawelu w Krakowie przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Krakowie: Kazimierza L., Andrzeja C., Ryszarda R., Krzysztofa H., Kazimierza Z.

i Jana D., tj. o czyn z art. 158 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Akt oskarżenia z dnia 22 grudnia 2009 r. przeciwko Kazimierzowi L., Andrzejowi C., Ryszardowi R., Krzysztofowi H., Kazimierzowi Z. i Janowi D. o to, że w dniu 3 maja 1987 r. w Krakowie, będąc funkcjonariuszami Milicji Obywatelskiej Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Krakowie, a tym samym będąc funkcjonariuszami państwa komunistycznego, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi funkcjonariuszami Milicji Obywatelskiej, dopuścili się zbrodni komunistycznej w ten sposób, że wzięli udział w pobiciu uczestników manifestacji patriotycznej na Wawelu, w tym Zbigniewa R., Iwy S., Pawła S., Agaty M.-B., Ryszarda B., Zbigniewa B., Mieczysława P., Mariusza K., Macieja G., Jacka S., Petroneli W. i Stanisława S., narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo doznania ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia, w wyniku czego Zbigniew R. doznał złamania lewego ramienia, żuchwy bez przemieszczenia, żebra IX lewego, oderwania kostki bocznej podudzia prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni, a nadto Iwa S. doznała obrażeń ciała, w postaci stłuczenia głowy i otarcia naskórka na kolanach, a Paweł S. doznał złamania kości nosa bez przemieszczenia, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała u wymienionych na czas poniżej 7 dni, natomiast pozostałe osoby doznały obrażeń naruszających ich nietykalność cielesną, tj. o czyn z art. 158 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

31. S 61/09/Zk – w sprawie znęcania się oraz stosowania represji wobec Zygmunta P. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w latach siedemdziesiątych XX wieku. Aktualnie prowadzone jest postępowanie sprawdzające, mające na celu potwierdzić zasadność doniesienia oraz ustalić źródła dowodowe ewentualnie potwierdzające zaistnienie zbrodni komunistycznej na szkodę Zygmunta P.
32. S 62/09/Zk – w sprawie pobicia Zbigniewa L. przez funkcjonariuszy ZOMO podczas demonstracji w Krakowie w dniu 13 maja 1982 r., tj. o czyn z art. 158 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ust. ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postanowienie z dn. 18 grudnia 2009 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie pobicia Zbigniewa L. przez funkcjonariuszy ZOMO podczas demonstracji w Krakowie w dniu 13 maja 1982 r., tj. o czyn z art. 158 § 1 kk z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej.
33. S 63/09/Zk – w sprawie zabójstwa Adama F. w dniu 5 sierpnia 1945 r. przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Wadowicach, tj. o czyn z art. 225 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
34. S 64/09/Zk – w sprawie fizycznego i moralnego znęcania się w okresie od kwietnia 1950 r. do bliżej nieustalonego dnia i miesiąca 1951 r. w Wolbromiu, Olkuszu oraz w Krakowie nad Ireną G., Edmundem R., Czesławem K. oraz innymi pozbawionymi wolności człon-

- kami organizacji Armia Podziemna przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa, tj. o czyn z art. 246 kk z 1932 r. w zw. z art. 286 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
35. S 65/09/Zk – w sprawie zabójstwa Jadwigi M. w styczniu 1945 r. przez żołnierzy Armii Czerwonej na terenie wsi Lipnica Murowana, tj. czyn z art. 123 §1 pkt 4 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
36. S 66/09/Zk – w sprawie zabójstwa Wendelina M. w dniu 20 maja 1950 r. w Krakowie przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa komunistycznego, tj. o czyn. z art. 225 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 1 i 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
37. S 67/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Nowym Sączu przez pobicie w bliżej nieustalonym dniu grudnia 1948 r. Heleny G., tj. o czyn z art. 246 kk, art. 251 i art. 286 § 1 kk z 1932 r., w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
38. S 68/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień w Krakowie przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie wobec Adama P., tj. o czyn z art. 246 kk, art. 251 i art. 286 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
39. S 69/09/Zk – w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Wadowicach przez pobicie Stanisława G., tj. o czyn z art. 246 kk i art. 251 kk i art. 286 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
40. S 70/09/Zk – w sprawie przestępstw popełnionych w Krakowie przez prokuratorów i sędziów wojskowych tzw. zbrodnie sądowe, tj. o czyn z art. 25 § 1 kk i art. 248 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
41. S 71/09/Zk – w sprawie fizycznego znęcania się w latach 1951–1952 w Ostrowcu Świętokrzyskim nad pozbawionym wolności Januszem K. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, tj. o czyn z art. 246 kk i 286 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust 1 i 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
42. S 72/09/Zk – w sprawie zabójstwa Andrzeja Ch. w następstwie orzeczonego wyr. śmierci przez Sąd Okręgowy w Radomiu, tj. o czyn z art. 225 § 1 kk z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r.

43. S 1/09/Zn – w sprawie:

- I. zbrodni nazistowskiej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie przez rozstrzelanie w bliżej nieustalonym czasie 1942 r. w miejscowości Wysokie Andrzeja P. przez gestapo, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego (Dz. U. z 1946 r. Nr 69, poz. 377) w zw. z art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- II. zbrodni nazistowskiej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie przez rozstrzelanie w dniu 15 sierpnia 1944 r. w miejscowości Barcice, Mieczysława G. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego (Dz. U. Nr 69 z 1946 r., poz. 377) w zw. z art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Luty 2009 r.

44. S 8/09/Zn – w sprawie rozstrzelania 10 osób narodowości żydowskiej w Kielcach na ul. Nowy Świat, tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt 4 w zw. z art. 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postanowieniem z dnia 20 maja 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa. Zebrane w toku postępowania sprawdzającego materiały i dokumenty oraz informacje z opracowań historycznych nie potwierdziły prawdopodobieństwa zaistnienia zbrodni, którą zgłosił Edward Ł. – wobec stwierdzenia, że ustalenia nie potwierdziły prawdopodobieństwa zaistnienia zbrodni nazistowskiej.

Marzec 2009 r.

45. S 9/09/Zn – w sprawie zabójstw 203 osób ludności cywilnej w trakcie pacyfikacji Michniowa w dniach 12 i 13 lipca 1943 r., tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
46. S 11/09/Zn – w sprawie zbrodni popełnionych przez funkcjonariuszy III Batalionu 17. Pułku Policji SS dokonanych w Woli Grójeckiej, pow. Opatów, w dniach 6–7 lipca 1944

r., a polegających na zabójstwach kilkunastu osób z oddziału partyzanckiego Armii Krajowej, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

47. S 13/09/Zn – w sprawie zabójstwa Zuzanny P. i Magdaleny P. przez żołnierzy niemieckich w Skarżysku-Kamiennej w lutym 1944 r., tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt 4 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Kwiecień 2009 r.

48. S 14/09/Zn – w sprawie zabójstwa Kazimierza B. i innych obywateli polskich w Koniecpolu przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej w latach 1943–1944, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
49. S 15/09/Zn – w sprawie zastrzelenia Józefa Ch. w dniu 5 stycznia 1945 r. w Bełku przez żołnierza wojsk niemieckich, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dn. 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postanowienie z dn. 30 września 2009 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie zastrzelenia Józefa Ch. 5 stycznia 1945 r. w Bełku przez żołnierza wojsk niemieckich, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dn. 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa art. 322 § 1 kpk.
50. S 16/09/Zn – w sprawie zbrodni dokonanych w obozie Hasag-Granat w Kielcach przez niemiecką załogę tego obozu w okresie od 2 września 1942 r. do 20 sierpnia 1944 r., tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
51. S 17/09/Zn – w sprawie zabójstwa obywatela polskiego narodowości żydowskiej i znęcania się nad osobami narodowości żydowskiej w obozie w miejscowości Zagacie w okresie od czerwca 1942 r. do maja 1943 r., tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postanowienie z dnia 15 stycznia 2010 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie zbrodni wojennych będących zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na:
- I. pozbawieniu, z naruszeniem prawa międzynarodowego, wolności i stosowaniu kar cielesnych wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego ok. 300 obywateli polskich narodowości żydowskiej osadzonych w różnych okresach czasu od czerwca 1942 r. do maja 1943 r. w obozie pracy w miejscowości Zagacie, pow. Końskie, przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego stanowiących załogę obozu, tj.

o czyn z art. 124 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec niewykrycia sprawców przestępstwa art. 322 § 1 kpk;

- II. dokonaniu w nieustalonym dokładnie dniu między czerwcem 1942 r. a majem 1943 r. w miejscowości Zagacie, z naruszeniem prawa międzynarodowego, zabójstwa osoby cywilnej obszaru okupowanego, obywatela polskiego narodowości żydowskiej o nieustalonej tożsamości, osadzonego w obozie pracy przez funkcjonariusza państwa niemieckiego, żołnierza z załogi obozu, tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt 4 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa art. 322 § 1 kpk.

52. S 18/09/Zn – w sprawie zabójstw obywateli polskich we wsi Holendry na terenie obozu pracy dokonanych przez załogę tego obozu w latach 1944–1945, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Postanowienie z dnia 26 października 2009 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie zbrodni wojennych będących zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na:

- I. pozbawieniu wolności i stosowaniu kar cielesnych wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego kilkuset obywateli polskich osadzonych od listopada 1944 r. do stycznia 1945 r. dat bliżej nieustalonych przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, żołnierzy Wehrmachtu, tj. o czyn z art. 124 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec niewykrycia sprawców przestępstwa art. 322 § 1 kpk;
- II. dokonaniu dnia bliżej nieustalonego jesienią 1944 r., z naruszeniem prawa międzynarodowego, przez zastrzelenie z broni palnej zabójstwa osoby cywilnej obszaru okupowanego, obywatela polskiego nieustalonej tożsamości osadzonego w obozie pracy we wsi Holendry, pow. kielecki, przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, żołnierza Wehrmachtu, tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt 4 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa art. 322 § 1 kpk.

53. S 19/09/Zn – w sprawie zabójstw i znęcania się w obozie pracy w Ostrowcu Świętokrzyskim przez załogę tego obozu nad obywatelami polskimi narodowości żydowskiej w okresie od kwietnia 1943 r. do 1 sierpnia 1944 r., tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

54. S 20/09/Zn – w sprawie zabójstwa w obozie pracy w Sielcu jednej osoby i znęcania się nad wieloma osobami tam osądzonymi przez załogę tego obozu w 1944 r., tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Postanowienie z dnia 13 stycznia 2010 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie zbrodni wojennych, będących zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na pozbawianiu wolności i stosowaniu kar cielesnych od 15 października 1944 r. do 28 grudnia 1944 r. wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, obywateli polskich osadzonych w obozie pracy we wsi Sielec, pow. buski, oraz dokonanego w nocy na 27 grudnia 1944 r., zabójstwa obywatela polskiego osadzonego w tym obozie pracy przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, tj. o czyn z art. 124 kk i art. 123 § 1 pkt 4 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wobec niewykrycia sprawców przestępstwa art. 322 § 1 kpk.

55. S 21/09/Zn – w sprawie zabójstwa Wacława F. w dniu 14 sierpnia 1944 r. w miejscowości Jawor Kolonia, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. W dniu 16 czerwca 2009 r. przekazano według właściwości miejscowej do OKŚZpNP w Łodzi sprawę o zabójstwo w dniu 14 sierpnia 1944 r. Wacława F.
56. S 22/09/Zn – w sprawie zabójstw dokonanych w obozie pracy w miejscowości Chotel Czerwony w okresie 1944–1945 przez żołnierzy niemieckich, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
57. S 23/09/Zn – w sprawie zabójstwa dokonanego w Działoszycach przez oddziały żandarmerii i gestapo w okresie od 1942 r. do 1944 r., tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
58. S 24/09/Zn – w sprawie zabójstw dokonanych w obozie przejściowym fabryki świec w Kielcach w okresie od lipca 1942 r. do stycznia 1945 r., tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
59. S 25/09/Zn – w sprawie zabójstw dokonanych na więźniach obozu „służby budowlanej” dokonanych przez załogę niemiecką w Kielcach w latach 1942–1945, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
60. S 26/09/Zn – w sprawie zabójstw dokonanych w obozie w Słupi dokonanych przez żołnierzy niemieckich w latach 1944–1945, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r., o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
61. S 27/09/Zn – w sprawie zabójstw dokonanych w obozie pracy w Kazimierzy Wielkiej przez żołnierzy niemieckich, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

62. S 28/09/Zn – w sprawie zabójstw dokonanych w Opatowcu przez oddziały SS i gestapo w listopadzie 1942 r., tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
63. S 29/09/Zn – w sprawie zabójstw dokonanych w obozie pracy w Kielcach przy ulicy Młynarskiej przez żołnierzy straży obozowej w okresie od czerwca 1943 r. do sierpnia 1944 r., tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Maj 2009 r. – sierpień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Wrzesień 2009 r.

64. S 39/09/Zn – w sprawie zabójstwa Stefana P. w dniu 8 maja 1944 r. w Męcinie, tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt 4 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
65. S 41/09/Zn – w sprawie zabójstwa Jadwigi i Wacława B. w Krakowie, tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt. 4 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
66. S 42/09/Zn – w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Józefa K., tj. o czyn z art. 124 kk z 1932 r. w zw. z art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
67. S 43/09/Zn – w sprawie niszczenia mienia na szkodę Józefa J., Marii P., Czesława Sz., Franciszka Cz., Józefa W., Ignacego K., tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk i inne.
68. S 46/09/Zn – w sprawie zamordowania w Stojewsku 18 Polaków przez żołnierzy niemieckich w dniu 28 lipca 1944 r., tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt 4 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Październik 2009 r.

69. S 50/09/Zn – w sprawie dokonanych przez żołnierzy niemieckich 17 stycznia 1944 r. w Nowej Jagielnicy zabójstw bliżej nieustalonej liczby osób spośród polskiej ludności cywilnej, tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt 4 kk w zw. z art. 3 ustawy z 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Listopad 2009 r.

70. S 54/09/Zn – w sprawie pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez funkcjonariuszy niemieckich przez rozstrzelanie Leona B., Juliana B., Romana B. i innych w dniu 23 marca 1944 r. w miejscowości Koprzywnica, tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt 4 kk z 1997 r.
71. S 57/09/Zn – w sprawie ujęcia przez gestapo w 1943 r. Adolfa B. we wsi Baczyn, woj. krakowskie, tj. o czyn z art. 123 § 1 pkt. 4 kk w zw. z art. 3 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Grudzień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Zbrodnie inne

Styczeń 2009 r. – Październik 2009r. – brak rejestracji spraw.

Listopad 2009 r.

72. S 58/09/Zi – w sprawie zdarzeń z udziałem członków NSZ we wsi Pardołów, Rząbka i z miejscowości Włoszczowa Kluczeńska, tj. o czyn z art. 225 § 1 kk z 1932 r.

Grudzień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

**V. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie
(materiał opracowany przez naczelnika Jacka Nowakowskiego)**

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 4/09/Zk – w sprawie odnalezienia 4 kwietnia 2008 r. szczątków [kości] nieznannej osoby, w lesie położonym w pobliżu miejscowości Wojsławice, woj. lubelskie. W dniu 29 stycznia 2009 r. sprawę przekazano do dalszego prowadzenia według właściwości rzeczowej Prokuraturze Rejonowej w Krasnymstawie.

2. S 5/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w lutym 1982 r., w Warszawie, polegającej na stosowaniu przez funkcjonariuszy SB niedozwolonych metod śledczych wobec Marka K. w związku z jego działalnością opozycyjną.
3. S 6/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 3 sierpnia 1945 r. do 27 września 1945 r. w Chełmie i Lublinie, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Henryka K. oraz fizycznym i moralnym znęcaniu się nad nim, jak również stosowaniu niedozwolonych metod śledczych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. W dniu 22 kwietnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.
4. S 7/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w pierwszym kwartale 1982 r. w Białymstoku, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, pełniących funkcje kierownicze w Rozgłośni Polskiego Radia w Białymstoku, przez podjęcie z przyczyn politycznych, bez zgody organu nadrzędnego, decyzji o zwolnieniu ze służby w jednostce zmilitaryzowanej, co było równoznaczne z rozwiązaniem umowy o pracę z pokrzywdzonym Ładysławem P.
5. S 9/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 6 listopada 1944 r. do 31 grudnia 1944 r. w Zamościu, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie żołnierzy AK i BCh przez orzeczenie kary śmierci przez sędziów Sądu VI Armii Powietrznej II Frontu Ukraińskiego w sprawach 9 ustalonych z imienia i nazwiska żołnierzy AK i BCh. Wyroki te wykonano, a jednocześnie w toku śledztwa ustalono, że orzeczenia były wynikiem niedopełnienia obowiązków przez skład orzekający oraz stanowiły represję o charakterze politycznym z powodu przynależności pokrzywdzonych do nielegalnych wówczas organizacji niepodległościowych.
6. S 10/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od marca do lipca 1945 r. w Lublinie, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Zbigniewa S. oraz fizycznym i moralnym znęcaniu się nad nim, jak również stosowaniu niedozwolonych metod śledczych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego.
7. S 11/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w nieustalonym bliżej okresie, najprawdopodobniej od 8 stycznia 1945 r. do 2 września 1951 r., w Równem i innych miejscowościach na terenie d. woj. wołyńskiego, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Aleksandra B., a następnie orzeczeniu kary wieloletniego więzienia przez Trybunał Wojenny Wojsk NKWD obwodu rówieńskiego. W toku śledztwa ustalono, iż pokrzywdzony został przewieziony w głąb terytorium ZSRR, do tzw. łagrów, a czyn ten polegał na stosowaniu represji i nosił charakter poważnego prześladowania z powodu działalności na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego.
8. S 12/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie bliżej nieustalonym, prawdopodobnie od 30 czerwca 1946 r. do połowy lipca 1946 r. w Radzynie Podlaskim, woj. lubelskie, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym nad Aleksandrem K. podczas bezprawnego pozbawienia wolności przez kopanie i bicie pokrzywdzonego pałką gumową po całym ciele przez funkcjonariuszy MO z Radzyna Podlaskiego. W toku śledztwa ustalono, iż Aleksander K. głosował wbrew woli władzy ludowej

podczas referendum 30 czerwca 1946 r. w miejscowości Borki, woj. lubelskie, a działalność funkcjonariuszy państwa komunistycznego była przejawem stosowania represji o charakterze politycznym. W dniu 24 września 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Luty 2009 r.

9. S 13/09/Zk – w sprawie zabójstwa Karola S., członka AK, dokonanego 26 listopada 1946 r. w miejscowości Kolonia Partyzancka, woj. lubelskie, przez członków ruchu oporu należących do ugrupowania „Młota”, którzy nie byli funkcjonariuszami państwa komunistycznego. W dniu 5 lutego 2009 r. sprawę przekazano do dalszego prowadzenia według właściwości rzeczowej Prokuraturze Rejonowej w Krasnymstawie.
10. S 14/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w czerwcu 1990 r. w Zakładach Metalowych im. gen. „Waltera” w Radomiu, polegającej na nieprzestrzeganiu przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, co spowodowało narażenie pracownika Romana B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. W dniu 25 lutego 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.
11. S 15/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 25 czerwca 1976 r. do nieustalonej bliżej daty, przed 31 lipca 1990 r. w Radomiu, Warszawie i Krakowie oraz innych miejscowościach na terenie kraju, polegającej na bezprawnych działaniach funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa PRL wobec Jana G. Sprawcy mieli m. in. pobić pokrzywdzonego, oddać w jego kierunku strzały pociskami gumowymi oraz spowodować wypadek drogowy na jego szkodę. W dniu 18 marca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.
12. S 16/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na znęcaniu się psychicznym i moralnym nad Janem K. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z PUBP w Radomiu w czasie prowadzonego postępowania karnego, zakończonego wydaniem wyr. przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Kielcach na sesji wyjazdowej w Radomiu w sprawie o nr Sr 17/51.
13. S 17/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na znęcaniu się psychicznym i moralnym nad Honoratą Sz. przez ustalonych z imienia i nazwiska funkcjonariuszy państwa komunistycznego z PUBP w Radomiu w czasie prowadzonego postępowania karnego, zakończonego wydaniem wyr. przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Kielcach, na sesji wyjazdowej w Radomiu w sprawie o nr Sr 396/50.
14. S 18/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na znęcaniu się przez funkcjonariuszy PUBP w Radomiu nad ustalonymi z imienia i nazwiska osobami osadzonymi w areszcie tegoż PUBP, w tym Pelagią W. W dniu 25 marca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.
15. S 19/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na znęcaniu się psychicznym i moralnym nad Kazimierzem F. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego

- z PUBP w Radomiu w czasie prowadzonego postępowania karnego, zakończonego wydaniem wyr. przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Kielcach na sesji wyjazdowej w Radomiu w sprawie o nr Sr 276/50.
16. Sygn. akt S 20/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na znęcaniu się psychicznym i moralnym nad Czesławem F. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z PUBP w Kozienicach w czasie prowadzonego postępowania karnego, zakończonego wydaniem wyr. przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Kielcach na sesji wyjazdowej w Radomiu w sprawie o nr Sr 119/91.
 17. S 21/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 7 marca 1946 r. do ok. połowy kwietnia 1946 r. w Radomiu, polegającej na pozbawieniu wolności ze szczególnym udręczeniem Marii K. przez funkcjonariuszy PUBP w Radomiu, podczas którego wobec pokrzywdzonej stosowane były niedozwolone metody śledcze polegające na wielokrotnych pobiciach oraz groźeniu pozbawieniem życia w celu zmuszenia do złożenia żądanych wyjaśnień. W dniu 29 maja 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
 18. S 22/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w dacie bliżej nieustalonej, najprawdopodobniej w październiku 1944 r., w Skierbieszowie, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie żołnierza AK, Mariana P., przez funkcjonariuszy MO z tamtejszego posterunku.
 19. S 23/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez członków Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie na sesji wyjazdowej w Mińsku Mazowieckim, orzekających 7 stycznia 1947 r. w sprawie o nr Sr 968/46, przez bezprawne skazanie działaczy AK, Stefana A. i Stanisława W., na kary śmierci, które zostały następnego dnia wykonane. W toku śledztwa ustalono, iż członkowie składu orzekającego wydali również niewspółmierne do przypisanych czynów wyroki polegające na wymierzeniu kar wieloletniego więzienia wobec działaczy organizacji niepodległościowej, w tym wobec Andrzeja K., Jerzego B., Tadeusza B., Mariana K., Józefa Z. i Józefa S. W dniu 13 lutego 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
 20. S 24/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na zabójstwach 1 marca 1945 r. Stanisława W. oraz 9 czerwca 1945 r. Józefa P. przez funkcjonariuszy MO z posterunku w Ilży.

Marzec 2009 r.

21. Sygn. akt S 26/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w dacie bliżej nieustalonej w okresie 1978–1979 r. w Radomiu, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez pobicie i wypowiadanie gróźb karalnych przez funkcjonariuszy KW MO w Radomiu wobec Jacka F.

22. Sygn. akt S 28/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 14 września 1948 r. do daty bliżej nieustalonej, najprawdopodobniej w październiku 1948 r. w Lublinie na terenie aresztu śledczego na ul. Zielonej i ul. Krótkiej, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym oraz stosowaniu niedozwolonych metod śledczych przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa komunistycznego wobec Edwarda K. W dniu 10 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
23. S 30/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w listopadzie 1944 r. w Siedliskach, woj. lubelskie, polegającej na nadużyciu władzy przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy stosując przemoc i groźby bezprawne wobec Michała K. i członków jego rodziny w ramach akcji przesiedlenia ludności narodowości ukraińskiej do USRR zmusili ich do opuszczenia miejsc zamieszkania. W dniu 9 czerwca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.
24. S 31/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w dacie bliżej nieustalonej ok. 17 września 1939 r. w miejscowości Wierzba, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie dwóch nieustalonych żołnierzy Wojska Polskiego przez obywateli polskich narodowości żydowskiej, sympatyków Armii Czerwonej. W dniu 9 września 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
25. S 33/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od dnia daty bliżej nieustalonej w 1946 r. do dnia daty bliżej nieustalonej w 1950 r. w Parczewie na terenie PUBP i w Lublinie na terenie więzienia na Zamku Lubelskim, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Antoniego Ch. oraz znęcaniu się nad nim fizycznie i moralnie oraz stosowaniu niedozwolonych metod śledczych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego.
26. S 34/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 5 listopada 1946 r. do 16 grudnia 1946 r. w Lublinie, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Eugeniusza R. oraz znęcaniu się nad nim fizycznym i moralnym, jak również stosowaniu niedozwolonych metod śledczych na terenie aresztu śledczego na ul. Ewangelickiej w Lublinie oraz na Zamku Lubelskim przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. W dniu 16 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
27. S 35/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło 10 lipca 1946 r. w miejscowości Wolica Brzozowa, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie żołnierza AK i WiN, Jana D., przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa komunistycznego.

Kwiecień 2009 r.

28. S 36/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w nocy z 24/25 września 1939 r. w miejscowości Zamłynie pod Tyszowcami, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie przez zakłucie bagnetami po skończonym boju kilkudziesięciu żołnierzy Wojska Polskiego przez oddziały Armii Czerwonej. W dniu 8 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

29. S 37/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie 1984–1985, daty bliżej nieustalonej, w Chełmie, woj. lubelskie, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy SB w Chełmie przez poświadczenie nieprawdy co do wypełnienia dokumentów, dotyczących rejestracji tajnej współpracy Eugeniusza W., co było działaniem na szkodę pokrzywdzonego.

Maj 2009 r.

30. S 39/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło 22 grudnia 1944 r. w Chełmie, woj. lubelskie, polegającej na rozstrzelaniu Zbigniewa M. przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa komunistycznego.
31. S 40/09/Zk – w sprawie czynu, do którego doszło 23 marca 1970 r. w Radomiu, polegającego na nieumyślnym spowodowaniu śmierci noworodka Grzegorza J. oraz nieumyślnym spowodowaniu śmierci Leszka J., do którego doszło 26 marca 1978 r. w Radomiu. W dniu 20 lipca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.
32. S 41/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w nieustalonej bliżej dacie w 1982 r. w Lublinie, polegającej na uszkodzeniu samochodu osobowego marki Renault 4 na szkodę pracownika KUL, obywatelki Belgii, Francoise D.
33. S 42/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, daty bliżej nieustalonej, w 1946 r. w miejscowości Bukowina, woj. lubelskie, popełnionej przez funkcjonariuszy UB w Zamościu, którzy przekraczając swoje uprawnienia, bezprawnie pozbawili wolności Jana B. b. żołnierza sił zbrojnych Armii Stanów Zjednoczonych. W dniu 30 września 2009 r. umorzono śledztwo wobec braku danych, dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej.
34. S 43/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 29 stycznia 1951 r. do 2 maja 1951 r., polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy PUBP w Lublinie przez znęcanie się fizyczne nad zatrzymanym i tymczasowo aresztowanym Janem K., w trakcie którego Bogusław N. i Franciszka S. wraz z innymi nieustalonymi funkcjonariuszami bili i kopali pokrzywdzonego po całym ciele, zadawali ciosy w pięty twardym przedmiotem, wlewali płyn do nosa oraz kierowali groźby pozbawienia życia z jednoczesnym przystawianiem pistoletu do głowy. W dniu 27 sierpnia 2009 r. umorzono śledztwo wobec śmierci ustalonych sprawców i niewykrycia pozostałych sprawców czynu.
35. S 44/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznych, do których doszło w okresie od listopada 1944 r. do daty bliżej nieustalonej w 1947 r. w miejscowości Babsk i innych miejscowościach woj. lubelskie, polegających na zabójstwach 21 osób cywilnych i funkcjonariuszy MO przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. W dniu 9 lipca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.
36. S 46/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 16 listopada 1948 r. do daty bliżej nieustalonej w styczniu 1949 r., w miejscowościach

Działuń, Parczew, Radzyń Podlaski, woj. lubelskie, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym oraz stosowaniu niedozwolonych metod śledczych wobec Stanisława K. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. W dniu 22 maja 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

37. S 47/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło 10 maja 1945 r. w miejscowości Przywózki, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie Bolesława B. przez funkcjonariuszy PUBP z Sokołowa Podlaskiego. W dniu 22 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
38. S 48/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 20 sierpnia 1952 r. do daty bliżej nieustalonej, najprawdopodobniej w sierpniu 1952 r., w Lublinie na terenie aresztu śledczego przy ul. Chopina, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym oraz stosowaniu niedozwolonych metod śledczych wobec Jana Ł., przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. 4 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Czerwiec 2009 r.

39. S 52/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w nieustalonym czasie i miejscu, polegającej na pozbawieniu życia Mieczysława W. przez nieustalonych funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Radomiu. W dniu 18 sierpnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.
40. S 53/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w czerwcu 1960 r. w Janowie Lubelskim, woj. lubelskie, polegającej na niedopełnieniu obowiązków przez sędziego Sądu Powiatowego w Janowie Lubelskim, przez brak sumiennego, bezstronnego i zgodnego z prawem rozstrzygnięcia sprawy, wyjaśnieniu wszelkich okoliczności służących do ustalenia prawdy w toku postępowania o sygn. akt II K 200/06 wobec oskarżonego Józefa P. W dniu 21 lipca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.
41. S 54/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 25 lutego 1954 r. do dnia 28 lutego 1954 r. w Janowie Lubelskim, woj. lubelskie, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Jana W. i umieszczeniu pokrzywdzonego w siedzibie posterunku UB w Janowie Lubelskim oraz fizycznym i moralnym znęcaniu się nad nim przez funkcjonariuszy z tego posterunku przez bicie pokrzywdzonego pałkami po całym ciele, głodzeniu i wielokrotnym przesłuchiowaniu, co stanowiło przejaw represji w związku z przynależnością Jana W. do organizacji młodzieżowej. W dniu 12 października 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.

Lipiec 2009 r.

42. S 55/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w nieustalonym bliżej czasie w Puławach, woj. lubelskie, polegającej na naruszeniu praw pracowniczych na

szkodę Józefa Ł. w nieustalony bliżej sposób przez osoby zatrudniające pokrzywdzonego. W dniu 30 września 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.

43. S 56/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w dniach 23–25 czerwca 1941 r. w więzieniu w Łucku, d. woj. wołyńskie, polegającej na rozstrzelaniu ok. 2000 więźniów, przez funkcjonariuszy NKWD, NKGB, pracowników więzienia oraz żołnierzy 6 rot 233 pułku wojsk konwojowych NKWD. W dniu 23 lipca 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
44. S 58/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w grudniu 1946 r., nie wcześniej jednak niż 4 grudnia 1946 r., polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym nad osadzonymi w areszcie PUBP w Kraśniku Czesławem J., Janem Ż. i Władysławem K. przez nieustalonych funkcjonariuszy PUBP w Kraśniku, którzy przekraczając swoje uprawnienia, bili w trakcie długotrwałych przesłuchań pozostających wobec nich w stosunku zależności i niemogących się przeciwstawić z uwagi na zaistniałą sytuację pokrzywdzonych pałkami po całym ciele, uderzali kolbą karabinu w głowę oraz kantem dłoni w kark, co było przejawem represji politycznych. W dniu 30 listopada 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
45. S 59/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej daty bliżej nieustalonej, w listopadzie 1944 r., w Kraśniku, woj. lubelskie, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym nad pozbawionym wolności Janem B., członkiem Narodowych Sił Zbrojnych, przez funkcjonariuszy NKWD, którzy przekraczając swoje uprawnienia, w celu uzyskania określonej treści informacji bili w trakcie przesłuchań pozostającego wobec nich w stosunku zależności i niemogącego się przeciwstawić z uwagi na zaistniałą sytuację pokrzywdzonego kolbą karabinu w głowę, powodując obrażenia ciała w postaci złamania kości czaszki, co było przejawem represji politycznych.
46. S 60/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło daty bliżej nieustalonej, w styczniu 1946 r., w Kraśniku, woj. lubelskie, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym nad pozbawionym wolności Wacławem B., członkiem Narodowych Sił Zbrojnych, przez funkcjonariuszy PUBP w Kraśniku, którzy przekraczając swoje uprawnienia, w celu uzyskania określonej treści informacji bili w trakcie przesłuchań pozostającego wobec nich w stosunku zależności i niemogącego się przeciwstawić z uwagi na zaistniałą sytuację pokrzywdzonego kolbą karabinu po całym ciele, gumową pałką w pięty oraz kopali go, kiedy się przewracał, co było przejawem represji politycznych.
47. S 61/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło daty bliżej nieustalonej, w pierwszej połowie 1947 r., w Kraśniku, woj. lubelskie, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym nad pozbawionym wolności Janem N., członkiem Narodowych Sił Zbrojnych, przez funkcjonariuszy PUBP w Kraśniku, którzy przekraczając swoje uprawnienia, w celu uzyskania określonej treści informacji stosowali w trakcie przesłuchań wobec pokrzywdzonego bliżej nieokreślone niedozwolone metody śledcze, co było przejawem represji politycznych.

48. S 62/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło daty bliżej nieustalonej, w okresie od listopada 1946 r. do początku 1947 r., w Kraśniku, woj. lubelskie, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym nad pozbawionym wolności Ferdynandem Ż., członkiem AK, przez funkcjonariuszy PUBP w Kraśniku, którzy przekraczając swoje uprawnienia, w celu uzyskania określonej treści informacji bili w trakcie przesłuchań pozostającego wobec nich w stosunku zależności i nie mogącego się przeciwstawić z uwagi na zaistniałą sytuację pokrzywdzonego metalowymi sprężynami po piętach, wyciorem po plecach, kopali i uderzali rękami po ciele, co było przejawem represji politycznych.
49. S 63/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło daty bliżej nieustalonej, w okresie 1945–1947, w PUBP w Kraśniku i na Zamku w Lublinie, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym nad pozbawionym wolności Stanisławem S. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy przekraczając swoje uprawnienia, w celu uzyskania określonej treści informacji bili w trakcie przesłuchań pozostającego wobec nich w stosunku zależności i niemogącego się przeciwstawić z uwagi na zaistniałą sytuację pokrzywdzonego, po całym ciele, wiążąc jednocześnie ręce i nogi, wlewali mu wodę do nosa i uszu, co było przejawem represji politycznych. W dniu 8 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
50. S 64/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło daty bliżej nieustalonej, wiosną 1945 r., w Wilkołazie i Kraśniku, woj. lubelskie, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym nad pozbawionym wolności Leopoldem Ch., członkiem AK, przez funkcjonariuszy MO z posterunku w Wilkołazie oraz funkcjonariuszy PUBP w Kraśniku, którzy przekraczając swoje uprawnienia, w celu uzyskania określonej treści informacji bili w trakcie przesłuchań pozostającego wobec nich w stosunku zależności i niemogącego się przeciwstawić z uwagi na zaistniałą sytuację pokrzywdzonego gumowymi pałkami po całym ciele aż do utraty przytomności, co było przejawem represji politycznych.
51. S 66/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w dniu 31 stycznia 1983 r. w Radomiu, polegającej na przekroczeniu uprawnień i użyciu siły fizycznej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego wobec Jacka J, na skutek czego pokrzywdzony poniósł śmierć.

Sierpień 2009 r.

52. S 68/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 15 marca 1950 r. do daty bliżej nieustalonej, w maju 1950 r., w Radzynie Podlaskim, woj. lubelskie, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Stanisława D. oraz fizycznym i moralnym znęcaniu się nad nim, jak również stosowaniu niedozwolonych metod śledczych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego na terenie aresztu PUBP w Radzynie Podlaskim.
53. S 69/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie bliżej nieustalonym, najprawdopodobniej od lipca do grudnia 1950 r., w Hrubieszowie, woj. lubelskie, polegającej na fizycznym i moralnym znęcaniu się przez funkcjonariuszy PUBP

w Hrubieszowie nad pozbawionymi wolności Zygmuntem U. i Tadeuszem K. W dniu 28 sierpnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

54. S 70/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od października 1944 r. do dnia bliżej nieustalonego 1944 r. w Jabłoni, Radzyniu Podlaskim, woj. lubelskie polegającej na znęcaniu się fizycznym nad pozostającym w przemijającym stosunku zależności zatrzymanym i aresztowanym Marianem D., oraz w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Stanisława K., do którego doszło w okresie od października 1944 r. do 29 grudnia 1944 r. w Jabłoni, Radzyniu Podlaskim oraz w Lublinie przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa komunistycznego. W dniu 18 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Wrzesień 2009 r.

55. S 74/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od września 1951 r. do 14 sierpnia 1952 r., polegającej na podżeganiu członków składu orzekającego b. Wojskowego Sądu Rejonowego w Lublinie do orzekania kar śmierci wobec Józefa B., Józefa D., Stanisława M., Jana R., Antoniego M. i innych przez byłego prokuratora WSR w Lublinie porucznika Henryka K.
56. S 75/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie tygodnia w marcu 1945 r., daty bliżej nieustalonej, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy PUBP w Garwolinie przez znęcanie się fizycznie nad pozbawionym wolności działaczem organizacji niepodległościowej, Janem L., bicie pokrzywdzonego po ciele i wlewanie wody do nosa.
57. S 76/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie bliżej nieustalonym w 1950 r. w Hrubieszowie, woj. lubelskie, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym przez funkcjonariuszy PUBP w Hrubieszowie nad nieustalonym więźniem, następstwem czego było targnięcie się przez niego na własne życie.
58. S 77/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w czerwcu 1945 r. w Oleszewicy, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie Jana J. i nieznanego mężczyzny przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa komunistycznego.
59. S 78/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w nieokreślonym bliżej dniu, najprawdopodobniej w 1982 r., w okolicach Chełma, woj. lubelskie, polegającej na wywiezieniu Bogdana S. do lasu i wypowiadaniu gróźb pozbawienia życia przez funkcjonariuszy MO, a także w sprawie wypowiadaniu gróźb bezprawnego pozbawienia wolności Bogdana S. przez funkcjonariuszy MO, do której doszło w nieokreślonym bliżej dniu, najprawdopodobniej w czerwcu 1987 r. w Lublinie.

Październik 2009 r.

60. S 81/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 22 października 1946 r. do 22 grudnia 1946 r. w Lublinie, na terenie aresztu przy ul. Krótkiej, polegającej na znęcaniu się fizycznym i moralnym oraz stosowaniu niedozwolonych metod śledczych nad pozostającym w stosunku zależności zatrzymanym i aresztowanym Józefem K. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, przy czym czyn ten stanowił represję z powodu działalności politycznej pokrzywdzonego.
61. S 82/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 21 lutego 1950 r. do 15 października 1950 r. we Włodawie, woj. lubelskie, polegającej na fizycznym i moralnym znęcaniu się nad pozostającym w stosunku zależności, zatrzymanym i aresztowanym Juliuszem G. przez funkcjonariuszy PUBP we Włodawie, przy czym czyn ten stanowił represję z powodu działalności politycznej pokrzywdzonego.
62. S 83/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 25 maja 1949 r. do dnia bliżej nieustalonego pod koniec czerwca 1949 r., polegającej na przekroczeniu swej władzy przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z PUBP w Legnicy oraz PUBP w Garwolinie, którzy znęcali się fizycznie i moralnie, nad pozostającym w przemijającym stosunku zależności, pozbawionym wolności Karolem S.

Listopad 2009 r.

63. S 94/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 21 lutego 1950 r. do 15 października 1950 r. we Włodawie, woj. lubelskie, polegającej na fizycznym i moralnym znęcaniu się nad pozostającym w stosunku zależności zatrzymanym Stanisławem B. przez funkcjonariuszy PUBP we Włodawie, którzy bili go rękoma po całym ciele, a także dręczyli psychicznie, przy czym czyn ten stanowił represję z powodu działalności politycznej pokrzywdzonego.
64. S 95/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od końca 1951 r. do kwietnia 1953 r. w Puławach, woj. lubelskie, polegającej na przekroczeniu swej władzy przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z PUBP w Puławach oraz znęcaniu się fizycznym i moralnym nad pozostającym w przemijającym stosunku zależności pozbawionym wolności Zdzisławem M.

Grudzień 2009 r.

65. S 98/09/Zk – w sprawie zbrodni komunistycznej, do której doszło w okresie od 10 lutego 1952 r. do daty bliżej nieustalonej w 1952 r. w Chełmie, woj. lubelskie, na terenie aresztu NKWD, polegającej na znęcaniu się fizycznym i psychicznym oraz stosowaniu niedozwolonych metod śledczych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego wobec Stefana P.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r.

66. S 1/09/Zn – w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło w marcu 1940 r. w Jabłecznie, woj. lubelskie, polegającej na pogwałceniu praw i zwyczajów wojennych przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego przez bezprawne pozbawienie wolności Nadei K., a następnie wywiezienie pokrzywdzonej na teren III Rzeszy Niemieckiej celem świadczenia pracy przymusowej. W dniu 24 lutego 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
67. S 2/09/Zn – w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej pogwałcenie praw i zwyczajów wojennych, do której doszło w okresie od 17 stycznia 1940 r. do 20 kwietnia 1940 r. w Kocku, Radzynie Podlaskim i innych miejscowościach woj. lubelskiego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Tadeusza Ś. i stosowaniu kar cielesnych przez zadawanie uderzeń pałkami i kolbą karabinu w głowę i po całym ciele. W dniu 14 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
68. S 3/09/Zn – w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennej, stanowiącej pogwałcenie praw i zwyczajów wojennych, do której doszło w okresie od września 1942 r. do maja 1945 r., przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, polegającej na pozbawieniu wolności Stanisławy M., wywiezienie jej z miejscowości Chodel, woj. lubelskie, i zmuszanie do określonego zachowania, tzn. do przymusowej pracy na terenie III Rzeszy Niemieckiej. W dniu 4 września 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
69. S 8/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, do której doszło 22 lipca 1944 r. w Lubartowie, woj. lubelskie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, polegającej na zabójstwie obywatela polskiego, Mieczysława P., z ludności cywilnej obszaru okupowanego. W dniu 19 lutego 2009 r. umorzono śledztwo wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni nazistowskiej.

Luty 2009 r.

70. S 25/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskich, do których doszło 8 września 1939 r. i w dniach następnych, popełnionych przez jednostki 29 Dywizji Wehrmachtu w okolicy Ciepłowa, woj. mazowieckiego, w tym egzekucji ok. 250 polskich jeńców wojennych w lesie między miejscowościami Dąbrowa i Struga.

Marzec 2009 r.

71. S 27/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na zabójstwie w dacie bliżej nieustalonej, w 1943 r., w miejscowości Staroścín, woj. lubelskie, rodziny Mendel przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego.
72. S 29/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, do której doszło 21 listopada 1943 r. w miejscowości Biała II, woj. lubelskie, popełnionej w celu pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego, polegającej na zabójstwie Wincentego J. przez oddanie do pokrzywdzonego strzałów z broni palnej przez bliżej nieustalonych niemieckich wojskowych. W dniu 29 września 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
73. S 32/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na zabójstwie bliżej nieustalonych osób narodowości polskiej i żydowskiej, popełnionej w czasie trwania okupacji hitlerowskiej, w nieustalonym bliżej czasie, na terenie Radomia i w okolicznych miejscowościach. W dniu 16 czerwca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.

Kwiecień 2009 r.

74. S 38/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, do której doszło w dacie bliżej nieustalonej latem 1941 r. w okolicy miejscowości Małyńsk, d. woj. wołyńskie, polegającej na zabójstwie obywatela polskiego narodowości żydowskiej o nazwisku Dobroszklanka, co stanowiło pójście na rękę władzy państwa niemieckiego. W dniu 7 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Maj 2009 r.

75. S 45/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, do której doszło 13 lipca 1942 r., w miejscowości Siennica Różana, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie przez rozstrzelanie księdza Stanisława G. i księdza Piotra T. przez żandarmów niemieckich z posterunku w Siennicy Różanej. W dniu 25 maja 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Czerwiec 2009 r.

76. S 49/09/Zn – w sprawie całokształtu zbrodni nazistowskich, do których doszło w okresie od lipca 1940 r. do sierpnia 1941 r., popełnionych na ludności cywilnej Zamościa i okolic w więzieniu „Rotunda” w Zamościu przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego.
77. S 50/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, do której doszło w okresie bliżej nieustalonym, na przełomie lutego i marca 1943 r., w Biłgoraju, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie przez rozstrzelanie Wiktorii i Pawła T. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego,.

78. S 51/09/Zn – w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło w okresie od 1941 r. daty bliżej nieustalonej do października 1942 r., polegającej na stworzeniu warunków mających na celu wyniszczenie całości grupy narodowości żydowskiej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego przez umieszczenie tych osób w getcie w Parczewie oraz dokonaniu zabójstw tejże ludności w trakcie istnienia getta i podczas jego likwidacji. W dniu 23 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Lipiec 2009 r.

79. S 57/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskich, do których doszło w okresie od września 1939 r. do daty bliżej nieustalonej w 1944 r. w miejscowościach Dęblin, Ryki, Irena, woj. lubelskie, polegających na zabójstwach dokonanych przez żołnierzy żandarmerii niemieckiej.
80. Sygn. akt S 65/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej również zbrodnię przeciwko ludzkości przez pogwałcenie praw oraz zwyczajów wojennych, do której doszło 24 maja 1941 r. w Puławach, woj. lubelskie, przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, polegającej na pozbawieniu wolności Władysława B. spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego.
81. S 67/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej również zbrodnię przeciwko ludzkości, do której doszło w dacie bliżej nieustalonej w 1940 r. w miejscowości Jakubów, k. Mińska Mazowieckiego, woj. mazowieckiego, polegającej na pobiciu Michała F. przez funkcjonariuszy nazistowskich, w wyniku czego pokrzywdzony zmarł 2 marca 1941 r.

Sierpień 2009 r.

82. S 71/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej pogwałcenie praw i zwyczajów wojennych, do której doszło 8 i 9 września 1939 r. w Garwolinie, woj. mazowieckie, polegającej na pozbawieniu życia nieustalonej liczby osób spośród ludności cywilnej obszaru, na którym toczyły się działania zbrojne, podczas bombardowania miasta przez jednostki Luftwaffe.

Wrzesień 2009 r.

83. S 72/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej również zbrodnię przeciwko ludzkości, do której doszło 28 lutego 1944 r., w Wanatach, woj. mazowieckie, w postaci zabójstw przez rozstrzelanie 108 mieszkańców tej wsi spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego, popełnionej przez niemieckich funkcjonariuszy żandarmerii i policji kryminalnej.

84. S 73/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskich, do których doszło w czasie bliżej nieustalonym, w czasie trwania II wojny światowej, w Izbicy i w Turobinie, woj. lubelskie, polegających na zabójstwach obywateli polskich narodowości żydowskiej, przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa niemieckiego. W dniu 31 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
85. S 80/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, popełnionej w celu pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego, do której doszło 15 stycznia 1944 r. w miejscowości Biała I, woj. lubelskie, polegającej na zabójstwie przy użyciu broni palnej Jana W. przez bliżej nieokreślonych niemieckich wojskowych.

Październik 2009 r.

86. S 84/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło 3 października 1943 r. w Zamościu, woj. lubelskie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w postaci zabójstw mieszkańców wsi Luchów Górny, pow. Biłgoraj, Jana S. i Kazimierza M. spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego.
87. S 85/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło w październiku 1942 r. we wsi Pólsieraków, woj. podkarpackie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w postaci rozstrzelania Kazimierza Ś. spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego. W dniu 16 grudnia 2009 r. sprawę przekazano do dalszego prowadzenia według właściwości miejscowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie.
88. S 86/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło 8 czerwca 1942 r. w Harasiukach, woj. podkarpackie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w postaci rozstrzelania trzech mieszkańców wsi, obywateli polskich pochodzenia żydowskiego, a mianowicie Mofdikr M., Moisi F. i Malik M. spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego. W dniu 2 listopada 2009 r. sprawę przekazano do dalszego prowadzenia według właściwości miejscowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie.
89. S 87/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło 30 września 1943 r. w Luchowie Górnym, woj. lubelskie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w postaci rozstrzelania Jana W. spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego.
90. S 88/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło w marcu 1942 r. we wsi Sieraków, woj. podkarpackie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w postaci pozbawienia wolności Anieli K., a następnie wywiezienia pokrzywdzonej na przymusowe roboty do III Rzeszy Niemieckiej, gdzie zginęła. W dniu 12 listopada 2009 r. sprawę przekazano do dalszego prowadzenia według właściwości miejscowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie.

91. S 89/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło we wrześniu 1939 r. w miejscowości Sól, woj. lubelskie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w postaci rozstrzelania Michała A. spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego.

Listopad 2009 r.

92. S 90/09/Zn – w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej również zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na rozstrzelaniu 19 czerwca 1942 r. we Włodzimierzu Wołyńskim, ok. 320 obywateli polskich przez funkcjonariuszy gestapo oraz policji ukraińskiej.
93. S 91/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło 30 listopada 1942 r. we wsi Luchów Górny, woj. lubelskie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w postaci rozstrzelania Franciszka W. spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego.
94. S 92/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło w marcu 1942 r. na terenie Józefowa Biłgorajskiego, woj. lubelskie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w postaci rozstrzelania rodziny Bartoszewskich spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego.
95. S 93/09/Zn – w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na pogwałceniu praw i zwyczajów wojennych, do której doszło w okresie od 4 czerwca 1942 r. do 6 czerwca 1942 r. i w dniach następnych w Radomiu i w Oświęcimiu na terenie obozu koncentracyjnego przez stworzenie szczególnych warunków bytowych, mających na celu biologiczne wyniszczenie osób bezprawnie pozbawianych wolności, a mianowicie nauczycieli polskich i żołnierzy Batalionów Chłopskich, Edmunda B. i Leona Ch.

Grudzień 2009 r.

96. S 96/09/Zn – w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło 11 czerwca 1942 r. w Żalutyniu, woj. lubelskie, stanowiącej pójście na rękę władzy państwa niemieckiego, w postaci rozstrzelania przez żandarmów niemieckich z posterunku w Chotyłowie Aleksandra L. spośród ludności cywilnej obszaru okupowanego.
97. S 97/09/Zn – w sprawie całokształtu zbrodni nazistowskich, do których doszło w okresie od stycznia 1940 r. do grudnia 1943 r., popełnionych przez funkcjonariuszy posterunku żandarmerii niemieckiej w Cycowie, woj. lubelskie, polegających m. in. na przeprowadzeniu szeregu egzekucji bliżej nieustalonej liczby ludności polskiej oraz jeńców radzieckich.

Zbrodnie inne

Styczeń 2009 r. – sierpień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Wrzesień 2009 r.

98. S 79/09/Zi - w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, do której doszło w lipcu 1943 r., daty bliżej nieustalonej, w lesie położonym k. wsi Kępa Niemojewska, woj. mazowieckie, polegającej na pozbawieniu życia 9 żołnierzy Gwardii Ludowej przez oddział Narodowych Sił Zbrojnych oraz w sprawie pozbawienia życia w okresie od 27 kwietnia 1944 r. do 10 maja 1944 r. 16 partyzantów radzieckich w lesie położonym w pobliżu wsi Jata, oraz w sprawie pozbawienia życia 10 obywateli radzieckich we wsi Mroczyki przez oddział Narodowych Sił Zbrojnych. W dniu 30 grudnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.

Październik 2009 r. – grudzień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

VI. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Łodzi (materiał opracowany przez naczelnik Annę Galkiewicz)

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 1/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie zabójstwa Jana T. w dniu 19 lutego 1989 r. w jednostce wojskowej w Zgierzu, zakończone dnia 25 kwietnia 2009 r. postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion zbrodni komunistycznej. Postanowienie to jest prawomocne.
2. Sygn. S 2/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie poświadczenia nieprawdy przez lekarza psychiatrę w dokumentacji lekarskiej Janiny A. w latach 1984–1996 w Łodzi, zakończone dnia 27 kwietnia 2009 r. postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion zbrodni komunistycznej. Postanowienie to jest prawomocne.
3. S 3/09/Zk – śledztwo w sprawie poświadczenia nieprawdy w dokumentach przez funkcjonariuszy KW MO w Piotrkowie Trybunalskim oraz funkcjonariuszy WUSW w Piotrkowie

Trybunalskim, dotyczące współpracy Stanisława S. z organami bezpieczeństwa w okresie od dnia 15 stycznia 1981 r. do dnia 6 stycznia 1983 r. w Radomsku i Piotrkowie Trybunalskim.

Luty 2009 r.

4. S 4/09/Zk – śledztwo w sprawie poświadczenia przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa WUSW w Piotrkowie Trybunalskim nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne w dokumentach dotyczących podjęcia przez Jakuba M. współpracy z organami bezpieczeństwa państwa komunistycznego w maju 1987 r. w Piotrkowie Trybunalskim.
5. S 6/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się przez funkcjonariuszy b. PUBP w Ostrowie Wlkp. w okresie od 8 sierpnia 1949 r. do 10 grudnia 1949 r. nad pozbawionymi wolności Janem P., Janem R. i Edmundem K. w celu uzyskania od nich określonych wyjaśnień. Pokrzywdzeni byli członkami konspiracyjnej organizacji pod nazwą Polska Podziemna Organizacja Wojskowa. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 17 lutego 2009 r. wobec śmierci sprawcy i niewykrycia pozostałych sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.

Marzec 2009 r.

6. S 19/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania represji wobec Jana K., członka Narodowych Sił Zbrojnych, przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi, polegających na tym, że w okresie od 12 listopada 1951 r. do dnia 6 marca 1952 r. w Łodzi w celu zmuszenia pokrzywdzonego do złożenia określonej treści wyjaśnień znęcali się nad nim fizycznie, bijąc go i kopiąc.
7. S 20/09/Zk – śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Fabiana K., działacza NSZZ „Solidarność”, w nieustalonym dniu listopada lub grudnia 1983 r. przez funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa KWMO w Kaliszu działającego wspólnie i w porozumieniu z Janem B. i Bogdanem K., przeciwko którym skierowano akt oskarżenia do Sądu Rejonowego w Kaliszu. Śledztwo w tym zakresie umorzono postanowieniem z dnia 6 maja 2009 r. wobec niewykrycia sprawcy. Postanowienie to jest prawomocne.
8. S 26/09/Zk – śledztwo w sprawie pobicia przez funkcjonariuszy Służby Więziennej Alfreda M., działacza NSZZ „Solidarność”, w miesiącu styczniu 1982 r. podczas pobytu internowanego w ośrodku odosobnienia w Zakładzie Karnym w Łowiczu.

Kwiecień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Maj 2009 r.

9. S 31/09/Zk – śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień i stosowania represji przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w dniu 11 maja 1982 r. w Łodzi wobec Romana J., członka Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym, przez fizyczne znęcanie się nad nim, polegające na biciu pokrzywdzonego pięściami w twarz i żebra celem uzyskania od niego zgody na podjęcie współpracy ze Służbą Bezpieczeństwa.
10. S 32/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania od września 1945 r. do lutego 1946 r. w Ostrowie Wlkp. przez funkcjonariuszy PUBP w Ostrowie Wlkp. represji wobec pozbawionego wolności Władysława B., członka Oddziału „Błyska”, polegających na fizycznym znęcaniu się nad tym pokrzywdzonym w celu wymuszenia określonych wyjaśnień.
11. S 33/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania represji przez funkcjonariuszy PUBP w Kępnie w okresie od końca stycznia 1948 r. do połowy lutego 1948 r. wobec Edwarda Ł., współdziałającego z podziemiem Armii Krajowej.
12. S 34/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania represji przez funkcjonariuszy PUBP w Kępnie w okresie od września 1946 r. do marca 1947 r. nad pozbawionym wolności Walerianem N. i innymi osobami, członkami oddziału „Waldemara”, w toku prowadzonego przeciwko nim postępowania, polegających na fizycznym i psychicznym znęcaniu się przez bicie ich, kopanie, wielogodzinne i wielokrotne przesłuchiwanie. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2009 r. wobec śmierci sprawcy i niewykrycia pozostałych sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
13. S 35/09/Zk – śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Krystyny D. przez funkcjonariuszy PUBP w Kępnie przez okres kilku ostatnich miesięcy 1945 r. przez osadzenie jej w obozie w Skoroszowie. Krystyna D. była córką właściciela majątku ziemskiego; zdaniem pokrzywdzonej – to właśnie było powodem pozbawienia jej wolności.
14. S 36/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania represji z powodów politycznych wobec Marianny G., Agnieszki O., Zofii W., Stefanii W., polegających na bezprawnym pozbawieniu ich wolności na czas powyżej 7 dni w okresie najprawdopodobniej od 5 lipca 1945 r. do 22 września 1945 r. przez funkcjonariuszy PUBP w Kępnie przez osadzenie ich w więzieniu na terenie Kępna. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 9 listopada 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.

Czerwiec 2009 r.

15. S 37/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie poświadczenia nieprawdy w raporcie z dnia 21 marca 1956 r. sporządzonym przez funkcjonariusza PUBP w Rawie Mazowieckiej co do okoliczności mającej znaczenie prawne przez wskazanie Jerzego Dz. jako kandydata na informatora, zakończone dnia 14 września 2009 r. postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Postanowienie to jest prawomocne.

Lipiec 2009 r.

16. S 40/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie poświadczenia nieprawdy przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w notatkach z rozmów z tajnym współpracownikiem SB o pseudonimie „OZ” Ignacym W. w okresie od 1 czerwca 1987 r. do 13 marca 1989 r. w Zgierzu, zakończone dnia 30 września 2009 r. postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa, wobec stwierdzenia, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Postanowienie to jest prawomocne.
17. S 55/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie stosowania represji z powodów politycznych wobec Jana M., polegających na skazaniu go przez Sąd Wojewódzki w Sieradzu wyrokiem z dnia 16 marca 1982 r. na karę 6 lat pozbawienia wolności za przestępstwo podlegające amnestii, zakończone dnia 15 października 2009 r. odmową wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion zbrodni komunistycznej. Postanowienie to jest prawomocne.

Sierpień 2009 r.

18. S 57/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie niszczenia dokumentów podlegających przekazaniu do zasobów Instytutu Pamięci Narodowej na podstawie art. 25 i 28 ust. 1 ustawy o IPN-KŚZpNP, dotyczących spraw politycznych prowadzonych w latach osiemdziesiątych w ówczesnej Prokuraturze Wojewódzkiej w Legnicy, zakończone dnia 11 grudnia 2009 r. postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Postanowienie to jest prawomocne.

Wrzesień 2009 r.

19. S 62/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania represji przez funkcjonariuszy PUBP w Wieluniu, polegających na znęcaniu się nad Stanisławem C., Stanisławem G., Mieczysławem G., Stanisławem H., Janem K., Janem K., Józefem M., Julianem M., Zygmuntem M., Bronisławem P. i Antonim R., żołnierzami Konspiracyjnego Wojska Polskiego bądź osobami udzielającymi pomocy KWP. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 września 2009 r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa i wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
20. S 63/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie złośliwego naruszenia praw pracowniczych w styczniu 1981 r. w szpitalu MSW w Łodzi przez bezpodstawne zwolnienie z pracy z przyczyn politycznych 5 członków NSZZ „Solidarność”.

Październik 2009 r.

21. S 65/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania w okresie od 5 marca 1940 r. do 17 września 1941 r. w Słonimie, woj. nowogrodzkie, przez funkcjonariuszy NKWD represji wobec Tadeusza W. podejrzanego o prowadzenie działalności antysowieckiej, polegających na bezprawnym pozbawieniu go wolności, połączonego ze szczególnym udręczeniem przez osadzenie w więzieniu w Słonimie, a następnie w innych więzieniach i obozach pracy przymusowej na terenie ZSRR.
22. S 66/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania represji w miesiącu marcu 1951 r. w Wieluniu przez funkcjonariuszy PUBP w Wieluniu wobec Józefa P., Włodzimierza L. i Józefa P., uczniów Liceum Ogólnokształcącego w Wieluniu, polegających na stosowaniu przemocy w celu uzyskania określonych wyjaśnień. Pokrzywdzonych podejrzewano o przynależność do konspiracyjnej organizacji młodzieżowej i zarzucano im zniszczenie afisza z podobizną Stalina. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 21 grudnia 2009 r. wobec śmierci sprawcy i niewykrycia pozostałych sprawców. Postanowienie nie jest prawomocne z uwagi na brak potwierdzenia odbioru postanowienia przez jednego z pokrzywdzonych.
23. S 67/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się przez funkcjonariuszy b. PUBP w Ostrowie Wielkopolskim w okresie od 5 sierpnia 1949 r. do 7 grudnia 1949 r. nad pozbawionymi wolności Zenonem Ch., Mieczysławem K., Zdzisławem K., Tadeuszem W. i Henrykiem D., członkami Młodzieżowej Organizacji Wojskowej i Polskiej Podziemnej Organizacji Wojskowej w Ostrzeszowie, w celu uzyskania od nich określonych wyjaśnień. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 2 listopada 2009 r. wobec śmierci sprawcy i niewykrycia pozostałych sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
24. S 68/09/Zk – śledztwo w sprawie zabójstwa księdza Piotra W.-O., proboszcza parafii w Jaszunach k. Wilna, w styczniu 1944 r. w lesie na trasie Traby-Holszany, pow. Wołożyn, przez partyzantów sowieckich działających na terenie woj. nowogrodzkiego.
25. S 69/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie dotyczącej skazania Eugeniusza K. na karę śmierci przez Wojskowy Sąd Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego wyrokiem z dnia 22 czerwca 1945 r. za dezercję z jednostki wojskowej.

Listopad 2009 r.

26. S 72/09/Zk – śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa, który w dniu 4 czerwca 1982 r. w Łodzi stosował represję wobec Andrzeja N., założyciela NSZZ „Solidarność” w Zakładzie Polanil w Łodzi, przez znęcanie się fizyczne i psychiczne, polegające na uderzaniu głową pokrzywdzonego o ścianę oraz grożeniu mu zabójstwem celem uzyskania od niego określonych informacji.

27. S 73/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania wobec Wacława W. podejrzanego o udzielanie pomocy żołnierzom Konspiracyjnego Wojska Polskiego represji polegających na fizycznym znęcaniu się nad tym pokrzywdzonym w celu wymuszenia określonych wyjaśnień przez będących funkcjonariuszami państwa komunistycznego funkcjonariuszy PUBP w Wieluniu oraz na bezprawnym pozbawieniu tego pokrzywdzonego wolności w okresie od 9 marca 1949 r. do 10 marca 1949 r. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 18 listopada 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
28. S 75/09/Zk – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 6 stycznia 1944 r. w Zarzeczcu, gm. Derewno, pow. Stołpce, woj. nowogródzkie, przez partyzantów sowieckich małżonków Zofii i Bronisława Dz., co stanowiło akt represji wobec pokrzywdzonych, udzielających pomocy polskiej partyzantce.
29. S 76/09/Zk – postępowanie sprawdzające, dotyczące poświadczenia nieprawdy w dokumentach Służby Bezpieczeństwa KWMO w Kaliszu przez zarejestrowanie Zbigniewa Z. jako tajnego informatora.
30. S 81/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na złośliwym naruszeniu praw pracowniczych Henryka M. przez stosowanie w okresie stanu wojennego w 1982 r. w Łodzi represji polegających na wydaniu przez wojewódzką komisję weryfikacyjną łódzkich dziennikarzy prasowych z przyczyn politycznych negatywnej opinii co do możliwości dalszej pracy tej osoby w miejscu dotychczasowego zatrudnienia oraz w ogóle w zawodzie dziennikarza, co doprowadziło do zwolnienia go z dniem 28 lutego 1982 r. z pracy redaktora naczelnego gazety zakładowej „Włóknierskie Nowiny” wydawanej w ZPB „Pamotex” w Pabianicach.
31. S 85/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania w październiku 1983 r. w Łodzi przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa KWMO w Łodzi represji wobec pozbawionego wolności Mariana P., działacza NSZZ „Solidarność”, podejrzanego o kolportowanie ulotek, polegających na psychicznym i fizycznym znęcaniu się nad pokrzywdzonym przez używanie wobec niego przemocy fizycznej, gróźb bezprawnych, jak również znieważanie go w celu wymuszenia określonych wyjaśnień.

Grudzień 2009 r.

32. S 87/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie represji w stosunku do członków rodziny K. przez podpalenie domu mieszkalnego Jana i Marianny K. w Woli Moszczeni-
ca, woj. piotrkowskie, w 1956 r. przez nieustalonych sprawców. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa złożył Marian K.
33. S 88/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie fizycznego znęcania się w 1948 r. w Łowiczu nad pozbawionym wolności Kazimierzem Z., członkiem organizacji Wolność i Niezawisłość, przez funkcjonariuszy PUBP w Łowiczu.

34. S 89/09/Zk – śledztwo w sprawie zabójstwa Jana K., członka organizacji niepodległościowej, b. żołnierza AK, dokonanego w okresie pomiędzy 31 lipca 1946 r. a 3 sierpnia 1946 r. przez funkcjonariuszy PUBP w Łasku z siedzibą w Pabianicach.
35. S 90/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania przez funkcjonariuszy PUBP w Łasku z siedzibą w Pabianicach oraz WUBP w Łodzi, będących funkcjonariuszami państwa komunistycznego, represji wobec Czesława K., Stanisława C., Stanisława C., Ryszarda Z., Lucjana J. oraz Kazimierza O., członków organizacji Wolność i Niezawisłość, w 1950 r. w Pabianicach i w Łodzi.
36. S 91/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa, będących funkcjonariuszami państwa komunistycznego, w okresie od marca 1949 r. do czerwca 1949 r. represji wobec członków organizacji niepodległościowej pod nazwą Konspiracyjne Przysposobienie Wojskowe, Czesława P., Ryszarda S., Jana K., Zygmunta K., Eugeniusza M., Eligiusza Sz., Ryszarda B., Henryka B., Jerzego C., Stanisława J., Zdzisława K., Edwarda L., Leszka M., Leszka P., Józefa Sz., Ryszarda K., Bogusława K., Jana Sz., Ryszarda R., Henryka S., Zenona Sz., Zygmunta K. i Ireny Sz., polegających na fizycznym znęcaniu się nad nimi oraz na bezprawnym pozbawieniu wolności Zygmunta L. przez funkcjonariuszy PUBP w Łasku z siedzibą w Pabianicach w 1950 r. i bezprawnym pozbawieniu wolności Henryka K. przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w grudniu 1952 r.
37. S 92/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania represji przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa, będących funkcjonariuszami państwa komunistycznego, wobec żołnierzy Konspiracyjnego Wojska Polskiego, Jana N., Kazimierza N., Zdzisława K., Stefana W., Józefa T. oraz Stefana K., skazanych wyrokiem b. WSR w Łodzi z dnia 27 grudnia 1946 r., sygn. Sr 765/46, polegających na stosowaniu przemocy fizycznej w okresie od września 1946 r. do listopada 1946 r. w Łodzi i w Warszawie.
38. S 93/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa, będących funkcjonariuszami państwa komunistycznego, represji wobec Zygmunta B., polegających na biciu pokrzywdzonego, wyrywaniu paznokci w okresie najprawdopodobniej od lutego 1945 r. do września 1946 r. w Łodzi i Warszawie, oraz w sprawie stosowania przez funkcjonariuszy PUBP w Łasku z siedzibą w Pabianicach, represji wobec Heleny B., polegających na groźeniu tej pokrzywdzonej pozbawieniem życia przy użyciu broni palnej, oraz w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Zygmunta B. przez funkcjonariuszy PUBP w Łasku z siedzibą w Pabianicach w październiku 1956 r. w Pabianicach.
39. S 94/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego znęcania się przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi nad członkiem Konspiracyjnego Wojska Polskiego, Janem I., w okresie od dnia 27 października 1955 r. do grudnia 1955 r. w Łodzi.
40. S 95/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania przez funkcjonariuszy PUBP w Piotrkowie Tryb. represji wobec Karola P., żołnierza Konspiracyjnego Wojska Polskiego, polegających na biciu pokrzywdzonego przed i podczas przesłuchań oraz zamykaniu

w pomieszczeniu wypełnionym wodą w okresie od 31 października 1948 r. do 18 czerwca 1949 r. w Piotrkowie Tryb.

41. S 96/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania represji w okresie od sierpnia 1946 r. do 11 grudnia 1946 r. w Pabianicach przez funkcjonariuszy PUBP w Łasku z siedzibą w Pabianicach wobec żołnierzy Konspiracyjnego Wojska Polskiego, Antoniego J., Jerzego R., Bronisława M., Józefa M., Antoniego R., Józefa O., skazanych wyrokiem b. Wojskowego Sądu Rejonowego w Łodzi z dnia 8 lutego 1947 r., sygn. Sr 13/47.
42. S 97/09/Zk – śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności w marcu 1949 r. w Pabianicach uczniów szkoły podstawowej, Stanisława C., Jerzego N., oraz stosowania represji wobec Jerzego N., polegających na biciu pokrzywdzonego w celu uzyskania wyjaśnień w marcu 1949 r. w Pabianicach przez funkcjonariuszy PUBP w Łasku z siedzibą w Pabianicach.
43. S 98/09/Zk – śledztwo w sprawie stosowania przez funkcjonariuszy PUBP w Łasku z siedzibą w Pabianicach represji wobec Ireneusza F., członka organizacji Wolność i Niezawisłość, w okresie od 11 grudnia 1953 r. do 3 czerwca 1954 r. w Pabianicach, polegających na znęcaniu się nad nim, oraz bezprawnego pozbawienia wolności Teresy F. w okresie od grudnia 1953 r. do czerwca 1954 r. w Pabianicach.
44. S 99/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych przekroczenia uprawnień przez składy orzekające WSR w Łodzi przez skazanie wyrokiem z dnia 31 marca 1947 r., sygn. Sr 114/47, Zygmunta W. na karę śmierci; wyrokiem z dnia 28 września 1948 r., sygn. Sr 551/48, Henryka W. na karę śmierci i wyrokiem z dnia 4 marca 1949 r., sygn. Sr 130/49, Jana M. na karę śmierci.
45. S 100/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych dokonanych przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w nieustalonym bliżej roku przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad Waldemarem C.; zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi prawdopodobnie w 1952 r. w Łodzi, przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad Mirosławem G.; zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w 1949 r. lub 1950 r. w Łodzi przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad Gedeonem P.; zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w 1945 r. lub 1946 r. w Łodzi przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad Stanisławem U.; zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w 1946 r. lub 1947 r. w Łodzi przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad Henrykiem Ż.
46. S 101/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w 1950 r. w Łodzi przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad członkami organi-

zacji Polska Armia Podziemna, Sławomirem C., Zbigniewem G., Józefem S., Krystyną K., Ryszardem L., Stanisławem M., Teresą M., Lechem P., Zbysławem R., Ireną S. oraz Ludwikiem T.

47. S 102/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w 1949 r. przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad członkami organizacji Wolność i Niezawisłość, Henrykiem D. i Bogumiłem K.
48. S 103/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w postaci zabójstwa Leona K. w 1948 r. w Łodzi; i znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad Władysławem B., Antonim R., Stanisławą R., Haliną R., Stefanem S., Mieczysławem T. i Kazimierzem U.
49. S 104/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych dokonanych przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w postaci zabójstwa żołnierza KWP, Stanisława N., w 1947 r. w Łodzi i znęcania się fizycznego i psychicznego nad członkiem organizacji Wolność i Niezawisłość, Stanisławem H., celem uzyskania od niego określonych wyjaśnień.
50. S 105/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w 1946 r. w Łodzi przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad Czesławem B., Mirosławem G., Romanem N., Stefanem W., Janem Z. oraz Alfredem Z., żołnierzami Konspiracyjnego Wojska Polskiego.
51. S 106/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w 1945 r. przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad członkami organizacji Wolność i Niezawisłość, Julianem K., Mieczysławem O., Henrykiem T. i Heleną W.
52. S 107/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy WUBP w Łodzi w okresie od jesieni 1945 r. do 5 czerwca 1946 r. przez stosowanie represji w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego celem uzyskania określonych wyjaśnień nad Janem K., Anną W., Weroniką B., Franciszkiem Sz., Ireną W., Stanisławem K., Mieczysławem M., Janem Sz., Sylwinem K., Wandą U., Franciszkiem B. i Marianem B., członkami oddziału „Groźnego” lub osobami udzielającymi pomocy temu oddziałowi.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Luty 2009 r.

53. S 5/09/Zn – śledztwo w sprawie pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez żołnierza niemieckiego przez dokonanie zabójstwa Bogumiła S. w dniu 23 stycznia 1945 r. w Łodzi. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 2 marca 2009 r. wobec niewykrycia sprawcy. Postanowienie to jest prawomocne.
54. S 7/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstw przez żołnierzy niemieckich w dniu 24 sierpnia 1943 r. w Domaniewicach, pow. Łowicz, nauczyciela Bronisława K.-S., w dniu 12 października 1944 r. w Domaniewicach Konstantego Z., a nadto w tym samym dniu we wsi Skaratki, pow. Łowicz, Wacława K., Władysława Z. i Piotra Z. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 2 czerwca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
55. S 8/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanego przez żołnierzy Wehrmachtu w dniu 20 września 1939 r. we wsi Jakubów zabójstwa dwóch osób, Bolesława P. i nieustalonego mężczyzny. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 lipca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
56. S 9/09/Zn – śledztwo w sprawie pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez żandarmów niemieckich z posterunku w Radomsku przez branie udziału w dokonaniu zabójstwa Tadeusza Edwarda C. w dniu 15 kwietnia 1944 r. we wsi Wierzbica.
57. S 10/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w październiku 1940 r. Bolesława K. przez żandarmów niemieckich we wsi Józinki, gm. Witonia. Do zabójstwa doszło w trakcie przeprowadzonej obławy wsi. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
58. S 11/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 12 maja 1943 r. we wsi Podkonice Duże 16-letniego chłopca narodowości żydowskiej podającego się za Aleksandra B. przez żandarmów z posterunku w Rawie Mazowieckiej. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 29 czerwca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
59. S 12/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Feliksa N., Bronisławy J. i Władysława W., dokonanego w dniu 7 grudnia 1943 r. we wsi Wola Szydłowiecka, gm. Bolimów, przez funkcjonariuszy niemieckich. Do zabójstwa doszło w czasie prowadzonej obławy przez żandarmów mającej na celu odnalezienie ukrywających się we wsi partyzantów. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 6 lipca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
60. S 13/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 7 lipca 1944 r. w Łodzi Jana Ł. przez funkcjonariusza policji niemieckiej. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 25 czerwca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
61. S 14/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanego przez nieustalonych funkcjonariuszy niemieckich w dniu 5 czerwca 1941 r. w Radomsku zabójstwa przez zastrzelenie Stanisława

P. Śledztwo umorzono postanowieniem z 31 lipca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.

62. S 15/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 1 października 1941 r. we wsi Antonin, gm. Burzenin, Józefa Ż. przez funkcjonariuszy SS z Sieradza. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 3 czerwca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
63. S 16/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Tadeusza A., dokonanego w sierpniu 1943 r. w Karsznicach, przez funkcjonariuszy niemieckich. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 9 lipca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
64. S 17/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez powieszenie mężczyzny o nieustalonych danych, dokonanego przez funkcjonariuszy niemieckich w dniu 23 października 1941 r. w Dobroniu. Mężczyzna został powieszony w czasie publicznej egzekucji w odwecie za rzekomo sabotażową akcję podpalenia zabudowań miejscowego Niemca. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 7 września 2009 r. wobec śmierci sprawcy i niewykrycia pozostałych sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
65. S 18/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez rozstrzelanie przez funkcjonariuszy niemieckich władz okupacyjnych w dniu 29 września 1940 r. w Łodzi Bolesława C. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 17 czerwca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.

Marzec 2009 r.

66. S 21/09/Zn – postępowanie sprawdzające dotyczące zabójstwa Bronisława M. w nieustalonym czasie i miejscu, najprawdopodobniej na terytorium III Rzeszy, zakończone dnia 29 maja 2009 r. postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że nastąpiło przedawnienie karalności czynu. Postanowienie to jest prawomocne.
67. S 22/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Kazimierza Z. w dniu 17 marca 1943 r. w Łodzi przez funkcjonariuszy niemieckich. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 1 października 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
68. S 23/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Henryka B., dokonanego w dniu 2 lutego 1943 r. w Łodzi przez funkcjonariusza policji hitlerowskiej. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 3 lipca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
69. S 24/09/Zn – śledztwo w sprawie zastrzelenia latem 1940 r. na ulicy Żwirki w Łodzi polskiego robotnika. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.

70. S 25/09/Zn – śledztwo w sprawie pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego przez wzięcie udziału w dokonaniu pobicia Jana B. na posterunku policji w Brzezinach, w wyniku którego pokrzywdzony doznał licznych obrażeń ciała, na skutek których zmarł w dniu 6 sierpnia 1942 r. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 26 listopada 2009 r. wobec przedawnienia karalności przestępstwa. Postanowienie to jest prawomocne.

Kwiecień 2009 r.

71. S 27/09/Zn – śledztwo w sprawie pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez żołnierza niemieckiego w dniu 20 stycznia 1945 r. w Łodzi przez dokonanie zabójstwa Bogumiła S. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2009 r. wobec niewykrycia sprawcy. Postanowienie to jest prawomocne.
72. S 28/09/Zn – postępowanie sprawdzające w sprawie przestępstw dokonanych przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego na szkodę Józefa J. przez zmuszanie go do pracy przymusowej w majątku ziemskim w Sułkowicach, pow. Łęczyca, woj. łódzkie, od listopada 1939 r. do grudnia 1941 r. oraz bezprawne pozbawienie go wolności od stycznia 1942 r. do dnia 26 marca 1945 r. w areszcie żandarmerii niemieckiej w Piątku, więzieniu w Łęczycy, więzieniu policyjnym w Łodzi, więzieniu w Sieradzu, obozach koncentracyjnych w Gross-Rosen i Mittelbau-Kommando Harzungen - zakończone dnia 27 lipca 2009 r. postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec przedawnienia karalności przestępstwa. Postanowienie to jest prawomocne.
73. S 29/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa 6 członków PPR i 3 żołnierzy GL, w tym Antoniego W. oraz Piotra B. w dniu 7 stycznia 1943 r. w Drzewicy; 3 żołnierzy GL z oddziału Bema w dniu 25 grudnia 1943 r. we wsi Aleksandrów; Wincentego J., członka PPR, oraz innych nieustalonych osób w nocy na 27 lutego 1944 r. na terenie powiatów opoczyńskiego i piotrkowskiego. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa zostało złożone przez Stowarzyszenie „Weterani Lewicy” w Piotrkowie Trybunalskim.
74. S 30/09/Zn – postępowanie sprawdzające w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności w Szczepocicach, pow. radomszczański, Stanisława T. przez funkcjonariuszy niemieckich, zakończone dnia 29 maja 2009 r. postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec przedawnienia karalności przestępstwa. Postanowienie to jest prawomocne.

Maj 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Czerwiec 2009 r.

75. S 38/09/Zn – postępowanie sprawdzające w sprawie ostrzelania we wrześniu 1939 r. na szosie między Łodzią a Brzezunami ludności cywilnej, w tym Gabrieli K. i Mariana K., ewakuujących się przed wojskami niemieckimi, oraz aresztowania Stefana K. w Łodzi,

przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa niemieckiego w październiku 1939 r. - włączone w dniu 18 września 2009 r. do śledztwa S 61/09/Zn.

76. S 39/09/Zn – śledztwo w sprawie pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez funkcjonariuszy niemieckich przez wzięcie udziału w dniu 14 sierpnia 1944 r. w miejscowości Jawor Kolonia w dokonaniu zabójstw przez zastrzelenie Wacława Michała F. oraz 2 mężczyzn o nazwiskach B. i S. Śledztwo umorzono postanowieniem z 28 października 2009 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie to jest prawomocne.

Lipiec 2009 r.

77. S 41/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Władysława K., dokonanego w nocy z 19 na 20 sierpnia 1940 r. we wsi Wrony, pow. Radomsko, przez funkcjonariuszy niemieckich. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 7 października 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne,
78. S 42/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Władysława G., dokonanego w dniu 10 września 1943 r. we wsi Hucisko, gm. Gomunice, przez żandarmów z placówki w Radomsku. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 1 października 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
79. S 43/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa we wrześniu 1944 r. w siedzibie policji niemieckiej w Radomsku Stefana M. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 14 października 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
80. S 44/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Antoniego M. w dniu 9 października 1942 r. w Radomsku przez nieustalonego funkcjonariusza żandarmerii niemieckiej. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 15 września 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
81. S 45/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Stanisława K., Józefa P. i Waleriana Sz. we wrześniu 1944 r. w Radomsku przez funkcjonariuszy niemieckich w odwecie za zabójstwo przez nieznaną sprawców Niemca. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 12 października 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
82. S 46/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez żołnierzy Wehrmachtu w dniu 16 września 1939 r. we wsiach Gosławice i Wola Kałkowa, pow. kutnowski, Franciszka B., Jana O., Józefa F., Walentego M., Jana S. i Stanisława Sz. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 27 listopada 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
83. S 47/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez funkcjonariuszy niemieckich władz okupacyjnych w dniu 9 listopada 1944 r. w Bogusławicach, woj. piotrkowskie, Józefa D.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 25 listopada 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.

84. S 48/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa wiosną 1940 r. w Pabianicach w pobliżu miejscowego getta żydowskiego kobiety i mężczyzny narodowości żydowskiej przez funkcjonariusza niemieckich władz okupacyjnych. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 28 października 2009 r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa zabójstwa kobiety i wobec niewykrycia sprawcy zabójstwa mężczyzny. Postanowienie to jest prawomocne.
85. S 49/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez funkcjonariusza SS w dniu 9 listopada 1941 r. w Kutnie Jana K. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 21 października 2009 r. wobec niewykrycia sprawcy. Postanowienie to jest prawomocne.
86. S 50/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanego przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa niemieckiego w dniu 28 lutego 1940 r. w Radomsku zabójstwa przez zastrzelenie Walentego Ł. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 26 października 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
87. S 51/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez żołnierzy Wehrmachtu w dniu 6 września 1939 r. w Rokszycach, pow. Piotrków Trybunalski, Wacława O.
88. S 52/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez żandarmów niemieckich z nieustalonego posterunku żandarmerii w dniu 8 czerwca 1940 r. w Osieku, pow. łowicki, Zbigniewa K. i Antoniego F.
89. S 53/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez zastrzelenie braci Zenona i Wacława S., mieszkańców Koluszek, dokonanego przez funkcjonariuszy niemieckich w dniu 9 kwietnia 1944 r. w miejscowości Wągry.
90. S 54/09/Zn – śledztwo w sprawie pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego przez wzięcie udziału w dokonaniu zabójstwa Stefana R. w dniu 19 czerwca 1942 r. na posterunku żandarmerii w Łodzi na Sikawie. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 16 października 2009 r. wobec braku danych uzasadniających popełnienie przestępstwa. Postanowienie to jest prawomocne.
91. S 56/09/Zn – postępowanie sprawdzające w sprawie zabójstwa w dniu 2 lutego 1943 r. we wsi Masiewiczze, rejon kopylski, obwód miński ZSRR (obecnie Republika Białoruś), co najmniej 130 mieszkańców tej miejscowości w czasie jej pacyfikacji przez żołnierzy niemieckich, w tym m. in. członków rodziny Józefa W., Anny W., Bronisława vel Boleśława W., Stanisława W., Marii W. i Franciszka W. - załatwione w inny sposób. Składający zawiadomienie Ryszard W. utrzymywał, iż do zabójstwa doszło na terenie woj. nowogródzkiego. Po sprawdzeniu, iż do zbrodni doszło w obwodzie mińskim, sprawę przekazano według właściwości do OKŚZpNP w Warszawie.

Sierpień 2009 r.

92. S 58/09/Zn – śledztwo w sprawie pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez nieustalonych sprawców przez wzięcie udziału w dokonaniu zabójstwa 24 mężczyzn w Łodzi w bliżej nieustalonym okresie okupacji niemieckiej. Postępowanie wszczęto po uzyskaniu informacji z Instytutu Archeologii UŁ, z której wynikało, że w wyniku prac archeologiczno-poszukiwawczych w dniach 29 lipca–1 sierpnia 2009 r. na terenie byłego poligonu Brus w Łodzi odkryto masową mogiłę zawierającą 24 ludzkie szkielety. Do akt załączono sprawozdanie z badań archeologicznych i badań antropologicznych. Jak ustalono, ofiary to mężczyźni w wieku od dwudziestu do sześćdziesięciu lat zabici strzałem w tył głowy. Najprawdopodobniej do egzekucji doszło w innym miejscu, niż odnaleziono szczątki ofiar. Aktualnie wykonywane są czynności zmierzające do ustalenia tożsamości ofiar.
93. S 59/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 30 grudnia 1942 r. w Łodzi 3 Polaków, Czesława A., mężczyzny o nazwisku M. i nieustalonego z imienia i nazwiska mężczyzny, przez funkcjonariuszy policji niemieckiej. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 4 grudnia 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.
94. S 60/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa latem 1941 r. we wsi Krzemienica 3 osób narodowości żydowskiej przez funkcjonariuszy niemieckich. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 listopada 2009 r. wobec śmierci sprawcy i niewykrycia pozostałych sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.

Wrzesień 2009 r.

95. S 61/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa kilkudziesięciu osób, w tym Władysława A., Marianny Cz. i Jana S., dokonanego przez żołnierzy Wehrmachtu i Luftwaffe w dniach 6–9 września 1939 r. w Brzezinach i okolicznych miejscowościach podczas tzw. marszu na Brzeziny, tj. ucieczki mieszkańców bombardowanej Warszawy drogą w stronę Brzeziny.
96. S 64/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa mieszkańca wsi Zagórze, Stefana S., dokonanego w dniu 6 stycznia 1944 r., w Poddębicach przez żandarmów z miejscowego posterunku. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 29 grudnia 2009 r. wobec niewykrycia sprawców. Postanowienie to jest prawomocne.

Październik 2009 r.

97. S 70/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 30 maja 1941 r. w Piotrkowie Trybunalskim Stefana H., Włodzimierza D. i żołnierza dezertera z armii niemieckiej, Franciszka R., w następstwie wykonania kary śmierci orzeczonej wobec nich wyrokiem Sądu Specjalnego Sondergericht w Piotrkowie Tryb.

98. S 71/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 24 kwietnia 1944 r. w miejscowości Włodzimierzów, pow. Piotrków Tryb., Feliksa J., mieszkańca Pleszewa przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego.

Listopad 2009 r.

99. S 74/09/Zn – śledztwo w sprawie pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez funkcjonariuszy niemieckich przez wzięcie udziału w dniu 14 sierpnia 1944 r. w miejscowości Jawor Kolonia w dokonaniu zabójstw przez zastrzelenie Wacława Michała F. oraz 2 mężczyzn o nazwiskach B. i S.
100. S 77/09/Zn – postępowanie sprawdzające w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności w więzieniu w Radogoszczu w 1939 r. Franciszka M., członka Polskiej Organizacji Wojskowej, oraz śmierci jego i 2404 innych osób w latach 1941–1944 w Krakowie. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa złożył syn ofiary, Edmund M.
101. S 78/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Marcina P. przez żandarmów niemieckich w dniu 8 września 1940 r. w miejscowości Biała Góra.
102. S 79/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Jana S. przez żandarmów niemieckich w dniu 25 września 1941 r. w Piotrkowie Trybunalskim.
103. S 80/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 7 października 1944 r. w Radomsku Czesława G. przez funkcjonariuszy żandarmerii z miejscowego posterunku.
104. S 82/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez żandarmów niemieckich w październiku 1941 r. w Łęczycy Józefa J.
105. S 83/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Zenona B. przez funkcjonariuszy niemieckiej policji z posterunku przy ul. Pabianickiej 171 w Łodzi w dniu 9 czerwca 1944 r.
106. S 84/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa przez żołnierzy Wehrmachtu w dniu 3 września 1939 r. w Szynkielowie, pow. Wieluń, Antoniego G., Franciszka K., Zofii K. i małżeństwa F.
107. S 86/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Mieczysława R. przez funkcjonariuszy niemieckich w dniu 15 lub 16 stycznia 1945 r. w Łodzi

Grudzień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

VII. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Poznaniu (materiał opracowany przez naczelnika Józefa Krenza)

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 1/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się w 1952 r. w Poznaniu przez funkcjonariuszy tamtejszego Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego nad aresztowanymi członkami nielegalnej organizacji Krajowa Armia Wyzwoleńcza, Aleksandrem S., Henrykiem G. i innymi. W toku postępowania ustalono, iż w trakcie prowadzonego w r. 1952 przez PUBP w Poznaniu śledztwa przeciwko członkom nielegalnej organizacji niepodległościowej Krajowa Armia Wyzwoleńcza, funkcjonariusze ww. urzędu znęcali się fizycznie i psychicznie nad jej członkami, Aleksandrem S., Henrykiem G., Ireneuszem W., Mieczysławem Sz., Januszem M., Ryszardem P. i Władysławem Ł. Obecnie w sprawie przesłuchiwani są świadkowie-członkowie rodzin pokrzywdzonych oraz gromadzona jest dokumentacja dotycząca zarówno pokrzywdzonych, jak i sprawców.
2. S 2/09/Zk – śledztwo w sprawie dokonanej w 1951 r. zbrodni komunistycznej, popełnionej przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Poznaniu przez znęcanie się nad pozbawionym wolności Ryszardem P., które to działanie stanowiło represje w związku z działalnością niepodległościową wymienionego. W toku postępowania ustalono, że w trakcie śledztwa prowadzonego w r. 1951 przez Powiatowy Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Poznaniu przeciwko członkowi nielegalnej organizacji niepodległościowej Krajowa Armia Wyzwoleńcza, Ryszardowi P., funkcjonariusze ww. urzędu znęcali się nad nim fizycznie i psychicznie. Postanowieniem z dnia 15 września 2009 r. sprawę powyższą połączono z prowadzonym przez Oddziałową Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Poznaniu śledztwem S 1/09/Zk z uwagi na fakt, że oba postępowania dotyczyły tej samej osoby pokrzywdzonej.
3. S 3/09/Zk – śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez sędziów byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w Poznaniu w dniu 7 grudnia 1946 r. w trakcie procesu o sygnaturze SR – 1130/46 przeciwko Czesławowi S., w wyniku którego skazano wyżej wymienionego na karę śmierci, wykonaną 24 stycznia 1947 r. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że Czesław S. wyrokiem z dnia 7 grudnia 1946 r. został skazany przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Poznaniu na karę śmierci. Przypisano mu przynależność do konspiracyjnej organizacji Polskie Wojsko Obwód Pociąg, w której pełnił funkcję szefa wydziału. Równolegle był on funkcjonariuszem PUBP w Koninie. Orzeczona w stosunku do Czesława S. kara została wykonana 24 stycznia 1947 r.
4. S 4/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na wydaniu przez sędziów b. Wojskowego Sądu Rejonowego w Poznaniu w dniu 6 września 1946 r. w trakcie procesu o sygnaturze R – 773/46 przeciwko Marianowi D., Stanisławowi G., Gertru-

dzie D. i Bernardowi D. bezprawnego wyroku, w wyniku którego skazano na karę śmierci Mariana D. i Stanisława G., a pozostałych oskarżonych na kary wieloletniego więzienia, oraz w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym znęcaniu się w okresie od 15 sierpnia do 3 września 1946 r. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Wolsztynie nad pozbawionymi wolności Stanisławem G. i Bernardem D. w toku prowadzonego przeciwko nim postępowania karnego. W toku śledztwa ustalono, że w trakcie prowadzonego w sierpniu 1946 r. przez PUBP w Wolsztynie postępowania przeciwko Marianowi D. i Stanisławowi G., podejrzanym o przynależność i działalność w organizacji Narodowe Siły Zbrojne, oraz przeciwko Gertrudzie D. i Bernardowi D., podejrzanym o udzielanie pomocy wyżej wymienionym członkom nielegalnego związku, nieustaleni funkcjonariusze tego urzędu znęcali się fizycznie nad pozbawionymi wolności Stanisławem G. i Bernardem D. Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 6 września 1946 r. w trakcie procesu o sygnaturze R – 773/46 Marian D. i Stanisław G. skazani zostali na kary śmierci, a pozostali oskarżeni na kary wieloletniego więzienia. Na podstawie zebranego w toku śledztwa materiału dowodowego nie ustalono, aby wyrok był wynikiem popełnienia zbrodni sądowej. Postanowieniem z dnia 17 listopada 2009 r. śledztwo w sprawie zbrodni sądowej umorzono wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego, a w sprawie znęcania się nad Stanisławem G. i Marianem D. – wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. Postanowienie nie jest prawomocne, albowiem do chwili obecnej nie uzyskano zwrotnego potwierdzenia odbioru przez pokrzywdzonych postanowienia o umorzeniu śledztwa.

Luty 2009 r.

5. S 5/09/Zk – śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy komunistycznych dowództwa 41. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego w Malborku oraz oficera Wojskowej Służby Wewnętrznej działającego przy tej jednostce, a nadto funkcjonariuszy Dowództwa Wojsk Lotniczych w Poznaniu w latach 1982–1983 w Malborku i Poznaniu przez represjonowanie Mariana T. w związku z pełnieniem przez niego zawodowej służby wojskowej. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że po wprowadzeniu stanu wojennego siostra Mariana T., Danuta Z., pozostała w Austrii, gdzie poprosiła o azyl polityczny. Wówczas to rozpoczęły się w stosunku do Mariana T. różnego rodzaju szykany i represje ze strony przełożonych i oficera WSW 41. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego w Elblągu, gdzie ww. służył jako pilot myśliwski. Polegało to m. in. na wyrażaniu negatywnych ocen służbowych oraz sporządzeniu opinii lekarskiej o przeciwwskazaniu do latania na samolotach odrzutowych. Doprowadziło to w konsekwencji do napisania przez Mariana T. prośby o zwolnienie. W jej wyniku rozkazem ministra obrony narodowej z dnia 21 marca 1983 r. został on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.

Marzec 2009 r.

6. S 13/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez prokuratorów Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Zielonej Górze,

sędziów Sądu Śląskiego Okręgu Wojskowego we Wrocławiu na sesji wyjazdowej w Zielonej Górze w okresie od marca do czerwca 1982 r. w stosunku do Ryszarda N. i innych osób zatrzymanych w trakcie procesu o sygnaturze So W 508/82 przez ich bezprawne tymczasowe aresztowanie na okres powyżej 7 dni, a następnie skazanie na bezwzględne kary pozbawienia wolności. Celem śledztwa jest ustalenie, czy w toku prowadzonego przeciwko Ryszardowi N. i innym postępowania przygotowawczego i sądowego dopuszczono się przestępstwa przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków, co doprowadziło do bezprawnego pozbawienia wolności działaczy niepodległościowych.

7. S 17/09/Zk – śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez prokuratora powiatowego w Koninie w okresie od 11 listopada 1953 r. do 11 lutego 1954 r. w stosunku do Wincentego P. przez jego bezprawne tymczasowe aresztowanie i pozbawienie wolności na okres powyżej 7 dni, a następnie skazanie na bezwzględną karę pozbawienia wolności. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że Wincenty P., rolnik ze wsi Łuszczewo, pow. koniński, użytkownik gospodarstwa rolnego o pow. 11 ha, uchylał się od sprzedaży zboża w ramach przymusowych dostaw. W toku prowadzonego przez Prokuraturę Powiatową w Koninie postępowaniu S. 150/53 został on w dniu 11 listopada 1953 r. tymczasowo aresztowany na okres 3 miesięcy, osadzono go w więzieniu w Kaliszu.

Kwiecień 2009 r.

8. S 27/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej przez funkcjonariuszy Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Poznaniu, a następnie Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Poznaniu w latach 1982–1985 w Poznaniu, polegającej na poświadczeniu nieprawdy w dokumentach wytworzonych przez KW MO, a następnie WUSW w Poznaniu dotyczących Andrzeja J. Śledztwo jest prowadzone w oparciu o zawiadomienie o przestępstwie złożone przez Andrzeja J., który podniósł, iż nigdy nie współpracował ze Służbą Bezpieczeństwa, podczas gdy z dokumentów znajdujących się w zasobie IPN, tj. wydruku z komputerowego zbioru danych byłej Służby Bezpieczeństwa, wypisów z kartotek byłego Biura „C” MSW w Warszawie oraz z zapisu w dzienniku rejestracyjnym byłego KWMO/WUSW w Poznaniu, wynika, że Andrzej J. był tajnym współpracownikiem organów bezpieczeństwa w latach 1982–1985. Obecnie przesłuchiwani są świadkowie na okoliczność ewentualnych kontaktów Andrzeja J. z funkcjonariuszami Służby Bezpieczeństwa.
9. S 28/09/Zk – śledztwo w sprawie mającego miejsce w latach 1946 i 1947 w Szprotawie fizycznego znęcania się nad Piotrem Sz. przez funkcjonariuszy PUBP w Szprotawie, polegającego na biciu go pałkami gumowymi i rękoma po całym ciele. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że Piotr Sz., mieszkaniec wsi Sucha Dolna, pow. Szprotawa, w 1946 r. na zebraniach wiejskich kilkakrotnie w swoich wypowiedziach nazwał żołnierzy radzieckich grabieżcami. Wkrótce potem został zatrzymany przez funkcjonariuszy PUBP w Szprotawie, osadzony w miejscowym areszcie przez okres 16 dni, a następnie zwolniony. Ponownie funkcjonariusze PUBP w Szprotawie zatrzymali Piotra Sz. w 1947 r. na okres

2 miesięcy. W trakcie obu tych zatrzymań pokrzywdzony był bity rękoma i pałkami gumowymi po całym ciele.

Maj 2009 r.

10. S 30/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie podejrzenia poświadczenia nieprawdy przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w okresie od grudnia 1981 r. do lutego 1983 r. w Lesznie w dokumentach dotyczących Genowefy B., wytworzonych przez KWMO w Lesznie. Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w przytoczonej sprawie z uwagi na to, że zebrany materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do stwierdzenia, że w rozważanym przypadku zaistniało przestępstwo. Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa jest prawomocne.
11. S 31/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie domniemanego zabójstwa Andreasa S. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego wiosną 1945 r. Sprawa zainicjowana zgłoszeniem obywatelki amerykańskiej Guduli B., domagającej się wyjaśnienia losów Andrzeja (Andreasa) S., dziadka zgłaszającej, mieszkańca Rawicza Sarnowy narodowości niemieckiej, który miał wedle jej słów zostać pod koniec wojny zamordowany przez żołnierzy Wojska Polskiego bądź funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa. W toku podjętych czynności nie udało się potwierdzić powyższej tezy. Postępowanie zakończono postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2009 r. o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku dowodów potwierdzających fakt dokonania egzekucji mieszkańców Sarnowej, a wśród nich Andrzeja (Andreasa) S. Postanowienie nie jest prawomocne, albowiem do chwili obecnej nie uzyskano zwrotnego potwierdzenia odbioru postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa.
12. S 34/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w 1951 r. w Poznaniu przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Poznaniu, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się nad pozbawionym wolności Zbigniewem W. przez bicie po brzuchu i twarzy oraz wyzywaniu słowami wulgarnymi. Celem śledztwa jest ustalenie i pociągnięcie do odpowiedzialności karnej funkcjonariuszy, którzy znęcali się nad pokrzywdzonym.

Czerwiec 2009 r.

13. S 37/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie złośliwego naruszania praw pracowniczych Edwarda P. w okresie od 1975 r. do 1995 r. w Zarządzie Gospodarki Terenami w Poznaniu, w Zakładach Sprzętu Oświatleniowego POLAM w Poznaniu oraz w Urzędzie Skarbowym Poznań Wilda, polegającego na wypłacaniu mu zaniżonego wynagrodzenia wynikającego z nieuwzględnienia faktu ukończenia przez pokrzywdzonego studiów wyższych. Postanowieniem z dnia 24 lipca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie z uwagi na brak uzasadnionego podejrzenia popełnienia zbrodni komunistycznej. Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa jest prawomocne.
14. S 40/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie represjonowania w październiku 1967 r. w Lesznie Bronisława G., pracownika Państwowego Ośrodka Maszynowego

w Lesznie, w związku z niepodpisaniem przez wyżej wymienionego listu wymierzonego przeciwko kardynałowi Stefanowi Wyszyńskiemu oraz zwolnieniem go z pracy w tym zakładzie w kwietniu 1968 r., przez co złośliwie naruszano jego prawa pracownicze. Postanowieniem z dnia 9 października 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w powyższej sprawie z uwagi na to, że zebrany materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do stwierdzenia, że w rozważanym przypadku zaistniało przestępstwo. Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa jest prawomocne.

Lipiec 2009 r.

15. S 46/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na znęcaniu się w styczniu 1947 r. w Topólce nad Stefanem S. przez funkcjonariuszy UB i pobiciu wyżej wymienionego przez tych funkcjonariuszy, w następstwie czego Stefan S. poniósł śmierć, oraz w sprawie znęcania się w tym samym okresie w Topólce i Izbicy Kujawskiej nad Barbarą R. przez funkcjonariuszy UB. Z materiałów sprawy wynika, że Stefan S. zaangażowany był w pomoc miejscowej grupie partyzanckiej i udzielał schronienia jej członkom. Z uwagi na powyższe został zatrzymany przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego i w efekcie podjętych czynności śledczych zamordowany. Nad zatrzymanymi w związku z tą samą sprawą członkami rodziny Stefana S. znęcano się psychicznie i fizycznie. W dniu 30 lipca 2009 r. sprawę przekazano według właściwości miejscowej do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Gdańsku.
16. S 47/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na mającym miejsce w okresie od dnia 26 czerwca 1947 r. do 5 grudnia 1953 r. w Centralnym Więzieniu we Wronkach fizycznym i psychicznym znęcaniu się nad odbywającym karę pozbawienia wolności Stanisławem C., członkiem nielegalnej organizacji AK pod dowództwem „Rudego”, działającej na terenie pow. wieluńskiego, przez nieustalonych strażników więziennych ww. więzienia. W toku śledztwa ustalono, że nad Stanisławem C., żołnierzem oddziału Armii Krajowej dowodzonego przez „Rudego”, w czasie odbywania kary więzienia w Centralnym Więzieniu we Wronkach znęcali się fizycznie i psychicznie strażnicy tego więzienia. Stanisław C. był przez nich łzony i wyszydzany, bity po całym ciele oraz umieszczany w betonowym pomieszczeniu, tzw. karcu, gdzie polewano go zimną wodą, na skutek czego doprowadzono go do fizycznego wyczerpania. Nie zebrano jednak materiału dowodowego, który zezwoliłby na wskazanie konkretnych osób jako sprawców znęcania się nad Stanisławem C. i pozwalających na sformułowanie wobec nich zarzutów. Śledztwo umorzono w dniu 12 października 2009 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu jest prawomocne.

Sierpień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Wrzesień 2009 r.

17. S 50/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej polegającej na mających miejsce w Turku w okresie od dnia 24 maja 1983 r. do 15 czerwca 1986 r. poświadczeniach nieprawdy przez funkcjonariusza wydziału V Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Koninie w aktach tajnego współpracownika TW „Franciszek” i działania w ten sposób na szkodę Czesława D. Materiały dotyczące poświadczenia nieprawdy przez funkcjonariusza wydziału V Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Koninie w aktach tajnego współpracownika TW „Franciszek”. OKŚZpNP w Poznaniu otrzymała z Oddziałowego Biura Lustracyjnego IPN w Poznaniu. Zostały one wyłączone z akt postępowania lustracyjnego w sprawie dot. analizy oświadczenia lustracyjnego złożonego przez Czesława D. Z materiałów tych oraz z dokumentacji uzyskanej w trakcie czynności sprawdzających wynika, iż działania podjęte w latach 1983–1986 przez funkcjonariusza wydziału V WUSW w Koninie sprowadzać się miały do sporządzania i załączania do akt tajnego współpracownika „F” stwierdzających nieprawdę dokumentów, w tym stwierdzających fikcyjne spotkania z ww. TW, którym miał być Czesław D. Śledztwo w początkowej fazie. Obecnie trwa gromadzenie dokumentacji dotyczącej czynu będącego przedmiotem śledztwa.
18. S 55/09/Zk – postępowanie w sprawie przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Okręgowego w Poznaniu w dniu 12 października 1948 r. w trakcie procesu o sygnaturze VIII K 364/48 przeciwko Wilhelmowi i Juliannie S. W toku przeprowadzonych przez tut. komisję czynności sprawdzających ustalono, iż w dniu 12 października 1948 r. po przeprowadzeniu wyżej wymienionego procesu Sąd Okręgowy w Poznaniu skazał Wilhelma i Juliannę S. na kary aresztu (odpowiednio 3 miesiące i 1 miesiąc) oraz orzekł przepadek należących do nich dwóch nieruchomości, położonych w Wejherowie. Wyrok powyższy zapadł po przypisaniu im popełnienia czynu z art. 1 dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępowanie od narodowości w czasie wojny 1939–1945 r. (Dz. U. Nr 41, poz. 237), polegające na tym, że ww. podpisali „podanie o przyjęcie na niemiecką listę narodową i odebrali bez sprzeciwu wykaz przynależności do narodowości niemieckiej”. Wobec stwierdzenia, że brak jest jakichkolwiek podstaw do podjęcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia zbrodni opisanej w treści przepisu art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, a w szczególności zbrodni komunistycznej opisanej w art. 2 ust.1 ww. aktu prawnego, postanowieniem z dnia 14 grudnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie. Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa jest prawomocne.
19. S 57/09/Zk – śledztwo w sprawie dokonania w r. 1973 w Koninie zbrodni komunistycznej przez funkcjonariusza Wydziału II Komendy Powiatowej MO w Koninie przez poświadczenie nieprawdy w dokumentach dotyczących współpracy Zbigniewa K. z organami bezpieczeństwa państwa. Śledztwo wszczęto na podstawie uzyskanych z Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie informacji, dotyczących zawarcia przez ustalonego funkcjonariusza SB z Konina nieprawdziwych informacji w dokumentach dotyczących rzekomej współpracy Zbigniewa K. z organami

bezpieczeństwa państwa. Wymienione materiały były przedmiotem rozpoznania przez Sąd Apelacyjny w Warszawie V Wydział Lustracyjny, przy czym w przypadku co najmniej pięciu dokumentów wskazywano na możliwość sfalszowania ich treści przez autora. Sąd zwrócił także uwagę na fakt fałszowania podpisów Zbigniewa K. w dokumentacji archiwalnej i wytwarzanie fikcyjnej dokumentacji mającej wskazywać na współpracę wymienionego ze służbą bezpieczeństwa. Śledztwo zmierza do bliższego ustalenia tych okoliczności.

Październik 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Listopad 2009 r.

20. S 64/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w dniu 19 maja 1945 r. w Poznaniu, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się funkcjonariuszy Oddziału Informacji 4. Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej Rezerwy Naczelnego Dowództwa Wojska Polskiego nad pozbawionym wolności Michałem K. w celu zmuszenia go do składania określonych wyjaśnień. Celem śledztwa jest ustalenie sprawcy znęcania się nad Michałem K. w toku prowadzonego przeciwko niemu postępowania przez Oddział Informacji 4. Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej Rezerwy Naczelnego Dowództwa Wojska Polskiego. Obecnie prowadzona jest kwerenda archiwalna mająca na celu odnalezienie akt osobowych funkcjonariuszy, którzy prowadzili śledztwo przeciwko pokrzywdzonemu.
21. S 65/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na mającym miejsce w dniu 27 kwietnia 1982 r. w Gorzowie Wlkp. domniemanym przekroczeniu uprawnień przez prokuratora tamtejszej Prokuratury Wojewódzkiej w toku postępowania przygotowawczego o sygn. Ds. 11/82, prowadzonego przeciwko Robertowi G., i bezprawnym pozbawieniu ww. wolności w wyniku bezpodstawnego wydania postanowienia o jego tymczasowym aresztowaniu. W toku śledztwa ustalono, iż istnieje prawdopodobieństwo, że w trakcie prowadzonego przez byłą Prokuraturę Wojewódzką w Gorzowie Wlkp. przeciwko Robertowi G. postępowania przygotowawczego doszło do przekroczenia uprawnień przez prokuratora, stosującego wobec ww. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego i bezprawnego pozbawienia go wolności z powodów politycznych, bez istnienia ku temu podstaw prawnych. Obecnie trwa gromadzenie dokumentacji dotyczącej czynu będącego przedmiotem śledztwa.
22. S 66/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej na szkodę Jana Cz. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego przez bezprawne skazanie i pozbawienie wymienionego wolności. Z materiałów sprawy wynika, że Jan Cz. skazany został przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Poznaniu za nielegalne posiadanie broni, to jest za popełnienie przestępstwa z art. 4 § 1 dekrety z 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy państwa.

23. S 68/09/Zk – postępowanie w sprawie przekroczenia uprawnień przez sędziów b. Wojewódzkiego Sądu Rejonowego w Poznaniu w dniu 18 grudnia 1946 r. w trakcie procesu o sygnaturze SR – 1259/46 przeciwko Izydorowi F., w wyniku którego skazano na karę śmierci wyżej wymienionego. Sprawa na etapie postępowania sprawdzającego.

Grudzień 2009 r.

24. S 69/09/Zk – śledztwo przeciwko Zenonowi G. podejrzanemu o to, że w okresie od 27 lutego 1989 r. do 1 marca 1989 r. w Koninie jako funkcjonariusz Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Wydziale III Służby Bezpieczeństwa dokonał poświadczenia nieprawdy w dokumencie opisanym jako karta personalna, a stanowiącym część druku rejestracyjnego oznaczonego symbolem EO 4, w ten sposób, że wpisał tam dane personalne Tomasza N., co w konsekwencji doprowadziło do zarejestrowania tej osoby jako kontaktu operacyjnego (KO), gdy w rzeczywistości Tomasz N. nie był pozyskany do współpracy operacyjnej, a jego zarejestrowanie jako kontaktu operacyjnego było fikcyjne, popełniając w ten sposób zbrodnię komunistyczną na szkodę wyżej wymienionego pokrzywdzonego. Śledztwo podjęto z zawieszenia w dniu 22 grudnia 2009 r. wobec prawomocnego zakończenia toczącego się przed Sądem Okręgowym w Poznaniu Wydział III Karny (III K 528/07) postępowania dotyczącego oświadczenia lustracyjnego Tomasza N. i celem przeprowadzenia dowodu z akt tej sprawy, co może być podstawą dalszych czynności, ewentualnie końcowej decyzji merytorycznej.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Luty 2009 r.

25. S 6/09/Zn – śledztwo w sprawie zamordowania w dniu 12 września 1939 r. w Chorzemieniu, pow. Wolsztyn, Władysława S. przez funkcjonariuszy III Rzeszy. Na podstawie zebranych dowodów ustalono, że Władysław S. zatrzymany został przez funkcjonariuszy III Rzeszy w dniu 1 września 1939 r. i osadzony w areszcie w Wolsztynie. W dniu 12 stycznia 1939 r. został rozstrzelany przez nieustalonych funkcjonariuszy w Chorzemieniu. Postanowieniem z dnia 21 maja 1939 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.
26. S 7/09/Zn – śledztwo w sprawie zamordowania w dniu 1 października 1939 r. w Woli Dąbrowieckiej Józefa M. przez idących na rękę władzy państwa niemieckiego funkcjonariuszy III Rzeszy. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że Józef M. mieszkaniec wsi Wola Dąbrowiecka w pow. wolsztyńskim w dniu 1 października 1939 r. został pobity w restauracji prowadzonej przez niemieckiego właściciela przez nieustalone osoby narodowości niemieckiej. Gdy podjął ucieczkę po zadanych mu razach, został zastrzelony przez mężczyznę w żółtym mundurze, najprawdopodobniej z formacji SA.

27. S 8/09/Zn – śledztwo w sprawie zamordowania przez funkcjonariuszy policji niemieckiej w dniu 21 października 1939 r. w Osiecznej Henryka J., Jana S. i Stanisława G. W toku śledztwa ustalono, że ww. mieszkańców Osiecznej rozstrzelano bez jakiegokolwiek powodu, a jedynie w celu sterroryzowania społeczeństwa Wielkopolski. Ustalono, iż Gerhard Flesch, przewodniczący sądu doraźnego, który skazał na śmierć ww., został rozstrzelany w dniu 28 lutego 1948 r. w Trondheim. Obecnie trwa analiza innych postępowań tut. komisji, gdzie występuje Gerhard Flesch.
28. S 9/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanej przez funkcjonariuszy III Rzeszy zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie pod koniec 1939 r. bądź na początku 1940 r. w lesie w pobliżu Racota co najmniej 5 obywateli polskich. Zamordowani Polacy stali się ofiarami operacji Tannenberg (Unternehmen Tannenberg) mającej na celu przeprowadzenie eksterminacji polskiej warstwy przywódczej (Liquidierung der polnischen Führungsschicht) i inteligencji. Przeprowadzone czynności śledcze nie doprowadziły do ustalenia bliższych okoliczności zbrodni. Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców przestępstwa. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.
29. S 10/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa, polegającej na zamordowaniu w dniu 17 września 1939 r. w Kuźnicy Zbąskiej, pow. Wolsztyn, w celu wyniszczenia narodu polskiego, co najmniej 5 obywateli polskich o nieustalonej tożsamości przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W toku śledztwa ustalono, iż w dniu 17 września 1939 r. do pałacu w Kuźnicy samochodem przywieziono grupę Polaków. Wraz z nimi przyjechało kilku ubranych w czarne i żółte mundury Niemców. Po jakimś czasie od strony pałacu rozległy się odgłosy strzałów karabinowych. Jeszcze tego samego dnia okoliczna ludność w parku otaczającym pałac ujawniła świeżą mogiłę. Po wojnie w parku odbyła się ekshumacja, w wyniku której ujawniono szczątki 5 osób. Pochowano je na miejscowym cmentarzu katolickim. Mimo wykonania szeregu czynności procesowych nie udało się ustalić tożsamości ofiar zbrodni, jak też jej sprawców. Śledztwo umorzono w dniu 17 listopada 2009 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.
30. S 11/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa, polegającej na zamordowaniu w okresie od 1941 r. do 1943 r. w obozie pracy przymusowej w Rydzynie Kłodzie, pow. Leszno, nieustalonej liczby osadzonych tam osób narodowości żydowskiej przez idącą na rękę władzom państwa niemieckiego niemiecką załogę ww. obozu. W toku śledztwa ustalono, iż obóz pracy przymusowej dla ludności żydowskiej w miejscowości Rydzyna Kłoda, pow. Leszno, został utworzony w czerwcu 1941 r. Funkcjonował do r. 1943 r. W obozie panował głód, dochodziło do wielu przypadków maltretowania Żydów przez załogę obozu, na skutek czego następowały zgony. W obozie dokonywano również egzekucji więźniów. Żaden ze świadków nie był jednak w stanie podać żadnych bliższych okoliczności zbrodni, nazwisk ofiar, jak i danych mogących pozwolić na identyfikację sprawców. Śledztwo umorzono w dniu 1 września 2009 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.

31. S 12/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie od 1942 r. do 1943 r. przez idących na rękę władzy państwa niemieckiego strażników obozu pracy w Dubinie, pow. Rawicz, polegających na zabójstwie nieustalonych więźniów oraz na stworzeniu warunków mających na celu wyniszczenie osadzonych w tym obozie obywateli polskich narodowości polskiej i żydowskiej. Z zebranych dowodów wynikało, że więźniowie zmuszani byli do wyniszczającej pracy, a nadto głodowali. Funkcjonariusze III Rzeszy lub działający na ich rękę strażnicy obozowi dokonali w okresie od 1942 r. do 1943 r. zabójstwa nieustalonej liczby więźniów narodowości żydowskiej z obozu pracy w Dubinie. Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2009 r. śledztwo w sprawie stworzenia w obozie pracy w Dubinie warunków mających na celu wyniszczenie więźniów umorzono wobec śmierci dwóch ustalonych sprawców oraz niewykrycia pozostałych sprawców zbrodni, a w sprawie zabójstw więźniów obozu – wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.

Marzec 2009 r.

32. S 14/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa, polegającej na zamordowaniu w okresie od 1940 r. do 1945 r. w obozach jenieckich we Wschowie i okolicy nieustalonej liczby osadzonych tam jeńców francuskich i angielskich przez idące na rękę władzom państwa niemieckiego, niemieckie załogi ww. obozów. W wyniku śledztwa ustalono, iż po wybuchu II wojny światowej na terenie Wschowy i okolicznych miejscowości, Niemcy urządzili kilka obozów dla jeńców angielskich i francuskich. W toku śledztwa nie ujawniono jakiegokolwiek dokumentacji archiwalnej dotyczącej ich funkcjonowania, liczby osób tam osadzonych, czy też składu osobowego załogi tych obozów. Poczynione ustalenia zostały dokonane przede wszystkim na podstawie zeznań nielicznych świadków, zamieszkujących Wschowę i okoliczne miejscowości w czasie II wojny światowej. Nie zebrano dowodów, by w obozach tych dochodziło do jakiegokolwiek zbrodni na osadzonych w nich jeńcach. Śledztwo umorzono w dniu 19 października 2009 r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.
33. S 15/09/Zn – śledztwo w sprawie morderstw jeńców wojennych, dokonanych w okresie od 1939 r. do 1945 r. w Głogówku i Gaworzycach przez idących na rękę władzy państwa niemieckiego funkcjonariuszy III Rzeszy. Postanowieniem z dnia 18 marca 2009 r. śledztwo przekazano według właściwości miejscowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu we Wrocławiu.
34. S 16/09/Zn – śledztwo w sprawie pozbawienia wolności przez funkcjonariuszy III Rzeszy w latach 1942–1944 w Toporowie osób osadzonych w miejscowym obozie pracy w warunkach grożących ich biologicznym wyniszczeniem. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że w latach 1941–1945 w okolicach miejscowości Toporowo znajdował się niemiecki obóz, początkowo jeniecki, a następnie obóz pracy przymusowej, w którym więziono osoby cywilne. Więźniowie otrzymywali głodowe racje żywieniowe, a zatrudnieni byli przy ciężkiej pracy fizycznej.

35. S 18/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanej przez funkcjonariuszy hitlerowskich zbrodni przeciwko ludzkości przez przetrzymywanie szeregu obywateli polskich w obozie pracy przymusowej w Golinie Wielkiej, pow. Rawicz, w warunkach grożących biologicznym wyniszczeniem, oraz zabójstwa w pobliskim lesie co najmniej 5 więźniów tego obozu. Celem śledztwa jest ustalenie osób odpowiedzialnych za stworzenie warunków grożących wyniszczeniem więźniów oraz ustalenie tożsamości sprawców zabójstw, ze szczególnym uwzględnieniem roli funkcjonariuszy placówek gestapo w Lesznie i w Rawiczu.
36. S 19/09/Zn – śledztwo w sprawie rozstrzelania przez funkcjonariuszy III Rzeszy w dniu 2 października 1939 r. na rynku w Kościanie 8 Polaków. Na podstawie zebranych materiałów ustalono, że w dniu 2 października 1939 r. odbyło się w Kościanie posiedzenie sądu doraźnego Einsatzkommando 14/VI Policji Bezpieczeństwa, w wyniku którego skazano na rozstrzelanie 8 Polaków: Ludwika C., Władysława W., Ludwika K., Stanisława P., Ludwika W., Józefa S., Franciszka O., Władysława K. Powyższe orzeczenie wydali SS – Sturmbannführer Gerhard Flesch, SS – Sturmbannführer Hermann Hotze oraz Obersturmbannführer Paul Hein. Publiczną egzekucję przeprowadzono jeszcze tego samego dnia na rynku w Kościanie. W toku śledztwa ustalono, że funkcjonariusze, którzy wydali wyrok, obecnie już nie żyją. Obecnie oczekuje się na odpowiedź z Centrali Ścigania Zbrodni Nazistowskich w Ludwigsburgu odnośnie do losów powojennych znanego z nazwiska funkcjonariusza III Rzeszy, dowodzącego plutonem egzekucyjnym, który dokonał rozstrzelania pokrzywdzonych.
37. S 20/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa, polegającej na zamordowaniu w okresie od 1941 r. do 1944 r. w obozie pracy przymusowej w Pawłowie, pow. Rawicz, nieustalonej liczby osadzonych tam osób narodowości żydowskiej przez idącą na rękę władzom państwa niemieckiego niemiecką załogę ww. obozu. W toku śledztwa ustalono, iż obóz pracy przymusowej dla ludności żydowskiej w miejscowości Pawłowo, pow. Rawicz, został utworzony w czerwcu 1941 r. Jednocześnie w obozie przebywało ok. 200–300 osób. Więźniowie byli zatrudniani przy regulacji rzeki Orla. Obóz zlikwidowano z początkiem 1943 r. lub w 1944 r. W obozie dochodziło do wielu przypadków maltretowania Żydów przez załogę obozu, co doprowadziło do licznych zgonów. Zdarzały się też przypadki wieszania więźniów w obozie. Nie ustalono żadnych bliższych okoliczności zbrodni, nazwisk ofiar, jak i danych mogących pozwolić na identyfikację sprawców. Śledztwo umorzono w dniu 25 czerwca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.
38. S 21/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości dokonanej przez funkcjonariuszy hitlerowskich pod koniec 1940 r., polegającej na wysiedleniu z naruszeniem prawa międzynarodowego Kazimierzy F. oraz jej nieletnich dzieci, Bohdana i Lesława, z miejsca zamieszkania w Poznaniu oraz na zmuszaniu Kazimierzy F. w 1940 r. z powodu jej przynależności narodowej do wyrzeczenia się obywatelstwa polskiego pod groźbą zaboru majątku. W toku postępowania ustalono, że zamieszkujący w początkach okupacji i prowadzący wówczas w Poznaniu rodzinną firmę pokrzywdzeni opuścili miasto wobec groźby wysiedlenia. Stanowiący własność rodziny zakład przejęty został przez Niemców. Nie zdołano ustalić, jaki organ administracji hitlerowskiej wywierał naciski na

Kazimierę F., nakłaniając ją do wyrzeczenia się obywatelstwa polskiego. Postanowieniem z dnia 18 maja 2009 r. postępowanie umorzono w sprawie wysiedlenia wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono, w sprawie zmuszania do wyrzeczenia się obywatelstwa – wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

39. S 22/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Michała K. przez umieszczenie go w obozie koncentracyjnym w Buchenwaldzie oraz fizycznym i moralnym znęcaniu się nad nim, wyrażającym się w stworzeniu w celu wyniszczenia narodu polskiego specjalnych warunków powodujących i potęgujących choroby, a także polegającym na poddaniu go systemowi dotkliwych kar obozowych, znieważaniu czynnym i słownym godności ludzkiej oraz zmuszaniu przemocą do znoszenia wszelkich cierpień i poniżeń systemu obozowego, w następstwie czego w dniu 12 grudnia 1941 r. wyżej wymieniony zmarł. W toku śledztwa ustalono, iż Michał K. został aresztowany przez funkcjonariuszy SIPO w Krakowie w dniu 24 stycznia 1941 r. Krótko po aresztowaniu został przewieziony do obozu koncentracyjnego w Buchenwaldzie, przydzielono mu numer obozowy 4615. Zmarł on w obozie w dniu 12 grudnia 1941 r. rzekomo na zapalenia płuc. Jako więzień tego obozu Michał K. przebywał w warunkach zagrażających jego życiu i zdrowiu, a wręcz takiemu celowi służących, podlegając wszelkim przejawom fizycznego i moralnego znęcania się nad nim przez personel tegoż obozu, co doprowadziło go niewątpliwie w ten sposób do śmierci. W powyższej sprawie nie udało się jednak ustalić bezpośrednich sprawców zbrodni. Śledztwo umorzono w dniu 22 maja 2009 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.

Kwiecień 2009 r.

40. S 23/09/Zn – śledztwo w sprawie rozstrzelania w dniu 11 września 1939 r. w Środzie Wlkp. 2 młodych Polaków przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W wyniku prowadzonego postępowania ustalono, że żołnierze niemieccy, którzy zamordowali w dniu 11 września 1939 r. w Środzie Wlkp. 2 młodych Polaków, wykonywali najprawdopodobniej decyzję sądu przy jednym z pułków wchodzących w skład 252. Dywizji Piechoty. Postępowanie jest w toku. Czynności prowadzone koncentrują się na poszukiwaniu dokumentów archiwalnych dotyczących tej zbrodni.
41. S 24/09/Zn – śledztwo w sprawie zamordowania w dniu 15 października 1939 r. w Ślesinie Kazimierza Cz. przez funkcjonariuszy III Rzeszy, Johanna P. i Josepha B. W wyniku śledztwa ustalono, że Kazimierza Cz., starszego sierżanta Wojska Polskiego, ranego podczas kampanii wrześniowej, zamordowali żandarmi ze Ślesina, Johann P. i Joseph B., bez jakiegokolwiek powodu. Ustalono też, że postępowanie prowadzone w Austrii nie doprowadziło do skazania wskazanych żandarmów ze Ślesina.
42. S 25/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni hitlerowskich popełnionych w latach 1942–1943 na terenie obozu pracy dla Polaków i Żydów w miejscowości Kobyle Pole w pobliżu Poznania (Judenlager Gutenbrunn), polegających na przetrzymywaniu w warunkach groźących biologicznym wyniszczeniem osób osadzonych w tym obozie oraz zamordowaniu

w drodze egzekucji co najmniej kilkuset żydowskich więźniów. Ustalono, że obóz w Kobylem Polu założony został w 1942 r. w związku z planami Ministerstwa Kolei III Rzeszy rozwinęcia poznańskiego węzła kolejowego. Osadzeni w obozie Polacy i Żydzi prowadzili prace przy rozbudowie linii kolejowej w kierunku na wschód. Polscy robotnicy otrzymywali symboliczne wynagrodzenie za pracę i mogli opuszczać obóz, Żydzi zaś świadczyli pracę niewolniczą po 12–14 godzin na dobę, przy głodowych racjach żywnościowych, w warunkach terroru i skrajnego wyczerpania. W obozie dokonywano egzekucji, a także przeprowadzano selekcję celem wywozu chorych i słabych do obozów zagłady. W toku śledztwa we współpracy z Centralą Ścigania Zbrodni Narodowosocjalistycznych w Ludwigsburgu ustalane są dane osób wskazywanych jako sprawcy zabójstw będących przedmiotem postępowania oraz odpowiedzialnych za nieludzkie warunki panujące w obozie.

43. S. 26/09/Zn – w sprawie zamordowania przez funkcjonariuszy III Rzeszy w r. 1943 we Wronczynie 2 osób narodowości żydowskiej. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że we Wronczynie, pow. Stęszew, w okresie okupacji hitlerowskiej istniał obóz przeznaczony dla osób narodowości żydowskiej. W kwietniu 1944 r. 2 Żydzi z tego obozu zostali powieszani w pobliskim lesie będlewskim. W sprawie gromadzona jest dokumentacja dotycząca tej zbrodni.
44. S 29/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, popełnionych przez funkcjonariuszy gestapo w Koninie w okresie II wojny światowej, polegającej na torturowaniu osób przesłuchiwanym. Śledztwo jest prowadzone w oparciu o materiały wyłączone postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2009 r. ze sprawy dot. zbrodni popełnionych przez funkcjonariuszy III Rzeszy w latach 1939–1945 w więzieniu sądowym w Koninie. Na podstawie zebranych w sprawie materiałów ustalono, że część osób osadzonych w więzieniu w Koninie doprowadzana była do pobliskiego budynku gestapo w Koninie. W toku prowadzonych tam przesłuchań funkcjonariusze gestapo znęcali się nad osobami przesłuchiwanymi. Obecnie oczekuje się na informacje Centrali Ścigania Zbrodni Nazistowskich w Ludwigsburgu dot. ustalonych z nazwiska funkcjonariuszy gestapo, którzy znęcali się nad pokrzywdzonymi.

Maj 2009 r.

45. S 32/09/Zn – śledztwo w sprawie okrutnego traktowania przez funkcjonariusza III Rzeszy Georga H. w latach 1939–1945 w Kosieczynie, pow. Międzyrzecz, przebywających w tej miejscowości osób narodowości polskiej. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że Georg H., komisarz policji w Kosieczynie, pow. Międzyrzecz, w latach 1939–1945 w sposób okrutny traktował znajdujących się tam Polaków, bił ich po całym ciele, wyzywał wulgarnie. W śledztwie tym prowadzone są kwerendy archiwalne w poszukiwaniu dokumentacji dotyczącej tej sprawy.
46. S 33/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanej przez funkcjonariuszy hitlerowskich w okresie pomiędzy 1941 r. a 1945 r. w obozach pracy w okolicy Międzyrzecza zbrodni przeciwko ludzkości przez przetrzymywanie w warunkach groźących biologicznym wynisz-

zeniem jeńców wojennych, Rosjan, Francuzów i Włochów, oraz zamordowanie bliżej nieokreślonej liczby jeńców radzieckich i jeńca francuskiego. W ramach postępowania zebrano materiał dowodowy dotyczący zbrodni przeciwko ludzkości dokonanych przez Niemców w czasie okupacji na jeńcach wojennych narodowości rosyjskiej, francuskiej i włoskiej, osadzonych w obozie pracy i zatrudnionych przy pracach przymusowych w okolicach Międzyrzecza. Grupę co najmniej 3 więźniów radzieckich osadzonych w obozie pracy przy Jeziorze Janowskim rozstrzelano, podobny los spotkał także co najmniej 1 jeńca francuskiego. Wszyscy jeńcy zatrudnieni byli przy ciężkich pracach leśnych i polowych, cierpieli od głodu i chorób. Sprawa przekazana została w dniu 8 września 2009 r. według właściwości miejscowej do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Szczecinie.

47. S 35/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym osadzeniu w okresie od 1940 r. do stycznia 1945 r. co najmniej kilkuset jeńców polskich i radzieckich w obozach pracy mieszczących się na terenie miasta i pow. sulechowskiego, gdzie stworzono warunki życia grożące biologicznym wyniszczeniem osób tam osadzonych, popełnionej przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa niemieckiego. W toku śledztwa ustalono, iż w okresie II wojny światowej w mieście Sulechów (Zullichau) i na terenie pow. sulechowskiego istniały dwa obozy jenieckie dla jeńców polskich i radzieckich. Obozy były nadzorowane prawdopodobnie przez Wehrmacht. Warunki stworzone przez Niemców w obozach dla jeńców polskich i radzieckich niewątpliwie służyły do eksterminacji i wyniszczenia biologicznego osadzonych tam osób. W toku śledztwa nie udało się ustalić bliższych danych osób odpowiedzialnych za tę zbrodnię. Śledztwo umorzono w dniu 4 grudnia 2009 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.
48. S 36/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na zamordowaniu przez funkcjonariuszy III Rzeszy w 1943 r. w Berlinie Teodora K. i Stanisława K. na podstawie wyroku wydanego w dniu 19 czerwca 1943 r. przez Sądowy Trybunał Ludowy. W toku śledztwa ustalono, że po rozprawach przeprowadzonych w dniach 18 i 19 czerwca 1943 r. Sądowy Trybunał Ludowy (Volkgerichtshof) w Berlinie wydał wyrok, na mocy którego Teodor K. uznany został winnym zdrady stanu, a Stanisław K. winnym współpracy w dokonanej zdradzie stanu. Obaj oskarżeni skazani zostali na karę śmierci, wykonaną w Berlinie. Obecnie oczekuje się na informacje z Centrali Ścigania Zbrodni Nazistowskich w Ludwigsburgu dot. członków składu orzekającego Sądowego Trybunału Ludowego, którzy skazali pokrzywdzonych na karę śmierci.

Czerwiec 2009 r.

49. S 38/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w 1942 r. w miejscowości Sobolice, pow. Żary, robotnika przymusowego Jana W. przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W wyniku prowadzonego postępowania ustalono, że do zabójstwa Jana W. przyczynili się funkcjonariusze policji hitlerowskiej pełniący służbę w miejscowości Sobolice. Bliższe okoliczności dotyczące zabójstwa Jana W. nie zostały do chwili obecnej ustalone. W związku

z powyższym w sprawie niniejszej wystąpiono do Centrali Ścigania Zbrodni Nazistowskich w Ludwigsburgu z wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej w sprawie karnej.

50. S 39/09/Zn – śledztwo w sprawie wydania przez hitlerowskich prawników sądów specjalnych we Wrocławiu w latach 1942–1943 wyroków śmierci na robotnikach polskiej narodowości, Emilu G. i Bolesławie Ś. W toku śledztwa ustalono, iż Emil G., robotnik przymusowy, został skazany w październiku 1942 r. przez Sąd Specjalny we Wrocławiu na karę śmierci za rzekomą obrazę, uszkodzenie ciała i groźby wobec dwóch obywateli niemieckich, natomiast Bolesław Ś., podobnie jak Emil G. robotnik przymusowy, wyrokiem tego samego sądu ze stycznia 1943 r. za uprawianie sabotażu w pracy, podburzanie innych robotników i wrogie wypowiedzi wobec Niemców. Obie orzeczone kary śmierci wykonano. Z zebranego dotychczas materiału dowodowego wynika, iż wyroki te zmierzały do wyniszczenia ludności polskiej, a nie do wymierzenia kary w związku z popełnionymi przez oskarżonych czynami. Czynności procesowe koncentrują się na ujawnieniu dokumentów archiwalnych dotyczących tych zbrodni, w szczególności mających na celu ustalenie danych członków składów sędziowskich wydających przedmiotowe wyroki.

Lipiec 2009 r.

51. S 41/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w lipcu 1944 r. w miejscowości Lipka, pow. Sulechów 2 N.N. jeńców radzieckich przez funkcjonariusza żandarmerii niemieckiej o nazwisku Meier oraz niemieckiego gajowego o nazwisku Lück. W toku śledztwa ustalono, iż w lipcu 1944 r. w lasach w okolicy Lipki zostali zastrzeleni 2 jeńcy radzieccy. Sprawcami ich zabójstwa mieli być żandarm Maier ze Świętna oraz niemiecki leśniczy o nazwisku Lik lub Lück. W śledztwie podjęto czynności procesowe mające na celu ustalenie tożsamości pomordowanych, jak i zebranie jednoznacznych i bezspornych dowodów wskazujących na konkretnych sprawców zbrodni. Wobec braku zachowanej jakiegokolwiek dokumentacji dotyczącej tego zdarzenia, jak i braku zeznań świadków, które wskazywałyby w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości na konkretnych sprawców zbrodni, sprawców takich nie udało się ustalić. Nie udało się też ustalić tożsamości ofiar. Śledztwo umorzono w dniu 21 września 2009 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.
52. S 42/09/Zn – śledztwo w sprawie pozbawienia wolności Józefa M. przez funkcjonariuszy III Rzeszy w okresie od dnia 7 października 1944 r. do dnia 3 kwietnia 1945 r. w obozie koncentracyjnym Mauthausen w warunkach grożących biologicznym wyniszczeniem, czego wynikiem była śmierć pokrzywdzonego. W toku śledztwa ustalono, że Józef M. zatrzymany został jesienią 1944 r. w Płocku i osadzony w miejscowym więzieniu. Następnie przewieziono go prawdopodobnie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, a stąd do obozu Mauthausen. Józef M. zmarł w obozie w dniu 3 kwietnia 1945 r. Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2009 r. śledztwo w niniejszej sprawie umorzono wobec śmierci komendanta obozu koncentracyjnego Mauthausen, Franza Ziereisa, oraz niewykrycia pozostałych sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.

53. S 43/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskich, polegających na zabójstwach ludności polskiej zamieszkałej na ziemi złotowskiej, popełnionych w okresie II wojny światowej przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej. W toku śledztwa zmierza się do ustalenia świadków, w tym pokrzywdzonych, mogących wskazać zarówno sprawców zbrodni, jak i bliższe okoliczności mających miejsce od pierwszych dni wojny aktów terroru i eksterminacji ludności polskiej zamieszkującej tereny ziemi złotowskiej. Działania te wymierzone były w szczególności w jednostki wyróżniające się postawą patriotyczną, aktywnością społeczną i statusem, można zatem podejrzewać, że zamordowani Polacy znaleźli się na sporządzonych przez SD listach proskrypcyjnych i stali się ofiarami operacji Tannenberg mającej na celu przeprowadzenie eksterminacji polskiej warstwy przywódczej i inteligencji.
54. S 44/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa, polegającej na zamordowaniu w celu wyniszczenia w całości ludności narodowości żydowskiej, w okresie od 1940 r. do 1943 r. w obozach pracy przymusowej w Lubrzy, Pożrzadle, Gronowie, Romanówku, Brzeziaku i Łagowie na terenie pow. świebodzińskiego, nieustalonej liczby osadzonych tam osób narodowości żydowskiej przez idących na rękę władzom państwa niemieckiego członków niemieckich załóg ww. obozów. Ustalono, iż w celu wykorzystania darmowej siły roboczej do budowy autostrady łączącej Poznań z Frankfurt, utworzono w pow. świebodzińskim w pobliżu budującej się autostrady 7 obozów dla ludności żydowskiej. W sumie w obozach tych osadzono kilka tysięcy osób. Żydowskich robotników zatrudniały firmy i przedsiębiorstwa wykonujące prace budowlane przy budowie autostrady. Warunki w tych obozach były skrajnie ciężkie, panował głód, a Żydzi byli bardzo często bici przez strażników. W obozie dochodziło też do zabójstw osadzonych. Wobec braku zachowanej jakiegokolwiek dokumentacji dotyczącej przedmiotowych obozów, jak i braku zeznań świadków, którzy wskazywaliby na sprawców zbrodni, sprawców takich nie udało się ustalić. Śledztwo umorzono w dniu 8 grudnia 2009 r. wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.
55. S 45/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości dokonanej w czerwcu 1943 r. w lesie k. Młynów Miłaczewskich, pow. Turek, przez funkcjonariuszy III Rzeszy, polegającej na zabójstwie mężczyzny narodowości żydowskiej, Azyka Dmoyda B. W toku śledztwa ustalono, że Azyk Dmoyd B. zatrzymany został w czerwcu 1943 r. przez dwóch nieustalonych żandarmów niemieckich w Młynach Miłaczewskich, gdzie ukrywał się na strychu w młynie i zabrany w kierunku lasu odległego o ok. 2 km od młyna. W lesie tym Azyk Dmoyd B. został zabity. Postanowieniem z dnia 23 lipca 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców zbrodni. Postanowienie o umorzeniu śledztwa jest prawomocne.

Sierpień 2009 r.

56. S 48/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 23 kwietnia 1942 r. w Żółwinie, pow. Strzelce Krajeńskie, robotnika polskiego, Telesfora K., przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W toku prowadzonego postępowania ustalono, że pod koniec 1941 r. Telesfor K. został

skierowany do prac przymusowych w Żółwinie. Po kilku miesiącach został aresztowany i osadzony w więzieniu w Strzelcach Krajeńskich. W dniu 23 kwietnia 1942 r. po dwumiesięcznym pobycie w więzieniu Telesfor K. został powieszony w pobliżu Żółwina. Egzekucja ta miała charakter pokazowy i sprowadzono na nią przebywających na robotach w okolicznych wioskach polskich robotników przymusowych. W sprawie niniejszej wystąpiono do prokuratury w Köln o udzielenie pomocy prawnej w sprawie karnej.

57. S 49/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 7 lipca 1942 r. w Gościńcu, pow. Strzelce Krajeńskie, robotnika polskiego, Nikodema K., przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W toku prowadzonego postępowania ustalono, że we wrześniu 1939 r. Nikodem K. został skierowany do prac przymusowych w miejscowości Błotno. W 1942 r. został aresztowany i osadzony w więzieniu w Pile. Po upływie ok. 2 miesięcy od aresztowania 7 lipca 1942 r. – Nikodem K. został powieszony w Gościńcu, pow. Strzelce Krajeńskie. Egzekucja ta miała charakter pokazowy i sprowadzono na nią przebywających na robotach w okolicznych wioskach, polskich robotników przymusowych. W sprawie niniejszej wystąpiono do prokuratury w Köln o udzielenie pomocy prawnej w sprawie karnej.

Wrzesień 2009 r.

58. S 51/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, dokonanych w okresie od 1941 r. do 1944 r. przez funkcjonariuszy III Rzeszy wobec osób narodowości żydowskiej osadzonych w obozie w Czarkowie k. Konina, polegających na stworzeniu w tym obozie warunków życia grożących biologicznym wyniszczeniem więźniów oraz zabójstwach więźniów tego obozu. Na podstawie zebranych materiałów ustalono, że w okresie od 1941 r. do 1942 r. niemieckie władze okupacyjne prowadziły na stacji kolejowej w Koninie prace związane z niwelacją terenu oraz rozbudową torów. Do prac tych skierowano polskich robotników, a nadto robotników narodowości żydowskiej osadzonych w obozie w Czarkowie. Więźniowie obozu w Czarkowie zamieszkiwali w barakach na terenie otoczonym drutem kolczastym, nie otrzymywali dostatecznego wyżywienia, a nadto byli zmuszani do ciężkiej pracy fizycznej poza terenem obozu. Wielu z nich umierało na skutek wycieńczenia spowodowanego głodem i ciężką pracą, nadto znęcali się nad nimi zarówno strażnicy obozowi, jak i pracownicy niemieckich przedsiębiorstw, którzy zmuszali ich do ciężkiej pracy. Na terenie obozu dokonano też zabójstwa co najmniej 12 osób narodowości żydowskiej. Obecnie przeprowadzane są w tej sprawie kwerendy archiwalne na terenie kraju.
59. S 52/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa, polegającej na zamordowaniu w dniu 11 listopada 1939 r. w Wolsztynie Bielniku przez działających w celu wyniszczenia osób narodowości polskiej i idących na rękę władzom państwa niemieckiego członków Einsatzkommando 14/VI, dowodzonego przez SS-Sturmbannführera Gerharda Flescha, 11 obywateli polskich, mieszkańców Wolsztyna i okolic. W toku śledztwa ustalono, iż w celu zastraszenia społeczeństwa polskiego w okresie od września do listopada 1939 r. niemieckie władze okupacyjne rozpoczęły zatrzymywanie obywateli polskich, którzy przed wojną znani byli ze swojej antyhitlerowskiej postawy i działali w patriotycznych

organizacjach, oraz przedstawicieli inteligencji, lekarzy, kupców, duchownych. Aresztowania objęły również ludność z Wolsztyna i okolic. Spośród wielu aresztowanych w dniu 11 listopada 1939 r. w lasach w podwolsztyńskim Bielniku rozstrzelano 11 obywateli polskich. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż zamordowani Polacy nie popełnili żadnego przestępstwa, za które mogliby ponieść konsekwencje. Wobec tych osób nie przeprowadzono żadnego prawdziwego postępowania sądowego, nie wydano wobec nich wyroków, a jedyną podstawą pozbawienia ich życia był fakt, iż byli Polakami. Aktualnie przesłuchiwani są świadkowie, członkowie rodzin pomordowanych, oraz gromadzona jest dokumentacja dotycząca zarówno pokrzywdzonych, jak i sprawców.

60. S 53/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa w dniu 4 lutego 1945 r. w Starym Kurowie, pow. Strzelce Krajeńskie, Franciszka N. przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W toku prowadzonego postępowania ustalono, że we wrześniu 1939 r. Franciszek N. został skierowany do prac przymusowych w miejscowości Buszów, pow. Strzelce Krajeńskie, a następnie ok. 1941 r. do miejscowości Stare Kurowo. W lutym 1945 r. został rozstrzelany przez funkcjonariuszy III Rzeszy. Bliższe okoliczności dotyczące zabójstwa Franciszka N. nie zostały do chwili obecnej ustalone. W sprawie niniejszej wystąpiono do właściwej prokuratury Republiki Federalnej Niemiec o udzielenie pomocy prawnej w sprawie karnej.
61. S 54/09/Zn – śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Stefana K. w październiku 1939 r. w Łodzi oraz osadzeniu go w obozie koncentracyjnym Mauthausen-Gusen w warunkach życia grożących biologicznym wyniszczeniem osób tam osadzonych, gdzie ww. zmarł w dniu 13 grudnia 1940 r. W toku śledztwa ustalono, że Stefan K. w dniu 10 maja 1940 r. osadzony został w obozie Dachau, a następnie w dniu 16 sierpnia 1940 r. przetransportowany do obozu koncentracyjnego Mauthausen, gdzie zmarł 13 grudnia 1940 r. Celem śledztwa jest ustalenie okoliczności zgonu Stefana K. oraz wskazanie osób odpowiedzialnych za bezprawne pozbawienie wolności pokrzywdzonego i śmierć.
62. S 56/09/Zn – śledztwo w sprawie zamordowania w styczniu 1945 r. w miejscowości Wysoka, pow. Gorzów Wlkp., Bolesława Z. przez funkcjonariuszy III Rzeszy. Postępowanie to zgodnie z właściwością miejscową przekazano 10 listopada 2009 r. do OKŚZpNP w Szczecinie.

Październik 2009 r.

63. S 59/09/Zn – postępowanie dotyczące osadzenia Ferdynanda B., Józefa R. i Michała H. w obozach jenieckich Stalag IVA Hohenstein, Stalag XIIB Frankenhalt, Stalag VD Strassburg i zbrodni hitlerowskich popełnionych w tych obozach. Materiały wyłączono w dniu 16 października 2009 r. z umorzonego śledztwa S 33/06/Zn. Postępowanie ma na celu ustalenie bliższych okoliczności związanych z pobytem pokrzywdzonych w wymienionych obozach i funkcjonowania samych obozów, zmierza nadto do określenia, czy na szkodę wymienionych popełnione zostały zbrodnie wojenne bądź przeciwko ludzkości, oraz do wskazania osób odpowiedzialnych za panujące w obozach warunki.

64. S 60/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa, polegającej na zamordowaniu w dniu 15 września 1939 r. we wsi Różopole pod Ślesinem przez działających w celu wyniszczenia osób narodowości polskiej i idących na rękę władzom państwa niemieckiego członków Einsatzkommando 14/VI dowodzonego przez SS-Sturmbannführera Gerharda Flescha 18 obywateli polskich, mieszkańców Różopola, Ślesina i okolic, oraz wracających z ewakuacji mieszkańców powiatów zachodniej Polski. W toku śledztwa ustalono, iż egzekucja została dokonana w zemście za rzekomy mord na kilku obywatelach polskich narodowości niemieckiej, który miał mieć miejsce na początku września 1939 r. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż zamordowani Polacy nie popełnili żadnego przestępstwa, za które mogliby ponieść konsekwencje. Wobec tych osób nie przeprowadzono żadnego prawdziwego postępowania sądowego, nie wydano wobec nich wyroków, a jedyną podstawą do pozbawienia ich życia był fakt, iż byli Polakami. Obecnie przesłuchiwani są świadkowie, członkowie rodzin pomordowanych, oraz gromadzona jest dokumentacja dotycząca zarówno pokrzywdzonych, jak i sprawców.
65. S 61/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni zabójstw kilkunastu obywateli polskich, popełnionych przez żandarmów niemieckich z posterunku w Ślesinie w latach 1939–1945. Postępowanie ma na celu ustalenie okoliczności popełnienia zabójstw kilkunastu obywateli polskich, mieszkańców Ślesina i okolic, przez funkcjonariuszy niemieckiej żandarmerii z posterunku w Ślesinie. Aktualnie przesłuchiwani są świadkowie, członkowie rodzin pomordowanych, oraz gromadzona jest dokumentacja dotycząca zarówno pokrzywdzonych, jak i sprawców.
66. S 62/09/Zn – śledztwo w sprawie zamordowania w dniu 1 kwietnia 1942 r. w Mierzęcinie, pow. Strzelce Krajeńskie, robotnika polskiego, Leona K., przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W toku prowadzonego postępowania ustalono, że pod koniec 1939 r. Leon K. został skierowany na roboty przymusowe w Mierzęcinie. Na początku 1942 r. został aresztowany i osadzony w więzieniu w Dobiegniewie. W dniu 1 kwietnia 1942 r. Leon K. został powieszony w Mierzęcinie. Egzekucja ta miała charakter pokazowy i sprowadzono na nią przebywających na robotach w okolicznych wioskach polskich robotników przymusowych. Obecnie w sprawie gromadzona jest dokumentacja dotycząca tej zbrodni. Ustalane są żyjące osoby bliskie w stosunku do zamordowanego Leona K.

Listopad 2009 r.

67. S 63/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa 24 września 1942 r. w Grochowie robotnika polskiego, Mieczysława U., przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W toku prowadzonego postępowania ustalono, że pod koniec 1939 r. Mieczysław U. został wywieziony na roboty przymusowe do miejscowości Grochów. W czerwcu 1942 r. został aresztowany i osadzony w więzieniu w Gubinie. W dniu 24 września 1942 r. Mieczysław U. został powieszony w lesie w pobliżu Grochowa. Obecnie w sprawie gromadzona jest dokumentacja dotycząca tej zbrodni. Ustalane są żyjące osoby bliskie w stosunku do zamordowanego Mieczysława U.

68. S 67/09/Zn – śledztwo w sprawie zamordowania Józefa K., Zbigniewa D., Józefa W., Józefa R., Henryka S., Stanisława G., Edwarda S., Aarona K. i prawdopodobnie Dawida J. oraz usiłowania zamordowania Zbigniewa C. i Tadeusza C. w dniu 11 listopada 1939 r. w pobliżu miejscowości Zielonka przez funkcjonariuszy niemieckich władz okupacyjnych. W toku śledztwa ustalono, iż wśród zamordowanych było 6 harcerzy, a przedmiotowy mord był odpowiedzią na patriotyczne plakaty rozwieszone w Zielonce z okazji Święta Niepodległości, a jednocześnie pierwszą masową egzekucją przeprowadzoną w okolicach Warszawy, mającą na celu sterroryzowanie społeczeństwa polskiego.

Grudzień 2009 r.

69. S 70/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanego w marcu 1945 r. w Holandii przez funkcjonariuszy III Rzeszy zabójstwa polskiego pilota, Czesława O., w wyniku wydania bezprawnego wyr. przez sąd niemiecki. W toku śledztwa ustalono, że Czesław O. polski pilot Dywizjonu Myśliwskiego 306 w Wielkiej Brytanii, w maju 1944 r. z powodu awarii silnika samolotu przymusowo lądował na terenie Holandii, gdzie ukrywał się do grudnia 1944 r., kiedy to został zatrzymany przez funkcjonariuszy III Rzeszy. Po zatrzymaniu został osadzony w więzieniu, niedaleko Arnheim, gdzie oskarżono go o szpiegostwo i terroryzm. Wyrokiem nieustalonego dotąd sądu niemieckiego prawdopodobnie w dniu 24 grudnia 1944 r. Czesław O. skazany został na karę śmierci. Pod koniec 1944 r. lub na początku 1945 r. pokrzywdzony przewieziony został do więzienia De Kruisberg w Doetinchem. W dniu 8 marca 1945 r. wraz z 24 innymi więźniami z tego więzienia zabrany został do Woeste Hoeve i rozstrzelany w odwecie za zamach na wysokiego oficera SS zorganizowany przez holenderski ruch oporu.
70. S 71/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanej przez funkcjonariuszy III Rzeszy w okresie pomiędzy lutym 1943 r. a jesienią 1943 r. w obozie pracy w Dzieżynie, pow. Gostyń, zbrodni przeciwko ludzkości przez przetrzymywanie w warunkach grożących biologicznym wyniszczeniem nieustalonej bliżej grupy obywateli polskich narodowości żydowskiej oraz zamordowanie jednego z więźniów. Z dostępnych materiałów wynika, że wszyscy więźniowie obozu w Dzieżynie zatrudnieni byli przy ciężkich pracach związanych z rozbudową linii kolejowej Leszno-Ostrów, cierpieli od głodu i chorób. Jednego z więźniów powieszono, prawdopodobnie na polecenie kierownika placówki gestapo z Leszna.
71. S 72/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanego we wrześniu 1939 r. w Podborowie k. Rawicza przez nieustalonych funkcjonariuszy hitlerowskich z grupy operacyjnej VI policji bezpieczeństwa (Einsatzgruppe VI der Sicherheitspolizei) zabójstwa przez rozstrzelanie grupy 17 obywateli polskich. Wedle zawartych w aktach informacji umundurowana formacja niemiecka przeprowadziła w miejscowości Podborowo egzekucję, rozstrzelując grupę kilkunastu, prawdopodobnie 17 osób. Miejsce zbrodni otoczono kordonem wojska, nie dopuszczając świadków. Przeprowadzona w 1946 r. ekshumacja doprowadziła do ujawnienia szczątków ofiar, których tożsamości nie udało się jednak stwierdzić.

72. S 73/09/Zn – śledztwo w sprawie popełnionych w okresie od 1941 r. do 1943 r. w obozie pracy dla ludności żydowskiej w Lesznie zbrodni zabójstw nieustalonej ilości osób tam osadzonych. Śledztwo w początkowej fazie. Aktualnie gromadzona jest dokumentacja dotycząca zarówno obozu, jego funkcjonariuszy, jak i osób tam osadzonych.
73. S 74/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, dokonanych przez funkcjonariuszy III Rzeszy w okresie od marca 1941 r. do sierpnia 1943 r. w miejscowości Folsz, pow. Rawicz, polegających na pozbawieniu wolności osadzonych w obozie pracy przymusowej osób narodowości żydowskiej w warunkach grożących im biologicznym wyniszczeniem oraz zamordowaniu 2 więźniów tego obozu. Celem śledztwa jest ustalenie osób odpowiedzialnych za zbrodnie popełnione wobec osób narodowości żydowskiej w obozie pracy przymusowej w Folszu.
74. S 75/09/Zn – śledztwo w sprawie dokonanej przez funkcjonariuszy III Rzeszy w okresie pomiędzy 1941 r. a 1945 r. w obozach pracy w Żarach i na terenie położonego tam szpitala zbrodni przeciwko ludzkości przez przetrzymywanie w warunkach grożących biologicznym wyniszczeniem, poddanie okrutnemu i nieludzkiemu traktowaniu oraz dopuszczenie się zabójstw jeńców wojennych, Rosjan, Francuzów i Włochów, oraz zamordowanie bliżej nieokreślonej liczby jeńców radzieckich. Z materiałów sprawy wynika, że wszyscy jeńcy zatrudnieni byli przy ciężkich pracach polowych, cierpieli od głodu i chorób. Bliżej nieustaloną liczbę jeńców rozstrzelano, wielu zmarło także w urządzonym w zabudowaniach szpitala psychiatrycznego lazarecie z uwagi na brak podstawowej opieki medycznej i stworzone tam urągające wszelkim zasadom humanitaryzmu warunki.

VIII. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie (materiał opracowany przez naczelnika Grzegorza Malisiewicza)

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 1/09/Zk – śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi Komendy Wojewódzkiej MO w Rzeszowie, Józefowi G., podejrzanemu o dopuszczenie się 15 października 1946 r. w Giedlarowej, woj. podkarpackie, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami Milicji Obywatelskiej podczas i w związku z urzędowaniem dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu swej władzy przez fizyczne i moralne znęcanie się nad Józefem R. i Józefem K. w celu wymuszenia na Józefie R. wydania broni oraz wymuszenia na Józefie K. podania pseudonimu konspiracyjnego Józefa R., a także przez wzięcie udziału w pobiciu tych osób przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci karabinów, w wyniku czego Józef K. doznał trwałego kalectwa

w postaci utraty słuchu w lewym uchu. Materiały przeciwko temu podejrzanemu wyłączono do odrębnego postępowania przygotowawczego 2 stycznia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 29/01/Zk. Śledztwo zakończono skierowaniem przeciwko Józefowi G. 5 lutego 2009 r. aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w Leżajsku. Wyrokiem z 11 września 2009 r., sygn. akt II K 48/09, Sąd Rejonowy w Leżajsku uznał byłego funkcjonariusza Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Rzeszowie, Józefa G., za winnego dopuszczenia się zarzucanych mu czynów. Sąd skazał go za każdy z nich na kary po 2 lata więzienia. Sąd wymierzył oskarżonemu łączną karę 2 lat więzienia, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres próby trwający 5 lat. Sąd zasądził również od oskarżonego koszty sądowe. Wyrokiem z 16 grudnia 2009 r., sygn. II Ka 592/09, Sąd Okręgowy w Rzeszowie utrzymał w mocy to orzeczenie zaskarżone przez obrońcę oskarżonego.

2. S 2/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Przemyślu nad Zbigniewem Ch. w okresie od kwietnia 1950 r. do września 1950 r. oraz nad Zygmuntem F. w okresie od czerwca 1950 r. do września 1950 r. w Przemyślu. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono do odrębnego prowadzenia 8 stycznia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 43/01/Zk. Śledztwo umorzono 12 stycznia 2009 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
3. S 3/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na długotrwałym pozbawieniu wolności w łagrach na terenie b. ZSRR członków AK Obwód Nisko: Leona B., Józefa B., Stanisława P., Bronisława R., Andrzeja Rz., Stefana S. i Franciszka W. Materiały dotyczące tych zdarzeń uzyskano 13 stycznia 2009 r. z Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie. Śledztwo umorzono 30 stycznia 2009 r. wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
4. S 4/09/Zk – śledztwo wszczęte 18 lutego 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, dokonanej w czerwcu 1941 r. w okolicach miejscowości Miżyniec, b. woj. lwowskie, a polegającej na zabójstwie Karola W. Śledztwo umorzono 25 marca 2009 r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.
5. S 5/09/Zk – śledztwo w sprawie bezprawnego orzeczenia kary śmierci wobec Ludwika M., Zbigniewa D., Józefa G. i Józefa M. wyrokiem z 19 października 1944 r. nr 10/44 wydanym w Rzeszowie przez sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego, płk. Aleksandra T., por. Juliana G. i ppor. Władysława G., którą wykonano 19 października 1944 r., a nadto w sprawie bezprawnego zatwierdzenia 19 października 1944 r. przez zastępcę naczelnego dowódcy WP, gen. Zygmunta B., wyroku tego sądu skazującego wymienione osoby na karę śmierci. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 15 stycznia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 4/00/Zk. W toku śledztwa ustalono, że wyrokiem z 19 października 1944 r. Najwyższy Sąd Wojskowy uznał kpr. Ludwika M. i kpr.

Zbigniewa D. za winnych dopuszczenia się dezercji wraz z bronią w celu dłuższego uchylania się od obowiązku wojskowego. Wyrokiem tym Józef G. i Józef M. zostali uznani za winnych czynów polegających na gromadzeniu broni i amunicji do walki orężnej w celu popełnienia zbrodni, polegającej na usiłowaniu przy użyciu przemocy usunięcia ustanowionych organów władzy zwierzchniej narodu albo zagarnięcia ich władzy lub też usiłowaniu przemocą dokonania zmiany ustroju państwa polskiego. Ponadto Józef G. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa, polegającego na udzieleniu pomocy Ludwikowi M. i Zbigniewowi D. w dłuższym uchylaniu się od obowiązku wojskowego. Wyrok śmierci wydany wobec tych osób zatwierdził 19 października 1944 r. zastępca naczelnego dowódcy WP, gen. Zygmunt B. Śledztwo umorzono 20 stycznia 2009 r. Przyczyną umorzenia tego postępowania w odniesieniu do orzeczenia kary śmierci wobec Ludwika M. i Zbigniewa D. oraz zatwierdzenia wydanego w tym zakresie wyr. było stwierdzenie, że czyny te nie zawierają znamion czynów zabronionych. Przyczyną natomiast umorzenia śledztwa w odniesieniu do orzeczenia kar śmierci wobec Józefa G. i Józefa M. oraz zatwierdzenia wyr. wydanego w tym zakresie było stwierdzenie, że sprawcy tych czynów zmarli.

6. S 6/09/Zk – postępowanie sprawdzające rozpoczęte 16 stycznia 2009 r. w sprawie poświadczenia nieprawdy w dokumencie co do okoliczności mającej znaczenie prawne dokonanego w dniu 8 listopada 1983 r. w Mielcu, woj. podkarpackie, przez funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa Zbigniewa G. przez sporządzenie notatki służbowej zawierającej niezgodne z prawdą informacje o Wiesławie M. Postępowanie zakończono 14 kwietnia 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono.
7. S 7/09/Zk – śledztwo wszczęte 25 lutego 2009 r. w sprawie dwóch zbrodni komunistycznych, polegających na fizycznym i moralnym znęcaniu się funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego nad przebywającą w aresztach członkinią organizacji niepodległościowej WiN, Alicją W., w okresie 1946 r. i 1947 r. w Rzeszowie oraz na bezprawnym pozbawieniu wolności w Rzeszowie i Fordonie jej syna Stanisława W., urodzonego w więzieniu, w okresie od 22 kwietnia 1947 r. do stycznia 1948 r. przez administrację więzienia. Śledztwo umorzono 23 października 2009 r. w odniesieniu do pierwszego czynu wobec niestwierdzenia przestępstwa, a w odniesieniu do drugiego czynu wobec przyjęcia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. 7 stycznia 2010 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie utrzymał w mocy postanowienie o umorzeniu w tej sprawie śledztwa zaskarżone przez pokrzywdzonego Stanisława W.
8. S 8/09/Zk – śledztwo wszczęte 15 kwietnia 2009 r. w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, tj. funkcjonariuszy WUBP w Rzeszowie, w okresie od 12 maja 1947 r. do 22 kwietnia 1948 r. w Rzeszowie nad aresztowanymi Marią K. i Ludmiłą K. w trakcie wielogodzinnych i wielokrotnych przesłuchań. W toku śledztwa ustalono, że w latach 1947–1948 prowadzone były śledztwa przeciwko Marii K. i Ludmile K. Wobec tych osób zastosowano środki zapobiegawcze w postaci tymczasowego aresztowania. Maria K. była podejrzana o udzielanie pomocy

OUN, zaś Ludmiła K. o przynależność do tej organizacji. Będąc w ciąży, pod presją funkcjonariuszy biorących udział w śledztwie Maria K. przyznała się do zarzucanego jej czynu. Śledztwa prowadzone przeciwko Marii K. i Ludmile K. zakończono skierowaniem aktów oskarżenia. W trakcie rozpraw sądowych zarówno jedna, jak i druga odwołały swoje wyjaśnienia złożone w toku śledztw. Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 22 kwietnia 1948 r. za pomoc nielegalnej organizacji OUN Marię K. skazano na karę 5 lat więzienia, utratę praw publicznych i honorowych na okres 3 lat oraz konfiskatę mienia. Obecnie trwają czynności zmierzające do ustalenia sprawców.

9. S 9/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu uprawnień w okresie od 26 listopada 1946 r. do 12 grudnia 1946 r. w Rzeszowie przez funkcjonariuszy WUBP w Rzeszowie przez psychiczne znęcanie się nad Antonim K., polegające na kierowaniu do niego gróźb pobicia. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 23 stycznia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 6/00/Zk. Śledztwo umorzono 23 stycznia 2009 r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie dopuszczenia się przekroczenia uprawnień przez psychiczne znęcanie się nad Antonim K.
10. S 11/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu uprawnień w okresie od 21 listopada 1946 r. do 12 grudnia 1946 r. w Rzeszowie przez żołnierza II Wydziału Sztabu 9. Drezdeńskiej Dywizji Piechoty WP i funkcjonariuszy WUBP w Rzeszowie przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad Michałem Dz., polegające na biciu go w celu zmuszenia do złożenia obciążających wyjaśnień. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 30 stycznia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 6/00/Zk. Śledztwo umorzono 31 stycznia 2009 r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie dopuszczenia się przekroczenia uprawnień przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad Michałem Dz.

Luty 2009 r.

11. S 12/09/Zk – śledztwo w sprawie m. in. fizycznego i moralnego znęcania się w dniu 15 października 1946 r. w Giedlarowej funkcjonariuszy MO, którzy działając wspólnie i w porozumieniu z funkcjonariuszem, przeciwko któremu toczy się proces przed Sądem Rejonowym w Leżajsku, w celu wymuszenia na Józefie R. wydania broni, krzyczeli na niego, grozili pozbawieniem wolności, popychali i szarpali oraz brali udział w jego pobiciu przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci karabinów, uderzając go wielokrotnie kolbami tychże karabinów w różne części ciała, także w głowę, a później ciągnęli go za ręce i wrzucili na samochód. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 4 lutego 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 1/09/Zk. Śledztwo umorzono 24 kwietnia 2009 r. wobec śmierci jednego ze sprawców, Jana R., i niewykrycia pozostałych sprawców przestępstwa.
12. S 14/09/Zk – śledztwo podjęte na nowo z umorzenia 20 lutego 2009 r. w sprawie dwóch zbrodni komunistycznych popełnionych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego,

a w tym jednej w 1983 r. w Mielcu na szkodę Krzysztofa G., polegającej na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne przez funkcjonariuszy SB w dokumentach przez nich wytworzonych, i drugiej w okresie pomiędzy lipcem 1982 r. a marcem 1983 r. w Hrubieszowie, polegającej na zmuszaniu Krzysztofa G. do podpisania zobowiązania do współpracy groźbą użycia broni palnej. Śledztwo umorzono 11 września 2009 r. odnośnie do pierwszego czynu wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, zaś odnośnie do drugiego czynu wobec przedawnienia jego karalności. Sąd Rejonowy w Mielcu postanowieniem z dnia 19 listopada 2009 r., sygn. II Kp 680/09, utrzymał w mocy postanowienie o umorzeniu śledztwa w odniesieniu do pierwszego czynu. W odniesieniu do drugiego czynu postępowanie zostało podjęte na nowo (aktualna sygn. S 82/09/Zk).

13. S 15/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej zbrodnię komunistyczną, popełnionej lub co najmniej tolerowanej w okresie od 10 lutego 1940 r. do 25 stycznia 1945 r. na terenie b. pow. Rudki przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w wyniku realizacji uchwały nr 2010-558ss podjętej 5 grudnia 1939 r. przez Radę Komisarzy Ludowych ZSRR, a polegającej na wydawaniu przepisów prawnych, instrukcji, zarządzeń, rozkazów i poleceń tworzących warunki umożliwiające przesiedlenia obywateli narodowości polskiej, zabójstwa, powodowanie poważnych uszkodzeń ciała i rozstroju zdrowia psychicznego, pozbawianie wolności i dopuszczanie się innych bezprawnych działań, w wyniku czego dokonano zabójstw ze szczególnym okrucieństwem, aresztowań i deportacji co najmniej 46 obywateli polskich z miejscowości Rudki i Chłopy. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 24 lutego 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 19/03/Zk. Śledztwo umorzono 21 stycznia 2010 r. wobec śmierci ustalonych sprawców dokonanych zbrodni oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców tych czynów.

Marzec 2009 r.

14. S 16/09/Zk – śledztwo w sprawie dwóch zbrodni komunistycznych, w tym jednej popełnionej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w okresie od 21 czerwca 1982 r. do 31 stycznia 1985 r. w Warszawie na szkodę Ireneusza K., a polegającej na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne w dokumentach wytworzonych przez organy bezpieczeństwa państwa, i drugiej polegającej na użyciu w czerwcu 1982 r. w Warszawie wobec Ireneusza K. groźby bezprawnej przez funkcjonariusza państwa komunistycznego w celu zmuszenia go do podjęcia współpracy z organami bezpieczeństwa państwa. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 2 marca 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 120/08/Zk. Śledztwo umorzono 11 marca 2009 r. odnośnie do pierwszego czynu wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, zaś w odniesieniu do drugiego czynu wobec przyjęcia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.
15. S 25/09/Zk – śledztwo wszczęte 14 kwietnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznych polegających na zabójstwach Władysława L. i innych nieustalonych osób uwięzionych

w areszcie NKWD w Chyrowie, woj. lwowskie, dokonanych w czerwcu 1941 r., zabójstwie przy użyciu broni palnej księdza Jana W. dokonanego w czerwcu 1941 r. na szosie Chyrów-Dobromil, woj. lwowskie, przez żołnierza sowieckiego, zabójstwach czterech nieustalonych osób dokonanych w czerwcu 1941 r. w Chyrowie oraz zabójstwach przy użyciu broni palnej nieustalonych osób dokonanych w czerwcu 1941 r. w Chyrowie przez patrol wojsk sowieckich. Śledztwo umorzono 1 czerwca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstw.

16. S 26/09/Zk – śledztwo podjęte na nowo z umorzenia 27 marca 2009 r. w sprawie zabójstw z użyciem broni palnej obywateli polskich narodowości ukraińskiej, Jana M., Oleksego S. i Marii S. dokonanych w czerwcu 1946 r. w przysiółku Górki należącym do wsi Ryszkowa Wola, woj. podkarpackie, przez żołnierzy Wojska Polskiego oraz innych czynów. Śledztwo umorzono 27 marca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstw.

Kwiecień 2009 r.

17. S 27/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 14 września 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień w dniu 2 października 1985 r. przez wiceprokuratora Prokuratury Rejonowej w Sanoku przez bezpodstawne wydanie postanowienia o zarządzeniu przeszukania u Władysława M. w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego o sygn. Ds. 887/85. Postępowanie to zakończono 26 maja 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono.
18. S 28/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 15 kwietnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w Rzeszowie w okresie od grudnia 1983 r. do grudnia 1986 r. i w dniu 21 maja 1990 r. na szkodę Anny S.-Ż., polegającej na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne przez funkcjonariusza SB, Zbigniewa B., w dokumentach przez niego wytworzonych dotyczących rzekomej współpracy Anny S.-Ż. ze Służbą Bezpieczeństwa. Postępowanie zakończono 15 lipca 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że nastąpiło przedawnienie karalności. Postępowanie to podjęto 22 września 2009 r. w celu ponownego wszechstronnego przeanalizowania materiału dowodowego i zarejestrowano je pod sygn. akt S 79/09/Zk, a następnie tego dnia wszczęto w tej sprawie śledztwo.
19. S 29/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 15 kwietnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w Rzeszowie w okresie od 9 lipca 1984 r. do 1990 r. na szkodę Piotra B., polegającej na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa, Józefa F., w dokumentach przez niego wytworzonych, dotyczących rzekomej współpracy Piotra B. ze Służbą Bezpieczeństwa. Postępowanie zakończono 2 lipca 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że sprawca czynu zmarł.

20. S 30/09/Zk – śledztwo podjęte z zawieszenia 16 kwietnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej również zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie pomiędzy 17 września 1939 r. a przełomem czerwca i lipca 1941 r. w Drohobyczu przez funkcjonariuszy NKWD, a polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności nieustalonej bliżej liczby osób, obywateli polskich, i bezprawnym pozbawieniu życia nieustalonej liczby osób o tym obywatelstwie oraz innych czynów. Śledztwo umorzono 17 kwietnia 2009 r. wobec niewykrycia sprawców.
21. S 31/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 17 kwietnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w Rzeszowie w okresie od listopada 1984 r. do lutego 1985 r., polegającej na poświadczeniu nieprawdy przez Józefa F., funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa, w wytworzonych przez niego dokumentach dotyczących rzekomej współpracy Stanisława Dz. ze Służbą Bezpieczeństwa. Postępowanie zakończono 16 lipca 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku cech zbrodni komunistycznej i przedawnienia karalności. Postępowanie to podjęto na nowo 21 września 2009 r. i zarejestrowano je pod sygn. akt S 78/09/Zk, a następnie tego dnia wszczęto w tej sprawie śledztwo.
22. S 33/09/Zk – śledztwo w sprawie bezprawnego orzeczenia kar śmierci wobec Józefa Sz. i Tadeusza B. wyrokiem z 17 października 1944 r. Nr 1/44 wydanym w Rzeszowie przez sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego, płk. Aleksandra M., mjr. Jana Sz. i szer. Jana Sch., którą wykonano 18 października 1944 r., a nadto bezprawnego zatwierdzenia tego wyr. 17 października 1944 r. przez zastępcę naczelnego dowódcy WP, gen. Zygmunta B. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 24 kwietnia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 4/00/Zk. W wyniku przeprowadzonego w tym zakresie śledztwa ustalono, że wyrokiem z 17 października 1944 r. Nr 1/44 Najwyższy Sąd Wojskowy w przedstawionym wyżej składzie uznał Józefa Sz. za winnego wstąpienia 1 września 1944 r. do tajnej organizacji pod nazwą Bataliony Chłopskie, mającej na celu usunięcie przemocą ustanowionych organów władzy zwierzchniej narodu, przewożenia 13 września 1944 r. broni dla tej organizacji oraz uchylania się od służby wojskowej. Tadeusz B. został natomiast uznany za winnego przynależności w okresie od 5 maja 1944 r. do Armii Krajowej, przewożenia 13 września 1944 r. wspólnie Józefem Sz. broni dla tej organizacji oraz uchylania się od służby wojskowej. Obu tym oskarżonym sąd wymierzył łączną karę śmierci oraz orzekł jako karę dodatkową utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych. Wyrok ten został zatwierdzony 17 października 1944 r. przez zastępcę naczelnego dowódcy WP, gen. Zygmunta B. Wymierzone oskarżonym kary śmierci wykonano 18 października 1944 r. w Rzeszowie. Śledztwo umorzono 24 kwietnia 2009 r. wobec stwierdzenia, że sprawcy czynów dokonanych w stosunku do Józefa Sz. i Tadeusza B. zmarli.
23. S 34/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 27 kwietnia 2009 r. w sprawie bezprawnego orzeczenia wobec Katarzyny T. z d. G. kary 6 lat więzienia w dniu 20 sierpnia 1952 roku przez b. Wojskowy Sąd Rejonowy w Rzeszowie. Postępowanie zakończono 15 lipca 2009 r. wydaniem postanowienia

o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

24. S 35/09/Zk – śledztwo wszczęte 30 czerwca 2009 r. w sprawie dopuszczenia się zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez członków składu orzekającego Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie przez bezprawne orzeczenie wobec Henryka T. i innych kary łącznej śmierci, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia wyrokiem z 3 kwietnia 1953 r., sygn. akt Sr 40/53, którego nie wykonano z powodu jego zmiany przez Najwyższy Sąd Wojskowy przez złagodzenie kary łącznej do kary 12 lat więzienia. W toku śledztwa ustalono, że Henryk T. oraz inne osoby oskarżone zostały o udział w nielegalnej organizacji Polskie Powstańcze Siły Zbrojne, która dążyła do obalenia przemocą ustroju państwa polskiego. Były Wojskowy Sąd Rejonowy w Rzeszowie uznał winę oskarżonych i skazał ich na kary śmierci. Prowadzone aktualnie śledztwo zmierza do ustalenia, czy wydając wyrok sędziowie b. WSR w Rzeszowie dopuścili się przestępstwa, orzekając wobec Henryka T. oraz innych oskarżonych objętych tym orzeczeniem kary śmierci. Prawnokarnej ocenie poddane zostanie także postanowienie Najwyższego Sądu Wojskowego z 8 września 1953 r. zamieniające kary śmierci na kary więzienia.
25. S 36/09/Zk – śledztwo wszczęte 18 maja 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej niedopełnienia obowiązku należytej oceny materiału dowodowego, skutkującej pozbawieniem wolności Eugeniusza K. w okresie od 30 stycznia 1952 r. do 26 października 1954 r. w wyniku wydania wyroków przez składy sędziowskie Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie 9 maja 1952 r., sygn. akt Sr 170/52, i 11 września 1952 r., sygn. akt Sr 282/52, oraz postanowień Najwyższego Sądu Wojskowego 10 czerwca 1952 r., sygn. akt S 919/52, 12 sierpnia 1952 r., sygn. akt Zg. Og. 130/52, z 13 października 1952 r., sygn. akt S 1884/52. Postępowanie prowadzone po analizie akt Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie, na podstawie której powzięto uzasadnione podejrzenie, że w związku z wydaniem orzeczeń mogło dojść do popełnienia przestępstw. W toku postępowania przesłuchano pokrzywdzonego i dokonywane są oględziny akt osobowych sędziów i prokuratorów uczestniczących w różnych etapach postępowania.

Maj 2009 r.

26. S 38/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających m. in. na przekroczeniu uprawnień 28 listopada 1945 r. w Żałaziu, woj. podkarpackie, przez żołnierzy 9. Dywizji Piechoty WP przez pobicie Andrzeja K. kolbami karabinów, oraz w Bakończycach, woj. podkarpackie, przez oficerów WP przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad Andrzejem K., polegające na biciu go pejcem z drutu telefonicznego i odważnikami w celu zmuszenia go do przyznania się do posiadania broni. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono

4 maja 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 6/00/Zk. Śledztwo zakończono 5 maja 2009 r. wydaniem postanowienia o jego umorzeniu wobec niewykrycia sprawców przestępstw.

27. S 40/09/Zk – śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Henryka D. 15 grudnia 1944 r. w Ropczycach przez funkcjonariuszy UB. Materiały dotyczące tego zdarzenia wyłączono 11 maja 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 8/00/Zk. W toku śledztwa ustalono, że 15 grudnia 1944 r. funkcjonariusze UB zatrzymali w miejscu zamieszkania Henryka D. Przewieziono go do aresztu w Ropczycach i od tego czasu ślad po nim zaginął. Prowadzone aktualnie śledztwo zmierza do ustalenia funkcjonariuszy, którzy dokonali zatrzymania Henryka D., osób, które posiadają wiadomości w sprawie, a w szczególności dokumentów związanych z tym zdarzeniem. Zebrany materiał dowodowy pozwoli na dokonanie prawnokarnej oceny tego zdarzenia.
28. S 45/09/Zk – śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi PUBP w Łąncucie, Janowi K., podejrzanemu o dopuszczenie się w okresach od 27 stycznia 1951 r. do 18 kwietnia 1951 r. i od 29 stycznia 1951 r. do kwietnia 1951 r. w Łąncucie, woj. podkarpackie, wspólnie i w porozumieniu z innymi funkcjonariuszami tego urzędu, trzech zbrodni komunistycznych będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu swej władzy w celu wymuszeniu na Jerzym N., Emilu K. i Stanisławie P., pozbawionymi wolności i przetrzymywanymi w areszcie tego urzędu, przyznania się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożenia określonych wyjaśnień dotyczących nielegalnej organizacji młodzieżowej o nazwie Orleńta oraz wydania ich kolegów, którzy należeli do tej organizacji przez fizyczne i moralne znęcanie się nad tymi osobami. Materiały przeciwko podejrzanemu Janowi K. wyłączono 29 maja 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 29/01/Zk. Śledztwo przeciwko Janowi K. zakończono skierowaniem przeciwko niemu 1 lipca 2009 r. aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w Łąncucie. Postępowanie sądowe nie zostało jeszcze wszczęte.

Czerwiec 2009 r.

29. S 47/09/Zk – postępowanie sprawdzające rozpoczęte 5 czerwca 2009 r. w sprawie zabójstwa żołnierza AK, Franciszka D., 3 lipca 1945 r. w Wesołej, woj. podkarpackie. Postępowanie zakończono 28 października 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec przeprowadzenia i prawomocnego zakończenia postępowania przygotowawczego co do tego samego zdarzenia w przeszłości.
30. S 48/09/Zk – śledztwo wszczęte 9 września 2009 r. w sprawie dwóch zbrodni komunistycznych, polegających na przekroczeniu swej władzy przez członków składu orzekającego Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie przez bezprawne orzeczenie wobec Kazimierza K. łącznej kary śmierci wyrokiem z 25 maja 1947 r., sygn. akt Sr 410/47, oraz przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad pozbawionym wolności w 1946 r. w Rzeszowie Kazimierzem K., w toku prowadzonego przeciwko niemu śledztwa. W sprawie ustalono, iż w 1946 r. Kazimierz K. został tymczasowo aresztowany

z powodu m. in. udziału w nielegalnej organizacji NSZ usiłującej przemocą zmienić ustrój państwa polskiego. Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie został on uznany za winnego popełnienia wyżej opisanego czynu oraz dokonania kilku zamachów na oddział WP i organy bezpieczeństwa, dokonania kilku rozbojów, kradzieży i posiadania broni. Został on skazany na karę śmierci, która w drodze łaski zamieniona została na karę dożywotniego więzienia.

31. S 49/09/Zk – postępowanie sprawdzające rozpoczęte 10 czerwca 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu swojej władzy przez członków składu orzekającego Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie przez bezprawne orzeczenie wobec Władysława P. kar 8 lat i 6 lat więzienia, kar dodatkowych utraty praw publicznych, obywatelskich i honorowych na okres 2 lat oraz przepadku całości mienia na rzecz Skarbu Państwa, a nadto kary łącznej 8 lat więzienia i kary łącznej utraty praw publicznych, obywatelskich i honorowych na okres 2 lat wyrokiem z 16 lipca 1953 r., sygn. akt Sr 204/53. Postępowanie zakończono 31 sierpnia 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku znamion czynu zabronionego.
32. S 50/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 10 czerwca 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym orzeczeniu przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Rzeszowie 5 października 1950 r. wobec Zygmunta C. kary łącznej 7 lat więzienia, utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 2 lat i przepadku mienia na rzecz Skarbu Państwa oraz przez wydanie postanowienia przez Najwyższy Sąd Wojskowy 13 stycznia 1951 r., sygn. akt Sn Odw 3626/50, zmieniającego okres dopuszczenia się przypisanego mu czynu i darującego na mocy amnestii karę 5 lat więzienia za dopuszczenie się przez niego m. in. czynu polegającego na przynależności do Narodowej Organizacji Wojskowej. Postępowanie zakończono wydaniem 21 lipca 2009 r. postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.
33. S 51/09/Zk – śledztwo wszczęte 7 września 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne przez funkcjonariuszy WUSW w Tarnobrzegu w dokumentach organów bezpieczeństwa państwa dotyczących rzekomej współpracy Jana T. ze Służbą Bezpieczeństwa w 1982 r. Czynności postępowania koncentrują się więc wokół zgromadzenia osobowego materiału dowodowego, w oparciu o który poczynione zostaną ustalenia, czy Jan T. wyraził zgodę na współpracę.
34. S 54/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 29 czerwca 2009 r. w sprawie zbrodni popełnionej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w Ustrobniej w 1946 r., a polegającej na pozbawieniu życia Marii K. Postępowanie zakończono 28 września 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia tego czynu.

Lipiec 2009 r.

35. S 55/09/Zk – śledztwo w sprawie psychicznego znęcania się funkcjonariusza Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Przemyślu nad Jadwigą W. z d. D. w okresie od 17 grudnia 1946 r. do 31 stycznia 1947 r. w Przemyślu. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 1 lipca 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 43/01/Zk. Śledztwo umorzono 3 lipca 2009 r. wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.
36. S 56/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się funkcjonariuszy PUBP w Przemyślu nad Janem K. w 1950 r. w Przemyślu. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 2 lipca 2009 r. z akt śledztwa, sygn. S 43/01/Zk. Śledztwo umorzono 6 lipca 2009 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
37. S 57/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 2 lipca 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na zabójstwie Stanisława P. dokonany 30 lipca 1977 r. w Solinie, woj. podkarpackie. Postępowanie to wszczęto po zapoznaniu się materiałami archiwalnymi Biura Dochodzeniowo-Śledczego Komendy Głównej MO dotyczącymi utonięcia Stanisława P., z których wynikało, że był on aktywnym członkiem KOR i bliskim przyjacielem wcześniej zmarłego studenta Stanisława P. W toku postępowania sprawdzającego uzyskano z prokuratury rejonowej w Lesku informację o prowadzeniu dochodzenia w tej sprawie oraz przekazaniu akt głównych tego postępowania na makulaturę. Ponadto uzyskano kserokopię postanowienia prokuratora rejonowego w Lesku z 31 grudnia 1977 r., sygn. akt Ds. 355/77, o umorzeniu dochodzenia w sprawie dotyczącej utonięcia Stanisława P. w dniu 29 lipca 1977 r. w Polańczyku wobec niestwierdzenia przestępstwa oraz kserokopię postanowienia wiceprokuratora Prokuratury Wojewódzkiej w Krośnie z 21 kwietnia 1978 r., sygn. akt Dsn 22/77/Lo, o utrzymaniu w mocy tego postanowienia. Zainicjowano również toczące się w chwili obecnej w Prokuraturze Rejonowej w Lesku postępowanie odtworzeniowe dotyczące akt postępowania przygotowawczego o sygn. Ds. 355/77.
38. S 58/09/Zk – śledztwo w sprawie:
- I. zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień w lutym 1983 r. w Warszawie przez funkcjonariusza państwa komunistycznego, Kazimierza B., naczelnika Wydziału III 1 Komendy Stołecznej Milicji Obywatelskiej w Warszawie i podjęciu działań zmierzających do pozbawienia Krzysztofa Ł. możliwości ponownego zatrudnienia w Teatrze Wielkim;
 - II. przeciwko Marianowi B., podejrzanemu o to, że w okresie od 28 stycznia 1983 r. do 24 marca 1983 r. w Warszawie, działając z góry powziętym zamiarem jako naczelnik I BOR, przekroczył swe uprawnienia i podjął motywowane przesłankami czysto politycznymi działania zmierzające do pozbawienia Krzysztofa Ł. możliwości ponownego zatrudnienia w Teatrze Wielkim, czym działał na szkodę wymienionego i co stanowiło zbrodnię komunistyczną.

Materiały w tym zakresie wyłączono 9 lipca 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 120/08/Zk. Śledztwo umorzono 13 lipca 2009 r. odnośnie do pkt I wobec śmierci Kazimierza B., zaś odnośnie do pkt II wobec śmierci Mariana B.

39. S 61/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Mielcu, Aleksandra B., Stanisława J., Adama S., Franciszka P. i Henryka P., nad Stanisławem D. w okresie od 28 czerwca 1949 r. do 13 sierpnia 1949 r. w Mielcu, woj. podkarpackie. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 21 lipca 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 72/01/Zk. Śledztwo umorzono 23 lipca 2009 r. wobec śmierci sprawców przestępstwa.

Sierpień 2009 r.

40. S 62/09/Zk – śledztwo wszczęte 15 września 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na zmuszaniu nieustalonej liczby obywateli polskich b. pow. Jarosław, woj. lwowskie, do opuszczenia swych domów, bezprawnego pozbawienia wolności w czasie transportu oraz pobytu na terenie ZSRR w okresie pomiędzy 10 lutego 1940 r., a 1946 r., zmuszaniu do ciężkiej fizycznej pracy i stworzeniu warunków życia obliczonych na spowodowanie całkowitego lub częściowego zniszczenia fizycznego tych osób, dokonanej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. W toku postępowania nawiązano kontakt z jarosławskim Oddziałem Związku Sybiraków, skąd uzyskano wykaz członków związku deportowanych w głąb ZSRR w 1940 r. z tego powiatu. W oparciu o wykaz trwają przesłuchania świadków.

41. S 63/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych dokonanych w okresie od 17 maja 1982 r. do czerwca 1982 r. w Mielcu przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, a polegających na złośliwym naruszeniu praw pracowników OBR SK Mielec i WSK „PZL-Mielec” przez osoby odpowiedzialne w zakładzie pracy za sprawy związane z zatrudnieniem przez zwolnienie Zdzisława G., Juliana J., Józefa K. i innych ze służby w jednostce zmilitaryzowanej w oparciu o przepis art. 189 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony PRL (Dz. U. z 1979 r. Nr 18 poz. 111), przez rozwiązanie umów o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 kodeksu pracy z Anną D., Krzysztofem G., Tadeuszem M. i innymi oraz przez rozwiązanie umów o pracę za wypowiedzeniem z Józefem C. i Stefanem O., a nadto przez przeniesienie na inne stanowisko pracy Kazimierza G., Zdzisława K., Czesława W. i Władysława K. w oparciu o przepis art. 193 wskazanej wyżej ustawy, co stanowiło represje za podjętą przez nich działalność związkową. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 4 sierpnia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 61/05/Zk. W toku śledztwa ustalono, że w maju 1982 r. w Mielcu na terenie OBR SK oraz WSK doszło do kilkunastominutowego strajku, w którym uczestniczyli pracownicy zakładu. Część zakładu z uwagi na wprowadzenie stanu wojennego stanowiła jednostki zmilitaryzowane. Efektem tego były podjęte przez kierownictwo zakładu działania polegające na zwalnianiu pracowników ze służby w zakładzie zmilitaryzowanym bądź rozwiązywaniu umów o pracę. Działania te dotknęły członków istniejącej w zakładzie organizacji NSZZ „Solidarność”. Śledztwo umorzono

11 sierpnia 2009 r. wobec stwierdzenia, że czyny te nie zawierają znamion czynu zabronionego.

42. S 64/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 12 sierpnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Stanisława Z. w okresie od marca 1951 r. do listopada 1951 r. w Rzeszowie. Postępowanie zakończono 10 listopada 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego na szkodę Stanisława Z.
43. S 66/09/Zk – śledztwo podjęte z zawieszenia 28 sierpnia 2009 r. w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy MO i SB w nocy z 12 na 13 grudnia 1981 r. w Przemyślu w trakcie wykonywania decyzji komendanta wojewódzkiego MO w Przemyślu o internowaniu Krystyny L. przez wyważenie drzwi do jej mieszkania przy użyciu łomu. Śledztwo umorzono jednak 28 sierpnia 2009 r. wobec stwierdzenia, że sprawca nie popełnił przestępstwa, ponieważ dopuścił się czynu zabronionego pod wpływem błędu co do jego bezprawności, którego nie mógł uniknąć.

Wrzesień 2009 r.

44. S 67/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Przemyślu nad Kazimierzem Sz. w okresie od 15 grudnia 1947 r. do 23 marca 1948 r. w Przemyślu. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 1 września 2009 r. z akt śledztwa o S 43/01/Zk. Śledztwo umorzono 3 września 2009 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
45. S 70/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Przemyślu nad Ryszardem K. w okresie od 31 lipca 1945 r. do 4 września 1945 r. w Przemyślu oraz nad Jerzym K. w okresie od 31 lipca 1945 r. do 24 sierpnia 1945 r. w Przemyślu. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 3 września 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 43/01/Zk. Śledztwo umorzono 9 września 2009 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
46. S 71/09/Zk – postępowanie sprawdzające rozpoczęte 8 września 2009 r. w sprawie poświadczenia nieprawdy w dokumentach mających znaczenie prawne przez funkcjonariusza Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Rzeszowie dotyczącego rzekomej współpracy Janusza Ch. ze Służbą Bezpieczeństwa w latach osiemdziesiątych XX wieku. Postępowanie zakończono 4 grudnia 2009 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.
47. S 72/09/Zk – śledztwo przeciwko b. szefowi PUBP w Nisku, Stanisławowi S., podejrzanemu o dopuszczenie się w okresie od 20 listopada 1945 r. do 14 grudnia 1945 r. w Nisku, woj. podkarpackie, podczas i w związku z urzędowaniem dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości. Pierwsza z nich polegała na przekroczeniu swej władzy w celu zmuszenia Henryka P., przetrzymywanego

w areszcie PUBP w Nisku, do wyjawienia, do jakiej organizacji niepodległościowej należał i kto jeszcze razem z nim należał do tej organizacji, oraz podpisania zobowiązania do współpracy przez fizyczne i moralne znęcanie się nad tą osobą. Drugi z czynów zarzucanych Stanisławowi S. polegał na przekroczeniu swej władzy przez pozbawienie wolności Henryka P. w ten sposób, że polecił zatrzymać go mimo braku podstaw prawnych i faktycznych do zatrzymania, a następnie bezprawnie, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu przetrzymywał go przez okres ponad 14 dni. Materiały przeciwko podejrzanemu Stanisławowi S. wyłączono 11 września 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 5/02/Zk. Śledztwo zakończono skierowaniem 7 stycznia 2010 r. aktu oskarżenia przeciwko Stanisławowi S. do Sądu Rejonowego w Nisku.

48. S 75/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych popełnionych w drugiej połowie 1982 r. w Warszawie, a polegających na używaniu gróźb bezprawnych w toku prowadzonego przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego śledztwa wobec Jerzego B., Bogusława G., Romana B. i innych działaczy Międzyzakładowego Robotniczego Komitetu Solidarności, w celu zmuszenia ich do określonego zachowania się. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 14 września 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 120/08/Zk. Śledztwo zakończono 15 września 2009 r. wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego w odniesieniu do części pokrzywdzonych wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, zaś w odniesieniu do pozostałych 3 pokrzywdzonych wobec przedawnienia karalności. Umorzone postępowanie przygotowawcze w odniesieniu do pozostałych 3 pokrzywdzonych podjęto na nowo 21 września 2009 r. i prowadzono pod sygn. akt S 80/09/Zk.
49. S 77/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się funkcjonariuszy PUBP w Mielcu nad Romanem K. w okresie od 13 października 1952 r. do 31 grudnia 1952 r. w Mielcu. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 16 września 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 72/01/Zk. Śledztwo umorzono 7 września 2009 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
50. S 78/09/Zk – śledztwo wszczęte 21 września 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w Rzeszowie w okresie od listopada 1984 r. do lutego 1985 r. polegającej na poświadczeniu nieprawdy przez Józefa F., funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa, w wytworzonych przez niego dokumentach dotyczących rzekomej współpracy Stanisława Dz. ze Służbą Bezpieczeństwa. Śledztwo umorzono 24 listopada 2009 r. wobec stwierdzenia, że sprawca tego czynu zmarł.
51. S 79/09/Zk – śledztwo wszczęte 22 września 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w Rzeszowie w okresie od grudnia 1983 r. do grudnia 1986 r. i w dniu 21 maja 1990 r. na szkodę Anny S.-Ż., polegającej na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne przez funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa, Zbigniewa B., w dokumentach przez niego wytworzonych dotyczących rzekomej współpracy Anny S.-Ż. ze Służbą Bezpieczeństwa. Śledztwo umorzono 22 grudnia 2009 r., stwierdzając, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

52. S 80/09/Zk – śledztwo podjęte na nowo z umorzenia 21 września 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w drugiej połowie 1982 r. w Warszawie, a polegającej na używaniu gróźb bezprawnych w toku prowadzonego przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego śledztwa wobec Grzegorza G., Wacława S. i Adama B., działaczy Międzyzakładowego Robotniczego Komitetu Solidarności, w celu zmuszenia ich do określonego zachowania się. Śledztwo zakończono 8 grudnia 2009 r. wydaniem postanowienia o jego umorzeniu wobec braku wniosku o ściganie.
53. S 82/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w okresie pomiędzy lipcem 1982 r. a marcem 1983 r. w Hrubieszowie, a polegającej na zmuszaniu Krzysztofa G. do podpisania zobowiązania do współpracy groźbą użycia broni palnej. Postępowanie podjęto na nowo z umorzenia 23 września 2009 r. (poprzednia sygn. S 14/09/Zk) celem dokonania ponownej oceny prawnokarnej podstawy umorzenia.
54. S 83/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych, stanowiących jednocześnie zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnionych w okresie wiosennym w 1947 r. na terenie powiatów sanockiego, brzozowskiego, przemyskiego i leskiego, woj. podkarpackie, a polegających na pozbawieniu wolności na okres dłuższy niż 14 dni, połączonym ze szczególnym udręczeniem obywateli narodowości ukraińskiej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 29 września 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 96/01/Zk. Śledztwo zakończono 5 stycznia 2010 r. wydaniem postanowienia o jego umorzeniu wobec braku znamion zbrodni komunistycznej i zbrodni przeciwko ludzkości.

Październik 2009 r.

55. S 86/09/Zk – śledztwo wpisane do repertorium S 9 października 2009 r. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Mielcu Wydział II Karny uchylającego postanowienie prokuratora Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie z 9 czerwca 2009 r., sygn. akt S 41/07/Zk, w zakresie przekroczenia uprawnień służbowych przez nieustalonych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa przez bezprawne uniemożliwienie Wiesławowi M. znalezienia pracy w wyuczonym zawodzie w okresie od lipca 1982 r. do stycznia 1990 r. w Mielcu, woj. podkarpackie w ramach represji za działalność w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność”. Obecnie realizowane są wytyczne sądu w zakresie przesłuchania świadków i analizy dokumentów archiwalnych.
56. S 87/09/Zk – śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Mielcu, Stanisławowi K., i byłemu funkcjonariuszowi Komendy Powiatowej MO w Mielcu, Eugeniuszowi W., podejrzanym o to, że jesienią 1949 r. w Mielcu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi funkcjonariuszami organów ścigania, znęcali się fizycznie nad pozostającym w stosunku zależności od sprawców Eugeniuszem M., zatrzymanym w aresztach Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, w ten sposób, że bili go drewnianą pałką, kopali nogami i moczyli w zimnej wodzie. Materiały

dotyczące tych zdarzeń wyłączono 13 października 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 72/01/Zk. Z uwagi na zły stan zdrowia Stanisława K. i Eugeniusza W., uniemożliwiający uczestniczenie im w czynnościach procesowych w sposób trwały, nie przedstawiono im tych zarzutów i nie przesłuchano ich w charakterze podejrzanych. 15 października 2009 r. wydano postanowienie o częściowym umorzeniu śledztwa przeciwko Eugeniuszowi W. wobec stwierdzenia, że podejrzany ten zmarł. 30 grudnia 2009 r. wydano postanowienie o zawieszeniu śledztwa przeciwko Stanisławowi K.

57. S 90/09/Zk – śledztwo przeciwko byłemu oficerowi śledczemu Wydziału do spraw Funkcjonariuszy WUBP w Rzeszowie, Władysławowi P., podejrzanemu o to, że:

- I. 6 lipca 1949 r., 11 lipca 1949 r. i 15 lipca 1949 r. w Rzeszowie, wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tego urzędu, podczas i w związku z urzędowaniem dopuścił się trzech zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu swojej władzy przez fizyczne i moralne znęcanie się nad Józefem K., Władysławem K. i Józefem Cz. w celu wywarcia wpływu na zeznania tych świadków, tak by obciążyli nimi Adama M.;
- II. 7 lipca 1949 r., 8 lipca 1949 r. oraz w okresach od 12 maja 1949 r. do lutego 1951 r. w Rzeszowie podczas i w związku z urzędowaniem dopuścił się czterech zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu swojej władzy przez używanie gróźb bezprawnych w celu wywarcia wpływu na czynności świadków Stanisława L., Edwarda B. i Kazimierza H.;
- III. od 12 maja 1949 r. do 28 lutego 1951 r. w Rzeszowie, wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tego urzędu dopuścił się pięciu zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu swojej władzy w celu wymuszenia na Andrzeju K., Adamie M., Tadeuszu F., Józefie F. i Józefie B., pozbawionymi wolności i przetrzymywany i w areszcie WUBP w Rzeszowie, przyznania się do zarzucanych im przestępstw i złożenia określonych wyjaśnień przez fizyczne i moralne znęcanie się nad tymi osobami;
- IV. od 12 maja 1949 r. do 26 maja 1949 r. przekroczył swoje uprawnienia przez pozbawienie wolności Tadeusza F., Adama M., Andrzeja K., Józefa F. i Edwarda F., bez postanowień o tymczasowym aresztowaniu.

Śledztwo przeciwko Władysławowi P. zakończono skierowaniem przeciwko niemu 20 stycznia 2010 r. aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

58. S 92/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 21 października 2009 r. w sprawie dopuszczenia się 31 sierpnia 1982 r. w Przemyśle zbrodni komunistycznych polegających na przekroczeniu swoich uprawnień przez funkcjonariuszy MO w czasie tłumienia demonstracji opozycyjnej. W jego toku prowadzono kwerendę archiwalną, a nadto zwróco-

no się do NSZZ „Solidarność” Ziemi Przemyskiej o podanie danych osobowych świadków i pokrzywdzonych. 21 stycznia 2010 r. wszczęto w tej sprawie śledztwo.

59. S 93/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 21 października 2009 r. w sprawie dopuszczenia się 31 sierpnia 1982 r. w Rzeszowie zbrodni komunistycznych, polegających na przekroczeniu swoich uprawnień przez funkcjonariuszy MO w czasie tłumienia demonstracji opozycyjnej. W toku postępowania sprawdzającego wystąpiono do Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” i miejscowych archiwów o udostępnienie kopii dokumentów dotyczących tego zdarzenia. 18 stycznia 2010 r. wszczęto w tej sprawie śledztwo.
60. S 94/09/Zk – śledztwo wszczęte 27 listopada 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na bezprawnym pozbawieniu wolności Włodzimierza N. w okresie od wiosny 1948 r. do 26 września 1955 r. w Witryłowie, Rzeszowie, Samborze, Lwowie oraz w obozach na terenie Kraju Kraśnojańskiego i Mordowskiej ASRR oraz przekroczeniu uprawnień przez oficera wojska sowieckiego kpt. M. i inne osoby w 1948 r. w Rzeszowie przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad Włodzimierzem N. Prowadzone śledztwo ma na celu wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy i ustalenie sprawców.
61. S 95/09/Zk – postępowanie sprawdzające rozpoczęte 22 października 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu swej władzy przez członków składu orzekającego WSR w Rzeszowie przez bezprawne orzeczenie wobec Tadeusza K. kary 3 lat więzienia oraz utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres r., a także przepadku całego mienia wyrokiem z 27 marca 1952 r., sygn. akt Sr 74/52. Za dopuszczenie się czynu polegającego na wejściu w porozumienie z członkami nielegalnego związku Polskie Powstańcze Siły Zbrojne usiłującego przemocą zmienić ustrój państwa polskiego. W toku postępowania wykonywano czynności zmierzające do ustalenia i przesłuchania członków rodziny drugiego ze skazanych, Stanisława P. 20 stycznia 2010 r. wszczęto w tej sprawie śledztwo.
62. S 96/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 22 października 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu swej władzy przez członków składu orzekającego Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie przez bezprawne orzeczenie wobec Jana L. kary łącznej 15 lat więzienia i 10 lat utraty praw publicznych wyrokiem z 23 września 1947 r., sygn. akt Sr 641/47, oraz przekroczeniu swych uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad Janem L. w toku prowadzonego przeciwko niemu śledztwa. Dokonana w toku postępowania analiza akt Wojskowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie, sygn. Sr 641/47, Sr 198/48, Sr 77/54, wykazała, że sprawa dotyczy Jana L., Józefa K., Adama W., Mirosława B., Rudolfa Ch., Stefana N., Józefa Sz. Podjęto działania zmierzające do odnalezienia akt osobowych funkcjonariuszy uczestniczących w kolejnych etapach postępowania i uaktualnienia danych osobowych pokrzywdzonych. 11 stycznia 2010 r. wszczęto w tej sprawie śledztwo.
63. S 98/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 30 października 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy

państwa komunistycznego przez bezprawne pozbawienie Władysława O. nieruchomości o powierzchni 26,5667 ha, położonej w Przemyśle przy ul. Grunwaldzkiej. Postępowanie zakończono 8 stycznia 2010 r. wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego.

Listopad 2009 r.

64. S 99/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i moralnego znęcania się w okresie od 17 listopada 1945 r. przez co najmniej 2 tygodnie na Posterunku MO w Szerzynch i w PUBP w Jaśle nad pozbawionym wolności Eugeniuszem D., a nadto w sprawie groźenia 29 listopada 1945 r. w Szerzynch zastrzeleniem Janowi G. i jego żonie Józefie G., zastrzeleniem ich syna Lucjana G., a także zwolnieniem Józefy G. z pracy przez funkcjonariusza PUBP w Jaśle, który działał wspólnie i w porozumieniu z Grzegorzem K., przeciwko któremu postępowanie umorzono wobec jego śmierci. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 3 listopada 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 66/08/Zk. Śledztwo umorzono 13 listopada 2009 r. wobec niewykrycia sprawcy.
65. S 100/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni komunistycznej popełnionej przez osoby wchodzące w skład Rady Komisarzy Ludowych ZSRR oraz osoby wchodzące w skład Rady Komisarzy Ludowych USRR pod przewodnictwem Leonida K. i członków Komitetu Centralnego KPBU pod przewodnictwem Nikity Chruszczowa, a polegającej na przekroczeniu uprawnień przy podejmowaniu uchwały z 2 marca 1940 r., nr 298-127, „w sprawie ochrony granicy państwowej w zachodnich obwodach USRS i BSRS” i zarządzenia z 3 kwietnia 1940 r. „o wysiedleniu i przesiedleniu mieszkańców 800 metrowej strefy nadgranicznej w zachodnich okręgach USRR i oczyszczeniu tej strefy z budynków, w wyniku których 17 kwietnia 1940 r. z Bartkówki, woj. podkarpackie, deportowano co najmniej 441 osób. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 3 listopada 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 12/04/Zk. Śledztwo umorzono 31 grudnia 2009 r. wobec braku cech zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni komunistycznej.
66. S 101/09/Zk – śledztwo wszczęte 3 grudnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się nad Kazimierzem G., przetrzymywanym w 1961 r. w Krośnie przez okres ok. 2 tygodni, w czasie przesłuchań prowadzonych w okresie 3 dni, w celu uzyskania od niego wyjaśnień dotyczących działalności w związku wyznaniowym świadkowie Jehowy, przez używanie wobec niego słów wulgarnych i uderzenia ręką w twarz oraz uderzenia gumową pałką w dłoń przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. W toku postępowania niezbędne będzie zapoznanie się z dokumentacją archiwalną obrazującą zatrzymanie Kazimierza G., przechowywaną w zasobach archiwalnych rzeszowskiego i szczecińskiego Oddziału IPN.
67. S 102/09/Zk – śledztwo w sprawie zabójstwa przy użyciu broni palnej Stefana L., dokonanego 18 stycznia 1945 r. w Starym Siole, woj. podkarpackie, oraz zabójstwa przy użyciu broni palnej co najmniej 24 innych mieszkańców tej miejscowości narodowo-

ści ukraińskiej dokonanego 28 marca 1945 r. przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej. Zainicjowano je przekazaniem sprawy przez prokuraturę powszechną 25 listopada 2009 r. Śledztwo umorzono 3 grudnia 2009 r. wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu, tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.

Grudzień 2009 r.

68. S 106/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 4 grudnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie mężczyzny o nazwisku D., dokonanym w czasie stanu wojennego w Sokołowie Małopolskim przez funkcjonariusza MO Adama P. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że w czasie stanu wojennego na terenie Sokołowa Młp. miało dojść do zabójstwa mężczyzny o nazwisku D. Sprawcą tego czynu miał być ówczesny funkcjonariusz MO, Adam P. Prowadzone aktualnie postępowanie sprawdzające ma na celu ustalenie, czy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa stanowiącego zbrodnię komunistyczną.
69. S 109/09/Zk – postępowanie sprawdzające wszczęte 15 grudnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na zmuszeniu żony Mariana Cz., aresztowanej w Sanoku z powodu kontaktów z NSZ, do współpracy z agentem BP. Marian Cz. w piśmie zawiadomieniu przekazał informacje dotyczące zmuszania jego żony do podjęcia współpracy z agentem BP. Z uwagi na to wystąpiono do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie z wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej przez przyjęcie od Mariana Cz. do protokołu ustnego zawiadomienia o przestępstwie. Po uzyskaniu tego protokołu zostanie podjęta decyzja co do zasadności wszczęcia śledztwa.
70. S 110/09/Zk – postępowanie sprawdzające rozpoczęte 22 grudnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu swej władzy przez funkcjonariusza państwa komunistycznego przez bezprawne pozbawienie wolności Józefa G. w okresie od listopada 1949 r. do czerwca 1950 r. w Stalowej Woli i Rzeszowie. Postępowanie znajduje się w początkowej fazie. W jego toku zwrócono się do OKŚZpNP we Wrocławiu o przesłuchanie w charakterze świadka osoby składającej zawiadomienie o tym przestępstwie.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r. – luty 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Marzec 2009 r.

71. S 17/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 10 marca 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną, dokonanej w dniu 15 marca 1943

r. w Borowej, b. woj. rzeszowskie, przez funkcjonariusza państwa niemieckiego Johanna W., a polegającej na zabójstwie Jana Ch., przy użyciu broni palnej. Śledztwo umorzono 5 maja 2009 r. wobec stwierdzenia, że sprawca nie podlega orzecznictwu polskich sądów karnych. Sąd Okręgowy w Rzeszowie postanowieniem z 9 lipca 2009 r. uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał prokuratorowi do dalszego prowadzenia (nowa sygn. S 60/09/Zn).

72. S 18/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 11 marca 2009 r. w sprawie zabójstw ludności cywilnej popełnionych w okresie od 1941 r. do 1944 r. na terenie Dębicy oraz powiatów dębickiego i ropczyckiego przez funkcjonariuszy gestapo w Dębicy, Juliusza G., Artura B. i innych. Przedmiotem prowadzonego postępowania są głównie zbrodnie polegające na zabójstwie osób narodowości żydowskiej, które dokonane zostały w 1942 r. w getcie w Dębicy i Sędziszowie. Z zeznań przesłuchanych świadków wynika także kilkadziesiąt innych zabójstw osób narodowości polskiej i żydowskiej, które dokonane zostały w okresie od 1941–1944 na terenie powiatów dębickiego i ropczyckiego. W związku z tym prowadzone są czynności zmierzające do wyjaśnienia tych zbrodni oraz ustalenia i przesłuchania świadków tych zdarzeń.
73. S 19/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 12 marca 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskich, stanowiących jednocześnie zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, polegających na zabójstwach nieokreślonej liczby osób narodowości polskiej i żydowskiej w Mielcu, Borku, Berdechowie, Gawłuszowicach, Woli Wadowskiej, Woli Mieleckiej w okresie od września 1939 r. do czerwca 1944 r. przez Rudolfa Z. i w trzech przypadkach nieustalonych funkcjonariuszy, oraz w sprawie zbrodni nazistowskich, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na pozbawieniu wolności trwającym dłużej niż 14 dni, połączonym ze szczególnym udręczeniem 24 osób w Mielcu, Rzochowie, Tuszowie Narodowym, Dębicy, Tarnowie, Oświęcimiu, Płaszowie i Krakowie w okresie od stycznia 1941 r. do grudnia 1943 r. przez Rudolfa Z. i nieustalonych funkcjonariuszy. Śledztwo umorzono 12 listopada 2009 r. w zakresie 34 zbrodni będących przedmiotem postępowania wobec śmierci Rudolfa Z. i innych ustalonych w śledztwie funkcjonariuszy oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców. Odnosnie do 6 zbrodni zważywszy na wydanie decyzji procesowej przez zagraniczny organ wymiaru sprawiedliwości, zamykającej w tym zakresie postępowanie w Polsce – śledztwo umorzono wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tych samych osób zostało prawomocnie zakończone.
74. 20/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia w sprawie zbrodni nazistowskich, popełnionych przez żołnierzy niemieckich w Dębicy, Lubzinie, Gumniskach, Gliniku woj. podkarpackie, a polegających na dokonaniu zabójstw kilkunastu osób narodowości polskiej i żydowskiej w latach 1942–1943. Aktualnie trwa ustalanie oraz przesłuchiwanie osób pokrzywdzonych, których w dotychczasowym śledztwie nie ustalono.
75. S 21/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 12 marca 2009 r. m. in. w sprawie zamordowania 9 marca 1942 r. w Mielcu z nienawiści rasowej ok. 300 wypędzonych z getta Żydów oraz wywiezienia kilku tysięcy osób narodowości żydowskiej do miejsca zagłady

dokonanego przez funkcjonariuszy żandarmerii, Ludwiga O., Ferdinanda R., Franza H., żandarma H. Obecnie ustalono i przesłuchano osoby pokrzywdzone. Zebrano dostępny materiał archiwalny. Kontynuowane są czynności z udziałem świadków.

76. S 22/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 12 marca 2009 r. w sprawie zabójstwa przy użyciu broni palnej Mieczysława K. przez nieustalonych z nazwiska żołnierzy niemieckich 6 sierpnia 1943 r. w Wolicy Piaskowej, woj. podkarpackie, a nadto bezprawnego pozbawienia wolności Michała I. w lecie 1943 r. w tej miejscowości, a następnie zabójstwa tej osoby przy użyciu broni palnej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego Hermana B. i Roberta U., w tym samym czasie w Dębicy, woj. podkarpackie. Postępowanie w zakresie obu czynów umorzono 27 maja 2009 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
77. S 23/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 13 marca 2009 r. w sprawie zabójstw co najmniej 32 osób narodowości polskiej i żydowskiej dokonanych w okresie od 1942 r. do 1944 r. na terenie gm. Czermin przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, Petera P., Josefa S., Johannes H., Jakuba S., Rudolfa S., Ferdynanda K. i Roberta U. i innych. Śledztwo umorzono 19 maja 2009 r. z uwagi na śmierć ustalonych sprawców oraz wobec niewykrycia innych sprawców zbrodni.
78. S 24/09/Zn – śledztwo wszczęte 6 kwietnia 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, a polegającej na zabójstwie kilkuset osób narodowości żydowskiej, dokonanej w lecie 1942 r. w Dobromilu w związku z likwidacją miejscowego getta, przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego. Śledztwo umorzono 4 stycznia 2010 r. wobec niewykrycia sprawców.

Kwiecień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Maj 2009 r.

79. S 43/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 29 maja 2009 r. w sprawie zbrodni popełnionych 19 kwietnia 1943 r. w Sanoku przez członków zespołu sądu specjalnego w Rzeszowie, w tym sędziów Ernsta P., Friedricha A., Heinricha S., którzy pod wpływem nienawiści rasowej i narodowościowej skazali na karę śmierci Stanisławę K. oraz Zofię i Jakuba G. z powodu ukrywania przez nich osób narodowości żydowskiej. W toku śledztwa ustalono, że karę śmierci orzeczonych wobec Zofii i Jakuba G. nie wykonano, ponieważ w drodze łaski zamieniono je na kary więzienia, zaś Stanisława K. zbiegła w czasie transportu do innego więzienia.

Czerwiec 2009 r.

80. S 46/09/Zn – śledztwo wszczęte 31 sierpnia 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, a polegającej na zabójstwie Władysława Dz. w nieustalonym dokładnie miejscu i czasie 1944 r. w wyniku skazania go

przez sąd niemiecki na karę śmierci „za czynny udział w organizacji wywrotowej”. W sprawie ustalono, iż Władysław Dz. należał w okresie okupacji niemieckiej w Chmielniku do AK. Z tego też powodu został on w 1944 r. aresztowany. Osadzono go w więzieniu w Rzeszowie, a następnie przetransportowano do więzienia w Krakowie. 17 marca 1944 r. wydane zostało niemieckie obwieszczenie, z treści którego wynikało, iż został on skazany na karę śmierci. Obwieszczenie to obejmowało także nazwiska 14 innych osób, które skazane zostały na karę śmierci. Aktualnie wykonywane są czynności zmierzające do ustalenia członków rodzin tych osób celem ich przesłuchania i ustalenia okoliczności ich zabójstwa.

81. S 52/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej polegającej na zabójstwie przy użyciu broni palnej Andrzeja K., Józefa Cz., Jana Cz. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, w tym przez Michała K., z uwagi na polską narodowość ofiar 14 lipca 1944 r. w Rudce, woj. podkarpackie. Materiały dotyczące tych zbrodni wyłączono 18 czerwca 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 33/02/Zi. Śledztwo umorzono 11 września 2009 r. w odniesieniu do Michała K. wobec śmierci sprawcy oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców przestępstwa.

Lipiec 2009 r.

82. S 60/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 10 marca 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię wojenną, dokonanej 15 marca 1943 r. w Borowej b. woj. rzeszowskiego przez funkcjonariusza państwa niemieckiego, Johanna W., a polegającej na zabójstwie Jana Ch. Śledztwo kontynuowano w związku z postanowieniem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 9 lipca 2009 r. uchylającego postanowienie z 5 maja 2009 r. (sygn. akt S 17/09/Zn) o umorzeniu postępowania przygotowawczego. Śledztwo zawieszono 25 sierpnia 2009 r. z uwagi na konieczność uzyskania od organów wymiarów sprawiedliwości Austrii odpisu orzeczenia dotyczącego Johanna W.,

Sierpień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Wrzesień 2009 r.

83. S 69/09/Zn – śledztwo wszczęte 2 listopada 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskiej popełnionej w maju 1944 r. w Wyżnem k. Czudca, woj. podkarpackie, przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, a polegającej na długotrwałym, bezprawnym pozbawieniu wolności Karola S. W toku śledztwa ustalono, że Karol S. został aresztowany przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego i skazany na karę śmierci za działalność w organizacji podziemnej. Po dokonaniu samouszkodzenia znalazł się w szpitalu, skąd udało mu się zbiec. Po wojnie został ponownie aresztowany – tym razem przez funkcjonariuszy UB – i osądzony za dokonywanie w czasie okupacji zabójstw obywateli polskich zarówno narodowości polskiej, jak i żydowskiej. Aktualnie prowadzone postępowanie zmierza do

zgromadzenia materiału dowodowego pozwalającego na dokonanie prawnokarnej oceny obu wyżej opisanych zdarzeń.

84. S 73/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 10 września 2009 r. m. in. w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, a polegającej na zabójstwie 9 obywateli polskich o nieustalonej tożsamości z końcem lipca 1940 r. w nieustalonym miejscu na terenie pow. rzeszowskiego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, w tym ustalonych Ernsta S., Wernera H. i Willego P. Śledztwo umorzono 2 listopada 2009 r. wobec śmierci ustalonych oraz niewykrycia pozostałych sprawców zbrodni.
85. S 74/09/Zn – śledztwo wszczęte 3 grudnia 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskiej popełnionej w Cyrance, woj. podkarpackie, w bliżej nieustalonym miesiącu drugiej połowy 1943 r. przez funkcjonariusza państwa niemieckiego przez zadanie Piotrowi N. szeregu uderzeń tzw. nahajką powodujących ciężki uszczerbek na zdrowiu skutkujący śmiercią 25 stycznia 1944 r. Obecne ustalane są dane adresowe świadków oraz prowadzone kwerendy w celu ustalenia materiałów dotyczących będącego przedmiotem śledztwa zdarzenia.
86. S 76/09/Zn – śledztwo wszczęte 9 listopada 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na zastrzeleniu z broni palnej Stanisława B. 14 lutego 1944 r. w Przemyśle przez żandarma niemieckiego. Dotychczas przesłuchano 3 osoby w charakterze świadków.
87. S 81/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstw więźniów obozowych dokonywanych w latach 1942–1944 przez komendanta obozów w Hucie Komorowskiej i Dębie, Johanna S., podjęte z zawieszenia 22 września 2009 r. po uzyskaniu niemieckiej decyzji umarzającej tamtejsze postępowanie prowadzone w oparciu o przekazane przez stronę polską materiały z powodu śmierci Johanna S. W toku śledztwa przeprowadzono kwerendę literatury, ustalono najbliższych członków rodzin więźniów obozowych i czynione są poszukiwania innych osób przebywających w obozach w Dębie i Hucie Komorowskiej.
88. S 84/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 29 września 2009 r. w sprawie rozstrzelania 30 czerwca 1943 r. w Brzeżnicy 14 osób, tj. Heleny J., Franciszka Sz., Jana Sz., Karoliny Sz., Piotra Sz., Władysława J., Stefana J., Piotra Sz., Andrzeja G., Emiliana T., Władysława T., Józefa T., Władysławy T., Honoraty T., przez żołnierzy niemieckich, Artura B. i Roberta U. Aktualnie trwają czynności zmierzające do ustalenia osób najbliższych dla ofiar i ich przesłuchania.

Październik 2009 r.

89. S 85/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 2 października 2009r. w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na zabójstwie 21 lipca 1943 r. w Stobiernej, pow. dębicki, woj. podkarpackie, Władysława G., Krzysztofa K. i Mieczysława D. oraz Jana K. w Dębicy, przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego. W toku śledztwa ustalono, iż funkcjonariusze gestapo, żandarmerii i innych jednostek policyjnych 21 lipca 1943r. otoczyli Stobier-

ną. Na podstawie posiadanej listy sprawcy ci zatrzymali 7 mieszkańców tej miejscowości. Władysław G., Krzysztof K. i Mieczysław D. niezwłocznie po zatrzymaniu zostali pozbawieni życia. Natomiast Jan K. przetransportowany został do więzienia w Dębicy i po kilkunastu dniach został rozstrzelany na cmentarzu w tej miejscowości. Pozostali trzej ustaleni z tożsamości mieszkańcy zostali pozbawieni wolności. Aktualnie wykonywane są czynności związane z przesłuchaniem członków rodzin osób pokrzywdzonych.

90. S 88/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 15 października 2009 r. w sprawie zbrodni popełnionych przez funkcjonariuszy posterunku żandarmerii niemieckiej w Tarnobrzegu, Georga M., Johanna L., Johanna P., Josefa B., Emila M., Alfreda B., Otto F., Otto M. w okresie od jesieni 1939 r. do lata 1944 r. na terenie Baranowa Sandomierskiego, Suchorzowa, Sobowa, Furmanów, Stal, Grębowa, Zabrznia Górnego i Dolnego, Tarnobrzega i Jeziora, woj. podkarpackie, polegających na zabójstwach obywateli polskich narodowości polskiej i żydowskiej. Śledztwo umorzono 14 stycznia 2010 r. wobec śmierci ustalonych sprawców, wobec niewykrycia innych sprawców zbrodni oraz wobec prawomocnego zakończenia postępowania przeciwko jednemu z nich.
91. S 89/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 15 października 2009 r. w sprawie zabójstwa w czasie pacyfikacji 24 lipca 1943 r. w Róży i Mokrem, woj. podkarpackie, Jana E., Edwarda E., Antoniny E., Jana T., Anieli T., Natalii K., Józefa N., Józefa B., Wojciecha W., Jana K., Jakuba G. i Wojciecha B. przez funkcjonariuszy niemieckich, Artura B., Hansa K., Rudolfa H., Roberta U., Ernsta S. i innych nieustalonych z imienia i nazwiska. Obecne czynności mają na celu ustalenie żyjących świadków i osób pokrzywdzonych oraz ujawnienie w wyniku kwerend materiałów archiwalnych. Czynności te pozwolą na podjęcie prawidłowej decyzji merytorycznej.
92. S 91/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 16 października 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskiej popełnionej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego filii gestapo w Mielcu w okresie od 1939 r. do 1944 r., a polegającej na zabójstwie osób narodowości polskiej i obywateli polskich innych narodowości. Jak dotychczas ustalono, funkcjonariusze państwa niemieckiego w okresie okupacji dopuścili się szeregu zabójstw ludności polskiej na terenie Mielca. Postępowanie zmierza do ustalenia osób pokrzywdzonych oraz wskazania sprawców tych zbrodni.

Listopad 2009 r.

93. S 103/09/Zn – śledztwo w sprawie rozstrzelania przez żandarmów niemieckich w dniu 8 czerwca 1942 r. w Harasiukach 3 mieszkańców tej wsi, obywateli polskich narodowości żydowskiej, Mordke M., Moisi F. i Malik M., przekazane zgodnie z właściwością miejscową 24 listopada 2009 r. przez Oddziałową Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie. Aktualnie wykonywane są czynności zmierzające do potwierdzenia i ustalenia okoliczności tej zbrodni.

Grudzień 2009 r.

94. S 105/09/Zn – śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Anieli K. w 1942 r. we wsi Sieraków, woj. podkarpackie, a następnie wywiezienia jej na przymusowe roboty do Niemiec, przekazane 1 grudnia 2009r. według właściwości miejscowej z OKŚZpNP w Lublinie. W jego toku zwrócono się do właściwej jednostki policji o ustalenie świadków i pokrzywdzonych. Prowadzona jest też kwerenda archiwalna.
95. S 107/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 7 grudnia 2009 r. w sprawie zbrodni nazi-stowskich, polegających na zabójstwie mężczyzny narodowości żydowskiej nazywanego K. lub H. w Harasiukach, woj. podkarpackie, w 1940 r. przez funkcjonariuszy niemieckich oraz zabójstwie 2 kobiet narodowości żydowskiej o nieustalonej tożsamości w listopadzie 1942 r. w tej miejscowości przez żandarmerię niemiecką. Aktualnie czynione są poszukiwania świadków oraz materiałów archiwalnych.
96. S 108/09/Zn – śledztwo podjęte z zawieszenia 9 grudnia 2009 r. w sprawie zbrodni nazi-stowskiej, polegającej na pozbawieniu wolności Józefa W. i Jana K. 10 lipca 1943 r. w miejscowości Łazory, b. pow. biłgorajski, oraz rozstrzelania ich w nieustalonym obozie przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego. Aktualnie prowadzone śledztwo zmierza do ustalenia okoliczności, w jakich doszło do zatrzymania Józefa W. i Jana K., sprawców tego czynu oraz osób mających wiadomości w przedmiotowej sprawie.
97. S 111/09/Zn – postępowanie sprawdzające wszczęte 22 grudnia 2009 r. w sprawie bez-prawnego pozbawienia wolności Szymona N. 3 lipca 1942 r. we Lwowie i zmuszania go do świadczenia przymusowej pracy na terenie III Rzeszy. W toku postępowania podjęto działania zmierzające do ustalenia członków rodziny Szymona N., a następnie 4 stycznia 2010 r. wszczęto w tej sprawie śledztwo.

Zbrodnie inne

Styczeń 2009 r.

98. S 10/09/Zi – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie przy użyciu broni palnej w dniu 15 listopada 1945 r. w Markowcach, woj. podkarpackie, przez nieustalonych sprawców narodowości ukraińskiej Jakuba A., usiłowania zabójstwa Jana A. przez spowodowanie rany postrzałowej lewej łopatki, Marii A., Emilii A., Władysława A., Augustyna A. i Tadeusza A., usiłowania zniszczenia mienia przez podpalenie przylegającego do domu składu na drzewo, tzw. drewutni. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 29 stycznia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 3/00/Zi. 6 lutego 2009 r. śledztwo umorzono wobec braku cech zbrodni przeciwko ludzkości i przedawnienia karalności.

Luty 2009 r.

99. S 13/09/Zi – śledztwo m. in. w sprawie zabójstwa Piotra B., Szczepana L. i Jerzego B. 9 kwietnia 1945 r. w Zaradawie, woj. podkarpackie. Materiały w tym zakresie wyłączono 16 lutego 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 33/02/Zi. Śledztwo umorzono 18 lutego 2009 r. w odniesieniu do tego czynu wobec przeprowadzenia postępowania przygotowawczego w przeszłości. Ustalono bowiem bezspornie, iż sprawcami tej zbrodni byli nacjonaści ukraińscy, którzy dopuścili się tego zabójstwa z uwagi na polską narodowość ofiar i – jak stwierdzono – w przeszłości w sprawie tej było prowadzone postępowanie przygotowawcze.

Marzec 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Kwiecień 2009 r.

100. S 32/09/Zi – śledztwo wszczęte 2 lipca 2009 r. w sprawie zabójstwa por. Jana Dz., obserwatora oddziału lotniczego 3 eskadry szkolnej Oficerskiej Szkoły Lotniczej WP, dokonanego 19 czerwca 1947 r. w okolicach Turzańska, woj. podkarpackie, przez członków oddziału UPA. Śledztwo umorzono 16 listopada 2009 r. wobec braku znamion zbrodni przeciwko ludzkości.
101. S 37/09/Zi – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie w nocy z 6 na 7 stycznia 1946 r. w Desznie, woj. podkarpackie, Kazimierza K. i Franciszka F., kradzieży i zniszczeniu mienia mieszkańców przez spalenie zabudowań gospodarczych i mieszkalnych, w tym na szkodę Piotra K. kradzieży butów tzw. oficerek, spaleniu domu, stodoły i obory przez nieustalonych sprawców narodowości ukraińskiej. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 22 kwietnia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 3/00/Zi. 14 maja 2009r. śledztwo umorzono wobec braku cech zbrodni przeciwko ludzkości i przedawnienia karalności.

Maj 2009 r.

102. S 39/09/Zi – śledztwo m. in. w sprawie zbrodni ludobójstwa polegającej na zabójstwie w nocy z 27 na 28 marca 1945 r. w Zalesiu, pow. Lubaczów, Franciszka B., Katarzyny B., Józefa K. lub K., Franciszki O., Teodora S. i Marcina S. dokonanej przez nacjonalistów ukraińskich. Materiały w tym zakresie wyłączono 12 maja 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 45/02/Zi. Śledztwo umorzono 12 maja 2009 r. w stosunku do ustalonego sprawcy Jana Sz. wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone; w stosunku do sprawców Mirosława O., Grzegorza M., Michała S. i Wasyla S. – wobec śmierci tych osób, a nadto wobec niewykrycia pozostałych sprawców tego czynu.
103. S 41/09/Zi – śledztwo wszczęte 21 lipca 2009 r. w sprawie zabójstwa Jana S. dokonanego w nocy z 23 na 24 kwietnia 1944 r. w miejscowości Średnie Wielkie, woj. podkarpackie,

przez nieustalonych funkcjonariuszy policji ukraińskiej. Śledztwo umorzono 19 października 2009 r. wobec niestwierdzenia zbrodni przeciwko ludzkości.

104. S 42/09/Zi – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie w nocy z 11 na 12 września 1946 r. w Hłomczy, woj. podkarpackie, Emila R. i Katarzyny R. przy użyciu broni palnej oraz Cecylii Ch. przez zamknięcie w piwnicy płonącego domu, spowodowaniu obrażeń ciała u dwóch nieustalonych z imienia i nazwiska mężczyzn, przy czym u jednego powodujących długotrwałą chorobę realnie zagrażającą życiu, zniszczeniu mienia przez spalenie 90 budynków mieszkalnych wraz z zabudowaniami gospodarczymi, 3 tysięcy kilogramów ropy w miejscowej kopalni nafty, kradzieży mienia w postaci rzeczy osobistych, sprzętu gospodarstwa domowego i rolniczego, żywności i zboża oraz zwierząt gospodarskich przez sprawców narodowości ukraińskiej. Śledztwo umorzono 13 lipca 2009 r. wobec braku cech zbrodni przeciwko ludzkości i przedawnienia karalności.
105. S 44/09/Zi – śledztwo m. in. w sprawie napadu pododdziałów Ukraińskiej Powstańczej Armii na wieś Torownica, woj. podkarpackie, 20 kwietnia 1945 r., w trakcie którego sprawcy dokonali zabójstwa co najmniej 40 ustalonych z nazwiska osób, umyślnie zranili co najmniej 6 ustalonych z nazwiska osób, dokonali zniszczenia w wyniku podpalenia co najmniej 100 budynków mieszkalnych i gospodarczych należących do mieszkańców wsi Borownica oraz dopuścili się rabunku mienia ruchomego o nieustalonej wartości na szkodę mieszkańców wsi Borownica. Materiały w tym zakresie wyłączono 29 maja 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 2/00/Zi. Śledztwo umorzono 5 czerwca 2009r. w odniesieniu do tych czynów wobec śmierci sprawcy Michała N. i wobec niewykrycia pozostałych sprawców przestępstwa.

Czerwiec 2009 r.

106. S 53/09/Zi – śledztwo m. in. w sprawie napadu nacjonalistów ukraińskich na mieszkańców wsi Rudka przysiółek Przymiarki, woj. podkarpackie, w nocy z 8 na 9 maja 1947 r., w wyniku którego śmierć ponieśli Wojciech Cz. i Józef Cz., dokonano rabunku mienia ruchomego w postaci krów, koni, świń, wozów konnych, odzieży i obuwia na szkodę mieszkańców Rudki przysiółek Przymiarki. Materiały w tym zakresie wyłączono 22 czerwca 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 33/02/Zi. Śledztwo umorzono 25 czerwca 2009 r. w odniesieniu do tego czynu wobec przeprowadzenia postępowania przygotowawczego w tej sprawie w przeszłości.

Lipiec 2009 r.

107. S 59/09/Zi – śledztwo w sprawie m. in. zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie przez nacjonalistów ukraińskich w nocy z 4 na 5 października 1945 r. w Bartkowie, woj. podkarpackie, przy użyciu broni palnej i na skutek wywołanego pożaru Romualda S., Józefa S., Stanisława K., Agnieszki R., Teresy S., Krystyny H., Jakuba P., Andrzeja P. i Katarzyny S., usiłowaniu zabójstwa Wiktorii K. i innych nieustalonych z

imienia i nazwiska mieszkańców wioski, spowodowaniu przez uderzenia kolbą karabinu po plecach ciężkiej choroby nieuleczalnej w postaci odbicia nerek u Jana W. skutkującej śmiercią, spowodowaniu obrażeń ciała u Józefa M. przez uderzenie kolbą karabinu w głowę i u Kazimierzy K. przez uderzenia kolbą karabinu w plecy, kradzieży mienia mieszkańców w postaci zwierząt gospodarskich, rzeczy osobistych, pieniędzy, odzieży i sprzętu gospodarstwa domowego, spalenia domów mieszkalnych i budynków gospodarczych wraz ze sprzętem rolniczym, zwierzętami i płodami rolnymi na szkodę Józefa P., Jana B., Jana H. i innych osób przez Władysława Ł. ps. „Nestor”, Bohdana D. ps. „Bohdan” i innych nieustalonych z imienia i nazwiska sprawców, nacjonalistów ukraińskich pod dowództwem Michała D. ps. „Hromenko”. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 14 lipca 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 28/02/Zi. Śledztwo umorzono 22 lipca 2009 r. wobec braku cech zbrodni przeciwko ludzkości i przedawnienia karalności.

Sierpień 2009 r.

108. S 65/09/Zi – śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości popełnionych w okresie od 4 lutego 1945 r. do 18 marca 1947 r. w Stańkowej, woj. podkarpackie, przez nieustalonych sprawców narodowości ukraińskiej, a polegających m. in. na pobiciu 4 lutego 1945 r. przy użyciu tzw. nahajek Katarzyny C., zniszczeniu mienia 7 marca 1945 r. na szkodę Stanisława M. przez spalenie zabudowań gospodarczych i mieszkalnych, spowodowaniu ciężkiego kalectwa u Edwarda H. 24 maja 1945 r. w wyniku ran postrzałowych skutkujących utratą lewej nogi poniżej kolana, uprowadzeniu i zabójstwie w bliżej nieustalonym miesiącu 1945 r. Stanisława B., zabójstwie przez powieszenie na drzewie w nocy z 25 na 26 października 1946 r. Grzegorza B. Materiały dotyczące tych zdarzeń wyłączono 26 sierpnia 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 19/02/Zi. Śledztwo umorzono 6 października 2009 r. wobec braku cech zbrodni przeciwko ludzkości.

Wrzesień 2009 r.

109. S 68/09/Zi – śledztwo m. in. w sprawie zbrodni ludobójstwa dokonanej przez nacjonalistów ukraińskich, a w tym Jana Sz. ps. „Żeleźniak”, Jana Sz. ps. „Szum”, Teodora B. i Grzegorza M., polegającej na zabójstwie 19 kwietnia 1944 r. w Rudce, pow. Lubaczów, mieszkańców wsi, a wśród nich Józefa B., Ludwika B., Jana B., Stanisława B., Jakuba Ch., Jana G., Andrzeja D., Bazylego K., Michała K., Jana K., Marcina K., Michała K., Izzydora K., Dominika M., Marcina M., Józefa M., Anny M. i trojga dzieci o nazwisku M. i nieustalonych imionach, Rozalii M., Jana P., Józefa P., Macieja P., Michała P., Franciszka P., Mieczysława P., Bronisława S., Józefa S., Marcina Sz., Michała Sz., Pawła Sz., Stanisława Sz., Izzydora W., Katarzyny W., Andrzeja W., Adama W., Józefa W., Marcina W., Stanisława W., Elżbiety W., Eugeniusza W., Stefanii W., Weroniki W., Tomasza W. i Macieja Z. i usiłowania zabójstwa Józefy W., Zyty W., Stanisława M., Anieli W. i Jana B. Materiały w tym zakresie wyłączono 2 września 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 45/02/Zi. 7 września 2009 r. umorzono śledztwo w stosunku do Jana Sz. „Żeleźniak” wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zo-

stało prawomocnie zakończone, w stosunku do Jana Sz. „Szuma”, Teodora B. i Grzegorza M. wobec śmierci sprawców oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców.

Październik 2009 r.

110. S 97/09/Zi – śledztwo m. in. w sprawie zabójstwa Heleny T. i Bolesława S. dokonanego 7 kwietnia 1945 r. w Makowej, woj. podkarpackie. Materiały w tym zakresie wyłączono 28 października 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 2/00/Zi. Śledztwo umorzono 2 listopada 2009 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa, uznając, że czynów tych dopuścili się nieustaleni nacjonałisci ukraińscy z uwagi na polską narodowość ofiar,

Listopad 2009 r.

111. S 104/09/Zi – śledztwo m. in. w sprawie zabójstwa przy użyciu broni palnej Adama Ch. dokonanego 21 czerwca 1945 r. w Mokrem, woj. podkarpackie, przez nieustalonych sprawców narodowości ukraińskiej. Materiały w tym zakresie wyłączono 27 listopada 2009 r. z akt śledztwa o sygn. S 3/00/Zi. 18 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec braku cech zbrodni przeciwko ludzkości.

IX. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Szczecinie (materiał opracowany przez naczelnika Dariusza Wituszko)

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 1/09/Zk – śledztwo dotyczące popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na represjonowaniu Waldemara J. w latach 1986–1988 w Dziwnówku przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego przez stosowanie gróźb bezprawnych i podejmowanie innych działań w celu zmuszenia go do podjęcia współpracy jako tajnego współpracownika. Śledztwo jest w toku.
2. S 2/09/Zk – śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy w bliżej nieustalonym okresie pomiędzy latami czterdziestymi a pięćdziesiątymi XX wieku w Mosinach i Szczecinku znęcali się fizycznie i psychicznie nad Teofilem L. Funkcjonariusze państwa komunistycznego, funkcjonariusze NKWD i UB, mieli wówczas znęcać się nad pokrzywdzonym przez bicie go i kierowanie pod jego adresem gróźb pozbawienia życia. Postanowieniem z dnia 30 marca 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

3. S 3/09/Zk – śledztwo dotyczące bezprawnego zwolnienia Józefa Ch. ze służby w organach Milicji Obywatelskiej w 1972 r. Postanowieniem z dnia 25 lutego 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.
4. S 4/09/Zk – śledztwo dotyczące zbrodni komunistycznych popełnionych w latach 1960–1990 w Szczecinie przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegających na wielokrotnym przekraczaniu uprawnień przez bezprawne inwigilowanie, nakłanianie do podjęcia współpracy, prowadzenie bezzasadnych postępowań karnych w stosunku do Włodzimierza P. w związku z publicznym wyrażaniem przez niego nieprzychylnych wobec ówczesnego rządu poglądów politycznych. Sprawa zakończona postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa.

Luty 2009 r.

5. S 5/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w latach siedemdziesiątych XX wieku, polegającej na poświadczeniu nieprawdy w dokumentach dotyczących Kazimierza S. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. Zgodnie ze stwierdzeniem pokrzywdzonego, funkcjonariusze WOP-u mieli dopuścić się sfalszowania dokumentów na jego szkodę w postaci podrobienia jego podpisu na zobowiązaniu o podjęciu przez niego współpracy oraz na pokwitowaniu odbioru pieniędzy.
6. S 6/09/Zk – śledztwo dotyczące przekroczenia uprawnień w 1954 r. w Szczecinie przez sędziów byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w Szczecinie, polegającego na bezprawnym skazaniu w postępowaniu karnym o sygn. Sr 87/54 Antoniego Sz. na długotrwałą karę pozbawienia wolności oraz dotyczące wymuszania – w toku tegoż postępowania – przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Szczecinie wyjaśnień od osób aresztowanych. Z uwagi na łączność podmiotową i przedmiotową niniejszą sprawę dołączono do prowadzonego w tutejszej Komisji śledztwa S 10/05/Zk.
7. S 7/09/Zk – śledztwo wszczęto w dniu 10 kwietnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w okresie od dnia 2 do 3 maja 1982 r. w Koszalinie przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa z miejscowej KW MO, polegającej na użyciu groźby bezprawnej wobec zatrzymanego za udział w nielegalnej manifestacji, działacza NSZZ „Solidarność” Mirosława W., w celu wywarcia na niego wpływu jako na podejrzanego m. in. o nielegalną działalność związkową. Sprawa w toku.

Marzec 2009 r.

8. S 16/09/Zk – śledztwo dotyczące fizycznego i psychicznego znęcania się nad Janem S., Arturem D., Adamem S., Janem M. oraz Władysławem O. w 1952 r. w Szczecinie przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, którzy w celu wymuszenia od pokrzywdzonych złożenia wyjaśnień określonej treści i przyznania się do przynależności do nielegalnej organizacji przeprowadzali wielogodzinne nocne przesłuchania, uniemożliwiając sen, bili pokrzywdzonych pięściami po całym ciele, grozili pozbawieniem życia oraz wyzywali słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, do-

puszczając się w ten sposób zbrodni komunistycznej jako funkcjonariusze państwa. Śledztwo obecnie jest w toku.

9. S 17/09/Zk – śledztwo dotyczące bezprawnego pozbawienia wolności Małgorzaty M. od 15 grudnia 1981 r. do 15 marca 1982 r. w Szczecinie na mocy orzeczenia Kolegium ds. Wykroczeń z dnia 16 grudnia 1981 r., które zastosowało przepisy dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym w sytuacji, gdy takie przepisy prawnie nie obowiązywały, a pozbawienie wolności Małgorzaty M. miało charakter represji politycznej wobec osoby o innych poglądach społeczno-politycznych. Śledztwo jest w toku, poszukiwane są dokumenty archiwalne.
10. S 18/09/Zk – postępowanie sprawdzające, dotyczące fizycznego i psychicznego znęcania się w 1949 r. w Szczecinie nad pozbawionym wolności Zygmuntem Ch. przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Szczecinie, wskutek czego pokrzywdzony popełnił samobójstwo, wyskakując z okna aresztu śledczego. Postanowieniem z dnia 6 maja 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie.
11. S 19/09/Zk – śledztwo prowadzone przeciwko Janowi C. podejrzanemu o to, że w okresie od 21 lipca 1950 r. w Szczecinie do 30 listopada 1950 r. w Szczecinie, będąc funkcjonariuszem państwa komunistycznego, to jest oficerem Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Szczecinie, dopuścił się popełnienia zbrodni komunistycznej w ten sposób, że w toku przesłuchań prowadzonych przez innych funkcjonariuszy w śledztwie przeciwko członkom młodzieżowej organizacji niepodległościowej o nazwie „Trzej muszkietierowie”, przekraczając swoje uprawnienia, znęcał się fizycznie nad pozbawionym wolności Jerzym Z., bijąc go rękami po twarzy i kopiąc po całym ciele, czym spowodował u pokrzywdzonego liczne zasinienia i stłuczenia, złamanie kości nosa oraz jeden raz doprowadził pokrzywdzonego do utraty przytomności. W toku śledztwa ustalono, że podejrzany Jan C. zmarł w 1972 r. Postanowieniem z dnia 26 marca 2009 r. przedmiotowe śledztwo zostało umorzone z uwagi na śmierć podejrzanego.
12. S 20/09/Zk – śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej w latach osiemdziesiątych XX wieku, polegającej na poświadczeniu nieprawdy w dokumentach dotyczących Michała S. przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa z Koszalina, czyli na fikcyjnym założeniu mu teczki tajnego współpracownika. Ze względu na fakt zniszczenia materiałów dotyczących ewentualnej współpracy pokrzywdzonego ze Służbą Bezpieczeństwa, w toku śledztwa przesłuchiwanie są świadkowie (w tym funkcjonariusze SB), którzy – jak wynika z zapisów ewidencyjnych – figurują w sprawie pokrzywdzonego.
13. S 21/09/Zk – śledztwo dotyczące zbrodni komunistycznej polegającej na zabójstwie żołnierza Ludowego Wojska Polskiego Stanisława N. w dniu 19 grudnia 1970 r. w Szczecinie przy użyciu broni palnej przez funkcjonariuszy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Sprawa zakończona wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa (wobec braku danych uzasadniających popełnienie zbrodni komunistycznej).

14. S 22/09/Zk – śledztwo dotyczące zbrodni komunistycznych popełnionych w okresie od 1986 r. do 1988 r. w Kamieniu Pomorskim przez funkcjonariusza państwa komunistycznego, polegających na sfalszowaniu dokumentów dotyczących prowadzonej przez Marka L. tajnej współpracy ze Służbą Bezpieczeństwa. Z dotychczasowych ustaleń śledztwa wynika, że Marek K., funkcjonariusz Wojsk Ochrony Pogranicza, sfalszował dwa dokumenty: dokument zatytułowany „Informacja” oraz dokument w postaci pokwitowania. Śledztwo w toku.

Kwiecień 2009 r.

15. S 23/09/Zk – śledztwo w sprawie przekroczenia swoich uprawnień w 1986 r. w Kołobrzegu i Koszalinie przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego przez bezprawne, długotrwałe pozbawienie wolności Jerzego W. Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego. Decyzja ta została utrzymana w mocy postanowieniem z dnia 17 czerwca 2009 r., sygn. II Kp 220/09, przez Sąd Rejonowy w Koszalinie II Wydział Karny.
16. S 24/09/Zk – śledztwo dotyczące fizycznego i psychicznego znęcania się nad Alfredem U. w 1952 r. w Szczecinie przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, którzy w celu wymuszenia od pokrzywdzonego złożenia wyjaśnień określonej treści przeprowadzali wielogodzinne nocne przesłuchania, uniemożliwiając sen, zmuszali pokrzywdzonego do wielogodzinnego stania pod ścianą, zamykali w karcerze oraz wyzywali słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, dopuszczając się w ten sposób zbrodni komunistycznej jako funkcjonariusze państwa komunistycznego. Śledztwo obecnie jest w toku.
17. S 25/09/Zk – śledztwo dotyczące popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na dotkliwym pobiciu Jerzego N. w grudniu 1981 r. przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej w Świnoujściu przez bicie go pięściami po twarzy i kopaniu butami po całym ciele. Śledztwo jest w toku.
18. S 26/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w 1954 r. w Koszalinie przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa nad Edwardem A. Jak ustalono, funkcjonariusze UB znęcali się nad pokrzywdzonym w ten sposób, iż w trakcie prowadzonych nocnych przesłuchań popychali go, polecali siedzieć na krześle w pozycji wyprostowanej z rękami na kolanach przez wiele godzin, umieszczano go w karcerze oraz obrażano. Akta wówczas prowadzonego postępowania nie zachowały się.

Maj 2009 r.

19. S 27/09/Zk – śledztwo prowadzone przeciwko Zbigniewowi D. podejrzanemu o to, że w dniu 24 kwietnia 1978 r. w Świnoujściu, pełniąc obowiązki starszego oficera kontrwywiadu wojskowego Wojskowej Służby Wewnętrznej w Świnoujściu w stopniu porucznika

marynarki, dopuścił się popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na tym, że podrobił oświadczenie o zaprzestaniu współpracy z kontrwywiadem przez Zygmunta P. w ten sposób, iż wypełnił je osobiście, wpisując dane Zygmunta P., oraz podpisał je nazwiskiem „P.”, a także będąc uprawnionym do wystawienia tego dokumentu, poświadczył w nim nieprawdę, stwierdzając, że oświadczenie o zaprzestaniu współpracy przyjął osobiście od Zygmunta P., czym działał na szkodę wyżej wymienionego, a sfalszowania dokumentu dokonał w celu użycia go jako autentycznego w teczce personalnej nr 20886 dotyczącej tajnego współpracownika o kryptonimie „Janek”. W dniu 25 maja 2009 r. skierowany został do Wojskowego Sądu Garnizonowego w Szczecinie akt oskarżenia przeciwko Zbigniewowi D., którego oskarżono o popełnienie przestępstwa opisanego wyżej. Do chwili obecnej nie zapadł wyrok w tej sprawie i pozostaje ona w fazie rozpoznania sądowego.

20. S 28/09/Zk – śledztwo dotyczące popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się w 1950 r. w Stargardzie Szczecińskim nad Wandą B. przez funkcjonariuszy Służby Więziennej w trakcie odbywania przez nią kary pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w Stargardzie Szczecińskim przez umieszczanie jej w karcerze, głodzenie i poniżanie. Śledztwo jest w toku.
21. S 29/09/Zk – śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na zastosowaniu gróźb bezprawnych w 1989 r. w Wałczu przez funkcjonariusza państwa komunistycznego wobec Henryka M., działacza NSZZ „Solidarność” w Wałczu. Zgodnie z zeznaniami pokrzywdzonego, funkcjonariusz SB zagroził mu pozbawieniem życia w wypadku nie podjęcia przez niego współpracy. Groźba ta ze względu na swoją realność spowodowała podjęcie przez pokrzywdzonego współpracy wbrew własnej woli.
22. S 30/09/Zk – śledztwo dotyczące przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w dniu 30 marca 1982 r. w Szczecinie, polegającego na pobiciu w trakcie czynności służbowych Waldemara Ł. Zebrane w toku prowadzonego w tej sprawie postępowania sprawdzające materiały oraz wyprowadzone na podstawie ich analizy wnioski nie dostarczyły jakichkolwiek wiarygodnych danych wskazujących na zatrzymanie i pobicie przez funkcjonariuszy ZOMO w dniu 30 marca 1982 r. Waldemara Ł. W związku z powyższym odmówiono w tej sprawie wszczęcia postępowania przygotowawczego.
23. S 31/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w 1952 r. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Dębnie Lubuskim na szkodę Jana Ż., polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się nad pokrzywdzonym. Sprawa jest obecnie w toku.
24. S 32/09/Zk – śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na zabójstwie wiosną 1945 r. w Sianowie, 3 nieustalonych osób narodowości niemieckiej przez żołnierzy Armii Czerwonej. Jak ustalono, żołnierze Armii Czerwonej po wkroczeniu do Sianowa, dokonali zabójstwa prawdopodobnie 2 osób cywilnych i ukrywającego się u nich rannego żołnierza Wehrmachtu. Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

25. S 33/09/Zk – śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień przez funkcjonariuszy ZOMO i MO przez pobicie w dniu 10 listopada 1982 r. w Kołobrzegu uczestników manifestacji patriotycznej oraz bezprawne ukaranie ich przez członków Kolegium do Spraw Wykroczeń w Kołobrzegu, czym działano na szkodę Wojciecha K. Ze wstępnych ustaleń śledztwa wynika, iż funkcjonariusze ZOMO i MO dokonali pobicia co najmniej kilku osób, a kilkudziesięciu uczestników manifestacji patriotycznej zostało ukaranych przez Kolegium ds. Wykroczeń oraz Sąd Rejonowy w Kołobrzegu. Obecnie trwa gromadzenie pełnej dokumentacji archiwalnej oraz trwają przesłuchania świadków.
26. S 34/09/Zk – śledztwo prowadzone jest od dnia 6 sierpnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej polegającej na przekroczeniu uprawnień w lutym 1983 r. w Sulęcinie, ówczesne woj. gorzowskie, przez funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa z Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych z Gorzowa Wlkp. wobec zatrzymanego za kolportaż podziemnej prasy b. działacza NSZZ „Solidarność” z Zakładów Mechanicznych „Ursus”, Adama S., przez grożenie mu pobiciem oraz szarpanie za odzież i włosy w celu zmuszenia do złożenia pisemnego oświadczenia dotyczącego innych osób zaangażowanych w dystrybucję prasy wydawanej przez podziemną „Solidarność”. Śledztwo w toku.
27. S 35/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się w 1946 r. w Sławnie i Gdańsku nad Stanisławem N., członkiem PSL-u Mikołajczykowskiego, przez funkcjonariuszy urzędów bezpieczeństwa publicznego. W 1946 r. funkcjonariusze UB zarówno w Sławnie, jak i Gdańsku znęcali się nad pokrzywdzonym w ten sposób, iż bili go rękami i pałkami po całym ciele, szczególnie po plecach i brzuchu, oraz kijami w pięty. Dodatkowo polecano mu siedzieć na nodze odwróconego taboretu oraz grożono pozbawieniem życia w trakcie nocnych, wielogodzinnych przesłuchań. Trwają obecnie przesłuchania świadków oraz zbierana jest dokumentacja archiwalna.
28. S 36/09/Zk – śledztwo dotyczące zbrodni komunistycznej popełnionej w 1949 r. w Szczecinie przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez bezprawne pozbawienie wolności nieletniego Tadeusza R. Z początkowych ustaleń śledztwa wynikało, że Tadeusz R. w chwili zatrzymania w 1949 r. przez funkcjonariuszy Wojsk Ochrony Pogranicza nie miał ukończonych 17 lat, a zastosowano wobec niego – zamiast środków w postaci oddania nieletniego pod dozór lub zatrzymanie w specjalnym schronisku dla nieletnich - tymczasowe aresztowanie. Wyniki postępowania nie potwierdziły jednak powyższych okoliczności i sprawę umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego.
29. S 37/09/Zk – śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień przez dyrektora Zespołu Zakładów Elektronicznych Przedsiębiorstwa Techniczno-Produkcyjnego „Unitra-Unitech” w Białogardzie, Mariana H., przez bezpodstawne zwolnienia dyscyplinarne z pracy działaczy NSZZ „Solidarność”

z tego zakładu. Jak ustalono, dyrektor zakładu Marian H. rozwiązywał umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym tylko z uczestnikami strajku, który miał miejsce w tym zakładzie w dniach 14–15 grudnia 1981 r. Jako podstawę rozwiązania umów o pracę w tym trybie powołał nieistniejący dekret o stanie wojennym z dnia 7 grudnia 1981 r. Obecnie trwa zbieranie pełnej dokumentacji pracowniczej.

30. S 38/09/Zk – śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień w grudniu 1981 r. w Białogardzie przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego. W grudniu 1981 r. funkcjonariusze MO i SB z Białogardu i Koszalina w trakcie prowadzonych przesłuchań uczestników strajku w Zespole Zakładów Elektronicznych Przedsiębiorstwa Techniczno-Produkcyjnego „Unitra-Unitech” w Białogardzie, przekraczając swoje uprawnienia, uniemożliwiali świadkom przeczytanie protokołów przed ich podpisaniem, zmuszając ich tym samym do podpisania zeznań, których treści nie mogli zweryfikować.

Czerwiec 2009 r.

31. S 40/09/Zk – śledztwo dotyczące fizycznego i psychicznego znęcania się nad Aleksandrą W. i Włodzimierzem W. w 1946 r. w Szczecinie przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, którzy w celu wymuszenia od pokrzywdzonych złożenia wyjaśnień określonej treści wielokrotnie wyzywali ich słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, bili rękoma po twarzy, zmuszali groźbami do podpisania sporządzonych protokołów, a nadto w stosunku do Włodzimierza W. funkcjonariusze umieszczali go w karcercze, przeprowadzali wielogodzinne nocne przesłuchania, a zadając ciosy kolbą karabinu spowodowali złamanie szóstego żebra. Śledztwo jest w toku.
32. S 41/09/Zk – śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przed 18 stycznia 1960 r. w Koszalinie przez kapitana Józefa B., funkcjonariusza Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Koszalinie, polegającego na przywłaszczeniu pieniędzy służbowych. W trakcie wykonanych czynności sprawdzających ustalono, iż kapitan Józef B. przywłaszczył sobie pieniądze służbowe, a tym samym nie może być mowy o popełnieniu zbrodni komunistycznej ze względu na brak jednego ze znamion – stosowania represji lub innych form naruszenia prawa człowieka. Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego.
33. S 42/09/Zk – śledztwo prowadzone jest od 19 sierpnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w okresie od września 1953 r. do kwietnia 1954 r. w Więzieniu Karno-Śledczym w Międzyrzeczu przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Publicznego z Zielonej Góry, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się w czasie przesłuchań nad prawnie pozbawionym wolności Stefanem J., członkiem organizacji niepodległościowej z Bytomia. Śledztwo jest w toku.

Lipiec 2009 r.

34. S 43/09/Zk – śledztwo dotyczące zbrodni komunistycznej popełnionej w dniu 8 maja 1945 w Nowym Objezierzu, gm. Moryń, przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez bezprawne pozbawienie wolności, z powodów politycznych Józefa M. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że w stosunku do powyżej wymienionego pokrzywdzonego funkcjonariusze państwa komunistycznego mogli dopuścić się zbrodni sądowej. Śledztwo w toku.
35. S 44/09/Zk – śledztwo w sprawie mających miejsce w latach 1945–1948 na terenie ówczesnego woj. szczecińskiego, w okolicach miejscowości Borne-Sulinowo masowych zabójstw obywateli polskich, członków podziemia niepodległościowego, w tym w szczególności członków Armii Krajowej, m. in. Jerzego Ł., Stanisława S. i Witolda M., przez funkcjonariuszy urzędów bezpieczeństwa publicznego oraz funkcjonariuszy NKWD. Postępowanie zakończono postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa.
36. S 45/09/Zk – śledztwo w sprawie mającego miejsce w latach 1946–1956 r. w Szczecinku, Nowogardzie i Szczecinie fizycznego i psychicznego znęcania się nad pozbawionym wolności członkiem Polskiego Stronnictwa Ludowego, Edwardem B., przez bicie, grożenie, znieważanie, przez funkcjonariuszy WUBP w Szczecinie. Śledztwo w toku.
37. S 46/09/Zk – śledztwo dotyczące popełnienia zbrodni komunistycznej w 1949 r. w Szczecinie przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, którzy znęcali się fizycznie i psychicznie nad aresztowanym Henrykiem A. przez prowadzenie wielokrotnych wyczerpujących przesłuchań, bicie pięściami po twarzy, umieszczanie w karcerze, doprowadzając go do wyczerpania fizycznego i psychicznego w celu uzyskania określonej treści wyjaśnień. Postanowieniem z dnia 4 stycznia 2010 r. śledztwo zostało umorzone.

Sierpień 2009 r.

38. S 47/09/Zk – śledztwo w sprawie mającego miejsce w latach 1946–1956 na terenie ówczesnego woj. szczecińskiego i w Warszawie bezprawnego pozbawienia wolności, stosowania niedozwolonych metod śledczych oraz przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Szczecinie oraz prokuratorów Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Szczecinie, Wojskowego Sądu Rejonowego w Szczecinie i Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie związanych z prowadzonym postępowaniem karnym, a także orzekaniem w sprawie o sygnaturze Sr 177/46 Wojskowego Sądu Rejonowego w Szczecinie oraz w sprawie odwoławczej o sygnaturze R 3244/46 Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie wobec członków Polskiego Stronnictwa Ludowego, Bronisława K., Juliana Ch., oraz sympatyka tej partii, Antoniego L. Śledztwo umorzono.
39. S 48/09/Zk – śledztwo dotyczące przymusowego odebrania rodzinie dziecka przez funkcjonariuszy III Rzeszy w nieustalonym miejscu. Postanowieniem z dnia 5 października 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie.

40. S 49/09/Zk – śledztwo w sprawie mającej miejsce w dniu 10 marca 1970 r. w Świnoujściu zbrodni komunistycznej polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, w tym sędziów Sądu Powiatowego w Świnoujściu, przez bezprawne spowodowanie wszczęcia przeciwko Bolesławowi P. postępowania karno-skarbowego o czyn z art. 46§1 ustawy karnej skarbowej z dnia 13 kwietnia 1960r. i bezpodstawne orzeczenie wobec niego przepadku samochodu osobowego Vauxhall Pasx Velox. Wyniki śledztwa nie potwierdziły okoliczności podniesionych w zawiadomieniu. Śledztwo zakończone postanowieniem o odmowie wszczęcia postępowania.
41. S 50/09/Zk – śledztwo dotyczące przekraczania uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w latach 1979–1980 w Szczecinie i Gdyni, polegającego na bezprawnym prowadzeniu przeciwko Bolesławowi D. postępowania karnego oraz bezpodstawnym zwolnieniu go z pracy w Polskich Liniach Oceanicznych. Z zeznań zawiadamiającej wdowy po zmarłym pokrzywdzonym Bolesławie D. wynikało, że jej mąż przez cały okres PRL-u był represjonowany i inwigilowany przez funkcjonariuszy ówczesnych organów bezpieczeństwa. Powodem interesowania się funkcjonariuszy tych służb osobą pokrzywdzonego była jego akowska przeszłość (w czasie wojny należał do AK, brał udział w Powstaniu Warszawskim). Prześladowania te punkt kulminacyjny osiągnęły w okresie od 1979 r. do 1980 r., kiedy to – zdaniem świadka – Bolesław D. bezprawnie został zatrzymany przez funkcjonariuszy służb specjalnych w związku z podejrzeniem o udział w nielegalnym przerzucie poza granice Polski młodej kobiety, a następnie zwolniony z pracy z Polskich Linii Oceanicznych. Z zebranych w tej sprawie materiałów źródłowych wynikało jednak, że przyczyną prowadzenia w stosunku do Bolesława D. działań operacyjnych oraz procesowych nie była jego akowska przeszłość, lecz naruszenie przez niego obowiązującego wówczas prawa, a zwolnienie go z pracy było jedynie konsekwencją jego przestępnego działania.

Wrzesień 2009 r.

42. S 51/09/Zk – śledztwo wszczęte w dniu 4 grudnia 2009 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień w kwietniu 1984 r. przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa z WUSW w Gorzowie Wlkp. wobec zatrzymanej Zofii L., podejrzanej o rozpowszechnianie nielegalnych wydawnictw, przez grożenie jej pobiciem w celu uzyskania oświadczenia o osobach zaangażowanych w kolportaż wydawnictw podziemnej „Solidarności”. Śledztwo jest w toku.
43. S 52/09/Zk – śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień przez funkcjonariuszy urzędów bezpieczeństwa publicznego w 1953 r. w Słupsku i Koszalinie, polegające na fizycznym i psychicznym znęcaniu się nad Jarosławem H.
44. S 54/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się w okresie od grudnia 1948 r. do stycznia 1949 r. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Międzyrzeczu nad po-

zbawionym wolności Feliksem C., podejrzanym o nielegalne posiadanie karabinu mauzer, w trakcie prowadzonych z jego udziałem przesłuchań.

45. S 56/09/Zk – śledztwo w sprawie mających miejsce na terenie Mazowsza oraz Warmii i Mazur w r. 1945 r. deportacji do ZSRR osób zatrzymanych przez funkcjonariuszy NKWD. Śledztwo obejmuje 253 osoby deportowane w głąb terytorium ZSRR w związku z ich rzeczywistym lub domniemanym udziałem w organizacjach niepodległościowych. Śledztwo w toku.
46. S 57/09/Zk – śledztwo dotyczące masowych zabójstw obywateli polskich – więźniów więzień w Mińsku, dokonywanych przez funkcjonariuszy NKWD w okresie od 17 września 1939 r. do końca czerwca 1941 r. Śledztwo obejmuje ok. 20 000 osób narodowości polskiej, zamordowanych w więzieniach funkcjonujących na terenie Mińska, do których to trafiali aresztowani z okupowanych przez ZSRR wschodnich terenów RP (b. woj. poleskiego, białostockiego, nowogródzkiego i wileńskiego). Sprawa w toku.
47. S 58/09/Zk – śledztwo prowadzone w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Czesława K. w okresie od czerwca 1940 r. do lipca 1941 r. w obozie NKWD Kozielsk II oraz bezprawnego pozbawienia wolności Jana K. w okresie od czerwca 1940 r. do lipca 1941 r. w obozie NKWD w Juchnowie k. Mińska, a następnie osadzenie wymienionych w obozie pracy w okolicy Saratowa w ZSRR. Wyżej wymienieni zostali pozbawieni wolności na mocy decyzji Biura Politycznego KC WKP(b) pod przewodnictwem Józefa Stalina, natomiast osobą odpowiedzialną za wykonanie tych decyzji był Ławrientij Beria kierujący NKWD. Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2009 r. śledztwo w przedmiotowej sprawie zostało umorzone z uwagi na śmierć sprawców, w szczególności Józefa Stalina i Ławrientija Berii.
48. S 59/09/Zk – śledztwo w sprawie przesiedlenia w okresie od 1944 r. do 1956 r. z terytorium RP do rejonu obozu Norylsk w ZSRR Józefa M., Bogumiły Sz., Zofii P., Władysława K., Tadeusza Ż., Józefa M., Józefa R., Marii K. Śledztwo to jest wielowątkowe i obecnie są ustalani i przesłuchiwi świadkowie oraz osoby pokrzywdzone w tej sprawie.
49. S 60/09/Zk – śledztwo dotyczące popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na zabójstwie z użyciem broni palnej w dniu 13 kwietnia 1951 r. w miejscowości Szyszki, pow. Pułtusk, Mieczysława D. ps. „Rój” i Bronisława G., członków konspiracyjnej organizacji niepodległościowej Narodowe Zjednoczenie Wojskowe, przez żołnierzy grupy operacyjnej Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej. Śledztwo jest w toku.
50. S 61/09/Zk – śledztwo dotyczące bezprawnego pozbawienia wolności Jana D., Stefana G., Ludwika G., Józefa K., Stanisława K., Wincentego R., Jana S. i Juliana Z. połączonego ze szczególnym udręczeniem w listopadzie 1944 r. i trwającego przez okres kilku lat w miejscowości Choromany Piskowskie, gm. Troszyn, oraz na obszarze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w różnych miejscowościach. Śledztwo jest w toku.

51. S 66/09/Zk – śledztwo dotyczące popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności w 1940 r. przez funkcjonariuszy NKWD na terenie Łotwy żołnierzy Korpusu Ochrony Pogranicza, którzy następnie zostali wywiezieni w głąb ZSRR. Śledztwo jest w toku.
52. S 67/09/Zk – śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności i deportacji ludności cywilnej narodowości i obywatelstwa polskiego, właścicieli gospodarstw rolnych z miejscowości Barcukinie, Żagajcze, Lipa Góra, Kruwondy, Szalczmiry, Gołubiszki, Dauksza i innych wsi woj. kowieńskiego na terenie ówczesnej Litwy do obozów pracy w głąb byłego ZSRR w latach 1945–1956 przez funkcjonariuszy NKWD.

Październik 2009 r.

53. S 68/09/Zk – postępowanie sprawdzające dotyczące fizycznego i psychicznego znęcania się nad pozbawionym wolności Zygmuntem Ch. w 1949 r. w Szczecinie przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Szczecinie, wskutek czego pokrzywdzony popełnił samobójstwo wyskakując z okna aresztu śledczego. W toku postępowania sprawdzającego nie potwierdzono faktów o znęcaniu się nad Zygmuntem Ch. przez funkcjonariuszy WUBP w Szczecinie. Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2009 r. wydano postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie.

Listopad 2009 r.

54. S 69/09/Zk – śledztwo dotyczące przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w Szczecinie w latach osiemdziesiątych XX w. przez spowodowanie przesunięcia działacza NSZZ „Solidarność” Waldemara Z. na rażąco gorsze stanowisko pracy oraz spowodowanie jego zwolnienia z pracy.
55. S 71/09/Zk – śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Mieczysława K. w 1954 r. w Koszalinie przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, w tym przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Koszalinie. Wykonywane są czynności sprawdzające, mające na celu zebranie pełnej dokumentacji archiwalnej dotyczącej prowadzonego przeciwko pokrzywdzonemu w 1954 r. postępowania karnego.
56. S 73/09/Zk – śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa z Koszalina, polegające na zwolnieniu ze służby w SB Andrzeja W. w 1975 r. w Szczecinku oraz w 1983 r. w Kołobrzegu za jego poglądy na stosunki polsko-radzieckie. Wykonywane są czynności sprawdzające, których celem jest zebranie pełnej dokumentacji archiwalnej (kadrowej), dotyczącej pracy pokrzywdzonego w organach SB oraz podstaw i przyczyn jego zwolnienia.
57. S 74/09/Zk – śledztwo dotyczące zbrodni komunistycznych popełnionych w 1954 r. w Szczecinie przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegających na przekroczeniu uprawnień i bezprawne skazanie na długotrwałe pozbawienie wolności Lecha M., Antoniego Sz., Feliksa K., Mieczysława K. i Władysławy W. Z dotychczasowych ustaleń

śledztwa wynika, że wymienieni pokrzywdzeni wyrokiem byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w Szczecinie o sygn. Sr 87/54 skazani zostali za popełnienie przestępstwa o podłożu politycznym. Opis i kwalifikacja prawna przypisanych im przestępstw mogą wskazywać na zaistnienie w tej sprawie zbrodni sądowych popełnionych przez prokuratorów i orzekających sędziów. Ponadto z zebranych w toku śledztwa dokumentów wynika, iż prowadzący przesłuchania funkcjonariusze zmuszali, stosując przemoc fizyczną, Feliksa K. i Mieczysława K. do złożenia określonej treści wyjaśnień. Sprawa na początkowym etapie prowadzenia.

Grudzień 2009 r.

58. S 75/09/Zk – śledztwo dotyczące przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Wojskowych Służb Informacyjnych PRL, polegające na zmuszaniu Przemysława B. do określonego zachowania. Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2010 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.
59. S 76/09/Zk – śledztwo w sprawie mającego miejsce w latach 1946–1956 bezprawnego pozbawienia wolności, stosowania niedozwolonych metod śledczych oraz przekroczenia uprawnień związanych z prowadzonym postępowaniem karnym i orzekaniem wobec członków Polskiego Stronnictwa Ludowego, Czesława G., Tadeusza K., Eugeniusza D., Wacława R. oraz innych osób, popełnionych na terenie podlegającym właściwości Okręgowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Szczecinie. Śledztwo na początkowym etapie prowadzenia.
60. S 78/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy SB z Koszalina, polegające na nakłanianiu członków Kolegium ds. Wykroczeń przy wojewodzie koszalińskim przy wydaniu decyzji z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawach dotyczących Leszka K., Tadeusza W. i Marka K. w związku z uczestnictwem w dniu 31 sierpnia 1985 r. w modlitwach w obrębie kościoła NNM w Białogardzie. Rozpoczęte czynności sprawdzające mają na celu zebranie pełnej dokumentacji dotyczącej prowadzonych postępowań przed ww. kolegium, a dotyczących pokrzywdzonych oraz materiałów z działań operacyjnych prowadzonych przez SB.
61. S 79/09/Zk – śledztwo w sprawie śmierci w marcu 1982 r. w Jaworzu Romana S. w trakcie odbywania rezerwowej służby wojskowej. Prowadzone czynności sprawdzające zmierzają do ustalenia przebiegu i okoliczności zabójstwa (nieumyślnego postrzelenia) Romana S., który odbywał służbę wojskową w Ośrodku Odosobnienia w Jaworzu k. Drawska Pomorskiego. Zebrać należy pełną dokumentację z przeprowadzonego wówczas procesu przeciwko Bogdanowi K., skazanemu za nieumyślne zastrzelenie Romana S., oraz pełną dokumentację medyczną.
62. S 80/09/Zk – śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w Koszalinie w 1982 r. przez znęcanie się fizyczne i psychiczne nad pozbawionym wolności Waldemarem T., członkiem organizacji niepodległościowej Front Demokratyczny, polecenie

mu klęczenia z rękami uniesionymi do góry oraz w sprawie kierowania pod jego adresem w 1982 r. w Koszalinie grózb bezprawnych przez funkcjonariuszy SB. Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono w sprawie znęcania się fizycznego i psychicznego nad pokrzywdzonym wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia, zaś w sprawie kierowania grózb bezprawnych wobec niewykrycia sprawców.

63. S 81/09/Zk – sprawa dotyczy przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy SB z WUSW w Gorzowie Wlkp. przez niszczenie w okresie od 1989 r. do wiosny 1990 r. akt operacyjnych różnych wydziałów tej służby oraz ukrywania w chwili obecnej przez byłych funkcjonariuszy gorzowskiej SB dokumentów podlegających ustawowemu przekazaniu Instytutowi Pamięci Narodowej. Zarejestrowano na podstawie pisemnego doniesienia przewodniczącego Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Gorzów Wlkp. Obecnie wykonywane są czynności sprawdzające pod kątem zaistnienia opisanych w doniesieniu przestępstw i ich prawnokarnej oceny. W najbliższym czasie wobec łakoniczności doniesienia przesłuchany zostanie zawiadamiający o tych przestępstwach.
64. S 82/09/Zk – śledztwo prowadzone jest w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień i bezprawnym pozbawieniu wolności w miesiącu lutym 1982 r. w Dębnie Lubuskim i Gorzowie Wlkp. członków rzekomej nielegalnej organizacji Podziemny Ruch Odrodzenia Narodowego „Granit”, ówczesne woj. Gorzowskie, Ireny M., Krzysztofa K., Włodzimierza M. i Janiny R., na mocy postanowień wydanych przez prokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej z Zielonej Góry, sygn. Pg Śl II – 14/82, o tymczasowym aresztowaniu wyżej wymienionych osób oraz wyr. skazującego, sygn. SOW 151/82, wydanego przez członków składu orzekającego Sądu Śląskiego Okręgu Wojskowego na sesji wyjazdowej w Zielonej Górze. W toku śledztwa przesłuchano w charakterze świadków żyjących pokrzywdzonych oraz członków ich rodzin jak, też byłego zastępcę kierownika Komisariatu MO w Dębnie, Bolesława L., i ówczesnych pracowników referatu operacyjno-dochodzeniowego, Leszka W. i Czesława K. W czasie przesłuchania członkowie rodziny pokrzywdzonej Ireny M., obecnie B., zeznali, iż bezpośrednio po zatrzymaniu milicjant Jerzy M. groził jej pobiciem w przypadku, jeżeli nie przyzna się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa i nie opisz roli w nim jej znajomych. Ustalono, że Jerzy M. zmarł w latach dziewięćdziesiątych. Pozostali b. funkcjonariusze MO zaprzeczyli, aby byli w tamtym czasie świadkami tych grózb. Ustalono, iż w połowie lat osiemdziesiątych pokrzywdzona Irena B. z d. M. wyemigrowała do Kanady. Ustalono ponadto, iż nie żyją już członkowie składu orzekającego sądu wojskowego, Józef W. i Marek D., oraz obrońcy ówczesnych oskarżonych. W dniu 8 maja 2009 r. śledztwo w powyższej sprawie zostało umorzone pod nr S 54/07/Zk. W związku z koniecznością przesłuchania świadka przebywającego za granicą przedmiotowe śledztwo podjęto do dalszego prowadzenia.
65. S 83/09/Zk – śledztwo prowadzone jest w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej w okresie od 3 maja do 7 lipca 1982 r. w Koszalinie przez wiceprokuratora tamtejszej Prokuratury Rejonowej przez przekroczenie uprawnień wyrażające się w pozbawieniu wolności i podżeganiu do pozbawienia wolności w trakcie postępowania przysto-

wawczego, prowadzonego przeciwko Stanisławowi S., Grzegorzowi Z., Mirosławowi W. i Zdzisławowi W., podejrzanym o popełnienie przestępstwa określonego w art. 46 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym i oskarżonym w toku procesu karnego, toczącego się przed miejscowym Sądem Wojewódzkim II Wydział Karny, i członków składu orzekającego tego sądu, które to działania były formą represji wobec osób o odmiennych poglądach politycznych. W toku postępowania przesłuchano pokrzywdzonych, zapoznano się z wypożyczonymi przez szczecińskie OBUiAD aktami kontrolnymi śledztw prowadzonych przez KWMO SB w Koszalinie w 1982 i 1983 r. przeciwko nim. Dokonano też oględzin akt osobowych byłych sędziów sądu wojewódzkiego, orzekających w powyższej sprawie karnej. Dnia 16 lutego 2009 r. umorzono to postępowanie, zaś 22 grudnia 2009 r. podjęto je do dalszego prowadzenia celem ustalenia aktualnego adresu zamieszkania na terenie RFN pokrzywdzonego Zdzisława W. i jego żony oraz ich przesłuchania jako świadków.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r. – luty 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Marzec 2009 r.

66. S 8/09/Zn – przedmiotowe śledztwo zostało podjęte z zawieszenia, po zakończonym skontrum w zasobach byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Koszalinie. Sprawa dotyczyła zbrodni nazistowskich – zabójstw ludności polskiej zamieszkałej na ziemi złotowskiej popełnionych w latach 1939–1945 przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W toku śledztwa uzyskano stosowną ekspertyzę historyczną, sprawdzono aktualne adresy zamieszkania świadków i osób pokrzywdzonych oraz przesłuchano niektórych świadków. W dniu 13 lipca 2009 r. przekazano śledztwo do dalszego prowadzenia, zgodnie z właściwością miejscową Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Poznaniu.
67. S 9/09/Zn – przedmiotowe śledztwo zostało podjęte z zawieszenia po zakończonym skontrum w zasobach archiwalnych byłej komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Koszalinie. Sprawa dotyczyła zbrodni nazistowskich, polegających m. in. na zabójstwach ludności polskiej zamieszkałej na ziemi bytowskiej w okresie od 1 września 1939 r. do 1945 r. przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W toku postępowania uzyskano stosowną ekspertyzę historyczną, uzyskano także aktualne adresy zamieszkania świadków i osób pokrzywdzonych oraz przesłuchano część z nich. W dniu 3 lipca 2009 r. przekazano śledztwo zgodnie z właściwością miejscową do dalszego prowadzenia Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Gdańsku.
68. S 10/09/Zn – śledztwo w sprawie powieszenia 3 jeńców francuskich w majątku Żelazno, gm. Smołdzino, pow. Słupsk. W sprawie brak było podstawowych danych co do daty, miejsca oraz osób pokrzywdzonych czy ewentualnych sprawców. Dnia 7 sierpnia 2009 r.

sprawę przekazano zgodnie z właściwością do OKŚZpNP w Gdańsku celem dalszego prowadzenia.

69. S 11/09/Zn – w sprawie popełnienia zbrodni nazistowskiej, polegającej na sterylizacji ludności polskiej z terenu pow. bytowskiego po 1 września 1939 r. przez funkcjonariuszy III Rzeszy. Dnia 5 sierpnia 2009 r. sprawę przekazano zgodnie z właściwością do OKŚZpNP w Gdańsku celem dalszego prowadzenia.
70. S 12/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa latem 1943 r. w Gryficach polskiego robotnika przymusowego Longina R. przez obywatela niemieckiego Willego W. Śledztwo jest w toku. Obecnie oczekujemy odpowiedzi z Centrali Ścigania Zbrodni Nazistowskich w Ludwigsburgu w zakresie skierowanego wniosku o pomoc prawną.
71. S 13/09/Zn – śledztwo dotyczące zbrodni nazistowskiej, polegającej na zamordowaniu przez rozstrzelanie w 1943 r. grupy co najmniej 90 polskich robotników przymusowych, byłych jeńców wojennych z terenu pow. łobeskiego przez funkcjonariuszy III Rzeszy. Po postanowieniu z dnia 24 lipca 2009 r. śledztwo zostało umorzone wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie zbrodni nazistowskiej.
72. S 14/09/Zn – śledztwo dotyczące zabójstw w latach 1942–1943 r. w Szczecinie i innych miejscowościach robotników przymusowych i więźniów przez funkcjonariuszy III Rzeszy. Postanowieniem z dnia 7 października 2009 r. postępowanie przygotowawcze zostało umorzone wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.
73. S 15/09/Zn – śledztwo dotyczące zbrodni nazistowskiej popełnionej w marcu 1945 r. w Skalnie, b. pow. gryficki, przez nieustalonych funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej, polegającej na pozbawieniu życia co najmniej 7 nieustalonych polskich robotników przymusowych i 3 jeńców wojennych. W toku śledztwa skierowano do władz Republiki Federalnej Niemiec wnioski o pomoc prawną. W związku z wyczerpaniem wszystkich prawnych możliwości zmierzających do wykrycia sprawców przedmiotowej zbrodni niniejsze śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

Kwiecień 2009 r. – maj 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Czerwiec 2009 r.

74. S 39/09/Zn – śledztwo prowadzone jest od dnia 5 czerwca 2009 r. w sprawie zbrodni nazistowskich popełnionych w okresie od 7 września 1939 r. do marca 1940 r. w nazistowskim obozie przejściowym dla Polaków w Skwierzynie (Schwerin), obecnie woj. lubuskie. W sprawie sukcesywnie są przesłuchani ustalení świadkowie, w tym członkowie rodzin pokrzywdzonych. W dalszej kolejności planowane jest wystąpienie z wnioskiem do Centrali Ścigania Zbrodni Nazistowskich w Ludwigsburgu o uzyskanie dokumentów dotyczących tego obozu oraz danych adresowych bądź informacji o zgonach potencjalnych podejrzanych, zamieszkałych na terenie RFN. Śledztwo w toku.

Lipiec 2009 r. – sierpień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Wrzesień 2009 r.

75. S 53/09/Zn – śledztwo w sprawie zamordowania przez funkcjonariuszy hitlerowskich w latach 1941–1945 grupy jeńców narodowości rosyjskiej oraz nieustalonego z nazwiska jeńca francuskiego w okolicach jeziora Janie oraz we wsi Pniewo k. Bledzewa, pow. Międzyrzecz. W toku postępowania zwrócono się do szczecińskiego Oddziałowego Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów o przeprowadzenie stosownej kwerendy, obejmującej m. in. zasoby archiwalne BUiAD IPN w Warszawie, oraz do specjalisty ds. opracowań o sporządzenie stosownej ekspertyzy o tych obozach. Z treści ekspertyzy wynika, iż w obozie nad jeziorem Janie mógł przebywać oddział roboczy jeńców radzieckich z obozu w Drzewicach k. Kostrzyna n. Odrą. Natomiast w materiałach historycznych brak jest wzmianki o obozie dla jeńców francuskich w miejscowości Pniewo k. Bledzewa (Osterwald). Ponadto zapoznano się z aktami nadzoru b. Głównej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie, sygn. Sn 17/4/74. Ustalono, iż nie żyją już świadkowie wydarzeń przesłuchani w śledztwie w latach sześćdziesiątych. Dodatkowo zapoznano się z publikacjami historycznymi dotyczącymi funkcjonowania i rozmieszczenia na ziemiach polskich obozów jenieckich. Wysłano też do Centrali Badania Zbrodni Nazistowskich w Ludwigsburgu wnioski o pomoc prawną w celu odszukania i przekazania tutejszej komisji dokumentów związanych z przedmiotem śledztwa.
76. S 55/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni dokonanych w latach 1939–1945 na terenie b. pow. sochaczewskiego i błońskiego przez okupanta hitlerowskiego na obywatelach polskich oraz żołnierzach sowieckich. Śledztwo dotyczy 271 przestępstw popełnionych na szkodę obywateli polskich narodowości żydowskiej, jeńców i innych osób.
77. S 62/09/Zn – śledztwo prowadzone w sprawie zbrodni popełnionych w okresie od 5 sierpnia do grudnia 1944 r. w Warszawie przez funkcjonariuszy gestapo wobec ok. 10 000 obywateli polskich, głównie mężczyzn, rozstrzelanych i spalonych w gmachu siedziby gestapo w al. Szucha oraz w budynku byłego GISZ w Al. Ujazdowskich. W jego toku dokonano analizy zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz zeznań świadków, przesłuchanych zarówno w latach 1946–1948, 1974–1978, 1982–1984, jak też w 2007–2008, w tym krewnym osób, mieszkańców tzw. dzielnic policyjnej, rozstrzelanych przez policję nazistowską. Podjęto również dalsze czynności zmierzające od ustalenia wszystkich żyjących pokrzywdzonych, i potencjalnych podejrzanych, w tym zwrócono się o wypożyczenie z warszawskiego BUiAD akt sprawy karnej Najwyższego Trybunału Narodowego przeciwko b. niemieckiemu gubernatorowi Warszawy, Ludwigowi Fischerowi, sygn. NTN 670/46, liczących 330 jednostek archiwalnych. oraz akt sprawy karnej Sądu Wojewódzkiego dla m. st. Warszawy z 1954 r. przeciwko dowódcy SS i policji na dystrykt warszawski GG, gen. Paulowi Ottonowi Giebelowi. Zwrócono się też do Centrali Ścigania Zbrodni w Ludwigsburgu w celu uzyskania odpowiedzi dotyczącej przesłanych tam w 1985 r. przez Główną Komisję Badania Zbrodni Hitlerowskich z Warszawy materiałów

procesowych z załączonym wnioskiem o ściganie żyjących na terenie Republiki Federalnej sprawców zbrodni nazistowskich, popełnionych pomiędzy sierpniem a grudniem 1944 r. na ludności cywilnej Warszawy.

78. S 63/09/Zn – śledztwo w sprawie mających miejsce w latach 1939–1944 zbrodni popełnionych przez okupanta hitlerowskiego na przedstawicielach społeczeństwa polskiego przez masowe egzekucje w pobliżu Warszawy, tj. Puszczy Kampinoskiej (Palmiry, Łuże, Laski, Babice, Wólka Węglowa), Wawrzyszewie, Nadarzynie, Lasach Sękocińskich (Magdalenka), Lasach Kabackich (Kabaty, Dąbrówka, Pyry), Lasach Chojowskich (Stefanów), Szczęśliwcach, Okęciu, Kurabce, Lasach Chotomowskich (Jabłonna, Legionowo, Bukowiec), Markach, Zielonce, Rembertowie, Wawrze, Aninie, Otwocku, Wieliszewie, Nieporęcie, Łomiankach, Benjaminowie, a także na ówczesnym terenie Warszawy, w tym zwłaszcza ogrodu sejmowego, getta, Pawiaka, więzienia przy ul. Rakowieckiej (więzienie Mokotów), więzienia przy ul. Daniłowiczowskiej, obozu przy ul. Gęsiej (obecnie ul. M. Anielewicza), a także zamordowanych podczas egzekucji ulicznych w różnych punktach Warszawy, których sprawcami byli funkcjonariusze różnych służb III Rzeszy.
79. S 64/09/Zn – śledztwo dotyczące popełnienia przez funkcjonariuszy III Rzeszy szeregu zbrodni zabójstw w okresie od 1939 r. do 1945 r. w pow. pruszkowskim, sochaczewskim i ożarowskim, w wyniku których zginęło kilkanaście tysięcy osób narodowości polskiej i żydowskiej. Śledztwo jest w toku.
80. S 65/09/Zn – śledztwo dotyczące zbrodni nazistowskich popełnionych w 1944 r. w Pomiechówku, polegających na pozbawieniu życia działaczy Armii Krajowej przez funkcjonariuszy gestapo. Śledztwo wielowątkowe, obejmujące swoim przedmiotem zbrodnie sądowe popełnione przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej na więźniach obozu karno-śledczego funkcjonującego w Pomiechówku, polegające na wydaniu i wykonaniu bezprawnych wyroków Niemieckiego Sądu Doraźnego dla Rejencji w Ciechanowie. Ponadto przedmiotem śledztwa są inne zbrodnie nazistowskie – zabójstwa, bezprawne pozbawienia wolności, popełnione przez załogę tego obozu na szkodę więźniów. Sprawa w toku.

Październik 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Listopad 2009 r.

81. S 72/09/Zn – śledztwo sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na zabójstwie w styczniu 1945 r. we wsi Wysoka (Hohenwalde), obecny pow. gorzowski, polskiego robotnika przymusowego, Bolesława Z., oraz nieustalonego z nazwiska obywatela francuskiego przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej i inne. Dotychczas w toku śledztwa, po dokonaniu analizy materiału dowodowego, zwrócono się do MSWiA – CPD w Warszawie o ustalenie adresów zamieszkania świadków, w tym krewnych Bolesława Z. Powyższe umożliwi ich szczegółowe przesłuchanie na okoliczność zaistniałej zbrodni nazistowskiej oraz ewentualnych personaliów sprawcy. Według przesłuchanych w latach siedemdziesią-

tych świadków, zabójstwa miał dopuścić się niemiecki gospodarz o nazwisku Roseler lub Frohlof, bądź zamieszkały u niego na kwaterze nieustalony z nazwiska oficer Wehrmachtu. Zwrócono się do Centrali Ścigania Zbrodni Nazistowskich w Ludwigsburgu z wnioskiem o ustalenie adresu zamieszkania na terenie RFN istotnego świadka tych wydarzeń. Dalsze czynności procesowe uzależnione będą od treści odpowiedzi z tych instytucji oraz ich uzupełniających zeznań.

Zbrodnie inne

Styczeń 2009 r. – październik 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Listopad 2009 r.

82. S 70/09/Zi – śledztwo dotyczące popełnionych w 1943 r. w Majdanie, b. pow. Kamień Koszyrski, b. woj. poleskie, przez nacjonalistów ukraińskich zabójstw obywateli polskich narodowości polskiej, w tym Stanisława K. Z uwagi na łączność podmiotową i przedmiotową niniejszą sprawę dołączono do prowadzonego w tutejszej Komisji śledztwa S 77/09/Zi.

Grudzień 2009 r.

83. S 77/09/Zi – postępowanie dotyczy podjętego na nowo śledztwa prowadzonego w sprawie masowych zabójstw na tle narodowościowym ponad 100 mieszkańców wsi Majdan, b. pow. koszyrski. Z dotychczasowych ustaleń wynika, że do zdarzenia doszło w dniu 23 sierpnia 1943 r., a sprawcami mordów byli nacjonałiści ukraińscy. Śledztwo w toku.

X. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie (materiał opracowany przez naczelnika Bogusława Czerwińskiego)

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S 2/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, która według zawiadamiającego polegała na oszustwie, dokonanym w okresie od 966 r. do 15 grudnia 2008 r. przez „kapłanów katolickich” przez publiczne ogłoszenie zmartwychwstania Jezusa, w wyniku czego naród polski utracił wiele milionów istnień ludzkich i minimum 500 miliardów euro. Postanowieniem z dnia 25 lutego 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

2. S 3/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na pobiciu przez funkcjonariuszy służby więziennej Aresztu Śledczego Warszawa Mokotów przebywającego na obserwacji psychiatrycznej Janusza M. przez zadawanie mu uderzeń rękoma i pałkami po całym ciele w nieustalonym dniu pomiędzy czerwcem a lipcem 1982 r., w wyniku czego pokrzywdzony doznał wybitcia dwóch zębów, naruszenia pozostałego uzębienia oraz zasinień ciała, skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała wymienionego na okres powyżej 7 dni, co stanowiło przejaw represji wobec działacza opozycji.
3. S 4/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień służbowych przez bezpodstawne użycie środków przymusu bezpośredniego w postaci siły fizycznej, polegającej na biciu po ciele pozbawionego wolności zatrzymanego Tadeusza W. przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej Komendy MO Warszawa Praga w dniach 26–27 czerwca 1985 r. w Warszawie, co było przejawem represji wobec pokrzywdzonego w związku z faktem głoszenia przez niego określonych poglądów politycznych, czym ww. funkcjonariusze spowodowali u Tadeusza W. ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci trwałej choroby psychicznej.
4. S 5/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się nad pozbawionym wolności Zbigniewem K. przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Warszawie w okresie od lipca 1952 r. do października 1952 r. Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawcy.
5. S 6/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności bliżej nieustalonej liczby obywateli polskich zamieszkających w pow. wyszkowskim przez funkcjonariuszy NKWD w latach 1944–1945 w miejscowości Gulczewo.
6. S 7/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w październiku 1984 r. w okolicy Płocka, polegającej na przekroczeniu uprawnień w postaci narażenia biskupa Jerzego D. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu przez pozostawienie na drodze nieoświetlonej przyczepy samochodowej, co mogło spowodować, iż kierujący samochodem osobowym Jerzy D. mógł na tak ustawioną przeszkodę najechać i w wyniku kolizji doznać poważnych uszkodzeń ciała, oraz w sprawie zbrodni komunistycznej dokonanej przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w nieustalonym miejscu i czasie, polegającej na przekroczeniu swoich uprawnień w postaci narażenia biskupa Jerzego D. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu przez umieszczenie przeszkody w postaci zawieszanej na konarze drzewa cegły, co spowodowało, iż prowadzący samochód biskup Jerzy D. nie zauważył tej przeszkody i uderzył w nią przodem swojego auta, w wyniku czego doszło do uszkodzenia przedniej szyby samochodu, czym działali na szkodę ww. pokrzywdzonego. Postanowieniem z dnia 30 listopada 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.

7. S 8/09/Zk – śledztwo w sprawie przeciwko Tadeuszowi Józefowi G. podejrzanemu o to, że w maju 1967 r. w Warszawie, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, pełniąc zawodową służbę wojskową w Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie w stopniu pułkownika, wykonując obowiązki członka odwoławczego zespołu opiniującego w stosunku do por. Kazimierza K., przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że uznał za słuszną, pozostawiając bez zmian uprzednio wydaną przez zespół opiniujący por. Kazimierzowi K. negatywną opinię służbową, stwierdzającą, że reprezentowany przez pokrzywdzonego światopogląd idealistyczny nie predestynuje go do pracy wychowawczej ze słuchaczami w akademiach wojskowych, co stanowiło naruszenie konstytucyjnie zagwarantowanych praw obywatelskich równości wobec prawa oraz wolności sumienia i wyznania. W konsekwencji czego kierownictwo WAT wystąpiło z wnioskiem o odwołanie pokrzywdzonego z ww. uczelni. A także w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w styczniu 1967 r. w Warszawie, polegającej na przekroczeniu władzy przez członków komisji opiniującej pierwszego rzędu WAT w Warszawie ppłk. Stefana Jana H. i ppłk. Jerzego Mariana F. oraz przedstawicieli władz uczelni, którzy zatwierdzili opinię płk. Władysława Romualda Ż. i płk. Kazimierza M., stwierdzając, że reprezentowany przez por. Kazimierza K. światopogląd idealistyczny nie predestynuje go do pracy wychowawczej ze słuchaczami w akademiach wojskowych. W wyniku czego kierownictwo WAT wystąpiło z wnioskiem o odwołanie pokrzywdzonego z WAT. W sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w maju 1967 r. w Warszawie, polegającej na przekroczeniu władzy przez członków komisji opiniującej drugiego rzędu WAT w Warszawie, gen. bryg. Wacława Cz., płk. Stanisława P., płk. Tadeusza P. i płk. Szczepana S. oraz przedstawicieli władz uczelni, którzy zatwierdzili opinię gen. bryg. Sylwestra K. i płk. Feliksa M., uznając za słuszną, pozostawiając bez zmian uprzednio wydaną przez zespół opiniujący negatywną opinię służbową w stosunku do por. Kazimierza K., stwierdzając, że reprezentowany przez pokrzywdzonego światopogląd idealistyczny nie predestynuje go do pracy wychowawczej ze słuchaczami w akademiach wojskowych. Na podstawie powyższej opinii kierownictwo WAT wystąpiło z wnioskiem o odwołanie pokrzywdzonego z WAT. A także w sprawie spowodowania w bliżej nieustalonym czasie w 1956 r. w Toruniu naruszenia czynności narządów ciała Kazimierza K. przez zadanie pokrzywdzonemu jednorazowego kopnięcia w okolice krzyża, co skutkowało upadkiem na podłogę. Postępowanie w dniu 30 stycznia 2009 r. zostało umorzone wobec śmierci podejrzanego i sprawców oraz wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Luty 2009 r.

8. S 9/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na pobiciu Jana W. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego jesienią 1987 r. w Warszawie. Postanowieniem z 24 kwietnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.
9. S 10/09/Zk. – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień i działaniu na szkodę interesu prywatnego przez funkcjonariusza pu-

blicznego, będącego funkcjonariuszem państwa komunistycznego, przez podjęcie z przyczyn politycznych i bez zgody organu nadrzędnego decyzji o zwolnieniu Mieczysława S. ze służby w jednostce zmilitaryzowanej, równoznacznej z rozwiązaniem z pokrzywdzonym umowy o pracę w dniu 26 lutego 1982 r. w Gdyni. Postanowieniem z dnia 30 marca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec ustalenia, że czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego.

10. S 11/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na przekroczeniu uprawnień przez ministra obrony narodowej Wojciecha J. przez wydanie rozkazu numer 0326 z dnia 25 sierpnia 1970 r. o zwolnieniu Franciszka C. z zawodowej służby wojskowej wbrew przepisom ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych oraz poświadczeniu nieprawdy przez wiceministra obrony narodowej Bronisława K. w piśmie z dnia 13 lipca 1990 r. adresowanym do Franciszka C. Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec ustalenia, że nie popełniono czynu stanowiącego zbrodnię komunistyczną oraz że czyn nie wyczerpuje ustawowych znamion czynu zabronionego.
11. S 12/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na kierowaniu przez sędziego Sądu Najwyższego w Warszawie przez podstępne zabiegi polegające na sporządzeniu i przesłaniu w dniu 21 marca 1973 r. do Ambasady USA w Warszawie anonimowej deklaracji przekazania tajnych dokumentów o dużej wartości, dotyczących systemu łączności wojskowej i sieci dróg wodnych na terenie NRD, Polski i ZSRR, ściągania przeciwko Janinie G. o przestępstwo zbierania i przechowywania wiadomości w celu ich udzielenia obcemu wywiadowi. Postanowieniem z dnia 27 lutego 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec ustalenia, że czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego o cechach zbrodni komunistycznej.
12. S 13/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, funkcjonariuszy UB, którzy działając w strukturach systemu państwa totalitarnego, posługującego się na wielką skalę terrorem dla realizacji celów politycznych i społecznych, biorąc udział w prześladowaniach ze względów politycznych, stosowali represje przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad pozbawionymi wolności w okresie od 1948 r. do 13 czerwca 1949 r. Aleksandrem T., w okresie od 29 czerwca 1948 r. do 1953 r. Zofią S. oraz w okresie od 26 czerwca 1948 r. do dnia 31 maja 1950 r. Zygmuntem S., osadzonymi w więzieniu przy ulicy Rakowieckiej w Warszawie z powodu przynależności wymienionych do określonej grupy politycznej, organizacji o charakterze niepodległościowym, Armii Krajowej, przy czym czyn ten stanowi zbrodnię przeciwko ludzkości.
13. S 14/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w okresie od stycznia 1957 r. do dnia 29 stycznia 1982 r. w Warszawie, polegającej na niedopełnieniu obowiązków przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, funkcjonariuszy MSW oraz prokuratorów prowadzących śledztwo w sprawie uprowadzenia i zabójstwa w dniu 22 stycznia 1957 r. Bohdana P. w Warszawie, przez zaniechanie przeprowadzenia koniecznych w śledztwie czynności mających na celu wyjaśnienie okoliczności dotyczących

powyższej zbrodni, jak też na przekroczeniu uprawnień polegających na podjęciu działań mających na celu spowodowanie uniknięcia odpowiedzialności przez sprawców uprowadzenia i zabójstwa Bohdana P., działając na szkodę pokrzywdzonego, co utrudniało lub udaremniło postępowanie karne, stanowiąc pomoc w uniknięciu przez sprawców odpowiedzialności karnej przez ukrywanie i zacieranie śladów. Postanowieniem z dnia 30 października 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.

Marzec 2009 r.

14. S 15/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym i moralnym znęcaniu się przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, nad tymczasowo aresztowaną Ireną Zofią R przez prowadzenie codziennych, wielogodzinnych przesłuchań, uczestnictwie w tych czynnościach 2 mężczyzn o nieokreślonych funkcjach procesowych, niedopuszczanie do kontaktów z obrońcą, osadzenie w celi z więźniarkami kryminalnymi w okresie od 15 lipca 1982 r. do końca sierpnia 1982 r. w Warszawie, przy czym czyn ten stanowił wobec pokrzywdzonej represję z powodów politycznych.
15. S 16/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na przekroczeniu uprawnień służbowych przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej w Ostrołęce przez pobicie Edwarda C. w dniu 13 września 1982 r. w Ostrołęce oraz na bezprawnym pozbawieniu wolności Edwarda C. w okresie od 11 do 15 października 1982 r. w Ostrołęce na skutek niedopełnienia obowiązków przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce i sędziów Sądu Wojewódzkiego w Ostrołęce przez niewydanie postanowienia o przedłużeniu okresu trwania tymczasowego aresztowania wobec Edwarda C., który to termin uprzednio upłynął, oraz na przekroczeniu uprawnień służbowych przez członków składu orzekającego Sądu Wojewódzkiego w Ostrołęce w sprawie przeciwko Edwardowi C. przez wydanie w dniu 15 października 1982 r. wyr. skazującego bez zweryfikowania linii obrony oskarżonego i bez przeprowadzenia niezbędnych dowodów, wskutek czego Edward C. skazany został niesłusznie na karę 4 lat pozbawienia wolności i kary dodatkowe. Postanowieniem z dnia 30 lipca 2009 r. śledztwo umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.
16. S 18/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznych, popełnionych przez nieustalonych funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegających na bezprawnym pozbawieniu wolności Józefa R. oraz biciu go w bliżej nieokreślonym czasie od momentu zatrzymania do dnia opuszczenia przez niego więzienia oraz zatrzymaniu pokrzywdzonego, zastosowaniu wobec niego tymczasowego aresztowania i osadzeniu w więzieniu na mocy wydanego wyroku w okresie od 1946 r. do 1952 r. Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.

17. S 20/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na pobiciu Krzysztofa K., Roberta K. i Dariusza S. przez funkcjonariuszy b. Milicji Obywatelskiej i Służby Bezpieczeństwa w latach 1986–1987.

Kwiecień 2009 r.

18. S 22/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na niedopełnieniu obowiązków i przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w zakresie interpretacji treści i oceny prawnej archiwalnych dokumentów dotyczących nieruchomości przy ul. Chmielnej 11 w Warszawie, w okresie do dnia 31 lipca 1990 r., skutkujących uniemożliwieniem lokatorom ww. budynku uzyskania tytułów własności zajmowanych lokali mieszkalnych. Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.
19. S 23/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej polegającej na dokonaniu zabójstwa Andrzeja P. w miejscowości Tychy w 1982 r. Sprawę przekazano zgodnie z właściwością do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach.
20. S 24/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w wytworzonych przez te służby dokumentach dotyczących Pawła L., przechowywanych obecnie w archiwum Instytutu Pamięci Narodowej. Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo,
21. S 27/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na represjonowaniu osób odmawiających podpisania list wymierzonych przeciwko kardynałowi Stefanowi W. Sprawę przekazano zgodnie z właściwością miejscową do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Poznaniu.

Maj 2009 r.

22. S 28/09/Zk – postępowanie w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przez wprowadzenie w błąd spadkobierców małżonków D. doprowadzili ich do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w ten sposób, iż na mocy umowy zawartej w 1955 r. w formie aktu notarialnego spadkobiercy przenieśli na osoby trzecie swoje prawa do uzyskania od Skarbu Państwa odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość, znajdującą się przy jednej z warszawskich ulic. Postanowieniem z dnia 29 października 2009 r. o odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.

23. S 29/09/Zk – śledztwo w sprawie przeciwko Helenie W.- B., podejrzanej o popełnienie zbrodni komunistycznych i zbrodni przeciwko ludzkości, polegających na tym, że w okresie od 17 listopada 1950 r. do 27 lipca 1951 r. jako prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej w Warszawie, pełniąc funkcję szefa Wydziału VII NPW, będąc zobowiązana do zgodnego z ówczynie obowiązującymi przepisami stosowania, przedłużania okresu stosowania i popierania wniosków o przedłużanie zastosowanego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania przez sąd na okres powyżej 6 miesięcy oraz do nadzorowania czynności procesowych realizowanych przez podległych prokuratorów i terminowości podejmowanych przez nią osobiście oraz przez prokuratorów NPW czynności procesowych w zakresie stosowania środków zapobiegawczych i realizowania funkcji oskarżycielskich, uczestniczyła w prześladowaniu Wiesława G., księdza Tomasza R., Andrzeja S., Adama S., księdza Stanisława N. z powodu ich odmiennego światopoglądu oraz działalności w strukturach Kościoła rzymskokatolickiego i Sodalicii Mariańskiej Akademickiej, sankcjonując bezprawne pozbawienie wolności w formie tymczasowego aresztowania, a także doprowadzając w ten sposób do bezpodstawnego oskarżenia wyżej wymienionych pokrzywdzonych. Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2009 r. śledztwo umorzono z powodu śmierci sprawczyń.
24. S 30/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej oraz zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na udziale funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy w okresie od 1949 r. do 1953 r. w Warszawie, działając w strukturach systemu państwa totalitarnego, posługującego się na wielką skalę terrorem dla realizacji celów politycznych i społecznych, biorąc udział w prześladowaniach ze względów politycznych, stosowali represje, przekraczając uprawnienia i nie dopełniając obowiązków w zakresie zgodnego z ówczynie obowiązującymi przepisami stosowania, przedłużania okresu stosowania i popierania wniosków o przedłużenie zastosowanego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania przez sąd na okres powyżej 6 miesięcy w przebiegu czynności podejmowanych w toku postępowań karnych wobec Ludwika S. i 20 innych osób pokrzywdzonych.
25. S 31/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy po wprowadzeniu 13 grudnia 1981 r. w Polsce stanu wojennego i w okresie jego obowiązywania zmusili do wyemigrowania z kraju ok. 1,5 mln osób, oraz na przekroczeniu w latach 1990–2005 przez członków rządu RP uprawnień przez zaciągnięcie pożyczek skutkujących zadłużeniem zagranicznym kraju na kwotę ok. 130 mld USD oraz na niedopełnieniu przez funkcjonariuszy publicznych w Polsce obowiązków w zakresie stanowienia prawa, co stworzyło warunki do działania na szkodę obywateli polskich przez różne organizacje, w tym m. in. przez władze Fundacji Polsko-Niemieckie Pojednanie, w nieustalonym bliżej czasie w okresie pomiędzy 1990 r. a 2005 r. postanowieniem z dnia 26 września 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec ustalenia, że czynu nie popełniono.

Czerwiec 2009 r.

26. S 33/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na podrobieniu w 1979 r. w nieustalonym miejscu przez nieustalonych funkcjonariuszy paszportu wystawionego na osobę Grażyny P. oraz posługiwania się przez nieustalonych sprawców w listopadzie 1979 r. na terenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Berlinie Wschodnim paszportem wystawionym na osobę Grażyny P. Postanowieniem z dnia 22 września 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.
27. S 34/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, funkcjonariuszy Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego w Warszawie, którzy działając w strukturach systemu państwa totalitarnego, posługującego się na wielką skalę terrorem dla realizacji celów politycznych i społecznych, biorąc udział w prześladowaniach ze względów politycznych, stosowali represje przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad pozbawionym w okresie od 4 lutego 1949 r. do 13 lutego 1949 r. wolności Feliksem W., osadzonym w więzieniu przy ulicy Rakowieckiej w Warszawie, z powodu jego przynależności do określonej grupy politycznej, organizacji o charakterze niepodległościowym, Armii Krajowej, które to pozbawienie wolności łączyło się ze szczególnym udręczeniem, przy czym czyn ten stanowi zbrodnię przeciwko ludzkości.
28. S 35/09/Zk – śledztwo w sprawie stanowiącego zbrodnię komunistyczną złośliwego naruszenia praw pracowniczych co najmniej 19 pracowników Instytutu Lotnictwa w Warszawie, biorących udział w dniu 13 maja 1982 r. w manifestacji przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce, przejawiającego się w wydaniu w dniu 14 maja 1982 r. z przyczyn politycznych przez dyrektora Instytutu Lotnictwa w Warszawie decyzji o zwolnieniu ich ze służby w ww. zakładzie, będącym jednostką zmilitaryzowaną, co było równoznaczne z rozwiązaniem z pokrzywdzonymi umowy o pracę i co stanowiło przejaw represji wobec osób demonstrujących swoje przekonania polityczne i związkowe.
29. S 36/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu przez funkcjonariuszy UB w Ostrowi Mazowieckiej wobec Stefana K. represji, polegających na fizycznym znęcaniu się nad pokrzywdzonym przez bicie go i wieszanie za ręce w okresie prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w 1948 r.
30. S 37/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na dokonaniu przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, funkcjonariuszy MO, zabójstwa Grzegorza P. w dniu 4 maja 1986 r. w Gójsku, co stanowiło represję wobec wyżej wymienionego pokrzywdzonego.
31. S 38/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień służbowych w okresie od dnia bliżej nieustalonego w 1945 r. do dnia bliżej nieustalonego w 1953 r. w Łączynie przez funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa publicznego przez wielokrotne pobicie Bronisława P. po całym ciele oraz kilkukrotnym bezprawnym pozbawieniu pokrzywdzonego wolności, w tym także na okres kilku

miesiący przez osadzenie w aresztach urzędów bezpieczeństwa publicznego, bez wydania postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania. Postanowieniem z dnia 23 listopada 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.

32. S 39/09/Zk – śledztwo w sprawie przeciwko Marianowi R. podejrzanemu o to, że w dniu 30 września 1954 r. w Warszawie jako prokurator, szef VII Oddziału Naczelnej Prokuratury Wojskowej, dopuścił się zbrodni komunistycznej i zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na tym, iż w śledztwie prowadzonym przez Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego przeciwko Jerzemu P. zaniechał uchylenia tymczasowego aresztowania wyżej wymienionego, bezprawnie pozbawionego wolności w niniejszej sprawie. Śledztwo prowadzone jest także przeciwko Stanisławowi G. podejrzanemu o to, że w dniu 11 maja 1954 r. w Warszawie jako sędzia Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie, będąc zobowiązany do zgodnego z ówczynie obowiązującymi przepisami przedłużania okresu stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, działając wspólnie z sędzią Mieczysławem W. i sędzią Eugeniuszem D., dopuścił się zbrodni komunistycznej i zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na tym, iż nie dopełnił obowiązków kontroli zasadności i terminowości podejmowanych w tym zakresie czynności procesowych i przedłużył w toku śledztwa prowadzonego przez MBP okres tymczasowego aresztowania Jerzego P., w sytuacji gdy z materiałów sprawy wynikało, że termin ostatniego przedłużenia tymczasowego aresztowania ww. podejrzanego upłynął, czym sankcjonował bezprawne pozbawienie go wolności trwające w niniejszej sprawie.
33. S 40/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznych, stanowiących represję wobec Tomasza H., polegających na przekroczeniu przez funkcjonariusza Zmotoryzowanego Odvodu Milicji Obywatelskiej uprawnień związanych z wykonywaniem funkcji przez bezprawne zatrzymanie pokrzywdzonego w dniu 1 marca 1983 r. w Warszawie przy ul. Jezuickiej oraz przekroczenia przez członków Kolegium ds. Wykroczeń uprawnień, związanych z wykonywaniem funkcji przez ukaranie Tomasza H., wbrew zebranym w postępowaniu o wykroczenie Nr A - 468p/83 dowodom, karą zasadniczą grzywny oraz karą dodatkową podania orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości w zakładzie pracy, pomimo że prawidłowa i obiektywna ocena zgromadzonego materiału dowodowego nie dawała podstaw do przypisania ww. pokrzywdzonemu wypełnienia znamion wykroczenia w dniu 2 maja 1983 r. w Warszawie. Postanowieniem z dnia 14 września 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono zbrodnię komunistyczną.

Lipiec 2009 r.

34. S 41/09/Zk – śledztwo w sprawie dokonanej w dniu 16 czerwca 1980 r. w Warszawie zbrodni komunistycznej, polegającej na skierowaniu przez funkcjonariuszy funkcyjnych z Departamentu III i IIIa MSW polecenia do podległych zastępców komendantów wojewódzkich MO do spraw SB w Krakowie, Lublinie Łodzi, Tarnowie, Suwałkach, Gorzowie i Szczecinie, wykorzystując ich uzależnienie służbowe od siebie, dokonania bezpraw-

nego pozbawienia wolności przez prewencyjne zatrzymania na czas do 48 godzin działaczy związkowych, którzy zamierzali udać się na spotkanie w dniach 20–22 czerwca 1980 r. w Gdańsku w ramach Wolnych Związków Zawodowych, w celu uniemożliwienia im wzięcia udziału, bez spełnienia przesłanek ustawowych uzasadniających zatrzymanie, co stanowiło wyraz przekroczenia uprawnień służbowych, naruszenie konstytucyjnie chronionych praw człowieka wobec jednostki oraz represję na szkodę interesu prywatnego osób zatrzymanych.

35. S 43/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym znęcaniu się przez funkcjonariuszy WUBP w Warszawie nad aresztowanym Karolem S. w czerwcu 1949 r., co stanowiło represję wobec wyżej wymienionego pokrzywdzonego. Sprawę przekazano zgodnie z właściwością miejscową do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Lublinie.
36. S 46/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa, którzy podczas czynności prowadzonych w okresie od dnia 18 do dnia 19 kwietnia 1983 r. w Komendzie Stołecznej Policji w Warszawie z udziałem Andrzeja G., zatrzymanego do sprawy o nr S - 19/83, II Ds. 76/83 ówczesnej Prokuratury Wojewódzkiej w Warszawie, w celu uzyskania informacji o współpracownikach oraz określonej treści wyjaśnień znęcali się fizycznie i psychicznie nad podejrzanym w tej sprawie Andrzejem G., pracownikiem Działu Kolportażu NSZZ „Solidarność” Regionu Mazowsze, a po zdelegalizowaniu związku kontynuującego działalność w strukturach byłej NSZZ „Solidarność ” i NZS, w ten sposób, że bili i kopali go po całym ciele, skutkiem czego pokrzywdzony doznał ogólnych obrażeń ciała, stłuczenia głowy i utraty przytomności, nadto znieważali go, używając słów wulgarnych, oraz grozili mu pozbawieniem życia, używając pistoletu, czym działali na szkodę pokrzywdzonego, a czyn ten stanowił naruszenie podstawowych praw człowieka, tj. prawa do życia i wolności, oraz represję z przyczyn politycznych wobec Andrzeja G.
37. S 47/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych, wyczerpujących jednocześnie znamiona zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, polegających na stosowaniu wobec Heleny i Piotra C. represji z przyczyn politycznych przez na zatrzymanie pokrzywdzonych przez funkcjonariuszy NKWD w dniu 9 listopada 1944 r. w miejscowości Kaszewiec, pow. Maków Mazowiecki, i deportowaniu ich do obozów jenieckich na terytorium b. ZSRR na okres do października 1947 r., co stanowiło naruszenie norm prawa międzynarodowego, a w szczególności dyspozycji art. 43 regulaminu przyjętego w IV konwencji haskiej z dnia 18 października 1907 r. dot. praw i zwyczajów wojny lądowej, nakazującego z wyjątkiem bezwzględnych przeszkód przestrzegania prawa obowiązującego w zajęтым kraju.

Sierpień 2009 r.

38. S 49/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu przez funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa w 1954 r. w Warszawie wobec areszto-

wanych w sprawie Sr 351/54 WSR w Warszawie Borysa R., Józefa P., Piotra W. i innych represji w postaci fizycznego i moralnego znęcania się nad pokrzywdzonymi.

Wrzesień 2009 r.

39. S 54/09/Zk – postępowanie w sprawie przekroczenia uprawnień służbowych przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa, polegającego na permanentnej inwigilacji przez śledzenie Stanisława G. w związku z zerwaniem kontaktów z funkcjonariuszami i uniemożliwieniem ich ponownego nawiązania, co stanowiło akt represji wobec pokrzywdzonego w okresie bliżej nieustalonym lecz nie wcześniej niż od stycznia 1969 r. do dnia 31 lipca 1990 r. w Warszawie. Postanowieniem z dnia 24 września 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo.
40. S 55/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na zabójstwie żołnierza AK, Konstantego K. w dniu 4 października 1945 r. w areszcie PUBP w Ostrołęce. W dniu 21 listopada 2009 r. postępowanie przekazano Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Białymstoku.
41. S 56/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na dokonaniu zabójstwa Jana Eugeniusza G.-S. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w trakcie pobytu pokrzywdzonego w więzieniu przy ul. Rakowieckiej w Warszawie. Postanowieniem z dnia 11 września 2009 r. śledztwo umorzono wobec śmierci sprawcy.
42. S 57/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej represję z powodów politycznych oraz naruszenie podstawowych praw człowieka, a mianowicie prawa do życia, polegającej na znęcaniu się nad osadzonymi w więzieniu w Płocku Stanisławą L. i Anną J., pozostającymi w stosunku zależności i niemogącymi się przeciwstawić z uwagi na sytuację, w jakiej się znalazły, przez będącego funkcjonariuszem państwa komunistycznego, działającego w strukturach państwa totalitarnego, posługującego się dla realizacji celów politycznych i społecznych na wielką skalę terrorem, kierownika działu specjalnego tego więzienia, w okresie od listopada 1948 r. do grudnia 1949 r.
43. S 58/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej przez funkcjonariuszy WUBP w Warszawie, będących funkcjonariuszami państwa komunistycznego, którzy działając w strukturach systemu państwa totalitarnego, posługującego się na wielką skalę terrorem dla realizacji celów politycznych i społecznych, biorąc udział w prześladowaniach ze względów politycznych, stosowali represje przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad pozbawionym wolności Piotrem D. z powodu jego przynależności do określonej grupy politycznej, organizacji o charakterze niepodległościowym, NZW oraz AK, które to pozbawienie wolności łączyło się ze szczególnym udęrceniem w okresie od czerwca 1948 r. do sierpnia 1949 r., przy czym czyn ten stanowi zbrodnię przeciwko ludzkości.

44. S 59/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień oraz naruszeniu praw pracownika przez komendanta wojewódzkiego MO w Płocku, który w dniu 31 sierpnia 1979 r. zwolnił ze służby w organach MO st. sierż. Mirosławę K.
45. S 60/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na wytworzeniu przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego dokumentów poświadczających nieprawdę w zakresie podjętej przez Hannę P. współpracy ze Służbą Bezpieczeństwa w grudniu 1983 r. w Warszawie.
46. S 61/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu przez funkcjonariuszy MBP w Warszawie represji przez znęcanie się nad Oktawianem L., Władysławem J. i Wacławem S. w toku prowadzonych przeciwko wyżej wymienionym osobom w latach 1948–1949 śledztw, oraz zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego represji wobec Zdzisława M. w czasie śledztwa prowadzonego przeciwko niemu w 1952 r. przez znęcanie się nad wyżej wymienionym pokrzywdzonym. W toku śledztwa przedstawiono zarzut Marianowi R. o to, że w ramach śledztwa prowadzonego przez funkcjonariuszy Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego przeciwko Władysławowi J., pełniąc funkcję prokuratora, szefa VII Oddziału Naczelnej Prokuratury Wojskowej w Warszawie, dopuścił się zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości w ten sposób, że będąc zobowiązany do kontroli zasadności i terminowości przedłużania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, zaniechał zarządzenia natychmiastowego zwolnienia Władysława J. z aresztu pomimo upływu terminu stosowania tymczasowego aresztu, czego konsekwencją było bezprawne pozbawienie wolności Władysława J. w okresie od dnia 16 lipca 1954 r. do dnia 26 sierpnia 1954 r., czym działał na jego szkodę.
47. S 62/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, funkcjonariuszy PUBP w Ostrołęce i funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa w Warszawie, którzy działając w strukturach systemu państwa totalitarnego, posługującego się na wielką skalę terrorem dla realizacji celów politycznych i społecznych, biorąc udział w prześladowaniach ze względów politycznych, stosowali represje przez fizyczne i psychiczne znęcanie się nad pozbawionymi wolności w okresie od 1947 r. do 1948 r. Franciszkiem W., w 1947 r. Szczepanem W., w okresie od 1948 r. do 1952 r. Marią W. oraz w okresie od dnia 29 października 1949 r. do dnia 12 czerwca 1950 r. Stanisławem W. z powodu ich przynależności do określonej grupy politycznej, organizacji o charakterze niepodległościowym, Armii Krajowej, które to pozbawienie wolności łączyło się ze szczególnym udręczeniem, przy czym czyn ten stanowi zbrodnię przeciwko ludzkości.
48. S 63/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się przez funkcjonariuszy MBP w celu uzyskania określonych wyjaśnień nad Stanisławem N. i Marianem D. w toku prowadzonego przeciwko pokrzywdzonym postępowania karnego w okresie od 1948 r. do 1949 r. w Warszawie.

49. S 64/09/Zk. – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na podrobieniu w nieustalonym bliżej miejscu i czasie przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego dokumentów świadczących o współpracy Zbigniewa K. ze służbami PRL, co stanowiło represję wobec wyżej wymienionego pokrzywdzonego.

Październik 2009 r.

50. S 66/09/Zk. – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na fizycznym i moralnym znęcaniu się przez funkcjonariuszy organów Informacji WP nad por. Alfredem M. w czasie prowadzonego przeciwko pokrzywdzonemu w GZI WP w Warszawie śledztwa przez wielokrotne bezustanne, trwające ponad 7 dni przesłuchiwanie wymienionego w pozycji stojącej, grożenie wymienionemu pozbawieniem życia, aresztowaniem i pozbawieniem życia jego matki oraz aresztowaniem żony, a także jednokrotne uderzenie pokrzywdzonego przez oficera śledczego ręką w szyję w celu spowodowania u tegoż pokrzywdzonego załamania fizycznego oraz psychicznego i zmuszania go do składania wyjaśnień zgodnych z koncepcją prowadzonego przeciwko ww. śledztwa w okresie od końca sierpnia 1950 r. do nieustalonego dnia, nie później jednak niż do marca 1951 r.
51. S 67/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w dniu 31 stycznia 1955 r. w Warszawie przez sędziów WSR w Warszawie, polegającej na stosowaniu represji przez bezprawne przedłużenie czasu trwania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Lecha G. po upływie okresu, na jaki środek ten zastosowano, oraz odstąpieniu od natychmiastowego zwolnienia pokrzywdzonego oraz na bezpodstawnym uznaniu w sprawie Sr 47/50 oskarżonego Lecha G. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i wymierzenia kary w wymiarze 7 lat więzienia.
52. S 68/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej i zbrodni przeciwko ludzkości, popełnionej w 1944 r. w miejscowości Brok przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, oficerów NKWD, działających w strukturach państwa totalitarnego i posługujących się terrorem na wielką skalę dla realizacji celów politycznych i społecznych, którzy pozbawili Jana M. wolności na dłużej niż 7 dni, oraz w sprawie zbrodni komunistycznej i zbrodni przeciwko ludzkości popełnionej na szkodę Jana M. w 1947 r. w miejscowości Ostrów Mazowiecka przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z PUBP Ostrów Mazowiecka, działających w strukturach państwa totalitarnego i posługujących się terrorem na wielką skalę, którzy zastosowali wobec pokrzywdzonego represje polegające na biciu Jana M. po całym ciele.
53. S 69/09/Zk. – śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z MBP, którzy działając w strukturach państwa totalitarnego, posługując się terrorem na wielką skalę dla realizacji celów politycznych i społecznych, dopuścili się zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciw ludzkości, w ten sposób, że w okresie od 22 czerwca 1948 r. do 30 stycznia 1949 r. w Warszawie, w trakcie prowadzonego przez nich postępowania karnego wobec podejrzanej Julii B.-B. zastosowali wobec niej represje polegające m. in. na biciu oraz szarpaniu za włosy.

54. S 70/09/Zk – śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, dokonanej na szkodę Stanisława S. w okresie od dnia 9 listopada 1985 r. do dnia 24 listopada 1987 r. w Warszawie przez funkcjonariusza Wydziału V Departamentu VI MSW, polegającej na poświadczeniu nieprawdy w dokumentach związanych z rejestracją i dalszym wykorzystaniem w charakterze tajnego współpracownika Stanisława S., zgromadzonych w teczce personalnej tajnego współpracownika o kryptonimie „S.”.
55. S 73/09/Zk – śledztwo w sprawie przeciwko Zdzisławowi O. podejrzanemu o popełnienie zbrodni komunistycznych i zbrodni przeciwko ludzkości, polegających na tym, że w okresie 25–27 lutego 1948 r. w Warszawie, pełniąc zawodową służbę wojskową na stanowisku oficera śledczego Głównego Zarządu Informacji WP, w toku śledztwa znęcał się nad płk. rez. Mieczysławem P., kpt. Janem N., Stanisławem D. fizycznie w ten sposób, że przez kilkanaście godzin w nocy przesłuchiwał wymienionego pokrzywdzonego, pozbawiając go w tym czasie snu. Postanowieniem z 30 października 2009 r. umorzono śledztwo wobec śmierci sprawcy.
56. S 74/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu represji przez skierowanie przez władze sowieckie w okresie kwiecień–maj 1943 r. ok. 3 tys. żołnierzy polskich do rozminowywania Stalingradu po klęsce armii niemieckiej.

Listopad 2009 r.

57. S 75/09/Zk – śledztwo w sprawie przeciwko Jerzemu S. podejrzanemu o to, że w okresie od 20 grudnia 1951 r. do 12 stycznia 1952 r. w Warszawie w czasie śledztwa prowadzonego przeciwko płk. Augustowi M., będąc funkcjonariuszem państwa komunistycznego, pełniąc zawodową służbę wojskową na stanowisku oficera śledczego Głównego Zarządu Informacji WP, znęcał się fizycznie i moralnie przez wielokrotne, trwające przez wiele godzin w dzień i w nocy przesłuchiwanie płk. Augusta M., przy czym czyn ten stanowi zbrodnię komunistyczną i zbrodnię przeciwko ludzkości. Oprócz tego śledztwo jest prowadzone w sprawie stanowiącego zbrodnię komunistyczną i zbrodnię przeciwko ludzkości znęcania się przez funkcjonariuszy GZI WP w toku śledztw prowadzonych w latach 1951–1952 w Warszawie nad oficerami WP, płk. Bernardem A., ppłk. Aleksandrem M., ppłk. Stanisławem Z., ppłk. Władysławem M. i ppłk. Stanisławem M.
58. S 76/09/Zk – postępowanie o w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w latach 1956–1957 w Warszawie przez stosowanie represji wobec Stanisława K. wyrażających się w zainicjowaniu postępowania karnego wobec niego w celu zmuszenia go do rezygnacji z działalności politycznej.
59. S 77/09/Zk. - śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień i stosowaniu represji przez nakłanianie Krzysztofa G. w okresie od września 1978 r. do grudnia 1978 r. oraz w sierpniu 1979 r. do współpracy przez funkcjonariuszy z Wydziału III KSMO w Warszawie, której wyżej wymieniony pokrzywdzony nie podjął.

60. S 78/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w dniu 15 lutego 1972 r. w Warszawie, polegającej na zastosowaniu represji w stosunku do Henryka M., funkcjonariusza BOR MSW, przez zwolnienie go ze służby z uwagi na jego światopogląd.
61. S 80/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu represji przez dokonanie zabójstwa Jerzego R. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z formacji NKWD w Wołominie w dniu 23 listopada 1944 r.
62. S 81/09/Zk – postępowanie w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu represji wobec Krzysztofa K. przez jego inwigilację w nieustalonym miejscu i czasie, realizowaną przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z bliżej nieustalonych jednostek SB. Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, iż czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego.
63. S 82/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na stosowaniu represji przez dokonanie zabójstw bliżej nieustalonej liczby oficerów Ludowego Wojska Polskiego w latach 1946–1956 w garnizonie Modlin Twierdza przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z bliżej nieustalonych formacji zbrojnych armii sowieckiej.
64. S 84/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na przekroczeniu uprawnień w dniu 18 marca 1983 r. w Warszawie przez dyrektora Departamentu Kadr i Szkolenia Zawodowego Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego przez zatwierdzenie decyzji o zwolnieniu Mieczysława S. z pracy w Zakładach Radiowych „Radmor” w Gdyni.
65. S 85/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na podrobieniu w nieustalonym bliżej miejscu i czasie dokumentów (wniosek paszportowy) Anny Krystyny N.-B. dotyczących wyjazdu do Francji na okres od 1 października do 30 listopada 1988 r., oraz Michała B. co do jego wyjazdu do Francji na okres od 15 sierpnia do 1 września 1986 r. Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2009 r. odmówiono wszczęcia postępowania w przedmiotowej sprawie wobec faktu, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Grudzień 2009 r.

66. S 86/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na podrobieniu w nieustalonym bliżej czasie w Warszawie dokumentu dotyczącego współpracy Józefa Z. ze służbami PRL przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z SB KSMO, którzy działali w ten sposób na szkodę wyżej wymienionego pokrzywdzonego.
67. S 87/09/Zk – postępowanie w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej w dniu 13 lutego 1986 r. w Warszawie w mieszkaniu należącym do Romualdy O. przez funkcjonariusza państwa komunistycznego podczas i w związku z pełnieniem przez niego czynności służbowych, polegającej na przystawieniu do głowy małoletniego Adama O. lufy karabinu w celu zmuszenia go do określonego zachowania.

68. S 88/09/Zk. – śledztwo przeciwko Marianowi R. podejrzanemu o popełnienie zbrodni komunistycznych i zbrodni przeciwko ludzkości, polegających na tym, że jako prokurator Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Warszawie w okresie od 13 września do 30 listopada 1951 r. w przebiegu śledztwa przeciwko Stefanowi K., Stanisławowi B. i Jerzemu H. nie dopełnił obowiązków kontroli zasadności i terminowości stosowania tymczasowego aresztowania, co skutkowało bezprawnym pozbawieniem wolności wymienionych osób, oraz że w okresie od 21 lipca do 12 grudnia 1952 r. w przebiegu śledztwa przeciwko Wiktoldowi N., Jerzemu Krz., Stefanowi S., Ryszardowi K., Januszowi R., Januszowi S. i Jerzemu K. nie dopełnił obowiązków kontroli zasadności i terminowości stosowania tymczasowego aresztowania, co skutkowało bezprawnym pozbawieniem wolności wymienionych osób.
69. S 90/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Władysława J. w styczniu 1945 r. w Mławie, a następnie wywiezieniu do obozu w Tule w ZSRR.
70. S 91/09/Zk – postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na poświadczeniu nieprawdy w notatce służbowej z dnia 3 stycznia 1990 r. przez Andrzeja G., funkcjonariusza Wydziału II RUSW w Pułtusk, który działał w ten sposób na szkodę Stanisława T.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r.

71. S 1/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, polegającej na dokonaniu zabójstwa oraz deportacji mężczyzn z terenu dzielnicy Praga w Warszawie w okresie od sierpnia do września 1944 r. przez oddziały niemieckie. Postanowieniem z dnia 9 marca 2009 r. materiały włączono do śledztwa o sygn. S 17/09/Zn.

Luty 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Marzec 2009 r.

72. S 17/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskich popełnionych w obozie przejściowym w Pruszkowie w okresie od 6 sierpnia 1944 r. do października 1944 r. na szkodę ludności cywilnej wysiedlonej z Warszawy.
73. S 19/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na braniu udziału w dokonywaniu zabójstw ludności cywilnej, m. in. przez wskazywanie funkcjonariuszom gestapo w okresie od kwietnia 1943 r. do bliżej nieokreślonego dnia 1944 r. osób wchodzących w skład organizacji konspiracyjnych, takich jak Związek Jaszczurczy, NSZ i ONR, uczestników zebrania przy ul. Jagiellońskiej w Warszawie, przez osobę współpra-

cującą z gestapo pod kryptonimem „V46”, co skutkowało aresztowaniami ww. osób i ich rozstrzelaniem przez funkcjonariuszy gestapo.

74. S 21/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na przesiedleniu Kazimierza Z. w 1942 r. z Warszawy do Berlina oraz zmuszania go w okresie od 1942 r. do września 1943 r. do nieodpłatnej pracy na rzecz okupanta niemieckiego i osadzeniu go w okresie od 2 października 1943 r. do 17 września 1944 r. w KL Auschwitz. Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawcy.

Kwiecień 2009 r.

75. S 25/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Zenona N. narodowości polskiej w 1944 r. w Warszawie przez osoby idące na rękę władzy państwa niemieckiego, przy czym przedmiotowy czyn stanowi równocześnie zbrodnię ludobójstwa określoną w art. II konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z dnia 9 grudnia 1948 r.
76. Sygn. S 26/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa nieustalonego mężczyzny, dokonanego przy użyciu broni palnej podczas ucieczki pokrzywdzonego przez nieustalonego funkcjonariusza państwa niemieckiego, który czynu tego dopuścił się, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego w bliżej nieustalonym dniu w 1943 r. przy skrzyżowaniu ul. Młódzkiej i Gdeckiej w Warszawie. Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawcy.

Maj 2009 r. – czerwiec 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Lipiec 2009 r.

77. S 42/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Stefana A. przez żołnierzy niemieckich z powodu przynależności ww. do określonej grupy narodowościowej w 1940 r. we wsi Siedlce, gm. Słubice, pow. Gostynin, a następnie dalszego pozbawienia Stefana A. wolności, łączącego się ze szczególnym udręczeniem, na czas dłuższy niż 14 dni w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu.
78. S 45/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, polegającej na zabójstwie ok. 100 żołnierzy AK II Kompanii „Starzy”, dokonanego przez żołnierzy niemieckich w dniu 2 sierpnia 1944 r. na polu k. Lasku Boernerowskiego.

Sierpień 2009 r.

79. S 48/09/Zn – postępowanie w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na przesiedleniu Józefa S. z Warszawy na terytorium III Rzeszy Niemieckiej do miejscowości Oberhausen w dacie bliżej nieustalonej w okresie od lata 1944 r. do 4 lu-

tego 1945 r. oraz zmuszania go do nieodpłatnego świadczenia pracy na rzecz okupanta niemieckiego, co stanowiło naruszenie prawa międzynarodowego w postaci art. 46 i art. 52 IV konwencji haskiej z dnia 18 października 1907 r. dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej oraz było poważnym prześladowaniem pokrzywdzonego z powodu jego przynależności do określonej, polskiej, grupy narodowościowej i było dokonywane przez funkcjonariuszy publicznych niemieckich władz okupacyjnych. Postanowieniem z dnia 30 października 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

80. S 51/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na braniu przez Heinza K. udziału w dokonywaniu zabójstw Żydów na terenie getta warszawskiego w 1942 r.
81. S 52/09/Zn – postępowanie w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, polegającej na braniu przez Alfreda T. udziału w dokonywaniu zabójstw osób narodowości żydowskiej w nieustalonych bliżej dniach w 1942 r. na terenie getta w Warszawie. Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.
82. S 53/09/Zn – na podstawie zawiadomienia złożonego przez osobę fizyczną przeprowadzono postępowanie w sprawie dotyczącej zbadania motywów zbrodni popełnionej przez funkcjonariuszy niemieckiego okupanta na szkodę polskiej ludności cywilnej Warszawy, polskich dzieci i młodzieży zrzeszonych w konspiracyjnych organizacjach paramilitarnych i militarnych, w okresie od dnia 1 sierpnia 1944 r. do dnia 15 października 1944 r., będącej wynikiem wydania rozkazu o rozpoczęciu Powstania Warszawskiego przez polski emigracyjny rząd w Londynie, oraz zbadania wątku zemsty Żydów na Polakach w aspekcie obciążenia narodu polskiego winą i odpowiedzialnością za upadek żydowskiego powstania w getcie warszawskim oraz za holocaust na narodzie żydowskim. Postanowieniem z dnia 8 września 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec ustalenia, że czynu nie popełniono.

Wrzesień 2009 r. - brak rejestracji spraw.

Październik 2009 r.

83. S 65/09/Zn – postępowanie w sprawie zbrodni nazistowskiej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności Joanny G. i Hieronima N, przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w więzieniu hitlerowskim w Płońsku w 1942 r., a następnie pozbawieniu życia Hieronima H. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w Królewcu.
84. S 72/09/Zn – postępowanie w sprawie zbrodni nazistowskich popełnionych przez ukraińskiego strażnika Iwana K. na terenie więzienia „Pawiak” w Warszawie w okresie od 1942 r. do 1944 r., polegających na dokonywaniu zabójstw osób spośród ludności cywilnej.

Listopad 2009 r.

85. S 79/09/Zn – postępowanie w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na dokonaniu zabójstwa grupy Żydów przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w dniu 6 listopada 1943 r. w Międzyzlesiu.
86. S 83/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na stosowaniu tortur wobec cywilnej mieszkanki terenu okupowanego, ciężarnej Heleny B. przez 3 żołnierzy niemieckiej straży granicznej przez szarpanie pokrzywdzonej i kopanie w brzuch w celu zmuszenia jej do ujawnienia miejsca ukrycia mięsa w lipcu 1940 r. w miejscowości Łęg Przedmiejski, wskutek czego nienarodzony Andrzej B. doznał ciężkiego kalectwa w postaci niedowładu prawej ręki i niedosłuchu prawego ucha, co stanowiło zbrodnię wojenną w postaci pogwałcenia praw i zwyczajów wojny, w szczególności art. 46 konwencji haskiej z 18 października 1907 r. dot. praw i zwyczajów wojny lądowej.

Grudzień 2009 r.

87. S 89/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, polegającej na dokonaniu zabójstwa Franciszka K. i Stanisława K. przez funkcjonariuszy okupanta hitlerowskiego w 1943 r. w Celestynowie.

Zbrodnie inne

Styczeń 2009 r. – kwiecień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Maj 2009 r.

88. Sygn. S 32/09/Zi. – śledztwo w sprawie ukrycia lub zniszczenia w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż we wrześniu 1992 r., w Warszawie dokumentów wytworzonych przez Służbę Bezpieczeństwa oraz notatek funkcjonariuszy UOP po ich uprzednim wydaniu w okresie od sierpnia 1992 r. do 25 kwietnia 1994 r. przez kierownictwo MSW i UOP.

Czerwiec 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Lipiec 2009 r.

89. S 44/09/Zi – postępowanie w sprawie zawiadomienia dotyczącego uchylania się od przekazania dokumentów do zasobu IPN oraz fałszowania i zniszczenia dokumentów dotyczących działaczy opozycji demokratycznej, które nastąpiło w nieustalonym miejscu i czasie przez nieustalone osoby w latach dziewięćdziesiątych XX wieku.

Sierpień 2009 r.

90. S 50/09/Zi – postępowanie w sprawie zniszczenia w nieustalonym bliżej czasie i miejscu, dokumentów wytworzonych i gromadzonych w Ministerstwie Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego w Warszawie w czasie trwania stanu wojennego. Postanowieniem z dnia 30 października 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa z powodu stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Wrzesień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Październik 2009 r.

91. S 71/09/Zi – postępowanie w sprawie dotyczącej zniszczenia lub ukrycia w nieustalonym bliżej czasie w Warszawie przez nieustalone osob, rozkazu personalnego nr 04857 ministra spraw wewnętrznych z dnia 30 grudnia 1986 r., który to dokument podlegał przekazaniu do archiwum IPN,

Listopad 2009 r. – grudzień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

XI. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu we Wrocławiu (materiał został opracowany przez naczelnik Dorotę Cebat)

Zbrodnie komunistyczne

Styczeń 2009 r.

1. S1/09/Zk S1/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od 26 czerwca 1952 r. do 19 listopada 1952 r. przez oficerów WUBP w Opolu nad Tymoteuszem U. W toku śledztwa ustalono, że funkcjonariusze UB wbijali Tymoteuszowi U. zapalki pod paznokcie, zmuszali do siadania na odwróconym taborecie, bili go po genitaliach, wieszali za ręce na rzeźniczym haku, a także przetrzymywali przez kilka dni nagiego przy otwartym oknie w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu przestępstw i złożenia wyjaśnień. Śledztwo w toku.
2. S 2/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w grudniu 1955 r. nad małoletnim Aleksandrem M. przez funkcjonariuszy PUBP w Lwówku Śląskim. W toku śledztwa ustalono, iż w maju 1955 r. 15-letni Aleksander M. wraz z dwoma kolegami sporządził kilkaset ulotek z napisami „Precz z komuną” i innych i rozrzucił je na terenie Lwówka. W dniu 2 grudnia 1955 r. Aleksander M. został zatrzymany i osadzony w areszcie miejscowego PUBP. Tam poddano go serii przesłuchań. W ich trakcie wielokrotnie bito go otwartą dłoń w twarz

oraz znieważano obelżywymi słowami. Podczas jednego z przesłuchań polecono mu usiąść na nodze odwróconego stołka, a stojący za nim funkcjonariusz opierając się na jego barkach dociskał go w dół, powodując dotkliwe cierpienie fizyczne. W dniu 22 października 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawcy zbrodni komunistycznej.

3. S 3/09/Zk – śledztwo w sprawie naruszania nietykalności cielesnej Marcina R. w dniu 11 października 1985 r. przez funkcjonariuszy WUSW we Wrocławiu. W toku śledztwa ustalono, że Marcin R. został zatrzymany w Domu Towarowym PDT we Wrocławiu pod zarzutem rozrzucenia ulotek nawołujących do bojkotu wyborów do Sejmu PRL. Po przewiezieniu do komendy funkcjonariusz, który dokonał jego zatrzymania, dwukrotnie uderzył pokrzywdzonego otwartą ręką po twarzy. Ponadto w czasie kolejnych rozpytań inny z funkcjonariuszy również uderzył Marcina R. otwartą ręką w twarz. W dniu 25 maja 2009 r. umorzono postępowanie wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
4. S.4/09/Zk – czynności sprawdzające w sprawie stosowania niedozwolonych metod śledczych przez funkcjonariuszy SB ze Świebodzina i Zielonej Góry wobec Ryszarda N. w trakcie śledztwa prowadzonego w 1982 r. Ryszard N. zeznał, iż w czasie aresztowania, związanego z jego działalnością opozycyjną, przez 2 miesiące był osadzony w pojedynczej celi, skracano mu też czas przysługujących spacerów. Sprawę, zgodnie z właściwością miejscową, przekazano do Oddziałowej Komisji w Poznaniu.
5. S 5/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w dniu 5 czerwca 1984 r. we Wrocławiu przez funkcjonariuszy WUSW we Wrocławiu nad Marianem R., członkiem NSZZ „Solidarność”, przez wielokrotne uderzanie go pięściami w brzuch i w okolice nerek oraz kierowanie wobec niego obelżywych słów i wypowiadanie gróźb dotkliwego pobicia w celu uzyskania zeznań. Z poczynionych ustaleń wynika, że dwaj funkcjonariusze SB dotkliwie pobili działacza NSZZ „Solidarność” w celu uzyskania od niego informacji o nielegalnym wydawnictwie AUT, które kolportował. W tym samym celu przeszukali też mieszkanie pokrzywdzonego i zatrzymali jego współpracowników. Śledztwo w toku.
6. S 6/09/Zk – śledztwo w sprawie spowodowania uszczerbku na zdrowiu Włodzimierza S. przez funkcjonariusza MO w październiku 1982 r. we Wrocławiu przez uderzenie pokrzywdzonego pałką w głowę, skutkiem czego Włodzimierz S. doznał wstrząśnienia mózgu. Pokrzywdzony zeznał, że w październiku 1982 r., gdy z okna korytarza bloku, który zamieszkiwał, obserwował wystąpienia uliczne, został zatrzymany przez funkcjonariuszy ZOMO. W windzie jeden z funkcjonariuszy ZOMO kilkakrotnie uderzył go pięścią w brzuch i otwartą dłoń w twarz. Włodzimierz S. został następnie umieszczony w wozie bojowym ZOMO. Podczas wsiadania do niego został uderzony przez funkcjonariusza MO w tył głowy, wskutek czego stracił przytomność. Śledztwo umorzono .wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.
7. S 10/09/Zk – śledztwo w sprawie pobicia małoletniego Andrzeja B. przez funkcjonariuszy MO w maju 1973 r. w Strzegomiu z powodu wywieszenia przez wymienionego czerwonej flagi z napisem „Śmierć komunie”. Do pobicia miało dojść w siedzibie miejscowej komendy MO. Śledztwo w toku.

8. S 11/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się nad Dymitrem S. w lipcu 1950 r. we Wrocławiu przez funkcjonariusza tamtejszego WUBP przez nakazywanie zatrzymanemu wykonywania przysiadów i zmuszanie do siedzenia na nodze od krzesła. Jak ustalono, w 1950 r. WUBP we Wrocławiu prowadził postępowanie przeciwko członkom nielegalnej organizacji OUN. Jedną z zatrzymanych osób był Dymitr S. W lipcu 1950 r. przesłuchiwał go funkcjonariusz Eugeniusz N., który miał stosować wobec niego niedozwolone metody śledcze, co stwierdzono w ramach prowadzonego postępowania dyscyplinarnego. Dymitr S. skazany został wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego we Wrocławiu za to, że nie powiadomił władzy o przebywaniu na terenie wsi Orzeszków, pow. Wołyń, członków nielegalnej organizacji OUN. Sąd Wojewódzki we Wrocławiu nie uwzględnił wniosku o uznanie tego wyr. za nieważny. Ponadto ujawniono, że w latach 1962–1971 Dymitr S. współpracował z organami bezpieczeństwa jako tajny współpracownik, za co otrzymywał wynagrodzenie. W dniu 26 maja 2009 r. w sprawie tej odmówiono wszczęcia śledztwa.
9. S 12/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od marca do kwietnia 1952 r. w Kłodzku przez funkcjonariuszy Informacji Wojskowej nad Wacławem R. w celu uzyskania wyjaśnień. W toku postępowania ustalono, że funkcjonariusze Informacji Wojskowej w Kłodzku w trakcie przesłuchań bili pokrzywdzonego pałkami po plecach oraz przytrząskiwali wymienionemu palce, a także grozili pozbawieniem życia i dalszym stosowaniem przemocy. Wacław R. zatrzymany został za negatywne wypowiedzi o ówczesnym ustroju PRL. Śledztwo w toku.

Luty 2009 r.

10. S 13/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w marcu 1952 r. przez funkcjonariuszy WUBP w Opolu nad Władysławem D., polegającego na kilkugodzinnych przesłuchaniach pokrzywdzonego w pozycji stojącej, w trakcie których oślepiano go lampą oraz bito celem uzyskania wyjaśnień. W wyniku oględzin akt byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w Opolu w sprawie przeciwko Władysławowi D. ustalono funkcjonariuszy, którzy prowadzili z jego udziałem czynności śledcze. Śledztwo w toku.
11. S 14/09/Zk – śledztwo w sprawie psychicznego znęcania się w okresie od 21 listopada 1950 r. do 8 grudnia 1950 r. przez funkcjonariuszy PUBP w Kędzierzynie Koźlu nad Stefaną P., polegającego na wielokrotnych, kilkugodzinnych przesłuchaniach, również w godzinach nocnych, w trakcie których używano wobec niej obelżywych słów, grożono bronią służbową oraz oślepiano światłem lampy. Śledztwo w toku.
12. S 15/09/Zk – śledztwo w sprawie naruszenia w dniu 4 marca 1982 r. w Bielawie, pow. dzierzoniowski, przez funkcjonariusza MO nietykalności cielesnej Zygmunta J. i małoletniego Roberta J. przez uderzenie każdego z nich pięścią w twarz. W toku postępowania ustalono, że przyczyną zatrzymania obydwu pokrzywdzonych, w trakcie którego doszło do naruszenia ich nietykalności cielesnej, było zakłócanie ciszy nocnej przez Zygmunta J. będącego w stanie po użyciu alkoholu. W dniu 30 czerwca 2009 r. postępowanie umorzono.

13. S 16/09/Zk – śledztwo w sprawie nieustalonych sprawców, funkcjonariuszy państwa komunistycznego, którzy w okresie od 17 do 19 sierpnia 1982 r., działając wspólnie z Józefem M. oraz Tadeuszem D., w celu uzyskania od Jerzego D. oraz Andrzeja D. wyjaśnień, znęcali się nad nimi fizycznie i psychicznie. W toku śledztwa ustalono, że w nocy z 16/17 sierpnia 1982 r. funkcjonariusze KM MO we Wrocławiu zorganizowali zasadzkę na bocznicę stacji PKP Wrocław Główny w celu ujęcia działaczy NSZZ „Solidarność”, którzy mieli rozrzucić ulotki oraz wykonać na wagonach napisy i hasła będące symbolami zdelegalizowanego związku. Zatrzymani zostali Marek D. Andrzej D. Jerzy D. oraz Krzysztof C., b. przewodniczący Międzyzakładowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność”. Marek D. przewieziony został do Komisariatu Kolejowego na Dworcu Głównym PKP, gdzie w pomieszczeniu dyżurki nieznany mu funkcjonariusz bez powodu uderzył go ręką w twarz. W toku śledztwa ustalono ponadto, że w tym samym czasie w siedzibie KW MO we Wrocławiu prowadzane były czynności z Andrzejem D. i Jerzym D. W trakcie wielokrotnych, nieprotokołowanych przesłuchań funkcjonariusze Józef M. i Tadeusz D., współdziałając z innym funkcjonariuszem, uderzali Jerzego D. pałką po plecach i kilka razy w rękę, szarpali za odzież i grozili zwolnieniem z pracy, a nadto Józef M., działając z nieustaloną osobą, uderzył Andrzeja D. ręką w twarz i w okolice nerek, znieważał go wulgarnymi słowami i szarpał za odzież. Wobec ustalonych w śledztwie sprawców Józefa M., Tadeusza D. i Władysława T. w odrębnym postępowaniu S 16/07/Zk skierowano akt oskarżenia, natomiast w sprawie S 16/09/Zk w dniu 15 maja 2009 r. umorzono postępowanie wobec niewykrycia pozostałych sprawców przestępstwa.
14. S 17/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od 2 marca 1952 r. do 7 kwietnia 1952 r. przez funkcjonariuszy WUBP w Opolu nad Stanisławem W. przez zmuszanie go do wielogodzinnego stania w bezruchu, bicie po twarzy, głowie i plecach w czasie długotrwałych przesłuchań celem uzyskania stosownych wyjaśnień, co doprowadziło do złamania lewej ręki oraz załamania nerwowego. Śledztwo w toku.
15. S 18/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w czerwcu i lipcu 1950 r. we Wrocławiu nad Teodorem B. przez funkcjonariusza WUBP we Wrocławiu Stanisława B. przez zmuszanie pokrzywdzonego do wykonywania przysiadów oraz poddanie go 4-dniowemu ciągłemu przesłuchaniu w celu uzyskania określonych wyjaśnień dotyczących nielegalnej organizacji „Ojczyzna”. Śledztwo w toku.
16. S 19/09/Zk – śledztwo w sprawie gróźb karalnych skierowanych do Eugeniusza J. w 1983 r. przez funkcjonariuszy SB w Zgorzelcu. Jak wynika z poczynionych ustaleń, w 1983 r. Eugeniusz J. i Janusz P. zostali wezwani do KM MO w Zgorzelcu. Podczas rozmowy z zastępcą komendanta ds. SB, Aleksandrem C., i funkcjonariuszem, Bronisławem N. Aleksander C. miał grozić Eugeniuszowi J. pozbawieniem życia przy użyciu trzymanego w ręku pistoletu. Śledztwo w toku.
17. S 20/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się funkcjonariuszy UBP nad zatrzymanym Walerianem G. W dniu 29 kwietnia 2009 r. sprawę dołączono do prowadzonego przez tut. komisję śledztwa, S 103/08/Zk, dot. fizycznego i psychicznego znęcania się w czerwcu

1949 r. przez funkcjonariuszy WUBP we Wrocławiu i PUBP w Bystrzycy Kłodzkiej nad Walerianem G.

Marzec 2009 r.

18. S 21/09/Zk – postępowanie sprawdzające zainicjowane pismem Zygmunta J. o kierowanych wobec niego w dniu 2 listopada 1982 r. we Wrocławiu groźbach pozbawienia życia przez funkcjonariusza SB. Z pisma Zygmunta J. wynikało, że został wezwany do gmachu KW MO we Wrocławiu, gdzie funkcjonariusz przesłuchiwał go na okoliczności dotyczące wspierania działań ruchu „Solidarności”. W trakcie tej czynności funkcjonariusz kilkakrotnie groził Zygmunutowi J. pozbawieniem życia, kładąc na biurku pistolet. Od Zygmunta J. nie udało się przyjąć zeznań i wniosku o ściganie, bowiem zmarł. Żona pokrzywdzonego nie złożyła wymaganego wniosku. Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa z uwagi na brak wniosku o ściganie.
19. S 22/09/Zk – śledztwo w sprawie dwukrotnego pobicia w nocy z 15 na 16 czerwca 1985 r. w Świdnicy członka NSZZ „Solidarność”, Czesława K., przez funkcjonariuszy ZOMO, którzy zadawali mu ciosy rękami i pałkami oraz kopali leżącego po całym ciele. W toku śledztwa przesłuchano szereg świadków, którzy nie potwierdzili wersji wydarzeń przedstawionych przez pokrzywdzonego. Śledztwo w toku.
20. S 23/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od 3 lipca 1954 r. do października 1954 r. funkcjonariusza PUBP w Koźlu nad Leopoldem B. przez ustawiczne zmuszanie w czasie długotrwałych przesłuchań do powtarzania swojego życiorysu oraz wielokrotne, bezzasadne budzenie w nocy, a także oblewanie wodą, celem uzyskania informacji. Oględziny akt źródłowych doprowadziły do ujawnienia raportu, który stał się podstawą przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego wobec ówczesnego oficera śledczego PUBP w Koźlu, Wiktora P., któremu zarzucano znęcanie się w trakcie przesłuchań nad aresztowanym Leopoldem B. W toku postępowania przesłuchano Wiktora P., który składając zeznania, przyznał, iż toczyło się z jego udziałem postępowanie dyscyplinarne, jednak zaprzeczył by znęcał się nad Leopoldem B., a swoje zachowanie związane z oblaniem aresztowanego wodą tłumaczył chęcią ocucenia go. Śledztwo w toku.
21. S 24/09/Zk – śledztwo w sprawie naruszenia nietykalności cielesnej Grzegorza F. w dniu 29 marca 1988 r. we Wrocławiu przez 2 funkcjonariuszy WUS, przez kilkakrotne uderzanie pokrzywdzonego rękami w twarz. W toku postępowania ustalono, że w dniu 29 marca 1988 r. Grzegorz F. przebywał w budynku Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu, w którym miała się odbyć rozprawa przeciwko Waldemarowi F., liderowi „Pomarańczowej Alternatywy”. Do stojącego na korytarzu wśród innych osób Grzegorza F. podeszło 2 ubranych po cywilnemu funkcjonariuszy, którzy przemocą wyprowadzili go z budynku. W czasie doprowadzania do milicyjnego samochodu funkcjonariusze uderzali pokrzywdzonego rękami w twarz. W dniu 24 sierpnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.

22. S 25/09/Zk – postanowieniem z dnia 12 marca 2009 r. ze śledztwa S.59/06/Zk przeciwko Wiktorowi H. podejrzanemu o przestępstwo z art. 158 § 1 kk inne wyłączono do odrębnego postępowania materiały dotyczące współsprawców pobicia. Do zdarzenia doszło w dniu 20 października 1982 r. we Wrocławiu. Jarosław B. został zatrzymany pod zarzutem udziału w nielegalnej manifestacji, a następnie w samochodzie przystosowanym do przewozu więźniów został dotkliwie pobity przez 4 funkcjonariuszy Kompanii Wywiadowczej KW MO we Wrocławiu, w tym Wiktora H. i Ryszarda D. przeciwko Wiktorowi H. skierowano do sądu akt oskarżenia, co do pozostałych sprawców w dniu 1 kwietnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec śmierci Ryszarda D. i niewykrycia pozostałych sprawców.
23. S 26/09/Zk – śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków w okresie od 30 września do 25 października 1982 r. we Wrocławiu przez podprokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej we Wrocławiu przez zaniechanie przeprowadzenia postępowania karnego pomimo uzyskania informacji o stosowaniu przemocy fizycznej wobec pozbawionych wolności Jerzego D. i Andrzeja D. W toku śledztwa ustalono, że podczas przesłuchania w dniu 30 września 1982 r. podejrzani wówczas i pozbawieni wolności Jerzy D. oraz Andrzej D. odwołali wcześniej złożone wyjaśnienia i zawiadomili, że w czasie przesłuchań funkcjonariusze SB stosowali wobec nich przemoc fizyczną w postaci bicia i moralnego znęcania się nad nimi. Pomimo podjętej informacji o popełnieniu przestępstwa przez funkcjonariuszy SB na szkodę Andrzeja D. oraz Jerzego D. prokurator Jan K. nie wyłączył w tym zakresie materiałów do odrębnego postępowania ani w żaden sposób nie weryfikował uzyskanych informacji. Śledztwo umorzono w dniu 3 lipca 2009 r. z uwagi na śmierć sprawcy.
24. S 27/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od kwietnia do lipca 1946 r. w Bolesławcu tamtejszych funkcjonariuszy MO i PUBP oraz w okresie od sierpnia 1946 do 31 grudnia 1948 r. we Wrocławiu funkcjonariuszy Służby Więziennej nad grupą pozbawionych wolności ok. 40 obywateli niemieckich zamieszkałych w Bolesławcu, przez ich bicie po całym ciele, deptanie obcasami po palcach stóp, wkładanie zapalonych papierosów pod paznokcie, uderzanie głową o ścianę, prowadzenie przesłuchań w porze nocnej przy świecącej w oczy osobie przesłuchiwanej lampie, zadawanie wielokrotnych uderzeń kijem w stopy, znieważanie, grożenie zabójstwem przez przykładanie do skroni odbezpieczonego pistoletu, polewanie zimną i gorącą wodą w celu uzyskania wyjaśnień i informacji, a zwłaszcza przyznania się do członkostwa w nielegalnej organizacji Wolne Niemcy (Freies Deutschland) mającej na celu, według funkcjonariuszy UB, przez akcje terrorystyczne odłączenie Śląska od Polski i jego ponowne przyłączenie do Niemiec. Postanowieniem z dnia 25 września 2009 r. śledztwo zostało umorzone.
25. S 28/09/Zk – śledztwo w sprawie wytworzenia przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w okresie od 1983 r. do 1985 r. w Opolu dokumentów poświadczających nieprawdę w zakresie podjętej przez Ryszarda B. współpracy ze SB. Postępowanie zostało zainicjowane pismem Ryszarda B., w którym wymieniony podniósł m. in., że w zasobie archiwum Oddziałowego Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów IPN we Wro-

clawiu znajdują się sfalszowane materiały dotyczące jego rzekomej współpracy z SB. Śledztwo w toku.

26. S 29/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie podrobienia orzeczenia Garnizono-
wej Wojskowej Komisji Lekarskiej dotyczącego zdolności do odbycia przez Stanisława
N. zasadniczej służby wojskowej. Zdaniem zawiadamiającego, stwierdzone u niego scho-
rzenia (gruźlica) powodowały trwałą niezdolność do pełnienia służby wojskowej, nato-
miast w kwestionowanym przez niego orzeczeniu stwierdzono jedynie czasową niezdol-
ność, co zawiadamiający uznał za fałszerstwo. Przeprowadzone w sprawie czynności nie
pozwoliły na przyjęcie, że zakwestionowany przez Stanisława N. dokument został podro-
biony. W przedmiotowej sprawie odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku znamion
zbrodni komunistycznej. Decyzję tę utrzymał w mocy sąd rozpatrujący złożone na nią za-
żalenie.
27. S 31/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie przekroczenia uprawnień przez sę-
dziów wrocławskich sądów na szkodę Henryka J. Jak wynikało z jego zeznań, w 1984 r.
Henryk J. występował przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Krzyki jako oskarżony
o dokonanie kradzieży z włamaniem. W toku rozprawy znieważył przewodniczącego
składu sędziowskiego, co stało się powodem zainicjowania kolejnego postępowania kar-
nego, które zakończyło się wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia ska-
zującym go na karę 2 lat pozbawienia wolności. Zdaniem zawiadamiającego, znieważony
przez niego sędzia, występujący w procesie toczącym się przed Sądem Rejonowym dla
Wrocławia Śródmieście w charakterze pokrzywdzonego, powinien zostać wyłączony ze
składu orzekającego w sprawie o kradzież z włamaniem. Ponieważ w obydwu postępo-
waniach Henryk J. skazany został na kary wieloletniego pozbawienia wolności, wymie-
niony uznał, iż był prześladowany przez sędziów. W dniu 27 marca 2009 r. odmówiono
wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie wobec braku znamion przestępstwa. Sta-
nowisko to podzielił sąd rozpatrujący zażalenie pokrzywdzonego złożone na niniejszą de-
cyzję, utrzymując ją w mocy.
28. S 32/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od 19 października 1949 r. do
lutego 1950 r. w Jeleniej Górze przez funkcjonariuszy PUBP nad pozbawionym wolności
Andrzejem P. przez zerwanie mu paznokci z palców ręki, bicie go po całym ciele, skutku-
jące połamaniem żeber, wybiciem zębów, złamaniem kości nosa, oraz w sprawie pobicia
w lutym 1950 r. w Jeleniej Górze Andrzeja P. przez funkcjonariuszy PUBP i spowodowa-
nia u niego obrażeń skutkujących jego śmiercią. Z poczynionych ustaleń wynika, że jesie-
nią 1949 r. Andrzej P. w związku z wypowiedzianymi nieprzychylnymi uwagami pod ad-
resem ZSRR i PRL oraz ich ówczesnych przywódców został zatrzymany przez funkcyj-
nariuszy PUBP w Jeleniej Górze. W dniu 27 lutego 1950 r. żona Andrzeja P. została powia-
domiona, że wymieniony zmarł w Szpitalu Zakaźnym w Mysłakowicach, a przyczyną je-
go śmierci miała być gruźlica. Z zeznań córek zmarłego wynika jednak, że na ciele ojca
widoczne były ślady obrażeń, będących skutkiem pobicia, takie jak złamane żebra, wybite
zęby, złamany nos, brak paznokci u palców jednej ręki i inne. Nadto Andrzej P. nie cho-
rował na gruźlicę. Śledztwo w toku.

Kwiecień 2009 r.

29. S 33/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od 13 do 14 grudnia 1949 r. w Rawiczu i we Wrocławiu funkcjonariuszy WUBP we Wrocławiu nad Antonim N. Jak wynika z ustaleń, w dniu 13 grudnia 1949 r. funkcjonariusze UBP, Kazimierz G. i Jan S., dokonali zatrzymania Antoniego N. i zawieźli go do PUBP w Rawiczu. Tam Jan S. kilkakrotnie uderzył Antoniego N. w twarz, powodując obrażenia ciała. Następnie Antoni N. przez tych samych funkcjonariuszy przewieziony został do WUBP we Wrocławiu, gdzie od godz. 2.00 do rana zmuszany był do siedzenia na nodze odwróconego krzesła. Śledztwo w toku.
30. S 34/09/Zk – śledztwo w sprawie stworzenia z powodów politycznych w 18. Batalionie Budowlanym w Trzebiatowie, w którym przymusową służbę odbywał w okresie od 7 stycznia 1953 r. do 11 listopada 1954 r. Piotr W., warunków życia grożących biologicznym wyniszczeniem grupy ludzkiej. W dniu 7 maja 2009 r. sprawę przekazano do OKSZe- pNP w Szczecinie.
31. S 35/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od 3 maja 1982 r. do 10 września 1986 r. przez funkcjonariuszy WUSW w Legnicy nad Stanisławem S. przez pobicie go pałkami po piętach, szarpanie za ubranie, grożenie dalszym stosowaniem przemocy fizycznej oraz wywiezieniem do lasu, a także wywieranie presji psychicznej wobec żony i dzieci pokrzywdzonego, celem zmuszenia go do złożenia określonych wyjaśnień. Przesłuchani w sprawie świadkowie częściowo potwierdzili znęcanie się nad Stanisławem S. przez funkcjonariuszy SB z Legnicy. Śledztwo w toku.
32. S 36/09/Zk – śledztwo w sprawie pobicia ze skutkiem śmiertelnym w okresie od 17 do 20 listopada 1985 r. w areszcie Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Legnicy Juliana K. przez funkcjonariuszy MO. W sprawie przesłuchano najbliższą rodzinę zmarłego. Na podstawie materiałów uzyskanych z Komendy Miejskiej Policji w Legnicy w postaci kserokopii z książki aresztu ustalono, że zgon Juliana K. nastąpił przed południem 20 listopada 1985 r. Śledztwo w toku.
33. S 37/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w dniu 13 grudnia 1984 r. we Wrocławiu funkcjonariuszy WUSW nad Robertem P. oraz pobicia w dniu 9 stycznia 1985 r. we Wrocławiu Roberta P. przez funkcjonariuszy WUSW. Jak wynika z zeznań pokrzywdzonego, Robert P. wraz z dwoma kolegami założył w 1983 r. organizację o nazwie Polska Niezależna Organizacja Młodzieżowa, zajmującą się m. in. kolportażem nielegalnych wydawnictw. W dniu 11 grudnia 1984 r. funkcjonariusze WUSW we Wrocławiu w jego mieszkaniu znaleźli szereg wydawnictw. Robert P. został zatrzymany i osadzony w areszcie, gdzie obezwładnionemu przez dwóch funkcjonariuszy jeden z nich wstrzyknął mu w przedramię nieokreśloną substancję. Wypowiadano też wobec niego groźby pozbawienia życia. Wstrzyknięta substancja spowodowała u Roberta P. m. in. zanik pamięci. Ponownie zatrzymany został w dniu 9 stycznia 1985 r. W WUSW we Wrocławiu został uderzony ręką w twarz, a następnie pięścią lub ciężkim przedmiotem w głowę, w wyniku czego stracił przytomność. Następnie był bity pałką po piętach i szarpany za odzież.

Czynności dowodowe zmierzają do weryfikacji wersji podanej przez pokrzywdzonego, albowiem świadkowie w sposób odmienny relacjonują te zdarzenia. Śledztwo w toku.

34. S 38/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od 3 marca 1952 r. do początku kwietnia 1952 r. funkcjonariuszy WUBP w Opolu nad Tadeuszem N. przez pobicie go pałą w trakcie śledztwa. W toku przedmiotowego postępowania ustalono, że pokrzywdzony doznał w wyniku znęcania się nad nim złamania żebra, uszkodzenia łokcia oraz wyrwania paznokcia palca stopy, zmiążdżenia opuszka palca ręki i urazu worka mosznowego. Śledztwo w toku.
35. S 39/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od 2 września do 9 listopada 1949 r. we Wrocławiu funkcjonariuszy WUBP nad Kazimierzem T. przez bicie go, używanie wobec niego obelżywych słów, przetrzymywanie w ciemnej i mokrej celi. W toku śledztwa ustalono, że Kazimierz T., starszy ułan w oddziale AK w czasie II wojny światowej, został zatrzymany przez funkcjonariuszy WUBP we Wrocławiu w dniu 2 września 1949 r. pod zarzutem przynależności do nielegalnej organizacji. W WUBP przesłuchiwało go nocami, bito go, znieważano i poniżano godność osobistą. Śledztwo w toku.
36. S 40/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od lipca 1950 r. do października 1950 r. funkcjonariuszy PUBP w Miliczu nad Tomaszem Ł. W toku postępowania ustalono, iż śledztwo prowadzone przez funkcjonariuszy PUBP w Miliczu objęło 7 podejrzanych, Tomasza Ł., Władysława M., Józefa K., Zygmunta M., Stanisława B., Jana R. i Józefa H. Śledztwo w toku.
37. S 41/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się nad Stefanem Z., Adamem K., Janem G., Józefem K., Maksymilianem P., Stefanem S., Wiktorem S. w okresie od czerwca 1949 r. do 15 lutego 1950 r. w Kłodzku przez funkcjonariuszy PUBP przez umieszczanie pokrzywdzonych w karczerze. W toku postępowania ustalono, że funkcjonariusze PUBP w Kłodzku prowadzili śledztwo przeciwko Adamowi O. i innym osobom, zarzucając im przynależność do nielegalnej organizacji WiN. W trakcie śledztwa funkcjonariusze znęcali się nad przesłuchiwanymi osobami m. in. przez osadzanie ich nago w nieogrzewanych celach, tzw. karcerach. Śledztwo w toku.
38. S 42/09/Zk – śledztwo w sprawie pobicia Stanisława H. przez funkcjonariuszy straży więziennej Aresztu Śledczego w Dzierżoniowie w 1982 r. Jak wynika z ustaleń, Stanisław H., prowadzący gospodarstwo rolne w miejscowości Kobyla Głowa, jednocześnie prowadził działalność w NSZZ „Solidarność Chłopska”. W 1982 r. grunty rolne gospodarstwa zostały przymusowo zagospodarowane mocą decyzji Urzędu Gminy w Ciepłowodach. Nie godząc się z tą decyzją, Stanisław H. dokonał rekultywacji przymusowo zagospodarowanych gruntów, za co został aresztowany pod zarzutem zniszczenia własności społecznej. W Areszcie Śledczym w Dzierżoniowie podjął protest głodowy, za co został pobity przez funkcjonariuszy Straży Więziennej. Śledztwo w toku.

Maj 2009 r.

39. S 43/09/Zk – postępowanie sprawdzające zainicjowane doniesieniem Macieja B. w sprawie zabójstwa Sylwestra K. dokonanego w okresie od sierpnia do 16 września 1978 r. w nieustalony sposób i w nieustalonym miejscu, oraz w sprawie narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu nieustalonych osób w okresie od 1948 do 1970 r. przez zatrudnianie ich jako więźniów politycznych w kopalniach uranu w Kowarach. Przeprowadzone czynności sprawdzające pozwoliły stwierdzić, że zawiadamiający nie posiadał własnej wiedzy w przedmiocie sporządzonego doniesienia i kompilował treści różnych publikacji internetowych, wyciągając z nich dowolne wnioski. W toku czynności nie zdołano zgromadzić danych wskazujących na zaistnienie przestępstwa. W dniu 7 sierpnia 2009 r. wydano postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa.
40. S 44/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się wiosną 1987 r. we Wrocławiu nad Jarosławem H. przez funkcjonariuszy KW MO we Wrocławiu współdziałających z Markiem J., którzy poddawali pokrzywdzonego wielogodzinnemu przesłuchaniu, w trakcie którego wielokrotnie kopali w oparcie krzesła, na którym siedział Jarosław H., tak by uderzał tułowiem o krawędź stołu, grozili mu pobiciem oraz długotrwałym pozbawieniem wolności połączonym z głodzeniem, uniemożliwiali załatwienie potrzeb fizjologicznych oraz znieważali w celu uzyskania od niego informacji dotyczących działalności w strukturach „Solidarności Walczącej”. Z ustaleń śledztwa wynikało, że wiosną 1987 r. Jarosław H. został zatrzymany i dowieziony do budynku WUSW we Wrocławiu. Tam Marek J. i inni funkcjonariusze podczas przesłuchania znęcali się nad pokrzywdzonym. Odnosnie do funkcjonariusza Marka J. w dniu 19 maja 2009 r. skierowano do sądu akt oskarżenia. W dniu 22 czerwca 2009 r. umorzono śledztwo S 44/09/ Zk w zakresie dotyczącym funkcjonariuszy współdziałających z Markiem J., wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
41. S 45/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w 1950 r. przez funkcjonariuszy PUBP w Raciborzu nad Janem G. W dniu 21 lipca 2009 r. przekazano sprawę według właściwości celem dalszego prowadzenia, do Oddziałowej Komisji w Katowicach.
42. S 46/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w dniu 7 kwietnia 1983 r. we Wrocławiu nad Jarosławem H. przez grożenie mu spowodowaniem postępowania karnego i w ten sposób zmuszenie go do złożenia oświadczenia dla mediów, dotyczącego jego udziału w demonstracji w dniu 31 sierpnia 1982 r. we Wrocławiu. Z ustaleń śledztwa wynikało, że Jarosław H. w dniu 31 sierpnia 1982 r. brał udział w manifestacji na terenie Wrocławia i wówczas został przejechany przez samochód milicyjny marki Star, skutkiem czego doznał obrażeń ciała. W dniu 7 kwietnia 1983 r. pokrzywdzony został zatrzymany i przewieziony do budynku WUSW we Wrocławiu. Funkcjonariusze rozpytali Jarosława H. odnośnie do przebiegu wydarzeń z dnia 31 sierpnia 1982 r. Poinformowali go nadto, że w prasie zagranicznej opublikowane zostały zdjęcia przedstawiające najechanie na niego samochodu milicyjnego oraz ukazał się artykuł, z którego wynikało, że na skutek tego zdarzenia Jarosław H. poniósł śmierć. Następnie w budynku komendy pokrzywdzony udzielił wywiadu dziennikarzowi TVP, po czym został zwolniony. Z ustaleń śledztwa wynikało,

że funkcjonariusze WUSW we Wrocławiu nie używali wobec Jarosława H. przemocy, a także nie grozili mu. W dniu 9 września 2009 r. śledztwo w tej sprawie umorzono wobec braku znamion czynu zabronionego.

43. S 47/09/Zk – śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień i pobicia w lipcu 1947 r. Jana Sz. przez funkcjonariuszy PUBP w Grodkowie, polegających na biciu go rękami i kopaniu po całym ciele do utraty przytomności. Jan Sz. podał, iż w lipcu 1947 r. został zatrzymany pod zarzutem przynależności do organizacji niepodległościowej. W trakcie śledztwa funkcjonariusze tego urzędu stosowali wobec niego niedozwolone metody śledcze w celu uzyskania określonej treści wyjaśnień. Śledztwo w toku.
44. S 48/09/Zk – śledztwo w sprawie zabójstwa 12 osób spośród ludności cywilnej, dokonanego w lutym 1945 r. w Więcmierzycach i Podlesiu przez żołnierzy radzieckich oraz usiłowania dokonania przez żołnierzy radzieckich zabójstwa Augustyna H. i Jadwigi S. w dniu 6 lutego 1945 r. W sprawie ustalono i przesłuchano świadków, którzy częściowo potwierdzili uzyskane uprzednio informacje. Uzyskano również dokumentację nadesłaną przez parafię rzymskokatolicką w Grodkowie, zawierającą zapisy w języku niemieckim wskazujące na pochowanie jednocześnie kilku osób w inkryminowanym okresie. Śledztwo w toku.
45. S 49/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od 20 czerwca do 22 grudnia 1950 r. w Kamiennej Górze nad pozbawionymi wolności Czesławem K. i Antonim H. przez funkcjonariuszy PUBP. W toku śledztwa ustalono, że funkcjonariusze tego Urzędu przez bicie po twarzy zatrzymanych za tzw. szeptaną propagandę oraz nakazywanie im siadania na nodze odwróconego stołka wymuszali przyznanie się do zarzuconych im czynów. Śledztwo w toku.
46. S 50/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od października do grudnia 1952 r. w Kłodzku przez funkcjonariuszy PUBP nad Ryszardem A., polegającego na biciu go po twarzy i całym ciele pięściami i różnymi przedmiotami oraz spowodowania u niego obrażeń w postaci wybicia przednich zębów. Jak ustalono, Ryszard A., w 1952 r. jako pracownik Zakładów Włókienniczych w Kudowie Zdroju, na terenie zakładu pracy publicznie skrytykował tworzenie rolniczych spółdzielni produkcyjnych w miejsce indywidualnych gospodarstw rolnych, a nadto podzielił się ze współpracownikami wiedzą o zbrodni dokonanej przez władze radzieckie na obywatelach polskich w Katyniu. Z tego powodu w październiku 1952 r. został tymczasowo aresztowany. W toku prowadzonego przeciwko niemu postępowania został wielokrotnie pobity przez funkcjonariuszy PUBP w Kłodzku. W dniu 30 sierpnia 2009 r. umorzono postępowanie wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
47. S 51/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od stycznia do kwietnia 1949 r. w Dzierżoniowie przez funkcjonariuszy PUBP nad tymczasowo aresztowanym Józefem S. Wobec śmierci wymienionego, w charakterze świadka przesłuchano jego córkę, Bernardynę G., która zeznała, że z relacji ojca wie, iż przebywając w siedzibie PUBP w Dzierżoniowie, będąc zatrzymanym, a następnie tymczasowo aresztowanym w związku z nieprzychylnymi wypowiedziami na temat ówczesnej polityki naczelnych organów pań-

stwowych, był wielokrotnie pobity, zmuszany do wielogodzinnego trzymania nóg w zimnej wodzie, a nadto do wielogodzinnego stania na jednej nodze i siedzenia na nodze odwróconego stołka, co skutkowało wybiciem zębów, utratą zdrowia i przewlekłymi schorzeniami. Świadek podała, iż nie są jej znane nazwiska sprawców znęcania się nad jej ojcem. W toku śledztwa ustalono, że akta postępowania karnego prowadzonego wobec Józefa S. uległy likwidacji, zaś analiza innych materiałów archiwalnych nie dostarczyła podstaw do przypisania sprawstwa wskazanych wyżej czynów konkretnym osobom. W związku z powyższym w dniu 30 sierpnia 2009 r. umorzono postępowanie wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

Czerwiec 2009 r.

48. S 53/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od października do grudnia 1950 r. w Dzierżoniowie przez funkcjonariuszy PUBP nad Haliną Ć. Z poczynionych ustaleń wynikało, że Halina Ć. w 1950 r. mieszkała w Dzierżoniowie i zatrudniona była w Miejskiej Radzie Narodowej na stanowisku referenta. W dniu 22 października 1950 r. została zatrzymana przez funkcjonariuszy PUBP jako podejrzana o rozpowszechnianie fałszywych wiadomości mogących wyrządzić istotną szkodę interesom państwa polskiego. W toku prowadzonego przeciwko niej postępowania została pobita przez przesłuchującego ją funkcjonariusza rękami po twarzy, a nadto przetrzymywana była w karcerze z zimną wodą. Przestępstwo, którego miała się dopuścić Halina Ć., polegało w istocie na opowiadaniu dowcipów politycznych w miejscu pracy. W dniu 30 października 2009 r. umorzono postępowanie wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.
49. S 54/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od lipca do września 1952 r. w Wałbrzychu przez funkcjonariuszy PUBP nad Stanisławem K., polegającego na biciu go po twarzy i głowie rękoma i pękiem kluczy, oblewaniu wodą i przetrzymywaniu w karcerze wypełnionym zimną wodą. Z poczynionych ustaleń wynika, że śledztwo w 1952 r. prowadzone było łącznie przeciwko 6 osobom, górnikom z Kopalni Węgla Kamiennego w Wałbrzychu, podejrzanym i skazanym za utworzenie organizacji mającej na celu obalenie ustroju, mimo iż osoby te zamierzały dopuścić się jedynie nielegalnego przekroczenia granicy państwa. Śledztwo w toku.
50. S 55/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od 24 lutego do 13 kwietnia 1950 r. we Wrocławiu nad plut. podchor. Władysławem D., ówczesnym słuchaczem Oficerskiej Szkoły Inżynieryjno-Saperskiej we Wrocławiu, przez funkcjonariuszy Informacji Wojskowej. Postępowanie zainicjowane zostało z urzędu w wyniku przeprowadzonego badania akt Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu. W toku postępowania sprawdzającego stwierdzono, że sprawa dotycząca stosowania wobec Władysława D. represji w okresie od 24 lutego do maja 1950 r. we Wrocławiu została objęta prowadzonym przez Ośrodek Zamiejscowy Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Poznaniu z siedzibą we Wrocławiu śledztwem, które zakończono skierowaniem w 2000 r. aktu oskarżenia przeciwko gen. bryg. w st. spocz. Edmundowi B. oraz płk.

w st. spocz. Edmundowi C. Jak ustalono, sprawa obecnie toczy się w Sądzie Garnizonowym we Wrocławiu. W dniu 22 września 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.

51. S 57/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w latach 1951–1953 we Wrocławiu nad pozbawioną wolności Janiną D. z d. P. przez funkcjonariuszy WUBP. W toku śledztwa przesłuchano Janinę D., która stwierdziła, że nie jest w stanie rozpoznać funkcjonariuszy, którzy znęcali się nad nią, i uściśliła, że znęcanie trwało wyłącznie podczas śledztwa, czyli w okresie od 29 grudnia 1951 r. do połowy 1952 r. Na wolność wyszła październiku 1953 r. Postanowieniem z 21 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawców.
52. S 58/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w marcu 1952 r. przez funkcjonariuszy WUBP w Opolu nad Karoliną Z. celem uzyskania od wymienionej stosownych wyjaśnień dla potrzeb prowadzonego przeciwko niej postępowania przygotowawczego. Śledztwo w toku.
53. S 60/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się przez funkcjonariuszy Informacji Wojskowej w okresie od 26 kwietnia 1946 r. do 10 marca 1947 r. w Mysłowicach i we Wrocławiu nad pozbawionym wolności Józefem D. W śledztwie ustalono, że funkcjonariusze organów Informacji Wojskowej z jednostek w Mysłowicach, Katowicach oraz we Wrocławiu stosowali wobec Józefa D. represje przez wielokrotne pobicie wymienionego w trakcie prowadzonych przesłuchań. Ustalono, że Józef D. został skazany przez b. Okręgowy Sąd Wojskowy we Wrocławiu we wrześniu 1946 r. za przestępstwo z art. 120 § 1 KKWP na karę 1 r. pozbawienia wolności. Wyrok ten został unieważniony przez Wojskowy Sąd Okręgowy w Poznaniu. Śledztwo w toku.
54. S 61/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od października 1951 r. do lipca 1952 r. we Wrocławiu funkcjonariuszy tamtejszego WUBP nad dowódcami organizacji Rzeczpospolita Polska Walcząca, Włodzimierzem P. i Józefem R., przez bicie ich po całym ciele. W toku śledztwa ustalono, iż komendant okręgu organizacji Rzeczpospolita Polska Walcząca kpt. Włodzimierz P. i jego zastępca, komendant Rejonu I Miasta Wrocław Józef R., zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy WUBP we Wrocławiu w październiku 1951 r., po czym wszczęto przeciwko nim śledztwo o przynależność do nielegalnej organizacji. Ich współtowarzysz z celi wrocławskiego WUBP, Bolesław K., zeznał, iż obydwu mężczyzn bito w czasie przesłuchań, skutkiem czego utracili uzębienie. Z przesłuchań wracali z obrażeniami ciała, będącymi następstwem stosowania wobec nich przemocy. Wyrokiem z dnia 31 lipca 1952 r. Wojskowy Sąd Rejonowy we Wrocławiu uznał Włodzimierza P. i Józefa R. winnymi usiłowania zmiany przemocą ustroju państwa polskiego i innych czynów, a następnie skazał na karę śmierci, którą wykonano w dniu 24 kwietnia 1953 r. Śledztwo w toku.

Lipiec 2009 r.

55. S 62/09/Zk – śledztwo w sprawie znęcania się w okresie od 6 sierpnia 1952 r. do 30 kwietnia 1955 r. we Wrocławiu nad pozbawionym wolności Ryszardem D. W śledz-

twie ustalono, że funkcjonariusze WUBP we Wrocławiu wielokrotnie pobili Ryszarda D. za przynależność do nielegalnej organizacji. Jeden z przesłuchanych świadków, współwięzień z celi Ryszarda D., zeznał, że w czasie prowadzonych przesłuchań Ryszard D. został dwukrotnie uderzony pięścią w brzuch. Na podstawie akt archiwalnych Wojskowego Sądu Rejonowego we Wrocławiu w sprawie przeciwko Ryszardowi D. ustalono, że postępowanie to dotyczyło również Pawła D. W oparciu o analizę postanowienia Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu o zasądzeniu odszkodowania dla Pawła D. ustalono, że w toku prowadzonego przeciwko niemu śledztwa stosowano również wobec niego przemoc, w wyniku czego Paweł D. doznał złamania szczęki i palca ręki. Śledztwo w toku.

56. S 63/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od listopada 1949 r. do 17 maja 1950 r. w Jeleniej Górze funkcjonariuszy PUBP nad Zbigniewem D. przez poddawanie pokrzywdzonego wielogodzinnym przesłuchaniom w porze nocnej oraz bicie. Z poczynionych ustaleń wynika, że Zbigniew D. był członkiem nielegalnej organizacji Orłęce Oddziały Bojowe. W dniu 2 listopada 1949 r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy PUBP w Jeleniej Górze, którzy podczas śledztwa znęcali się nad nim. Śledztwo w toku.
57. S 64/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od 19 października 1951 r. do 13 czerwca 1952 r. we Wrocławiu funkcjonariuszy WUBP nad członkiem organizacji Rzeczpospolita Polska Walcząca, Franciszkiem K. przez wielokrotne i wielogodzinne przesłuchania, w tym w porze nocnej, przetrzymywanie w karcerze, bicie pałką gumową po całym ciele, zmuszanie do podpisywania protokołów wyjaśnień bez ich odczytywania oraz do pozostawiania w czasie przesłuchań w pozycji stojącej twarzą do ściany i uderzanie głową pokrzywdzonego o ścianę do utraty przytomności, popychanie, znieważanie, grożenie pozbawieniem życia, oślepianie silnym światłem lampy – w celu uzyskania wyjaśnień. Z ustaleń wynika, iż Franciszek K. wstąpił do organizacji Rzeczpospolita Polska Walcząca w 1949 r. we Wrocławiu. W dniu 19 października 1951 r. został zatrzymany w rodzinnej miejscowości Markowa na Rzeszowszczyźnie. Po 2–3-dniowym pobycie w PUBP w Przeworsku i WUBP w Rzeszowie funkcjonariusze KBW przewieźli go do siedziby WUBP we Wrocławiu. Tam rozpoczęły się przesłuchania; w trwającym blisko 8 miesięcy śledztwie, w ich trakcie, funkcjonariusze znęcali się nad pokrzywdzonym. W dniu 16 czerwca 1952 r. Wojskowy Sąd Rejonowy we Wrocławiu uznał Franciszka K. winnym dążenia do obalenia przemocą ustroju państwa polskiego przez przynależność do nielegalnej organizacji i innych czynów, a następnie skazał na karę 13 lat więzienia. Śledztwo w toku.
58. S 65/09/Zk – śledztwo w sprawie psychicznego oraz fizycznego znęcania się w 1951 r. przez funkcjonariuszy WUBP w Opolu nad Stanisławem K. przez bicie go po twarzy i po głowie, długotrwałe przesłuchiwanie, również w godzinach nocnych, zamykanie w karcerze zalanym wodą – celem uzyskania od wymienionego stosownych wyjaśnień. Zebrany materiał dowodowy potwierdził dokonanie na szkodę Stanisława K. opisanych wyżej czynów. Śledztwo w toku.

59. S 66/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w 1983 r. w Oleśnicy przez funkcjonariuszy MO nad Andrzejem T. Z poczynionych ustaleń wynika, że Andrzej T. w dniu 30 sierpnia 1983 r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy MO, którzy znaleźli przy nim torbę z ulotkami. Wymienionego przewieziono do Komendy MO w Oleśnicy i tam funkcjonariusz MO przemocą i krzykiem żądał od niego, by podał źródło pochodzenia znalezionych przy nim nielegalnych wydawnictw. Ponadto tenże funkcjonariusz kilkakrotnie uderzył pokrzywdzonego otwartą dłonią w prawe ucho oraz kłuł go długopisem w klatkę piersiową. Śledztwo w toku.
60. S 67/09/Zk – śledztwo w sprawie zmuszania w maju 1982 r. w Świdnicy Marka Sz. i jego żony Krystyny Sz. do opuszczenia kraju przez grożenie pokrzywdzonym bezprawnym pozbawieniem wolności. Z materiałów sprawy wynika, że Marek Sz. przed wprowadzeniem stanu wojennego był pracownikiem etatowym NSZZ „Solidarność” oraz redaktorem pisma „Niezależne Słowo”. W maju 1982 r. Krystyna Sz. i Marek Sz. otrzymali wezwania do KM MO w Świdnicy. Funkcjonariusze tamtejszej Służby Bezpieczeństwa nakłaniali małżeństwo Sz. krzykiem do opuszczenia kraju, grożąc w przypadku odmowy Markowi Sz. osadzeniem w więzieniu, a jego żonie Krystynie internowaniem. Śledztwo w toku.
61. S 68/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się funkcjonariusza PUBP w Jeleniej Górze nad Stanisławem M. Jak wynika z zeznań pokrzywdzonego, Stanisław M. do lipca 1946 r. był członkiem organizacji o nazwie Konspiracyjne Wojsko Polskie. W grudniu 1949 r. wraz z kilkoma innymi mężczyznami został wezwany do Komendy MO w Jeleniej Górze, tam został zatrzymany i przewieziony do siedziby miejscowego PUBP. Od zatrzymania do lutego 1950 r. przebywał w areszcie PUBP w Jeleniej Górze. W tym czasie był wielokrotnie przesłuchiwany, pomimo iż nie przedstawiono mu zarzutów. Podczas przesłuchań Stanisław M. był bity, zastraszany oraz zmuszany do wykonywania przysiadów aż do omdlenia. Trwało to do lutego 1950 r., kiedy to Stanisław M. przewieziony został do aresztu łódzkiego WUBP. Śledztwo w toku.
62. S 69/09/Zk – śledztwo w sprawie psychicznego oraz fizycznego znęcania się w latach 1950–1951 przez funkcjonariuszy WUBP we Wrocławiu nad Józefem Z. przez wielokrotne, wielogodzinne, w tym także w porze nocnej, przesłuchiwanie, odbywające się w pozycji stojącej i zmuszanie go przy użyciu siły fizycznej do skakania, wykonywania tzw. żabek, i umieszczanie w karcerze z mokrym betonem celem uzyskania od wymienionego stosownych wyjaśnień. Śledztwo w toku.
63. S 70/09/Zk postępowanie sprawdzające z doniesienia Edwarda K. w sprawie zaboru w celu przywłaszczenia wyrobów ze złota o nieustalonej wartości, dokonanego w marcu 1983 r. w Legnicy i Szczecinie przez bliżej nieokreślonych funkcjonariuszy z organów ścigania w Legnicy. W prowadzonym postępowaniu sprawdzającym ustalono, że opisane przez Edwarda K. czyny funkcjonariuszy, którzy odebrali wskazane przedmioty, oraz późniejsze orzeczenie ich przepadku przez sąd wynikały z obowiązujących wówczas przepisów prawa, nie miały związku z represjami z pobudek politycznych, nie wyczerpały znamion czynu zabronionego. W dniu 18 listopada 2009 r. z uwagi na brak znamion zbrodni komunistycznej odmówiono wszczęcia śledztwa.

64. S 71/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się funkcjonariusza Informacji Wojskowej i innych pełniących służbę wojskową w okresie od 3 lutego do 5 marca 1953 r. w Miroszowie nad Romanem G., żołnierzem zasadniczej służby wojskowej w jednostce wojskowej nr 5948. W toku śledztwa ustalono, że ww. funkcjonariusze przez wielokrotne pobicie pokrzywdzonego, w tym raz do utraty przytomności, przetrzymywanie w bieliźnie przy otwartym oknie oraz polewanie zimną wodą stosowali względem niego represje w związku z odmową wykonywania służby wojskowej z powodów wyznaniowych. Śledztwo w toku.

Sierpień 2009 r.

65. S 72/09/Zk – w dniu 3 sierpnia 2009 r. Zbigniew O. złożył w Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu we Wrocławiu doniesienie o doznanych w 1976 r. represjach. Jak wynikało z treści zawiadomienia, wiosną 1976 r. Zbigniew O. otrzymał powołanie do odbycia ćwiczeń wojskowych żołnierzy rezerwy. Ćwiczenia odbyły się w okresie od czerwca do lipca 1976 r. na poligonie w Gubinie Komorowie. Żołnierze zakwaterowani zostali w namiotach. Warunki zakwaterowania i wyżywienie były złe. W trakcie ćwiczeń żołnierze wykorzystywani byli przy prowadzonych pracach ziemnych na terenie poligonu i akcji gaśniczej pożaru lasu. Zdaniem zawiadamiającego, powołanie go do odbycia ćwiczeń wojskowych było formą represji związanej z wyrażaną przez niego na terenie zakładu pracy krytyką panującego wówczas ustroju polityczno-gospodarczego. W związku z brakiem znamion zbrodni komunistycznej w dniu 15 września 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa w tej sprawie.
66. S 73/09/Zk – śledztwo w sprawie wcielenia Piotra W. w 1952 r. przez Rejonową Komisję Poborową w Legnicy do przymusowej służby w 18 Batalionie Budowlanym, w którym z powodów politycznych stworzono warunki życia grożące biologicznym wyniszczeniem grupy ludzkiej. Z poczynionych ustaleń wynika, że w dniu 7 stycznia 1953 r. Piotra W. i 50 innych poborowych przewieziono pociągiem do Trzebiatowa, gdzie rozpoczęli przymusową służbę w 18 Batalionie Budowlanym. Piotr W. nie przeszedł przeszkolenia wojskowego i strzeleckiego, do listopada 1954 r. wykonywał w systemie 3-zmianowym najcięższe prace budowlane i rozbiórkowe w Trzebiatowie i innych miejscowościach. Warunki bytowe były bardzo trudne. Żołnierze spali w wieloosobowych salach na piętrowych pryczach, doskwierał im głód, złe warunki sanitarne i całkowite odizolowanie od świata zewnętrznego, byli pozbawieni podstawowej opieki medycznej. Kadra dowódcza znęcała się nad podwładnymi, uważając ich za „element reakcyjny”, który należy wyeliminować. Śledztwo w toku.
67. S 74/09/Zk – śledztwo w sprawie pobicia w dniu 11 listopada 1982 r. we Wrocławiu w Zakładzie Karnym przy ul. Kleczkowskiej pozbawionego wolności Franciszka B. przez 20 funkcjonariuszy SW. W toku śledztwa ustalono, że funkcjonariusze służby więziennej w ZK we Wrocławiu na polecenie komendanta pawilonu ustawili się w szpaler i bili pokrzywdzonego pałkami po całym ciele, a także kopali. Powodem takich represji było

skandowanie przez pokrzywdzonego i współwięźniów haseł solidarnościowych i śpiewanie pieśni patriotycznych. Śledztwo w toku.

68. S 75/09/Zk – śledztwo w sprawie uszkodzenia ciała w dniu 8 lutego 1982 r. internowanego Franciszka Sz. przez funkcjonariuszy Służby Więziennej z Ośrodka Internowania w Kamiennej Górze przez popchnięcie i przewrócenie go na schodach, a także przytrzaśnięcie drzwiami palców jednej z dłoni, co doprowadziło do stłuczenia kręgosłupa oraz opuchnięcia i przygniecenia palców pokrzywdzonego. Przesłuchany w charakterze świadka-pokrzywdzonego Franciszek Sz. opisał okoliczności uszkodzenia jego ciała przez funkcjonariuszy SW w Kamiennej Górze, wskazując na konsekwencje zdrowotne tego zdarzenia w dalszym życiu. Śledztwo w toku.
69. S 76/09/Zk – śledztwo w sprawie psychicznego znęcania się w lutym 1982 r. funkcjonariuszy WUBP w Jeleniej Górze nad Zdzisławem G., polegające na wielokrotnym, wielogodzinnym przesłuchiwanie, znieważaniu go obelżywymi słowami, grożeniu mu bezprawnym pozbawieniem wolności jego ojca celem uzyskania od niego wyjaśnień. Przesłuchany Zdzisław G. zeznał, iż funkcjonariusze WUBP w Jeleniej Górze z uwagi na to, iż zajmował się działalnością opozycyjną, dokonali jego zatrzymania i osadzenia, a wykonując z nim czynności procesowe, znęcali się nad nim psychicznie w sposób opisany powyżej. Śledztwo w toku.
70. S 77/09/Zk – śledztwo w sprawie zmuszania w styczniu 1982 r. w Kamiennej Górze groźbami bezprawnymi do określonego zachowania internowanego Edwarda W. przez funkcjonariusza KW MO w Jeleniej Górze. Jak wynika z poczynionych ustaleń, Edward W. został internowany w dniu 28 grudnia 1981 r. i osadzony w ośrodku w Kamiennej Górze. Już po kilku dniach od osadzenia Edward W. wezwany został na rozmowę z funkcjonariuszem SB. W jej trakcie funkcjonariusz chciał nakłonić Edwarda W. do podpisania oświadczenia, którego charakteru pokrzywdzony nie był w stanie jednoznacznie określić. Edward W. zdecydowanie odmówił. Tego typu rozmów Edward W. odbył kilka z różnymi funkcjonariuszami. Podczas jednej z nich, po kolejnej odmowie podpisania oświadczenia, funkcjonariusz zagroził Edwardowi W. spowodowaniem wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego ucierpi jego żona. Groźba ta miała na celu zmuszenie pokrzywdzonego do podpisania oświadczenia. W dniu 30 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono wobec niewykrycia sprawcy.

Wrzesień 2009 r.

71. S 78/09/Zk – postępowanie sprawdzające zainicjowane zawiadomieniem Jerzego Ż. w sprawie dotyczącej przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego przez wydanie w dniu 30 kwietnia 1982 r. w nieustalonym miejscu bezprawnego rozkazu zestrzelenia uprowadzonego przez Jerzego Ż. wspólnie z innymi osobami samolotu pasażerskiego An-24 Lot nr 756 z Wrocławia do Warszawy. W toku postępowania ustalono, że przedstawiona przez zawiadamiającego hipoteza w zakresie możliwości wydania bezprawnego rozkazu zestrzelenia porwanego przez niego samolotu nie pozwala na

zakwalifikowanie czynu jako zbrodni komunistycznej. W dniu 15 grudnia 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa.

Październik 2009 r.

72. S 86/09/Zk – śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności Antoniego R. i innych na okres powyżej dni 7 w latach 1947–1949 w Legnicy oraz stosowania wobec nich w toku prowadzonych śledztw niedozwolonych metod śledczych w postaci znęcania się fizycznego i psychicznego przez funkcjonariuszy radzieckich organów bezpieczeństwa. Śledztwo w toku.
73. S 87/09/Zk – śledztwo podjęte z zawieszenia w sprawie stosowania wobec aresztowanych w 1949 r. Marii, Jana i Jacka K. oraz Stanisława Ł., Jana P. i Witolda G. niedozwolonych metod śledczych przez funkcjonariuszy WUBP we Wrocławiu, polegających na biciu, kopaniu, porażaniu prądem oraz znieważaniu celem zmuszenia wymienionych do złożenia wyjaśnień. Śledztwo w toku.
74. S 88/09/Zk – śledztwo podjęte na nowo z umorzonego wobec niewykrycia sprawców zbrodni komunistycznej postępowania S 72/02/Zk – w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się przez funkcjonariuszy WUBP we Wrocławiu nad Wojciechem G. w okresie od 18 stycznia 1951 r. do 27 kwietnia 1951 r. przez wielokrotne uderzanie pokrzywdzonego po piętach i stopach sprężyną obszytą skórą, bicie ręką w twarz w trakcie przesłuchania, dociskanie nogą do podłogi oraz przetrzymywanie w karcerze i przesłuchiwanie w porze nocnej. W wyniku czynności procesowych prowadzonych w innym postępowaniu tut. komisji ujawniono nowe dowody, pozwalające na ustalenie tożsamości sprawców przestępstwa. Śledztwo w toku.
75. S 89/09/Zk – śledztwo w sprawie pobicia Adama S. w dniu 16 grudnia 1983 r. we Wrocławiu przez funkcjonariuszy MO, w wyniku czego pokrzywdzony doznał urazu czaszkowo-mózgowego, stanowiącego chorobę zagrażającą życiu. Z poczynionych ustaleń wynika, że Adam S. został zatrzymany przez funkcjonariuszy MO, którzy znaleźli u niego materiały drukarskie. Funkcjonariusze zaprowadzili pokrzywdzonego do bramy i tam zadawali mu ciosy pięściami po głowie, kopali go w okolice krocza oraz uderzali jego głową o ścianę, a także rzucali pokrzywdzonym o ścianę do utraty przytomności. Śledztwo w toku.
76. S 91/09/Zk czynności sprawdzające w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od czerwca do października 1950 r. w Jeleniej Górze nad pozbawionym wolności Eugeniuszem S. Postępowanie zostało zainicjowane z urzędu w wyniku przeglądu akt archiwalnych IPN, w których ujawniono informację o stosowaniu wobec pokrzywdzonego represji. Postępowanie w toku.
77. S 92/09/Zk czynności sprawdzające w sprawie psychicznego znęcania się nad Janem Z. w 1976 r. we Wrocławiu przez funkcjonariuszy SB w celu uzyskania wyjaśnień. Z zeznań Jana Z. wynika, iż w 1972 r. wyjechał nielegalnie do Niemiec, gdzie m. in. podjął służbę wartowniczą w bazie armii amerykańskiej. Tam został wezwany do placówki wywiadow-

czej w Norymberdze, gdzie zasugerowano mu możliwość współpracy z wywiadem niemieckim, jednakże odmówił. W 1976 r. dobrowolnie wrócił do Polski. Wyrokiem z dnia 23 grudnia 1976 r. Sąd Śląskiego Okręgu Wojskowego we Wrocławiu uznał Jana Z. winnym świadomego działania na rzecz obcego wywiadu i skazał na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W toku śledztwa przeciwko Janowi Z., prowadzonego przez funkcjonariuszy SB KWMO we Wrocławiu, pokrzywdzonemu grożono pobiciem i pozbawieniem wolności w celu uzyskania stosownych oświadczeń. Postępowanie sprawdzające w biegu.

Listopad 2009 r.

78. S 93/09/Zk – czynności sprawdzające w sprawie poświadczenia nieprawdy przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w Kluczborku i Opolu w dokumentach dotyczących rzekomej współpracy Grzegorza F. z SB. Przesłuchany w sprawie Grzegorz F., działacz opolskiej Solidarności zeznał, że w Nowej Trybunie Opolskiej oraz opolskim dodatku Gazety Wyborczej ukazały się szkalujące go artykuły, z których wynikało, że miał on podjąć współpracę z SB, na co miały wskazywać znajdujące się w IPN dokumenty. Postępowanie w toku.
79. S 94/09/Zk – czynności sprawdzające w sprawie znęcania się w okresie od 22 lipca 1950 r. do listopada 1950 r. w Miliczu nad Florianem K. przez prowadzących śledztwo funkcjonariuszy PUBP w celu zmuszenia go do składania określonych wyjaśnień. Postępowanie w toku.
80. S 95/09/Zk – śledztwo w sprawie naruszenia nietykalności cielesnej Pawła K. przez zadawanie ciosów otwartą dłonią i pięściami w dniu 1 maja 1987 r. we Wrocławiu przez funkcjonariusza DUSW Wrocław Stare Miasto. Z poczynionych ustaleń wynika, że Paweł K. w dniu 1 maja 1987 r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy MO w związku z udziałem w niezależnej manifestacji. Po przewiezieniu do DUSW Wrocław Stare Miasto jeden z funkcjonariuszy przeprowadził z zatrzymanym „rozmowę profilaktyczną”. W jej trakcie funkcjonariusz kilkakrotnie uderzył pokrzywdzonego otwartą dłonią w twarz. O zdarzeniu Paweł K. powiadomił Prokuraturę Rejonową dla Wrocławia Stare Miasto. Postępowanie w tej sprawie zakończone zostało odmową wszczęcia śledztwa, ponieważ zdarzenie zakwalifikowano jako naruszenie nietykalności cielesnej, czyli występpek ścigany w trybie prywatnoskargowym. Postępowanie to zostało podjęte na nowo i przekazane do tut. komisji. Śledztwo w toku.
81. S 96/09/Zk – czynności sprawdzające w sprawie represji stosowanych wobec tymczasowo aresztowanego Józefa K. przez funkcjonariuszy w Legnicy w 1950 r. Z materiałów sprawy wynika, że Józef K. w dniu 20 maja 1991 r. złożył w Sądzie Wojewódzkim we Wrocławiu wniosek o stwierdzenie nieważności wyr. b. Wojskowego Sądu Rejonowego we Wrocławiu z dnia 22 listopada 1950 r., sygn. akt Sr 717/50, i wskazał w nim m. in., że został aresztowany w dniu 6 czerwca 1950 r. w Legnicy i podczas śledztwa stosowano wobec niego „represje wyjątkowo okrutne w postaci tzw. zmiękczenia kości i prostowania

kregoslupa”. Z uzyskanych akt archiwalnych wynika, że istotnie w 1950 r. PUBP w Legnicy prowadził przeciwko Józefowi K. postępowanie karne. Postępowanie w toku.

82. S 97/09/Zk – postępowanie sprawdzające w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności w latach 1945–1947 Stanisława Mieczysława A. Z materiałów postępowania wynikało, że pozbawienie wolności Stanisława Mieczysława A. polegać miało na skazaniu go przez sąd za samowolne opuszczenie jednostki wojskowej w trakcie odbywania zasadniczej służby wojskowej w 1945 r. W toku czynności stwierdzono, że nawet przy przyjęciu, że sąd skazujący błędnie ustalił winę Stanisława Mieczysława A., zdarzenie to nie wyczerpuje znamion zbrodni komunistycznej ani w odniesieniu do postępowania sądu, ani w odniesieniu do czynu zarzuconego pokrzywdzonemu w 1945 r. W dniu 30 listopada 2009 r. odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku cech przestępstwa.
83. S 98/09/Zk – śledztwo w sprawie psychicznego znęcania się w styczniu 1982 r. w Legnicy nad Wiesławem D. przez funkcjonariuszy MO przez grożenie mu śmiercią przez wyrzucenie z samochodu i rozstrzelanie oraz w sprawie gróźb pozbawienia życia kierowanych przez funkcjonariusza milicji w trakcie prowadzonego przeciwko Wiesławowi D. śledztwa wobec jego żony, Teresy D., i siostry, Danuty S. W toku śledztwa ustalono, że bezprawne zachowania funkcjonariuszy MO wobec Wiesława D. polegały głównie na kierowaniu wobec niego gróźb bezprawnych. Sformułowania odczytane jako groźby kierowane też były wobec jego żony i siostry. Śledztwo w toku.
84. S 99/09/Zk – czynności sprawdzające w sprawie przestępstw popełnionych przez funkcjonariusza KBW wobec Jarosława i Izabeli S. Czynności zostały zainicjowane w dniu 20 listopada 2009 r. pisemnym zawiadomieniem Jerzego R., w którym wymieniony wskazał okoliczności zabójstwa w 1954 r. w Legnicy swojego małoletniego rodzeństwa oraz usiłowania zabójstwa jego matki Anny S., co według pokrzywdzonego mogło mieć podłoże polityczne. Postępowanie w toku.
85. S 100/09/Zk – czynności sprawdzające w sprawie spowodowania u Tadeusza S. w dniu 26 maja 1983 r. uszkodzenia ciała. Jak wynika z zeznań pokrzywdzonego, Tadeusz S. w dniu 26 maja 1983 r. uległ wypadkowi przy pracy w Bolesławieckich Zakładach Materiałów Ogniotrwałych. Zdaniem zawiadamiającego, zdarzenie było zamachem na jego życie, przygotowanym przez I Sekretarza KW PZPR w Jeleniej Górze i kierownictwo zakładu pracy, będącym reakcją na prowadzoną przez Tadeusza S. działalność polityczną. Postępowanie w toku.

Grudzień 2009 r.

86. S 101/09/Zk – śledztwo w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w celu uzyskania określonych wyjaśnień od pozbawionej wolności Katarzyny C. w styczniu 1953 r. w Lubinie. W toku śledztwa ustalono, że sprawcą represji był Edward L., któremu przedstawiono zarzut o to, że w styczniu 1953 r. w Lubinie jako szef PUBP w celu uzyskania wyjaśnień znęcał się fizycznie i psychicznie nad Katarzyną C. w ten sposób, że w toku prowadzonego przeciwko niej postępowania, podczas przesłuchania, uderzał ją po ręce

i w twarz, a także upokarzał pokrzywdzoną, w inny sposób naruszając jej nietykalność cielesną, oraz stosował wobec niej niedozwoloną metodę śledczą w postaci ciągłego przesłuchania przez całą noc. Z uwagi na śmierć podejrzanego śledztwo umorzono w dniu 23 grudnia 2009 r.

87. 102/09/Zk – śledztwo podjęte z zawieszenia w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od 1 kwietnia do lipca 1946 r. przez funkcjonariusza PUBP w Nysie nad Władysławem P. przez wyrywanie zębów i paznokci z dłoni oraz uderzenie kolbą pistoletu w głowę w toku śledztwa prowadzonego przeciwko wymienionemu. Ustalono bowiem kolejne osoby bezpośrednio pokrzywdzone działaniami ówczesnych funkcjonariuszy UB. Śledztwo w toku.
88. S 104/09/Zk – czynności sprawdzające w sprawie dokonanego w 1954 r. zabójstwa Stanisława Z. W dniu 16 grudnia 2009 r. wpłynęło do wrocławskiej Komisji Ścigania pismo Ludwika Z., z którego wynikało m. in., iż w 1954 r. zastrzelono w nieznanych okolicznościach jego ojca, Stanisława Z., żołnierza AK w okresie II wojny światowej. Postępowanie w toku.
89. S 105/09/Zk – podjęte na nowo śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień, znęcania się i stosowania innych niedozwolonych metod śledczych dla uzyskania określonych zeznań, wyjaśnień i oświadczeń osób przesłuchiowanych w okresie od 1945 r. do 1950 r. we Wrocławiu przez żołnierzy Zarządu Informacji Śląskiego Okręgu Wojskowego we Wrocławiu, Edwarda G., Juliusza M. i Władysława S., które zostało umorzone na mocy postanowienia z 22 stycznia 2008 r. Postępowanie jest kontynuowane z uwagi na konieczność prowadzenia dalszych czynności mających na celu ustalenie osób pokrzywdzonych.
90. S 106/09/Zk – czynności sprawdzające w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się w okresie od sierpnia 1952 r. do marca 1953 r. we Wrocławiu przez funkcjonariuszy WUBP nad Stanisławem M. Postępowanie zostało zainicjowane z urzędu w wyniku przeglądu akt archiwalnych Wojskowego Sądu Rejonowego we Wrocławiu przeciwko Stanisławowi M. skazanemu wyrokiem z dnia 23 kwietnia 1953 r. za czyn z art. 87 w zw. z art. 86 §2 KKWP na karę 12 lat pozbawienia wolności, 5 lat pozbawienia praw publicznych i przepadku całego mienia. W aktach tych ujawniono informację o stosowaniu wobec pokrzywdzonego niedozwolonych metod śledczych. Postępowanie w toku.

Zbrodnie nazistowskie

Styczeń 2009 r.

91. S 7/09/Zn – śledztwo w sprawie pozbawienia wolności i wywiezienia w okresie od 1 lutego 1940 r. do maja 1945 r. Antoniny R.- B. do pracy przymusowej w Nysie, wchodzącej w skład ówczesnego terytorium III Rzeszy. W trakcie śledztwa ujawniono kolejną osobę pokrzywdzoną, Jana S., wywiezionego na roboty przymusowe do Nysy. Śledztwo w toku.

92. S 8/09/Zn – śledztwo w sprawie pozbawienia wolności i wywiezienia w okresie od 20 marca 1940 r. do 28 kwietnia 1945 r. Józefa L. do miejscowości Neustadt (Prudnik), wchodzącej w skład ówczesnego terytorium III Rzeszy, gdzie zmuszano go do wykonywania pracy na rzecz okupanta niemieckiego. W dniu 10 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono.
93. S 9/09/Zn – śledztwo w sprawie pozbawienia wolności i wywiezienia w okresie od 15 marca 1941 r. do kwietnia 1945 r. polskiego obywatela Józefa F. do pracy przymusowej w gospodarstwie rolnym w Stobrawie, wchodzącej w skład ówczesnego terytorium III Rzeszy. Śledztwo w toku.

Luty 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Marzec 2009 r.

94. S 30/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa jeńców wojennych w okresie od 1939 r. do 1945 r. Gaworzycach i innej nieustalonej miejscowości w okolicach Głogowa przez funkcjonariuszy III Rzeszy. W toku śledztwa ustalono że w okolicach Głogowa doszło do zabójstwa 2 osób, jeńca radzieckiego podczas próby ucieczki z transportu do Żagania oraz Polaka, Stanisława Ż., robotnika przymusowego, za utrzymywanie intymnych kontaktów z Niemką, której mąż w tym czasie służył na froncie. Śledztwo zostało umorzone wobec niewykrycia sprawców.

Kwiecień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Maj 2009 r.

95. S 52/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa dokonanego latem 1940 r. w Karłowicach Wielkich, pow. grodkowski, przez nieustalonych funkcjonariuszy tajnej policji państwowej gestapo przez powieszenie nieustalonego polskiego robotnika przymusowego. W oparciu o zeznania świadków ustalono, iż mężczyzna narodowości polskiej o imieniu Jan został powieszony za utrzymywanie intymnych kontaktów z Niemką. W dniu 26 listopada 2009 r. umorzono postępowanie wobec niewykrycia sprawców.

Czerwiec 2009 r.

96. S 56/09/Zn – śledztwo w sprawie zabójstwa Stanisława K. dokonanego w 1944 r. we Wrocławiu przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego. Postępowanie wszczęto na podstawie zawiadomienia krewnego Stanisława K., który podał, iż Stanisław K. w 1944 r. został zatrzymany przez Niemców i przewieziony z Borzęcina, woj. małopolskie, do Wro-

clawia. Tam usiłowano wcielić Stanisława K. do armii niemieckiej, a gdy odmówił, został zastrzelony. Śledztwo w toku.

97. S 59/09/Zn – śledztwo w sprawie pozbawienia wolności i wywiezienia w okresie od 15 marca 1941 r. do maja 1945 r. Kazimierza B. do pracy przymusowej w miejscowości Gnadenfeld (Pawłów) oraz obozie pracy w Blechhammer (Błachownia), wchodzących w skład ówczesnego terytorium III Rzeszy. Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2009 r. śledztwo umorzono.

Lipiec 2009 r. – wrzesień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Październik 2009 r.

98. S 90/09/Zn – śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, popełnionej wiosną 1940 r. w miejscowości Lubiatów przez 4 nieustalonych żołnierzy niemieckich, polegającej na rozstrzelaniu co najmniej 30 mężczyzn narodowości polskiej oraz pozbawieniu wolności i wywiezieniu obywateli polskich, małżeństwa Stefanii G. i Rudolfa G., do miejscowości Lubiatów i Ziębice, gdzie musieli pracować na rzecz okupanta. Z zeznań Stefanii G. wynikało, że wiosną 1940 r., wraz mężem (nieżyjącym obecnie) była świadkiem rozstrzelania w Lubiatowie grupy 30 mężczyzn, Polaków. Egzekucji dokonało 4 żołnierzy niemieckich, których formacji nie była w stanie wskazać. Świadek wskazała miejsce dokonanej egzekucji, które jednocześnie było miejscem pochówku. Śledztwo w toku.

Listopad 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Grudzień 2009 r.

99. S 103/09/Zn – czynności sprawdzające w sprawie osadzenia Adama O. w czasie wojny w obozach koncentracyjnych: Buchenwaldzie, Flossenbурgu i Dachau. Adam O. zeznał, że podczas przetrzymywania go w wyżej wskazanych obozach był bity i kopany przez funkcjonariuszy gestapo, osadzany w karczerze oraz zmuszany do pracy, a także przez wiele dni stał na tzw. apelu. Postępowanie w toku.

Zbrodnie inne

Styczeń 2009 r. – sierpień 2009 r. – brak rejestracji spraw.

Wrzesień 2009 r.

100. S 79/09/Zi – podjęte z zawieszenia śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa popełnionych w okresie od 1943 r. do 1945 r. przez nacjonalistów ukraińskich na obywatelach polskich – mieszkańcach b. pow. Mościska i Jaworów, woj. lwowskie. Z poczynionych ustaleń wynika, iż nacjonaści ukraińscy atakowali ludność polską zamieszkałą na obszarach wiejskich i przedmieściach, zabijali mężczyzn, kobiety i dzieci. Wielokrotnie ofiary umierały w męczarniach bądź ich zgon poprzedzały tortury. Napastnicy działali w sposób uniemożliwiający ich rozpoznanie. Napadali przeważnie w nocy, zamaskowani. U jednego z pokrzywdzonych, Janusza K., rozpoznano przestrzał stawu barkowego prawego z rozległymi ubytkami kostnymi głowy, ramieniowe i inne obrażenia. Biegły z zakresu medycyny stwierdził, że obrażenia mogły powstać na skutek postrzelenia z karabinu pociśkiem typu dum-dum. Śledztwo w toku.
101. S 80/09/Zi – podjęte z zawieszenia śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa dokonywanych przez nacjonalistów ukraińskich na obywatelach polskich w latach 1939–1945 na terenie pow. Skalał, woj. tarnopolskie. W toku śledztwa przesłuchano łącznie 82 osoby, przeprowadzono wstępne sprawdzenia co do zawartości rosyjskich, ukraińskich i niemieckich archiwów w celu ustalenia, czy znajdują się one w posiadaniu materiałów archiwalnych istotnych dla przedmiotu śledztwa. Z udzielonych odpowiedzi wynika, iż w zagranicznych archiwach znajduje się duża ilość materiałów mogących mieć istotne znaczenie dla wyników postępowania. Śledztwo w toku.
102. S 81/09/Zi – podjęte z zawieszenia śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa popełnionych w okresie od 1939 r. do 1945 r. przez nacjonalistów ukraińskich na obywatelach polskich, mieszkańcach b. pow. Turka, woj. lwowskie. W toku postępowania przesłuchano 108 świadków, w większości byłych mieszkańców pow. tureckiego. Z poczynionych ustaleń wynika, że sprawcy działali według z góry ustalonego planu, w sposób zorganizowany, a ich celem było co najmniej częściowe wyniszczenie polskiej grupy narodowej. Obecnie wykonywana jest kwerenda dot. stanu archiwów IPN oraz rosyjskich i ukraińskich zasobów archiwalnych (miejsce i rodzaj przechowywanych dokumentów) w tym zakresie. Śledztwo w toku.
103. S 82/09/Zi – podjęte z zawieszenia śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa popełnionych przez nacjonalistów ukraińskich w okresie od 1939 r. do 1945 r. na obywatelach polskich, mieszkańcach b. pow. Radziechów, woj. tarnopolskie. Z poczynionych ustaleń wynika, że nacjonaści ukraińscy atakowali ludność polską zamieszkałą na obszarach wiejskich i przedmieściach. Wielokrotnie ofiary umierały w męczarniach bądź ich zgon poprzedzały okrutne formy tortur. W nielicznych wypadkach podrzucano obywatelom narodowości polskiej ulotki nakazujące opuszczenie miejsca zamieszkania w określonym terminie, jednak pomimo stosowania się przez Polaków do takiego nakazu Ukraińcy atakowali opuszczających swoje domostwa pokrzywdzonych. Śledztwo w toku.
104. S 83/09/Zi – podjęte z zawieszenia śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa popełnionych w okresie od 1939 r. do 1945 r. przez nacjonalistów ukraińskich na obywatelach polskich, mieszkańcach b. pow. Zborów, woj. tarnopolskie. Z poczynionych ustaleń wynika,

że masowych zbrodni dokonano w miejscowościach Milno, Gontowa, Hnidawa, Białogłowy i inne, zaś w większości pozostałych wsi tego powiatu, w tym w Oziernie, Trościańcu Wielkim czy Założcach, ginęły pojedyncze osoby uprowadzane do pobliskich lasów, zabijane w trakcie robót polowych czy powrotu z miasta do rodzinnej wsi. Stwierdzono, iż w wyniku działań band nacjonalistów ukraińskich zginęło w miejscowości Gontowa 1 listopada 1944 r. 5 ofiar i 17 grudnia 1944 r. – 15 ofiar; w Milnie 11 listopada 1944 r. – ok. 100 ofiar i 24 grudnia 1944 r. – ok. 150 ofiar, w Hnidawie 25 listopada 1944 r. – 16 ofiar. Śledztwo w toku.

105. S 84/09/Zi – podjęte z zawieszenia śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa popełnionej w latach 1939–1945 na terenie pow. żółkiewskiego, woj. lwowskie, na szkodę ludności polskiej. W toku śledztwa ustalono, że napastnicy działali w podobny sposób jak na innych terenach objętych masowymi mordami ludności polskiej, a do aktów szczególnego bestialstwa doszło w takich wioskach i miejscowościach jak Stanisłówka, Rokitna, Dworce, Rekliniec, Wolice, Wieczorki, Strzemiń i Mosty Wielkie, gdzie nacjonaści wymordowali całą rodzinę przesłuchanego w niniejszej sprawie jako świadka Józefa S. Śledztwo w toku.

Październik 2009 r.

106. S 85/09/Zi – podjęte z zawieszenia śledztwo w sprawie zbrodni ludobójstwa dokonanej na obywatelach polskich przez nacjonalistów ukraińskich w latach 1943–1945 na terenie pow. Sokal, woj. lwowskie. W toku śledztwa przesłuchano łącznie 89 osób. Przeprowadzono wstępne sprawdzenia, co do zawartości rosyjskich, ukraińskich i niemieckich archiwów w celu ustalenia, czy znajdują się one w posiadaniu materiałów archiwalnych istotnych dla dalszego postępowania. Śledztwo w toku.

Listopad 2009 r. – grudzień 2009 r. – brak rejestracji spraw.